

UDVISNING

**Bilag til betænkning afgivet af Udvisningsudvalget,
et ekspertudvalg nedsat af indenrigsministeren
den 18. august 1995**

BILAG 2

**Betænkning nr. 1326
København 1997**

Købes hos boghandler eller hos

Statens Information, Statens Publikationer

Postboks 1103, 1009 København K

Telf. 33 37 92 28, Fax 33 37 92 80

Pris: 270 kr. inkl. moms

ISBN 87-601-1564-5
Nordsjællands Trykcenter
Oplag: 2000

Køn : Mand
Født den: 2. marts 1954
Nationalitet: Skotland
Indrejsetidspunkt: April 1981
Opholdsgrundlag: turistophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Kendelse afsagt af Østre Landsret den 23. september (sag nr. 43/1983/nævningesag)

Ved Østre Landsrets dom af 16. november 1992 blev tiltalte, der var britisk statsborger, idømt fængsel i 4 år for overtrædelse af straffelovens §§ 166, 172, stk. 1, jf. 171, 174 og 285, stk. 1, jf. 284, jf. 276, ved i udgivelsesøjemed at have forskaffet sig 27 falske 20-dollarssedler, ved i forening med andre at have udgivet falske checks eller kvitteret falsk under brug af falske creditcard for et samlet beløb af ca. 315.000 kr., samt ved i forbindelse hermed at have benyttet forfalsket legitimation eller ægte legitimationspapirer vedrørende andre personer.

Den 21. april 1983 bestemte, Tilsynet med Udlændinge, at domfældte efter udstået straf i medfør af dagældende udlændingelovs § 4, stk. 1, nr. 3, jf. § 2, stk. 1, nr. 5, skulle udvises af Danmark for bestandig.

Afgørelsen blev ved beslutning af 9. juni 1983 fastholdt af Justitsministeriet.

Udvisningsspørgsmålet blev herefter i medfør af bestemmelsen i udlændingelovens § 65 indbragt for Østre Landsret.

Anklagemyndigheden påstod ved sagens indbringelse for landsretten udvisningsbeslutningen opretholdt, jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Domfældte forklarede under landsrettens behandling blandt andet, at han var kommet til Danmark i april 1981 og at han inden anholdelsen havde været udrejst fra Danmark 2-3 gange. Han havde ikke været tilmeldt folkeregisteret eller søgt opholdstilladelse her i landet. Hans indrejse skete oprindeligt i ferieøjemed. Tiltalte forklarede yderligere, at han havde forskellige bekendte her i landet, herunder en 31 årig kvinde, der havde besøgt ham under strafafsoningen. Han havde drøftet ægteskab med hende, men der forelå ingen konkrete planer herom. Han havde i England boet hos sine forældre og havde aldrig været gift.

Retten opretholdt udvisningsbeslutningen og udtalte følgende:

"Da betingelserne for udvisning i henhold til § 24, nr. 4 i lov nr. 226 af 8. juni 1983 er til stede og da ingen af de i lovens § 26 nævnte hensyn efter det fremkomne taler imod domfældtes udvisning, samt da der ikke foreligger grundlag for en tidsbegrænsning af udvisningen bestemmes :

Den truffene beslutning om udvisning for bestandig af domfældte . . . opretholdes ."

Kendelse afsagt af Højesteret den 27. oktober 1983 (351/1983)

Østre Landsrets kendelse af 23. september 1983 blev påkæret af domfældte med påstand om, at udvisningsbeslutningen ophævedes eller tidsbegrænsedes.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Højesteret stadfæstede kendelsen og udtalte følgende:

"Af de i kendelsen anførte grunde vil den være at stadfæste."

Køn: Mand
Født den: 11. marts 1945

Nationalitet: Tyskland

Indrejsetidspunkt: Uoplyst

Opholdsgrundlag: Uoplyst

Anvendt udvisnings-

bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Sønderborg kriminalret den 22. december 1983 (Ufr 1984.644)

En 38-årig tysk statsborger, boende i Sydslesvig og tilknyttet det danske mindretal, havde siden 1975 haft arbejde i Danmark.

Ved Sønderborg kriminalrets dom af 22. december 1983 blev den pågældende idømt fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jfr. § 284, sammenholdt med § 276, ved i tiden fra april 1982 til november 1983 at have købt ca. 450 dæk af en mand til en samlet værdi af 115.000 kr. for ca. 60.000 kr., som sælgeren havde stjålet på sir. arbejdsplads.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han var født i Angel og havde gået i dansk skole. Han var medlem af Sydslesvigsk Vælgerforening. Siden 1975 havde han haft arbejde i Danmark samtidig med, at han fortsat boede i Flensborg. Han havde for ca. 2 år siden lært en dansk kvinde at kende, og havde været forlovet med hende siden december 1982. Kvinden boede i Aabenraa, hvor tiltalte jævnligt havde ophold i ugens løb, medens de i weekenderne for det meste opholdt sig i Flensborg.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning med indrejseforbud gældende til den 1. juli 1988, jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Anklagemyndighedens påstand om udvisning tages i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4, til følge, således at indrejse tidligst kan ske den 1. juli 1988."

Dm afsagt af Vestre Landsrets 3. afdeling den 21. marts 1984
(sag nr. S 105/1984)

Sønderborg kriminalrets dom af 22. december 1983 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse samt frifindelse for udvisningspåstanden.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse samt stadfæstelse af afgørelsen om udvisning.

Tiltalte oplyste supplerende, at han vil kunne blive genansat hos sin hidtidige danske arbejdsgiver, såfremt han ikke udvises.

Landsretten fandt straffen passende bestemt og udtalte om udvisningspåstanden følgende :

"Under hensyn til, at tiltalte har haft arbejde i Danmark siden 1975, og til det oplyste om hans tilknytning til det danske mindretal og til en her i landet bosat kvinde findes der ikke at være tilstrækkeligt grundlag for at tage anklagemyndighedens påstand om udvisning i medfør af Udlændingelovens § 24, nr. 4, til følge, jfr. herved lovens § 26.

Med denne ændring stadfæster landsretten dommen."

Køn: Mand
Født den: 4. september 1949
Nationalitet: Tyskland

Indrejsetidspunkt: 1977

Opholdsgrundlag: Indtil den 8. juli 1982: EF-opholdsbevis

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Ålborg den 22. marts 1984 (sag nr. 251/1984)

Tiltalte, en 35-årig tysk statsborger, indgik i 1976 ægteskab med en tidligere dansk statsborger, sammen med hvem han i 1977 tog bopæl i Danmark. Den 8. juli 1977 fik tiltalte udstedt et EF-opholdsbevis gyldigt for 5 år.

Tiltaltes opholdsbevis udløb den 8. juli 1982, hvorfor han den 13. september 1982 ansøgte om fornyelse. Tilsynet med Udlændinge meddelte den pågældende afslag på ansøgningen om forlængelse under henvisning til, at tiltalte, der ikke var i beskæftigelse, var selvforskyldt arbejdsløs, hvorfor grundlaget for udstedelse af opholdsbevis ikke længere var til stede. Afslaget blev påklaget til Justitsministeriet, der den 24. juni 1983 bad tilsynet vurdere, om der kunne gives den pågældende almindelig opholdstilladelse efter bekendtgørelsen om udlændinges adgang til landet.

Der blev ikke truffet afgørelse sagen, idet tiltalte var forsvundet indtil sin anholdelse den 1. januar 1984.

Ved dom af 22. marts 1984 afsagt af retten i Ålborg blev tiltalte idømt en straf af fængsel i 8 måneder for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 276, ved den 10. december 1982 at have skaffet sig adgang til sin daværende ægtefælles lejlighed, hvorfra han stjal forskellige genstande til en samlet værdi af

ca. 7.710,-kr.,

2. Straffelovens § 291, stk. 2, ved på samme tid og sted at have hældt maling, rødbedesaft og sennep ud over gulvtæpperne, samt revet og skåret tøj og malerier itu, alt med en samlet skade af ca. 7.320,-kr. til følge,
3. Straffelovens § 276, ved at have stjålet 230 kr i kontanter,
4. Straffelovens § 279, ved for derigennem af skaffe sig eller andre uberettiget vinding på tid og sted som nedenfor beskrevet at have bestemt personalet i de nævnte hoteller til at yde sig logi m.v., idet tiltalte ved indlogeringen retsstridigt fremkaldte og udnyttede den vildfarelse hos personalet, at han havde evne og vilje til at betale for opholdet, hvorved hotellerne, da dette ikke var tilfældet, led de nedenfor opgjorte formuetab:
 - a. slutningen af 1982/begyndelsen af 1983, Hotel Viking, formuetab 1.100 kr.,
 - b. perioden fra den 30. januar 1983 til den 7. februar 1983, Sømandshjemmet, formuetab 1.200 kr.,
 - c. tidsrummet fra den 7. februar 1983 til den 16. februar 1983, Centralhotellet, formuetab 1.820 kr.,
5. Straffelovens § 291, stk. 1, ved den 23. april at have beskadiget sin daværende ægtefælles bil, idet tiltalte rykkede ledningsnettet ud og fjernede dæksler fra motoren, hvorved der skete skade for ca. 500 kr., og
6. Straffelovens § 181, stk. 1, ved den 1. januar 1984 at have forvoldt ildebrand ud for sin tidligere ægtefælles lejlighed, idet tiltalte med sin lighter satte ild til nogle poser indeholdende tøj mv., der var anbragt ud for bryggersdøren til lejligheden, hvorved der skete brandskade for 40.695,01 kr.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud til den 1. januar 1989 i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Det fremgik af sagen, at tiltalte blev skilt fra sin ægtefælle i september 1978, og at tiltalte den 14. oktober 1978 på ny indgik ægteskab med en herboende britisk statsborger. Parret blev separeret flere gange, senest i foråret 1982, og skilt i vinteren 1983 .

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Med hensyn til udvisningsspørgsmålet bemærker to voterende:

Tiltaltes EF-opholdsbevis udløb i sommeren 1982. Han søgte om permanent opholdsbevis ca. 3 måneder senere og påklagede politiets afslag til Justitsministeriet. Fra slutningen af juni og indtil anholdelsen blev han forgæves eftersøgt i forbindelse med nærværende sag. Det må antages, at han i hvert fald i en del af denne periode har opholdt sig i Tyskland, hvor han i hvert fald en overgang har haft arbejde. Derimod har han ikke haft noget egentligt arbejdsforhold i Danmark siden december 1982. Under disse omstændigheder kan tiltalte ikke anses for at have haft krav på EF-opholdsbevis, ligesom han ikke ved sin anholdelse den 1. januar 1984 kan antages at have haft fast bopæl eller lovligt ophold i Danmark. Udvisningsspørgsmålet skal herefter afgøres efter lovens § 24, nr. 4, og da betingelserne for udvisning i 5 år efter denne bestemmelse er opfyldt, tages påstanden herom til følge.

En voterende finder, at udvisningsspørgsmålet skal afgøres efter § 23, nr. 2, idet tiltalte i tiden 1977-1982 har haft arbejde og bopæl i Danmark, og idet tiltalte, der har bevaret en vis forbindelse med sin tidligere ægtefælle samt har et barn her i landet, fortsat findes at have en sådan tilknytning til landet, at han må anses for at have fast bopæl her. Da betingelserne for udvisning efter den nævnte lovbestemmelse ikke findes opfyldt, stemmer denne voterende for ikke at tage udvisningspåstanden til følge.

Efter stemmeflertallet tages udvisningspåstanden til følge for et tidsrum af 5 år".

Dom afsagt af Vestre Landsrets 2. afdeling den 22. maj 1984 (sag nr. 835/1984)

Ålborg rets døm blev af tiltalte indanket for landsretten med påstand om frifindelse for forhold 6 og i øvrigt formildelse. Tiltalte nedlagde endvidere påstand om, at dommens bestemmelse om

udvisning måtte udgå.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse af straffen.

Tiltalte forklarede supplerende til sagen, at han efter separationen i maj 1982 flyttede ind på et lejet værelse i Ålborg. Af økonomiske årsager måtte han flytte et par gange. Han plejede at bo hos sin daværende ægtefælle i weekenden. Baggrunden for, at han rejste til sin familie i Göttingen i Tyskland i april/maj 1983 var, at han ønskede at undersøge muligheden for at få arbejde. Det var tanken, at hans ægtefælle og børnene skulle flytte derned, hvis det lykkedes. Da arbejdsforholdene i Tyskland var dårlige, flyttede han i september tilbage til Ålborg, hvor han flyttede ind hos sin ægtefælle. Han kunne imidlertid ikke blive boende, da hustruen kun fik udbetalt socialhjælp. Han flyttede ind hos hustruens broder, men besøgte sin hustru hver weekend.

Landsretten fandt tiltalte skyldig i forhold 6 og straffen passende. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet:

"Efter de for landsretten foreliggende oplysninger findes det at måtte lægges til grund, at tiltalte ved sin udrejse til Tyskland i april-maj 1983 har afbrudt sit ophold i Danmark under sådanne omstændigheder, at spørgsmålet om udvisning ikke findes at kunne afgøres efter bestemmelsen i udlændingelovens § 23. Idet betingelserne for udvisning i medfør af samme lovs § 24, nr. 4, findes opfyldt, og da de i lovens § 26 angivne momenter ikke i denne sag findes at tale imod udvisning, tiltrædes det, at der ved dommen er truffet bestemmelse om udvisning med indrejseforbud som sket."

Landsretten stadfæstede herefter byrettens dom.

Køn: Mand
Født den: 15. januar 1959
Nationalitet: Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: Formentlig juni 1983
Opholdsgrundlag: Korttidsophold
Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 20. januar 1984 (sag nr. 327/1983)

Ved Østre Landsret dom af 20. januar 1984 blev tiltalte, der var jugoslavisk statsborger, idømt fængsel i 6 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 391 af 21. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 90 af 24. februar 1981 om euforiserende stoffer § 27, jf. § 3, jf. bilag liste B nr. 22, ved den 22. juni 1983 med henblik på videreoverdragelse, på en adresse i København, at have været i besiddelse af i alt 1462,4 gram kokain, som tiltalte samme dags morgen havde indført til Danmark via Rødby/Puttgarden-overfarten.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af tiltalte med indrejseforbud gældende for bestandig.

Tiltalte erklærede sig indforstået med anklagemyndighedens udvisningspåstand.

Retten tog påstanden til følge. Retten udtalte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Der er enighed om, at tiltalte ... i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 24, nr. 4, jfr. 32, stk. 1, bør udvises med indrejseforbud gældende for bestandig."

Dom afsagt af Højesteret 23. maj 1984 (sag nr. I 53/1984)

Østre Landsrets dom af 20. januar 1984 blev anket af tiltalte med påstand om nedsættelse af straffen.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Højesteret stadfæstede landsrettens dom.

Køn: Mand
Født den: 5. august 1959

Nationalitet: Indien

Indrejsetidspunkt: 7. marts 1984

Opholdsgrundlag: Uoplyst

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 15. afdeling den 22. august 1984
(sag nr. 223/1984)

En 35-årig indisk statsborger indrejste i Danmark den 7. marts 1984 .

Ved Østre Landsrets dom af 22. august 1984 blev tiltalte idømt fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt. , jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lov-bekendtgørelse nr. 391 af 21. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, ved den 7. marts 1984 fra Indien til Danmark via Kastrup Lufthavn at have indsmuglet 1.580 kg heroin med henblik på vide-reoverdragelse til en medtiltalt.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning ef-ter udlændingelovens § 24, nr. 4, med indrejseforbud for bestan-dig .

Retten tog anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge.
Landsretten udtalte følgende :

"Efter anklagemyndighedens påstand vil der være at give dom til udvisning af tiltalte med indrejseforbud gældende for bestandigt, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4."

Dom afsagt af Højesteret den 24. oktober 1984 (sag nr. 310/1984)

Østre Landsrets dom af 22. august 1984 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse af den idømte straf.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om skærpelse.

Højesteret stadfæstede Østre Landsrets dom, da straffen fandtes passende bestemt.

Køn: Kvinde
Født den: 13. september 1917

Nationalitet: Spanien

Indrejsetidspunkt: 8. marts 1984

Opholdsgrundlag: Uoplyst

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 115. afdeling den 22. august 1984
(sag nr. 223/1984)

En 67-årig spansk statsborger indrejste i Danmark den 8. marts 1984.

Ved Østre Landsrets dom af 22. august 1984 blev tiltalte idømt fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lov-bekendtgørelse nr. 391 af 21. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2., jf. straffelovens § 21, ved i perioden fra den 8. marts til den 9. marts 1984 i forening med en medtiltalt at have forsøgt at udsugle 1,580 kg heroin fra Danmark til Spanien, hvor den skulle videresælges, hvilket mislykkedes, da en medtiltalt blev anholdt i Kastrup lufthavn med heroinen.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4, med indrejseforbud for bestandig.

Retten tog anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge. Landsretten udtalte følgende :

"Efter anklagemyndighedens påstand vil der være at give dom til udvisning af

tiltalte med indrejseforbud gældende for bestandigt, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4."

Dom afsagt af Højesteret den 24. oktober 1984 (sag nr. 310/1984)

Østre Landsrets dom af 22. august 1984 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse af den idømte straf.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om skærpelse.

Højesteret stadfæstede Østre Landsrets dom, da straffen fandtes passende bestemt.

Køn : Mand
Født den: 9. august 1955

Nationalitet: Algeriet

Indrejsetidspunkt: 15. juli 1983

Opholdsgrundlag: Ulovligt ophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af Østre Landsret dea 1. november 1984 (sag nr.
14 8/19 84/nævningesag)**

Tiltalte, der var algiersk statsborger, indrejste i Danmark den 15. juli 1983 i strid med et i 1980 meddelt udvisningstilhold.

Tiltalte blev ved Østre Landsrets dom af 1. november 1984 idømt fængsel i 5 år for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 191, ved at have modtaget og videresolgt cirka 950 gram heroin,
2. Straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171, ved at have gjort brug af et falsk ID-kort, og
3. Udlændingelovens § 16 samt § 5 og § 4 (lovbekendtgørelse nr. 344 af 22. juni 1973) jf. nu § 59 (lov nr. 226 af 8. juni 1983), ved i juli 1983 at være indrejst i Danmark i strid med et i 1980 meddelt udvisningstilhold.

Tiltalte var tidligere straffet:

1. Ved Ålborg rets dom af 4. juni 1980 for overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171 og lovbekendtgørelse nr. 344 af 22. juni 1973 om udlændinges adgang til landet § 4, med fængsel af 30 dage, og

2. Ved Københavns Byrets dom af 9. september 1981 for overtrædelse af straffelovens § 172, jf. § 171, samt overtrædelse af udlændingeloven med fængsel af 60 dage.

Anklagemyndigheden nedlagde i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, påstand om udvisning af tiltalte for bestandig.

Retten udtalte vedrørende udvisningspåstanden følgende:

"I medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, tages den nedlagte påstand om udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig til følge, jf. lovens § 32, stk. 1."

Køn: Mand
Født den: 15. december 1949

Nationalitet: Tyrkiet

Indrejsetidspunkt: 1. november 1980

Opholdsgrundlag: Intet

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 30. marts 1982 (sag nr. 217/1981/naevningesag)

Tiltalte, der var tyrkisk statsborger, havde siden 1971 opholds- og arbejdstilladelse i Vesttyskland. Den 1. november 1980 indrejste han med personbil til Danmark, hvor han blev anholdt med heroin gemt i bilen.

Ved Østre Landsrets dom af 30. marts 1982 blev tiltalte idømt fængsel i 6 år for overtrædelse af overtrædelse af straffelovens § 191, sammenholdt med stk. 1, 2. pkt. ved sammen med 5 medtiltalte i forening med henblik på videresalg at have medvirket til indførsel af 4,026 kg heroin fra Tyrkiet til Danmark.

Dom afsagt af Højesteret den 24. august 1982

Ved Højesterets dom af 24. august 1982 blev landsrettens dom stadfæstet.

Kendelse afsagt af Østre Landsret den 27. januar 1984 (sag nr. 63/1983)

Den 24. september 1982 bestemte Rigspolitichefen, Tilsynet med Udlændinge, i medfør af den da gældende udlændingelovs § 4, stk.

1, nr. 3, jf. § 2, stk. 1, nr. 5 og 6, at domfældte efter udstået straf skulle udvises af Danmark for bestandig.

Den 17. juni 1983 blev domfældte gjort bekendt med overgangsbestemmelsen i den ny udlændingelov nr. 226 af 8. juni 1983, og han ønskede domstolsprøvelse af udvisningsbeslutningen.

Det fremgik af sagen, at domfældte havde boet i Tyrkiet indtil han i 1971 rejste til Vesttyskland, hvor han fik opholdstilladelse. Hele hans familie boede i Tyrkiet og han havde ingen tilknytning til Danmark.

Tiltalte forklarede under sagens behandling, at han ønskede at forblive i Danmark, idet han frygtede for, at han ville blive tiltalt for forholdet i Tyrkiet, og idømt livsvarigt fængsel eller dødsstraf. Han havde med samme begrundelse ikke ønsket at udtale sig om det forhold, han var blevet dømt for.

Der blev under sagen forelagt en erklæring af 10. oktober 1983, indhentet af den danske ambassade i Ankara fra en tyrkisk advokat, hvoraf det blandt andet fremgik, at en tyrkisk statborger, der var dømt i udlandet for en forbrydelse begået i Tyrkiet, skulle retsforfølges med samme anklage i Tyrkiet, men under hensyn til den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkning, der var ratificeret af Tyrkiet, skulle den tid, hvor pågældende havde været frihedsberøvet i udlandet, fratrækkes den strengere straf, som han eventuelt idømtes for den samme handling. Det fremgik videre af erklæringen, at der for narkoforbrydelser af en vis art var foreskrevet livsvarigt fængsel eller dødsstraf, men at en dødsstraf i henhold til § 59 i den tyrkiske straffelov under visse omstændigheder kunne omstødes af retten til livsvarigt fængsel og livsvarigt fængsel til fængsel i 30 år. Ifølge erklæringen anvendtes nævnte bestemmelse næsten altid, således at dødsstraf for narkotikaforbrydelser ikke blev eksekveret, og den foreskrevne dødsstraf var således forholdsvis teoretisk. Der fandtes dog ikke nogen officielle statistikker vedrørende dødsdomme eksekveret overfor narkotikaforbrydere.

I anledning af en af domfældtes forsvarer stillet forespørgsel om, hvorledes straffen i den foreliggende sag kunne forventes fastsat, såfremt der rejstes tiltale i Tyrkiet som i Danmark, havde den tyrkiske advokat i en erklæring af 28. december 1983

blandt andet udtalt, at det ikke var muligt - uden at have undersøgt bevismaterialet - nøjagtigt at afgøre, hvilke bestemmelser i den tyrkiske straffelov der ville finde anvendelse i en sag mod tiltalte.

Det hed i erklæringen, at "i henhold til § 403 i den tyrkiske straffelov skal en person, som uden tilladelse producerer, importerer eller eksporterer heroin idømmes livsvarigt fængsel. I tilfælde af at den strafbare handling, der har med heroin at gøre, begås af personer, der etablerer, driver eller er involveret heri som medlemmer af en organisation, skal de skyldige i henhold til samme paragrafs stk. 5 idømmes dødsstraf. Ved en organisation forstås, at to eller flere personer er nået til enighed om at begå den pågældende strafbare handling. I tilfælde af at to eller flere personer begår den strafbare handling som gruppe uden forudgående aftale, skal de også idømmes dødsstraf i henhold til stk. 6 i den samme paragraf.

1 Tyrkiet skal produktion, import og eksport af alle narkotika godkendes af Sundhedsministeriet. "Import" forstås som alle former for indførsel af narkotika i Tyrkiet. "Eksport" forstås som alle former for uds mugling af narkotika fra Tyrkiet. "

Anklagemyndigheden påstod ved sagens indbringelse for retten udvisningsbeslutningen opretholdt i medfør af § 24, nr. 4.

Landsretten tog påstanden om opretholdelse af udvisningen til følge under dissens. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet:

"Under hensyn til den idømte straf samt til arten og grovheden af den begåede kriminalitet, findes betingelserne for udvisning af domfældte efter udlændingelovens § 24, stk. 4, opfyldt.

2 af rettens medlemmer finder ikke, at der efter det foreliggende består en sådan grad af risiko for, at domfældte i tilfælde af retsforfølgning i Tyrkiet vil blive idømt dødsstraf og at en sådan straf vil blive eksekveret, at de i lovens § 26, nr. 5, nævnte hensyn afgørende taler imod domfældtes udvisning. Disse dommere stemmer derfor for, at udvisningsbestemmelsen opretholdes.

Eet af rettens medlemmer finder, at der efter de foreliggende oplysninger består en sådan risiko for, at domfældte, såfremt han udvises til Tyrkiet, vil blive retsforfulgt og idømt dødsstraf, og at der ikke ses at foreligge tilstrækkelig sikkerhed for at en dødsstraf ikke vil blive eksekveret. Denne dom-

mer finder derfor, at de i lovens § 26, nr. 5 nævnte hensyn taler afgørende imod domfældtes udvisning og stemmer for udvisningsbeslutningens ophævelse."

Kendelse afsagt af Højesteret den 15. januar 1985 (sag nr. 45/1984)

Østre Landsrets kendelse af 27. januar 1984 blev påkæret af domfældte med påstand om, at beslutningen om udvisning ophævedes.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

I en erklæring af 27. august 1984 til den danske ambassade i Ankara besvarede den tyrkiske advokat nogle supplerende spørgsmål. Af erklæringen fremgik blandt andet følgende:

"Mine svar er baseret på den antagelse, at "en tyrkisk borger (A) blev idømt 6 års fængsel i Danmark for at have medvirket til at indføre heroin fra Tyrkiet til Danmark. A begik forbrydelsen efter aftale med fem andre personer, og han kørte fra Tyrkiet til Danmark i sin egen bil, hvor heroinen var skjult".

Spørgsmål 1: Kan eller skal A retsforfølges for sin deltagelse i den omtalte forbrydelse, når han vender tilbage til Tyrkiet?

"I henhold til § 3 i den tyrkiske straffelov skal en person, som begår en strafbar handling i Tyrkiet, straffes i henhold til tyrkisk lovgivning, og selv hvis en tyrk i forbindelse med en sådan forbrydelse er blevet dømt i udlandet, vil han alligevel blive stillet for en domstol i Tyrkiet.

I 1977 blev Tyrkiet medunderskriver af den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkning. Ifølge forfatningens § 90 har sådanne konventioner retsvirkning i Tyrkiet. Derfor har bestemmelserne i afsnit III i konventionen vedrørende princippet om "non bis in idem" bindende retsvirkning for tyrkiske domstole.

I henhold til § 403 i den tyrkiske straffelov er der strafbart at smugle narkotika ud af Tyrkiet. Ved at smugle heroin ud af Tyrkiet har A begået en forbrydelse i Tyrkiet. I bestemmelserne i konventionens artikel 53, stk. 3, hedder det: "Endvidere skal ingen kontraherende stat, hvori forbrydelsen blev begået eller formodes at være begået i henhold til de i den pågældende stat gældende love, være forpligtet til at anerkende virkningen af "ne bis in idem", medmindre den pågældende stat selv har anmodet om retsforfølgelse.

I dette tilfælde skal A, som har begået en narkotikaforbrydelse i Tyrkiet, stilles for en domstol i Tyrkiet og straffes i henhold til tyrkisk lovgivning.

Jeg skal tillade mig at give et eksempel, som kan bidrage til en bedre forståelse af emnet: En tyrk, der i 1980 var blevet idømt en fængselsstraf på fem år på grundlag af en anklage for at være involveret i uds mugling af heroin fra Tyrkiet til Sverige, blev udvist efter at have afsonet sin straf. De tyrkiske myndigheder blev underrettet om sagen. Da den straffede tyrk rejste ind i Tyrkiet, blev han pågrebet med det samme og blev anklaget for at han kunne blive straffet i henhold til tyrkisk lov. Politiet havde ikke andet bevismateriale end det, der var blevet indsamlet i Sverige. For at kunne undersøges forholdet havde den tyrkiske domstol fået tilsendt en kopi af sagens akter fra den svenske domstol. Til slut bestemte retten at frikende den anklagede, da bevismaterialet ikke var tilstrækkeligt til at kunne dokumentere, at det pågældende narkotika faktisk var blevet smuglet ud af Tyrkiet af tiltalte.

Spørgsmål 3: Jeg vil gerne vide hvilke paragraffer i den tyrkiske straffelov, der vil finde anvendelse i sagen med A, og hvilke maksimum- og minimumstraffe, der er foreskrevet i disse paragraffer?

I forbindelse med ovenstående handlinger vil følgende bestemmelser i den tyrkiske straffelov kunne finde anvendelse over for A:

a) I § 403, stk. 1, vedrørende uds mugling af narkotika fra Tyrkiet. Straffen er "strengt" fængsel i mere end 10 år. Den øvre grænse for "strengt fængsel" er ifølge § 13 sat til 24 år.

b) Eftersom det pågældende narkotikum er heroin, finder § 403, stk. 2, anvendelse. Straffen er livsvarigt "strengt" fængsel.

c) I bestemmelsen i § 403, stk. 5, pkt. 3, hedder det, at "i tilfælde af at forbrydelsen begås af personer, der stifter en organisation, driver en sådan organisation eller er medlem af en sådan organisation" og "i tilfælde af at det narkotikum, det drejer sig om, er heroin, kokain, morfin eller hash" skal de skyldige idømmes dødsstraf. I henhold til samme lovparagrafs definition foreligger der en organisation, hvis to eller flere personer er indbyrdes enige om at begå disse forbrydelser.

Det vil ses, at de lovbestemmelser, der kan anvendes på denne sag, er meget strenge. Jeg skal imidlertid med det samme gøre opmærksom på, at de tyrkiske domstole kræver konkrete og afgørende beviser for at idømme en straf."

Spørgsmål 4: Jeg vil gerne bede om en vurdering af den konkrete straf, som A kan formodes at få, hvis der rejses en straffesag mod ham i Tyrkiet, der ender med, at han bliver dømt.

"§§ 46 til 59 i den tyrkiske straffelov, og også den relevante § 404, stk. 3, indeholder oplysninger om formildende omstændigheder. Kun ved at have alle oplysningerne om de handlinger § har begået og om hændelsen, er det muligt at vurdere, om sådanne omstændigheder skal komme i betragtning med hensyn til A. I hvert tilfælde kan retten efter eget skøn nedsætte straffen i henhold til § 59."

Spørgsmål 5: Hvis der i henhold til tyrkisk lovgivning er mulighed for at idømme dødsstraf, vil jeg gerne vide, om det er sandsynligt, at en sådan dom vil blive eksekveret. Hvis der er mulighed for at forvandle dødsstraf til fængselsstraf, vil jeg gerne orienteres om reglerne for dette samt modtage en beskrivelse og vurdering af sandsynligheden for afsigelsen af en sådan forvandlingsdom.

"Skønt det i henhold til loven er mulig at idømme dødsstraf for visse typer af narkotikaforbrydelser, bliver sådanne domme ikke afsagt i praksis, hvorfor denne type straf forbliver teoretisk. § 59 i den tyrkiske straffelov giver retten bemyndigelse til, efter eget skøn, at anerkende formildende omstændigheder og således idømme livsvarigt fængsel i stedet for dødsstraf og 30 års fængsel istedet for livsvarigt fængsel samt nedsætte straffen med så meget som 1 femtedel af den samlede straf. Denne bestemmelse finder næsten altid anvendelse til fordel for den anklagede med baggrund i, at den anklagede angrer sin forbrydelse og opfører sig godt under rettergangen. I dette særlige tilfælde vil yderligere konventionens artikel 54 komme i betragtning. I lyset af det foranstående skulle jeg mene, at dødsstraffen ikke ville blive eksekveret i A's tilfælde i Tyrkiet."

Spørgsmål 6: Hvis A enten ved dom eller ved forvandlingsstraf bliver idømt fængselsstraf i Tyrkiet, vil jeg gerne vide, om den fængselsstraf, som han blev idømt i Danmark, vil blive fratrukket fra den straf, han får i Tyrkiet, jf. artikel 54 i ovennævnte konvention og ordene "for samme forbrydelse"

"Jeg er af den formening, at med henvisning til artikel 54 i konventionen så vil den fængselsstraf, som A har afsonet i Danmark for at have indsmuglet heroin fra Tyrkiet, blive trukket fra den dom, han eventuelt får i Tyrkiet i forbindelse med den samme hændelse og strafbare handling."

De nævnte spørgsmål blev tillige forelagt det tyrkiske udenrigsministerium uden angivelse af domfældtes navn. Udenrigsministeriet oplyste, at spørgsmålene kun kunne besvares, hvis de blev fremsat i overensstemmelse med reglerne i den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager. Efter konventionens regler skulle den pågældendes navn anføres.

Højesteret stadfæstede landsrettens kendelse idet den udtalte:

"Heller ikke efter de for Højesteret tilvejebragte oplysninger findes der at bestå en reel risiko for, at domfældte i Tyrkiet vil blive idømt dødsstraf og henrettet.

Den omstændighed, at domfældte i sit hjemland eventuelt kan blive idømt frihedsstraf, findes ikke at kunne begrunde anvendelsen af udlændingelovens § 26, nr. 5."

Køn: Mand
Født den: 25. marts 1946
Nationalitet: Finland
Indrejsetidspunkt: Primo oktober 1984

Opholdsgrundlag: Intet

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Århus den 28. november 1984 (UFR 1985.442)

En 39-årig finsk statsborger indrejste i Danmark primo oktober 1984 i strid med et den 26. marts 1984 meddelt indrejseforbud.

Ved Århus rets dom af 28. november 1984 blev tiltalte idømt fængsel i 4 måneder for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, ved i begyndelse af oktober 1984 at være indrejst i Danmark i strid med et den 26. marts 1982 af tilsynet med udlændinge meddelt tilhold om ikke at indrejse i Danmark inden den 1. januar 1985. Tilhold blev stadfæstet af justitsministeren den 4. maj 1982.

Tiltalte var siden 1979 straffet 18 gange for overtrædelse af udlændingelovgivningen, senest ved Københavns Byrets dom af 26. juni 1984 efter udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, og § 4 og § 24, nr. 5, med en fællesstraf af fængsel i 4 måneder.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er musiker, og at han første gang kom til Danmark i tresserne. I perioden fra 1974-1978 har han samlet opholdt sig ca. 2 år her i landet. I 1978 blev han tilmeldt folkeregisteret i København, og fra begyndelsen af 1978 boede han sammen med sin senere kone, indtil han i 1979 fik en advarsel for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, og i forbindelse hermed blev udvist i 1 år gældende til den 1. juli 1980. Den 21. september blev han gift med en herboende kvinde, som han den 3. januar 1981 fik et barn sammen

med. Tiltalte har i den periode, han har været her i landet, boet sammen med sin kone og barn i det omfang det var muligt. De blev skilt den 26. marts 1984.

Tiltalte har i de sidste 5 år kun været ganske kort tid i Finland, hvor han ikke har nogen familie, idet alle hans familiemedlemmer er døde.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning og indrejseforbud gældende til 1. juli 1987 i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 49, stk. 1.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Under hensyn til at tiltalte ikke er straffet for anden kriminalitet siden 1969, og til at han har tilknytning til landet gennem ægteskab og har barn med en her i landet boende kvinde, samt i iøvrigt under henvisning til det af tiltalte anførte, findes der ikke tilstrækkeligt grundlag for at tage påstanden om udvisning og forlængelse af indrejseforbudet til følge."

Dom afsagt af Vestre Landsrets 1. afdeling den 29. januar 1985
(sag nr. S 2496/1984)

Ålborg rets dom af 28. november 1984 blev anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse af straffen og om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 49, stk. 1, blev udvist og meddelt indrejseforbud gældende til den 1. juli 1987.

Tiltalte påstod stadfæstelse.

Tiltalte har for landsretten afgivet supplerende forklaring. Han forklarede, at hvis han fik lov til at blive i Danmark, ville han bosætte sig i København, hvor han har venner. Han er uddannet som snedker og er også musiker, hvorfor han er af den opfattelse, at han nemt kan finde arbejde. Tiltalte vil ligeledes prøve at få samkvemsret med sit barn.

Landsretten fandt fængselstraffen på 4 måneder passende bestemt, og udtalte følgende om udvisningspåstandsn:

"Under hensyn til størrelsen af den idømte straf, der bl.a. er en følge af tiltaltes gentagne overtrædelser af udlændingelovgivningen og til, at den nu foreliggende lovovertrædelse er begået i oktober måned 1984, kort tid før det dagældende indrejseforbud udløb den 1. januar 1985, og idet ingen af de hensyn, der er opregnet i lovens § 26, findes at kunne komme i betragtning, vil anklagemyndighedens påstand om udvisning, jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4, være at tage til følge med indrejseforbud gældende til den 1. juli 1987.

Den indankede dom stadfæstes med den ændring, at tiltalte udvises med indrejseforbud gældende til den 1. juli 1987."

Køn : Mand
Født den: 21. november 1951
Nationalitet: Uoplyst
Indrejsetidspunkt: 12. juli 1984
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 8. november 1984 (sag nr. 317/19 84/nævningesag)

Tiltalte blev ved Østre Landsrets dom af 8. november 1984 idømt fængsel af 6 år for overtrædelse af straffelovens § 191, ved den 12. juli 1984 via Kastrup Lufthavn at have indført cirka 2 kilo heroin til Danmark.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med straffesagen påstand om udvisning af tiltalte med indrejseforbud gældende for bestandig, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1.

Landsretten udtalte vedrørende udvisningspåstanden følgende:

"I medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, tages den nedlagte påstand om, at (de) tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig, til følge, jf. lovens § 32, stk. 1."

Dom afsagt af Højesteret den 7. marts 1985 (sag nr. 412/1984)

Østre Landsrets dom af 8. november 1984 blev af tiltalte anket til Højesteret med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om skærpelse af straffen.

Højesteret udtalte følgende:

"Da straffen(e) findes passende bestemt, vil dommen være at stadfæste."

Køn: Mand
Født den: 2. januar 1944
Nationalitet: Uoplyst
Indrejsetidspunkt: 12. juli 1984
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 8. november 1984 (sag nr. 317/19 84/nævningesag)

Tiltalte blev ved Østre Landsrets dom af 8. november 1984 idømt fængsel af 6 år for overtrædelse af straffelovens § 191, ved den 12. juli 1984 via Kastrup Lufthavn at have indført cirka 2 kilo heroin til Danmark.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med straffesagen påstand om udvisning af tiltalte efter udlændingelovens § 24, nr. 4, med indrejseforbud for bestandig, jf. § 32, stk. 1.

Landsretten udtalte vedrørende udvisningspåstanden følgende:

"I medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, tages den nedlagte påstand om, at (de) tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig, til følge, jf. lovens § 32, stk. 1."

Dom afsagt af Højesteret den 7. marts 1985 (sag nr. 412/1984)

Østre Landsrets dom af 8. november 1984 blev af tiltalte anket til Højesteret med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om skærpelse af straffen.

Højesteret udtalte følgende:

"Da straffen(e) findes passende bestemt, vil dommen være at stadfæste."

Køn: Mand
Født den: 11. januar 1961
Nationalitet: England
Indrejsetidspunkt: 13. juni 1980
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af kriminalretten i Fredericia den 7. november 1984
(sag nr. 283/84)

Tiltalte, der var britisk statsborger, havde i perioden fra den 13. juni 1980 indtil den 20. april 1981 haft lovligt ophold i Danmark. Den 25. juni 1984 indrejste tiltalte påny her i landet og blev fra denne dato tilmeldt folkeregisteret. Fra begyndelsen af august 1984 og indtil den 24. september 1984 opholdte tiltalte sig i Norge. Der var ikke meddelt tiltalte opholdstilladelse her i landet.

Ved dom af 7. november 1984 afsagt af kriminalretten i Fredericia blev tiltalte idømt fængsel i 2 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 293, stk. 1, ved den 26. september 1984 uberettiget at have brugt en personbil samt overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved kort tid efter det ovenfor beskrevne forhold at have rettet en luftpistol mod en kasser i et pengeinstitut og forlangt penge:, hvorefter han fik udleveret 20.420 kr.

Dom afsagt af Vestre Landsrets 4. afdeling den 24. april 1985
(sag nr. 2328/1984)

Dommen afsagt af kriminalretten i Fredericia den 7. november 1984 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse for straf i medfør af straffelovens § 16.

Anklagemyndigheden tilsluttede sig påstanden om frifindelse for straf, men nedlagde i medfør af straffelovens § 68 påstand om, at tiltalte skulle undergives ambulantly psykiatrisk behandling i psykiatrisk sygehus eller afdeling med tilsyn af kriminalforsorgen, således at der af kriminalforsorgen i forbindelse med overlægen kunne træffes bestemmelse om indlæggelse. Anklagemyndigheden nedlagde endvidere påstand om, at tiltalte skulle udvises for bestandig efter udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4 og § 32, stk. 1.

Tiltalte protesterede imod udvisningspåstanden, og påstod subsidiært udvisningen gjort tidsbegrænset.

Tiltalte havde desuden den 23. november 1984 været indlagt på psykiatrisk hospital. I en i den forbindelse udarbejdet mentalerklæring af 12. marts 1985 blev blandt andet anført følgende:

("Tiltalte)... skønnes at have været sindssyg på tidspunktet for den påsigtede handling, ligesom han med sikkerhed er fundet at have været sindssyg under den første del af den retspsykiatriske observation.

Risikoen for ligeartede lovovertrædelser er næppe stor. Han skønnes ikke på nuværende tidspunkt at være til større fare for retssikkerheden.

Såfremt (tiltalte) findes skyldig i den lovovertrædelse, han er dømt for ved underretten, tilrådes tilsyn ved Kriminalforsorgen med ambulantly psykiatrisk behandling i psykiatrisk sygehus eller på psykiatrisk afdeling, således at der af Kriminalforsorgen i forbindelse med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse, og tiltalte ... bør, indtil dom afsiges, fremdeles opholde sig på et psykiatrisk hospital."

Tiltalte, der frifandtes for straf i medfør af straffelovens § 16, blev dømt til at undergive sig ambulantly psykiatrisk behandling i psykiatrisk sygehus eller afdeling med tilsyn af kriminalforsorgen, således at der af kriminalforsorgen i forbindelse med overlægen kunne træffes bestemmelse om indlæggelse.

Landsretten udtalte vedrørende udvisningspåstanden følgende:

"Efter karakteren af den herefter idømte foranstaltning, der giver mulighed for frihedsberøvelse, og de foreliggende oplysninger om tiltaltes ophold her i landet findes betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4

at foreligge, og der findes efter karakteren af de begåede forhold ikke tilstrækkelig grundlag for at gøre udvisningen tidsbegrænset. Landsretten tager derfor anklagemyndighedens udvisningspåstand til følge som nedenfor bestemt."

Tiltalte udvistes herefter for bestandig.

Køn: Mand
Født den: 7. juli 1952
Nationalitet: Holland
Indrejsetidspunkt: Formentlig den 13. april 1986
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 29. maj 1986 (sag nr. 1682/1986)

Ved Københavns Byrets dom af 29. maj 1986 blev tiltalte, der var hollandsk statsborger, idømt fængsel i 40 dage for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 391 af 21. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 om euforiserende stoffer § 27, jf. § 3, jf. bilag liste B nr. 10, ved fra Antwerpen via Brussel til København, at have indført ca. 60-70 gram amfetamin til Danmark, hvoraf han overgav et par gram til nogle personer.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han var stofmisbruger uden fast arbejde.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning i 5 år efter udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge og udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"I medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, vil tiltalte være at udvise af landet med indrejseforbud gældende til den 1. juli 1991."

Dom afsagt af Østre landsret den 19. juni 1986 (sag nr. 179/1986)

Københavns Byrets dom af 29. maj 1986 blev anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse for så vidt angik strafudmålingen.

Tiltalte påstod stadfæstelse.

Landsretten stadfæstede dommen, idet den udtalte:

"Straffen findes passende.

Landsretten stadfæster derfor dommen, så vidt den er påanket."

Køn: Mand
Født den: 16. august 1.950

Nationalitet: Jugoslavisk

Indrejsetidspunkt: Uoplyst

Opholdsgrundlag: Turistophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 16. maj 1986 (sag nr. 52/1986)

Tiltalte var bosat i Tyskland og opholdte sig i Danmark som turist.

Ved Østre Landsrets dom af 16. maj 1986 blev tiltalte idømt 3 års fængsel for overtrædelse af § 286, stk. 1, jf. § 276, ved i en forretning at have tilegnet sig 7 guld-Rolex-ure til en værdi af 628.210 kr. idet tiltalte tæt ved forretningen afventede i en bil til bortkørsel, medens medtiltalte og en anden person begik væbnet røveri i forretningen.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1.

Tiltalte erklærede sig indforstået med udvisning i overensstemmelse med praksis.

Retten tog påstanden om udvisning til følge og udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"I medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, tages den nedlagte påstand om, at ... tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig, til følge."

Højesterets dom af 1. september 1986 (sag nr. I 182/1986)

Østre Landsrets dom af 16. maj 1986 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse af den idømte straf og om tidsbegrænsning af indrejseforbudet.

Anklagemyndigheden ankede til skærpelse.

Retten nedsatte straffen til fængsel i 2 år og 6 måneder.

Retten stadfæstede bestemmelsen om udvisning og udtalte følgende:

"Med denne ændring stadfæster Højesteret dommen".

Køn: Mand
Født den: 27. september 1946
Nationalitet: Polen
Indrejsetidspunkt: Uoplyst
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 2. juni 1986 (sag nr. 1508/1986)

Ved Københavns Byrets dom af 2. juni 1986 blev tiltalte idømt fængsel i 1 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, ved i en bank, ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, at have aftvunget eller frataget personalet 17.500 kr. i rede penge og ved derefter at have forsøgt at bringe det pågældende pengebeløb i sikkerhed.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud gældende for bestandig efter udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Udvisningspåstanden tages i medfør af de påberåbte bestemmelser under hensyn til længden af den idømte straf, jf. nedenfor, til følge som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af landet med indrejseforbud gældende til 1. juli 1996."

Dom afsagt af Østre Landsret den 4. september 1986 (sag nr. 193/1986)

Københavns Byrets dom af 2. juni 1986 blev anket af anklagemyn-

digheden med påstand om skærpelse.

Tiltalte påstod frifindelse, subsidiært formildelse.

Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 2 år.

Landsretten stadfæstede udvisningsbestemmelsen og udtalte følgende:

"4 voterende stemmer for at stadfæste dømmens bestemmelse om indrejseforbud.

2 voterende stemmer for at ændre indrejseforbudet til at gælde for bestandig.

Der gives døm efter stemmeflertallet."

Køn: Mand
Født den: 1. januar 1965

Nationalitet: Syrien

Indrejsetidspunkt: Uoplyst

Opholdsgrundlag: Uoplyst

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 20. maj 1986 (sag nr. 1443/1986)

Ved Københavns Byrets dom af 20. maj 1986 blev tiltalte, der var syrisk statsborger, idømt fængsel i 10 måneder for:

1. Overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 2, ved sammen med medtiltalte under trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold at have taget ca. 10 poloshirts til en samlet værdi af ca. 800,- kr., idet de tiltalte stjal de nævnte poloshirts fra en fortovsudstilling, hvorefter tiltalte holdt en kniv frem og gjorde flere udfald med kniven mod to ekspedienter, der søgte at hindre tyveriet, hvilket bevirkede, at de tiltalte kunne undløbe med effekterne.
2. Overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 4, stk. 1, sammenholdt med justitsministeriets bekendtgørelse nr. 530 af 11. december 1985 § 15, jf. § 7, stk. 1, 1. pkt., ved at have været i besiddelse af en kniv, hvis klingelængde oversteg 12 cm.

Tiltalte var tidligere straffet

Ved Københavns Byrets dom af 10. marts 1986 med 15 dagbøder af 50 kr. for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning ef-

ter udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Under hensyn til de idømte straffe samt karakteren af den begåede kriminalitet, sammenholdt med ... tiltaltes manglende tilknytning til landet, findes betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, opfyldt.

... tiltalte udvises med indrejseforbud til 1. januar 1991."

Døm afsagt af Østre Landsret den 10. september 1986 (sag nr. 215/1986)

Københavns Byrets døm af 20. maj 1986 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse for forhold 1 og i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Tiltalte forklarede blandt andet, at der, hvis han vendte hjem, ville være fare for hans liv i såvel Tyrkiet som i Syrien, dels som følge af at han var kurder, dels som følge af at han havde deltaget i politisk arbejde.

Et vidne forklarede at hun havde kendt tiltalte siden den 15. oktober 1985. De boede sammen og ville gerne giftes men havde modtaget afslag herpå.

Landsretten stadfæstede dømmen og udtalte:

"Straffen findes passende, ligesom dømmens bestemmelse om udvisning tiltrædes."

Køn: Mand
Født den: 12. juni 1956
Nationalitet: Vesttyskland
Indrejsetidspunkt: 10. februar 1986
Opholdsgrundlag: Uoplyst

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 26. juni 1986 (sag nr. 1564/1986)

Ved Københavns Byrets dom af 26. juni 1986 blev tiltalte idømt fængsel i 3 år for

1. Overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, jf. § 21, ved i forening med en medtiltalt ved vold eller trussel om vold at have forsøgt at frarøve personalet i en pengetransport fra en bank et betydeligt kontant beløb, og
2. Overtrædelse af våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, samt § 4, nr. 1, jf. bekendtgørelse nr. 530 af 11. december 1985 § 7, stk. 1, nr. 1, ved i forening med medtiltalte at have været i besiddelse af en revolver og en pistol, begge med ammunition, ialt 70 patroner, samt en springkniv og en dolk med en klingelængde på over 12 cm.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig efter udlændingelovens § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1, jf. § 49, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge og udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"I medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4 og § 32, stk. 1, jf. § 49, stk. 1, vil ... tiltalte være at udvise af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig."

Døm afsagt af Østre Landsret den 30. oktober 1986 (sag nr. 202/1986)

Københavns Byrets døm af 26. juni 1986 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse i forhold 1.

Anklagemyndigheden påstod domfældelse efter anklageskriftet samt skærpelse.

Landsretten henførte forhold 1 under straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, og forhold 2 under våbenlovens § 10. Straffen fandtes passende.

Landsretten stadfæstede udvisningsbestemmelsen og udtalte følgende:

"Med den anførte ændring vedrørende bevisbedømmelsen stadfæster landsretten dommen, herunder dens bestemmelse(r) om ... udvisning..."

Køn: Mand
Født den: 13. juni 1959
Nationalitet: Vesttyskland
Indrejsetidspunkt: 8. februar 1986
Opholdsgrundlag: Uoplyst

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 26. juni 1986 (sag nr. 1564/1986)

Ved Københavns Byrets dom af 26. juni 1986 blev tiltalte idømt fængsel i 3 år for

1. Overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, jf. § 21, ved i forening med en medtiltalt ved vold eller trussel om vold at have forsøgt at frarøve personalet i en pengetransport fra en bank et betydeligt kontant beløb,
2. Overtrædelse af våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, samt § 4, nr. 1, jf. bekendtgørelse nr. 530 af 11. december 1985 § 7, stk. 1, nr. 1, ved i forening med medtiltalte at have været i besiddelse af en revolver og en pistol, begge med ammunition, ialt 70 patroner, samt en springkniv og en dolk med en klingelængde på over 12 cm.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig efter udlændingelovens § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1, jf. § 49, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge og udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"I medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4 og § 32, stk. 1, jf. § 49, stk. 1, vil ... tiltalte være at udvise af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig. "

Dom afsagt af Østre Landsret den 30. oktober 1986 (sag nr. 202/1986)

Københavns Byrets dom af 26. juni 1986 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod domfældelse efter anklageskriftet samt skærpelse.

Landsretten henførte forhold 1 under straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, og forhold 2 under våbenlovens § 10. Straffen fandtes passende.

Landsretten stadfæstede udvisningsbestemmelsen og udtalte følgende:

"Med den anførte ændring vedrørende bevisbedømmelsen stadfæster landsretten dommen, herunder dens bestemmelse(r) om ... udvisning..."

Køn: Mand
Født den: 25. april 1960
Nationalitet: Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: Uoplyst
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 16. maj 1986 (sag nr. 52/1986/nævningesag)

Tiltalte, der var jugoslavisk statsborger, blev ved Østre Landsrets dom af 16. maj 1986 idømt fængsel af 8 år for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 288, stk. 1, nr 1, jf. stk. 2, ved den 10. juli 1985 i forretningen "Klarlund" i forening med en landsmand efter forudgående observationer og planlægning og efter at have truet med en skarpladt pistol frarøvede firmaet 7 guld Rolex-ure til en værdi af 628.210 kroner,
2. Straffelovens § 237, jf. § 21, ved i forbindelse med røveriet at have forsøgt at dræbe en person, idet han affyrede et skud mod denne i hals/brysthøjde,
3. Straffelovens § 174, ved i forbindelse med indrejse i Danmark i 2 tilfælde at have forevist et jugoslavisk rejsepas lydende på en anden persons navn som sit eget ved paskontrollen.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med straffesagen påstand om udvisning af tiltalte efter udlændingelovens § 24, nr. 4. med indrejseforbud for bestandig, jf. lovens § 32, stk. 1.

Landsretten udtalte vedrørende udvisningspåstanden følgende:

"I medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, tages den nedlagte påstand om, at (de) tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig, til følge."

Dom afsagt af Højesteret den 12. december 1986 (sag nr. 182/1986)

Østre Landsrets dom af 16. maj 1986 blev af tiltalte anket til Højesteret med påstand principalt om ophævelse af dommen og hjemvisning på grund af rettergangsfejl, subsidiært om frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21 og § 174, og mest subsidiært med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Højesteret udtalte følgende:

"Straffen findes passende bestemt, og Højesteret stadfæster herefter dommen."

Køn : Mand
Født den: 25. maj 1952
Nationalitet: England
Indrejsetidspunkt: 21. juni 1986
Opholdsgrundlag: Visumfrit ophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 30. april 1987 (sag nr. 420/1986/nævningesag)

Tiltalte, der var britisk statsborger, men født i Pakistan, indrejste den 21. juni 1986 visumfrit i Danmark.

Pågældende havde i perioden fra 1979 til 1985 haft opholds- og arbejdstilladelse i her i landet, men havde i 1985 opgivet sin bopæl i Danmark for at tage ophold i England.

Ved Østre Landsrets dom af 30. april 1987 blev tiltalte idømt fængsel i 6 år for overtrædelse af straffelovens § 191, ved i juli 1986 i forening med en anden og efter forudgående aftale med henblik på videreoverdragelse at have indført cirka 2 kilo heroin fra Vesttyskland til Danmark via Rødby Havn.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med straffesagen påstand om udvisning af tiltalte for bestandig i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Landsretten udtalte vedrørende udvisningspåstanden følgende:

"Tiltalte..., der er engelsk statsborger, har tidligere boet i Danmark fra 1979 til 1985 og havde opholds- og arbejdstilladelse her. Han udvandrede til Storbritannien den 1. marts 1985 og indrejste på ny i Danmark den 21. juni

1986.

Udvisningspåstanden vil efter det således foreliggende være at tage til følge for så vidt angår tiltalte..., jf. udlændingelovens § 24, nr. 4."

Tiltalte udvistes herefter med indrejseforbud gældende for bestandig.

Køn: Mand
Født den: 19. juli 1952
Nationalitet: Uoplyst
Indrejsetidspunkt: Uoplyst
Opholdsgrundlag: Uoplyst

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 22. juni 1987 (sag nr. 1774/1987)

Ved Københavns Byrets dom af 22. juni 1987 blev tiltalte idømt fængsel i 2 år og 6 måneder for

1. Overtrædelse af straffelovens § 191, jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 391 af 21. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 om euforiserende stoffer § 27, jf. § 3, jf. bilag liste B nr. 10, jf. straffelovens § 21, ved i forening med andre til Danmark at have forsøgt at indsmugle kemikalier og laboratorieudstyr, som var indkøbt med henblik på fremstilling af ikke under 30 kg amfetamin, og
2. Overtrædelse af justitsministeriets bekendtgørelse nr. 530 af 11. december 1985, § 15, jf. § 7, stk. 1, nr. 3, ved at have været i besiddelse af en spraydåse med CS-gas, uagtet han ikke havde tilladelse til besiddelsen.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning for bestandig.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Anklagemyndighedens påstand om udvisning af tiltalte ... med indrejseforbud

for bestandig tages til følge i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4."

Døm afsagt af Østre Landsret den 18 november 1987 (sag nr. 307/1987)

Københavns Byrets døm af 22. juni 1987 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse for forhold 1.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Landsretten forhøjede straffen til 3 år og stadfæstede udvisningsbestemmelsen og udtalte følgende:

"Straffen findes herefter at burde fastsættes til fængsel i 3 år ...
I øvrigt stadfæstes dommen."

Køn: Kvinde
Født den: 20. februar 1967
Nationalitet: Columbia
Indrejsetidspunkt: Formentlig juli 1987
Opholdsgrundlag: Turistophold
Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Sistre Landsret den 22. december 1987 (sag nr. 305/1987)

Ved Østre Landsrets dom af 22. december 1987 blev tiltalte, der var columbiansk statsborger, idømt fængsel i 4 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 391 af 21. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 om euforiserende stoffer § 27, jf. § 3, jf. bilag liste B, nr. 23, ved den 11. juli 1987 til Kastrup Lufthavn fra Bogota, Columbia, at have indført 975,5 gram kokain med henblik på videreoverdragelse.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud gældende for bestandig i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden til følge. Retten udtalte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Efter anklagemyndighedens påstand vil der være at give dom til ... udvisning af landet af tiltalte med indrejseforbud gældende for bestandig, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4."

Køn: Mand
Født den: 23. april 1955

Nationalitet: Jugoslavien

Indrejsetidspunkt: Uoplyst

Opholdsgrundlag: Uoplyst

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 20. oktober 1987 (sag nr. 223/1987)

Ved Østre Landsrets dom af 20. oktober 1987 blev tiltalte idømt fængsel i 3 år og 6 måneder for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt. jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 391 af 21. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 om euforiserende stoffer § 27, jf. § 2, jf. bilag liste A nr. 2, ved den 12. marts 1987 på sin daiværende bopæl i København, med henblik på videreoverdragelse til et større antal personer eller mod et betydeligt vederlag, at have besiddet 1.410 gram heroin, og
2. Våbenlovens § 2, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, ved på sin daværende bopæl den 12. marts 1987 at have besiddet en maskinpistol og en pistol begge med magasiner og patroner.

Retten traf endvidere afgørelse om konfiskation af det nævnte kvantum heroin, de nævnte våben, magasiner og patroner, samt to vægte.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i DK.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, med indrejseforbud for bestandig.

Retten tog påstanden til følge. Retten udtalte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Idet bemærkes, at der ikke under sagen er oplyst omstændigheder som omhandlet i udlændingelovens § 26, tages udvisningspåstanden til følge som nedenfor bestemt, jf. de foran anførte lovbestemmelser."

Døm afsagt af Højesteret den 19. januar 1988 (sag nr. II 350/1987)

Østre Landsrets døm af 20. oktober 1987 blev anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse.

Tiltalte påstod formildelse og frifindelse for udvisningspåstanden.

Retten skærpede Østre Landsrets døm, således at straffen blev forhøjet til fængsel i 5 år. Vedrørende spørgsmålet om udvisning udtalte retten:

"Af de i dommen anførte grunde tiltrædes det, at udvisningspåstanden er taget til følge."

Køn: Mand
Født den: 21. november 1948

Nationalitet: Columbia

Indrejse tidspunkt : Formentlig september 1987

Opholdsgrundlag: Turistophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 12. april 1988 (sag nr. 50/1988)

Tiltalte, der var columbiansk statsborger, blev ved Østre landsrets dom af 12. april 1988 idømt fængsel i 7 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lovbekendtgørelse nr 391 af 21. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 om euforiserende stoffer § 27, jf. § 3, jf. bilag liste B, nr. 23, ved den 17. september 1987 sammen med en medtiltalte til Danmark via Kastrup Lufthavn at have indsmuglet 3.272 gram kokain.

Tiltalte var tidligere straffet med fængsel i 2 år for tilsvarende kriminalitet i Holland.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Påstanden om udvisning af ... tiltalte med indrejseforbud for bestandig tages til følge i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1."

Køn: Mand
Født den: 29. juni 1933
Nationalitet: Columbia
Indrejsetidspunkt: Formentlig september 1987
Opholdsgrundlag: Turistophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 12. april 1988 (sag nr. 50/1988)

Tiltalte, der var columbiansk statsborger, blev ved Østre landsrets dom af 12. april 1988 idømt fængsel i 7 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lovebekendtgørelse nr 391 af 21. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 om euforiserende stoffer § 27, jf. § 3, jf. bilag liste B, nr. 23, ved den 17. september 1987 sammen med en medtiltalt til Danmark via Kastrup Lufthavn at have indsmuglet 3.272 gram kokain.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Påstanden om udvisning af ... tiltalte med indrejseforbud for bestandig tages til følge i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1."

Køn: Kvinde
Født den: 30. maj 1936
Nationalitet: Bolivia
Indrejsetidspunkt: 30. november 1987
Opholdsgrundlag: Korttidsophold (ulovligt ophold)
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 1. afdeling den 4. august 1988
(sag nr. N-nr. 107/1988, UFR 1988. 962 0)

En 52-årig boliviansk statsborger indrejste i Danmark den 30. november 1987.

Tiltalte blev ved Østre Landsrets dom straffet med fængsel i 7 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, ved den 30. november 1987 via Kastrup Lufthavn til Danmark at have indsmuglet i alt 3.559 gram kokain, idet hun indførte kokainen skjult i et korset under tøjet.

Tiltalte blev samtidig dømt for overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171, ved den 30. november 1987 under indrejse i Kastrup Lufthavn overfor politiet at have gjort brug af et falsk pas.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at hun er født den 30. maj 1936 i Bolivia. Hun har boet hele sin barndom i Bolivia og har taget studentereksamen dér. Hun studerede derefter farmaci i Argentina, men blev efter 2 års studier gift i 1953, hvorfor hun ophørte med studierne. Hun har 2 børn med sin fraseparerede ægtefælle, ligesom hun opfostrer sin afdøde kusines 2 mindreårige børn. Endvidere oplyste tiltalte, at hendes 26-årige

datter på grund af en dårlig nyre er alvorligt syg, og derfor til stadighed behøver bekostelig lægehjælp.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning for bestandig i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4.

Retten tog anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge. Landsretten udtalte følgende:

"I medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, tages den nedlagte påstand om udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig til følge."

Køn: Kvinde
Født den: 9. august 1952
Nationalitet: Bolivia
Indrejsetidspunkt: 30. november 1987
Opholdsgrundlag: Korttidsophold (ulovligt ophold)
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 1. afdeling den 4. august 1988
(sag nr. N-nr. 107/1988, UFR 1988. 962 0)

En 36-årig boliviansk statsborger fra Bolivia for indrejste i Danmark den 30. november 1987.

Tiltalte blev ved Østre Landsrets dom straffet med fængsel i 7 år for overtrædelse af straf felovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, ved den 30. november 1987 via Kastrup Lufthavn til Danmark at have indsmuglet i alt 4.156 gram kokain, idet hun indførte kokainen skjult i et korset under tøjet.

Tiltalte blev samtidig dømt for overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171, ved den 30. november 1987 under indrejse i Kastrup Lufthavn overfor politiet at have gjort brug af et falsk pas.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at hun er født den 9. august 1952 i Bolivia, hvor hun har boet hele sit liv. Hun blev gift i 1968 og for 3 år siden blev hun separeret fra sin mand, som hun har 5 børn med. Tiltalte har gået i almindelig grundskole bestående af 4 års skolegang.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning for

bestandig i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4.

Retten tog anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge. Landsretten udtalte følgende :

"I medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, tages den nedlagte påstand om udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig til følge."

Køn: Kvinde
Født den: 24. december 1964
Nationalitet: Sverige
Indrejsetidspunkt: 25. maj 1988
Opholdsgrundlag: Turistophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 8. afdeling den 21. oktober 1988
(sag nr. N-nr. 268/1988)

Tiltalte, der var svensk statsborger, indrejste i Danmark den 25. maj 1988. I toldkontrollen i Rødbyhavn blev hun og en medtiltalt anholdt.

Ved Østre Landsrets dom af 27. oktober 1988 blev tiltalte ved nævningeting idømt fængsel i 4 år for:

Overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 391 af 27. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 om euforiserende stoffer § 27, jf. § 3, jf. Bilag liste B, nr. 10, ved den 25. maj 1988 kl. 20.30 i forening med en medtiltalt her til landet via grænseovergangsstedet i Rødbyhavn med forsæt til videreoverdragelse til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag at have indført 2,0 kg. amfetamin, der var anbragt i sidebeklædningen i en svensk indregistreret udlejningsbil.

Tiltalte var tidligere straffet for overtrædelse af narkotikalovgivningen i Sverige.

Tiltalte var uddannet barneplejerske. Hun havde været arbejdsløs 3-4 måneder og levede på nuværende tidspunkt af bistandshjælp. Hun boede hos sin vens mor i Sverige. Hun oplyste, at hun havde

kendt medtiltalte i ca. 6 måneder og havde et seksuelt forhold til ham.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4 med indrejseforbud for bestandig.

Retten tog påstanden om udvisning til følge.

Retten udtalte følgende:

"De(n) nedlagte påstand(e) om udvisning og konfiskation tages efter de af anklagemyndigheden påberåbte lovbestemmelser til følge som nedenfor anført.

Tiltalte udvises af landet med indrejseforbud for bestandig."

Køn: Mand
Født den: 15. februar 1959
Nationalitet: Rumænien

Indrej setidspunkt : 10. november 19 8 8

Opholdsgrundlag: Korttidsophold

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Graasten den 16. december 1988 (sag nr. S.S. 306/88)

Den 39-årige tiltalte, der var rumænsk statsborger, indrejste i Danmark den 10. november 1988 på gennemrejse fra Tyskland til Sverige. Den pågældende var anerkendt som flygtning i Sverige, hvortil han var indrejst den 24. juni 1985.

Ved dom afsagt den 16. december 1988 af Graasten ret blev tiltalte idømt fængsel i 3 måneder for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 3, ved den 10. november 1988, i forening med en medtiltalt, forsætligt at have bistået tre rumænske statsborgere, der ikke var i besiddelse af pas, med ulovligt at indrejse over grænsen til Danmark.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han var bosiddende i Sverige, og forstod og talte svensk. Han var på nuværende tidspunkt arbejdsløs, men havde under sit ophold i Sverige været i arbejde i 2 1/2 år, senest indtil den 8. juli 1988. Han var ugift og delte en lejlighed med en ven. Han automekaniker af uddannelse.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud indtil den 1. juli 1993 i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1.

Retten tog udvisningspåstanden til følge og udtalte følgende:

"De tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud indtil den 1. juli 1993, jf. udlændingelovens § 49, jfr. § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk. 1".

Dom afsagt af Vestre Landsrets 3. afd. den 11. januar 1989 (Ankesag nr. S 2809/1988)

Dommen afsagt af Graasten ret den 16. december 1988 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Tiltalte forklarede yderligere om sine personlige forhold, at han i Sverige havde haft arbejde som svejser og automekaniker. Han måtte ophøre hermed på grund af en øjensygdom.

Retten udtalte:

"Da der ikke findes grundlag for at nedsætte straffen, og da det tiltrædes, at tiltalte er udvist som sket, stadfæster landsretten dommen".

Køn: Mand
Født den: 2. november 1964
Nationalitet: Iran
Indrejsetidspunkt: 6. maj 1988
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Tønder den 21. november 1988 (sag nr. S.S. 173/88)

En 23-årig iransk statsborger indrejste i Danmark den 6. maj 1988 .

Ved dom afsagt af retten i Tønder blev tiltalte idømt fængsel i 1 år og 3 måneder for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 3, ved den 25. august 1988 for vindings skyld at have bistået 4 iranske statsborgere med ulovligt at indrejse i Danmark, og ved den 13. september 1988 for vindings skyld at have bistået 6 iranske statsborgere med ulovligt at indrejse i Danmark, samt ved i perioden fra den 6. maj 1988 til den 13. september i ikke under 20 tilfælde for vindings skyld at have bistået et større antal, hovedsageligt iranske statsborgere, med ulovligt at indrejse i Danmark.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Tiltalte forklarede vedrørende sine personlige forhold, at han havde boet i Vesttyskland i 2 ½ år, og at han var studerende. Han boede alene og levede af offentlig forsørgelse.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning efter udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1, med indrejseforbud i 10 år.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"I medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1, bestemmes det endvidere, at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud indtil den 1. juli 1988."

Dom afsagt af Vestre Landsrets 3. afdeling den 2. februar 1989
(sag nr. S 2581/1988)

Tønder rets dom af 21. november 1988 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om stadfæstelse.

Landsretten nedsatte straffen til 1 års fængsel og tiltrådte bestemmelsen om udvisning.

Køn: Mand
Født den: 24. februar 1960
Nationalitet: Vietnam
Indrejsetidspunkt: 21. eller 22. januar 1988
Opholdsgrundlag: Besøgsophold (bosat i Finland)
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret 15. afdeling den 1. november 1988
(sag nr. 220/1988/nævningesag)

Tiltalte, der var vietnamesisk statsborger, indrejste i Danmark den 21. eller 22. januar 1988.

Ved Østre Landsrets dom af 1. november 1988 blev tiltalte idømt fængsel i 10 år for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 237, jf. § 21, ved den 29. januar 1988 ca. kl. 22.10 - 22.30 på et parkeringsareal i København, i forening at have forsøgt at dræbe en person, idet tiltalte tildelte denne flere slag i hovedet med en hammer og tog kraftigt kvælertag om pågældendes hals, og
2. Straffelovens § 276, ved umiddelbart efter drabsforsøget at have stjålet ca. 17.000 kr. fra pågældende.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede under domsforhandlingen, at han var født i Vietnam, og at han havde gået i skole i 12 år. Tiltalte var uddannet som professionel soldat i Nord-Vietnams flåde. I 1985 flygtede tiltalte til Hong Kong, hvorefter han i maj 1987 flyttede til Finland. Tiltalte var gift og havde 2 børn. Ægtefællen og børnene opholdte sig i Finland. Han var i Finland startet i malerlære. Tiltalte havde ingen tilknytning til Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandigt jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Efter anklagemyndighedernes påstand vil tiltalte være at udvise af landet med indrejseforbud gældende for bestandig, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4".

Dm afsagt af Højesteret den 15. februar 1989 (sag nr. II 344/1988)

Østre Landsrets ~~dm~~ af 1. november 1988 blev anket af tiltalte ~~m~~ påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om skærpelse.

Højesteret udtalte følgende:

"Tre dommere, finder straffen(e) passende bestemt og stemmer derfor for at stadfæste dommen. Dommene stemmer for at nedsætte straffen(e) til fængsel i 8 år...".

Højesteret stadfæstede herefter landsrettens ~~dm~~.

Landsrettens ~~dm~~ stadfæstes.

Køn: Mand
Født den: 1. maj 1959
Nationalitet: Sverige
Indrejsetidspunkt: 25. maj 1988
Opholdsgrundlag: Turistophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 8. afdeling den 27. oktober 1988
(sag nr. 268/1988/nævningesag)

Tiltalte, der var svensk statsborger, indrejste i Danmark den 25. maj 1988. I toldkontrollen i Rødbyhavn blev han og en medtiltalt anholdt.

Ved Østre Landsrets dom af 27. oktober 1988 blev tiltalte idømt fængsel i 6 år for:

1. Overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 391 af 27. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 om euforiserende stoffer § 27, jf. § 3, jf. Bilag liste B, nr. 10, ved den 25. maj 1988 kl. 20.30 i forening med en medtiltalt her til landet via grænseovergangsstedet i Rødbyhavn med forsæt til videreoverdragelse til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag at have indført 2,0 kg amfetamin, der var anbragt i sidebeklædningen i en svensk indregistreret udlejningsbil,
2. Overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 2, jf. våbenbekendtgørelsens § 7, stk. 1, nr. 1, ved den 25. maj 1988 kl. 20.30 i toldkontrollen i Rødbyhavn at have været i besiddelse af en springkniv, og
3. Overtrædelse af færdselslovens § 56, stk.1, ved den 25. maj

1988 kl. 20.30 i toldkontrollen i Rødbyhavn at have ført svensk indregistreret personbil uden at have erhvervet kørekort.

Tiltalte var tidligere 2 gange straffet i Sverige for overtrædelse af narkotikalovgivningen.

Tiltalte boede i Stockholm. Han havde haft arbejde som bilmekaniker, men var uddannet kok. Siden slutningen af marts 1987 havde han været arbejdsløs. Han havde kendt medtiltalte ca. 5 måneder inden anholdelsen.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4, med indrejseforbud for bestandig.

Retten tog påstanden om udvisning til følge.

Retten udtalte følgende :

"De(n) nedlagte påstand(e) om udvisning og konfiskation tages efter de af anklagemyndigheden påberåbte lovbestemmelser til følge som nedenfor anført.

... tiltalte udvises af landet med indrejseforbud for bestandig."

Dom afsagt af Højesteret den 31. marts 1989 (sag nr. II 7/1989)

Østre Landsrets dom af 27. oktober 1988 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Højesteret ændrede landsrettens dom, således at straffen for tiltalte blev fastsat til fængsel i 4 år og 6 måneder og stadfæstede Landsrettens bestemmelse om udvisning.

Køn: Mand
Født den: 20. april 1959
Nationalitet: Tyrkiet

Indrejsetidspunkt: Uoplyst

Opholdsgrundlag: Udlændingenlovens § 9, stk. 1, nr. 2

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dm afsagt af retten i Odense 2. afdeling den 6. december 1989
(sag nr. 2698/88)

Ved dm af 6. december 1988 afsagt af retten i Odense blev tiltalte idømt hæfte i 20 dage for overtrædelse af straffelovens § 163, ved henholdsvis den 9. juni 1987 og den 15. december 1987 overfor politiet at have afgivet urigtig skriftlig erklæring om, at tiltalte efter ægteskabs indgåelse den 22. januar 1987 samlevede i normalt ægteskab med en kvinde, uagtet dette aldrig har været tilfældet.

Tiltalte er ikke tidligere straffet her i landet.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud gældende i 5 år til den 1. januar 1994 efter udlændingelovens § 24 nr. 4.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende:

"Da tiltaltes ved hjælp af de urigtige erklæringer opnåede opholdstilladelse er blevet inddraget, og da hans fortsatte forbliven i landet afhænger af den på et nyt grundlag indgivne ansøgning om opholdstilladelse, finder retten ikke tilstrækkelig anledning til at tage påstanden om udvisning til følge."

Køn: Mand
Født den: 6. juni (30. februar) 1957

Nationalitet: Afghanistan

Indrejsetidspunkt: Ultimo maj 1989

Opholdsgrundlag: Korttidsophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 15. afdeling den 21. december 1989
(U 1991.151)

Tiltalte indrejste i Danmark fra Indien i slutningen af maj 1989 via Københavns Lufthavn i Kastrup.

Ved Østre Landsrets dom af 21. december 1989 blev tiltalte idømt fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt, jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 319 af 21. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. novem- ber 1984 om euforiserende stoffer § 27, jf. § 2, jf. bilag liste A, nr. 2, ved i slutningen af maj 1989 i forening og efter forud- gående aftale med en medtiltalt, fra Indien til Danmark via Kø- benhavns Lufthavn i Kastrup med henblik på videreoverdragelse at have indført 936 gram heroin, som blev opbevaret i en attachétas- ke.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han var født og opvokset i Afghanistan. Han flygtede til Tyskland i 1985, hvor han havde handlet med biler og sparet penge op. Han havde ingen tilknytning til Danmark, og havde hverken hustru eller børn.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejsefor- bud for bestandig.

Retten tog udvisningspåstanden til følge.

Retten udtalte følgende:

"Konfiskationspåstanden og udvisningspåstanden tages til følge som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1 og 3, og udlændingelovens § 24, nr. 4.

... tiltalte udvises af landet med indrejseforbud gældende for bestandig".

Køn: Kvinde

Født den: 1942

Nationalitet: Tyskland

Indrejsetidspunkt: Seneste indrejse den 9. oktober 1989

Opholdsgrundlag: Uoplyst

Anvendt udvisnings-

bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Næstved den 10. marts 1990 (Tfs. 90.579)

Ved Næstved rets dom af 10. marts 1990 blev tiltalte, der var tysk statsborger, idømt 1 års betinget fængsel med prøvetid på 2 år for overtrædelse af straffelovens § 289, jf. toldlovens § 117, stk. 2, jf. stk. 1, pkt. 1, ved gennem en periode på 2 år indtil den 9. oktober 1989 uden angivelse til toldvæsnet til Danmark blandt andet at have indført en stor mængde cigaretter, spiritus, øl, smykker og kaviar.

Tiltalte varer ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om at udvisning med indrejseforbud gældende for 10 år efter udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge, idet indrejseforbudets længde dog blev fastsat til 5 år. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Anklagemyndighedens påstand om udvisning tages til følge i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, dog at indrejseforbuddets længde, i overensstemmelse med tiltaltes påstand, efter alt foreliggende passende kan fastsættes til 5 år, det vil sige indtil den 1. april 1995."

Dom afsagt af Østre Landsret den 2. maj 1990 (sag nr. 145/1990)

Næstved kriminalrets dom af 10. marts 1990 blev anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse, navnlig således at fængselsstraffene gjordes ubetinget, og således at indrejseforbudet forlængedes, såfremt straffene blev skærpet.

Tiltalte påstod stadfæstelse.

Retten fandt, at straffen burde være ubetinget, men stadfæstede indrejseforbudet. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet :

"Dommens bestemmelse om indrejseforbud tiltrædes, dog således at den udløber den 1. juli 1995, jf. udlændingelovens §i 32, stk. 1."

Køn: Mand

Født den: 1936

Nationalitet: Tyskland

Indrejsetidspunkt: Seneste indrejse 9. oktober 1989

Opholdsgrundlag: Uoplyst

Anvendt udvisnings-

bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Næstved den 10. marts 1990 (Tfs 90.579)

Ved Næstved rets dom af 10. marts 1990 blev tiltalte, der var tysk statsborger, idømt 1 års betinget fængsel med prøvetid på 2 år for overtrædelse af straffelovens § 289, jf. toldlovens § 117, stk. 2, jf. stk. 1, pkt. 1, ved gennem en periode på 2 år indtil den 9. oktober 1989 ude i angivelse til toldvæsnet til Danmark blandt andet at have indfart en stor mængde cigaretter, spiritus, øl, smykker og kaviar.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud gældende for 10 år efter udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge, idet indrejseforbudets længde dog blev fastsat til 5 år. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Anklagemyndighedens påstand om udvisning tages til følge i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, dog at indrejseforbudets længde, i overensstemmelse med tiltaltes påstand, efter alt foreliggende passende kan fastsættes til 5 år, det vil sige indtil den 1. april 1995."

Dom afsagt af Østre Landsret den 2. maj 1990 (sag nr. 145/1990)

Næstved kriminalrets dom af 10. marts 1990 blev anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse, navnlig således at fængselsstraffene gjordes ubetinget, og således at indrejseforbuddet forlængedes, såfremt straffene blev skærpet.

Tiltalte påstod stadfæstelse.

Retten fandt at straffen burde være ubetinget, men stadfæstede indrejseforbuddet. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet :

"Dommens bestemmelse om indrejseforbud tiltrædes, dog således at den udløber den 1. juli 1995, jf. udlændingelovens 15 32, stk. 1."

Køn: Viand
Født den: 10. september 1938
Nationalitet: Pakistan
Indrejsetidspunkt: 1. august 1970
Opholdsgrundlag: Intet opholdsgrundlag
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Jdlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 1. afdeling den 16. februar 1990
(sag nr. 165/1989/nævning3sag)

En 52-årig pakistansk statsborger indrejste i Danmark i 1970, hvorefter han blev meddelt opholdstilladelse. Denne blev efterfølgende gjort tidsubegrænset.

Ved brev af 18. oktober 1989 meddelte Direktoratet for Udlændinge, at tiltaltes opholdstilladelse ansås som bortfaldet i medfør af udlændingelovens § 17, stk. 1, 3. pkt, idet pågældende den 2. februar 1985 var blevet frameldt folkeregistret som forsvundet, og efterfølgende havde opholdt sig udenfor Danmark i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Ved dom af 16. februar 1990 afsagt af Østre Landsret blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 8 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., ved

1. med henblik på videreoverdragelse og i forening med en anden at have arrangeret, at der i august 1988 fra Pakistan til Danmark blev indført oa. 2,25 kg heroin, idet heroinen blev indført af kurerer, efter forudgående aftale med tiltalte, og
2. med henblik på videreoverdragelse i forening med to andre personer at have arrangeret, at der den 29. november 1988 fra Pakistan til Danmark blev indført 835,39 gram heroin, idet til-

talte selv foretog indførslen af heroinen, som var skjult i en attachetaske.

Tiltalte var tidligere straffet ved Østre Landsrets dom af 10. september 1981 efter straffelovens § 191, stk. 1, jf. stk. 2, med fængsel i 2 år.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2, 1. pkt.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Den nedlagte udvisningspåstand tages til følge som nedenfor bestemt, efter udlændingelovens § 24, nr. 4,"

Tiltalte blev herefter udvist af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig.

Dom afsagt af Højesteret den 15. maj 1990 (sag nr. I 100/1990)

Østre Landsrets dom blev af tiltalte indanket for Højesteret med påstand om formildelse, samt at der ikke måtte sket udvisning.

Anklagemyndigheden påstod straffen skærpet og i øvrigt stadfæstelse.

Højesteret stadfæstede dommen, og bemærkede følgende:

"Højesteret finder hverken grundlag for at ændre straffen(e) eller (de) trufne bestemmelser om udvisning".

Køn: Mand
Født den: 1. maj 1955
Nationalitet: Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: Uoplyst
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Ballerup den 8. marts 1990 (sag nr. 620/1989)

Ved dom af 8. marts 1990 afsagt af retten i Ballerup blev en 35-årig tidligere jugoslavisk statsborger frifundet for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 4, idet retten ikke fandt det bevist, at tiltalte lavde indgået ægteskab med en herboende jugoslavisk statsborger, alene med det formål at opnå arbejds- og opholdstilladelse her i landet.

Tiltalte blev endvidere frifundet for overtrædelse af straffelovens § 163, idet retten lajde til grund, at tiltalte var samlevende i normalt ægteskab sin ægtefælle, hvorfor han retmæssigt havde underskrevet samlivserklæringer overfor Direktoratet for Udlændinge.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Det fremgår ikke af domme:i, at der af anklagemyndigheden var nedlagt påstand om udvisning overfor byretten.

Dom afsagt af Østre Landsrets 9. afdeling den 19. juni 1990 (sag nr. 148/1990)

Ballerup rets dom af 8. marts 1990 blev af anklagemyndigheden indanket for landsretten med påstand om domfældelse efter an-

klageskriftet, således at der - i overensstemmelse med anklageskriftet for byretten - nedlagdes påstand om frihedsstraf og om, at tiltalte udvises med indrejseforbud gældende i 5 år fra den 1. januar 1990, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Tiltalte påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt tiltalte skyldig efter anklageskriftet, og fastsatte straffen efter udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 4, og straffelovens § 163 til fængsel i 30 dage.

Landsretten tog påstanden om udvisning til følge, og bemærkede i den forbindelse følgende :

"Anklagemyndighedens påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, jf. § 49, stk. 1, tages til følge som nedenfor bestemt .

.....udvises af Danmark med indrejseforbud til den 1. januar 1995."

Køn: Mand
Født den: 5. marts 1961
Nationalitet: Afghanistan
Indrejsetidspunkt: Ultimo maj 1989
Opholdsgrundlag: Korttidsophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 15. afdeling den 21, december 1989
(sag nr. 291/1989/UfR 199L. 151 H)

Tiltalte indrejste i Danmark fra Indien i slutningen af maj 1989, via Københavns Lufthavn i Kastrup.

Ved Østre Landsrets dom af 21. december 1989 blev tiltalte idømt fængsel i 4 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 319 af 21. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 om euforiserende stoffer § 27, jf. § 2, jf. bilag liste A nr. 2, ved i slutningen af maj 1989 i forening og efter forudgående aftale med en medtiltalt, fra Indien til Danmark via Københavns Lufthavn i Kastrup med henblik på videreoverdragelse at have indført 936 gram heroin, som blev opbevaret i en attachétasker.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han var født og opvokset i Afghanistan. Han havde gået i skole i 10 år. Herefter blev der krig i landet og han flygtede til Tyskland i 1984-85, hvor han indgav ansøgning om asyl. Han havde arbejdet ved flere salgsboder i Kassel. Han havde ingen opsparing og hans familie boede i Afghanistan. Han var ugift og havde ingen

tilknytning til Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig.

Retten tog udvisningspåstanden til følge.

Retten udtalte følgende:

"Konfiskationspåstanden og udvisningspåstanden tages til følge som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1 og 3, og udlændingelovens § 24, nr. 4.

... tiltalte udvises af landet med indrejseforbud gældende for bestandig".

Dom afsagt af Højesteret den 14. januar 1991

Tiltalte ankede Østre Landsrets dom af 21. december 1989 med påstand om strafbortfald i medfør af straffelovens § 73, stk. 1, uden bestemmelse om foranstaltning efter § 68.

Anklagemyndigheden erklærede sig enig i, at sagen blev afgjort på denne måde.

I mentalerklæring af 11. oktober 1990 udtalte Justitsministeriets psykiatriske undersøgelsesklínik blandt andet, at tiltalte var kommet i en ikke forbigående tilstand af den i straffelovens § 16, stk. 1, nævnte art, og klinikken anbefalede som formålstjenlig foranstaltning psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende.

Retslægerådet udtalte den 15. november 1990, at tiltalte næppe havde været sindssyg på tidspunktet for den påsigtede handling. Han havde efter det oplyste haft et misbrug af euforiserende stoffer, muligt efter at han i sit hjemland havde været indlagt for tortur af overvejende psykisk art. Han havde under længerevarende varetægtsophold i Danmark udviklet en sindssygdom. Trods overflytning til psykiatrisk behandlingsmiljø i specialinstitution havde det ikke været muligt at få sindssygdommen, der måtte beskrives som en sygdom fremkaldt af stærkt følelsesmæssigt pres, til at svinde. Tiltalte befandt sig således nu i en tilstand, som omhandlet i straffelovens § 16, stk. 1.

Rådet tilrådte herefter under henvisning til straffelovens § 73, stk. 1, jf. § 68, 2. pkt., ~~dom~~ til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende.

Anken omfattede ikke dommens bestemmelse om udvisning og konfiskation.

Retten udtalte følgende:

"Efter de foreliggende lægelige erklæringer må det lægges til grund, at tiltalte efter den strafbare handling foretog sig en ikke blot forbigående tilstand af den i straffelovens § 16 nævnte art. Den straf, tiltalte har forskyldt, findes at burde bortfalde, jf. straffelovens § 73, stk. 1, og det findes ikke formålstjenligt nu at bestemme foranstaltninger efter straffelovens § 68."

Køn: Mand
Født den: 30. februar 1960
Nationalitet: Statsløs palæstinenser
Indrejsetidspunkt: Den 27. maj 1990
Opholdsgrundlag: Processuelt ophold (asylansøger)
Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Hillerød kriminalret den 16. oktober 1990 (sag nr. 290/1990)

En 30-årig statsløs palæstinenser indrejste i Danmark den 13. november 1988, hvorefter han den efterfølgende dag blev afvist til Italien. Efter fornyet indrejse den 28. april 1990 fik han en jernbanebillet med henblik på udrejse til Østberlin, idet tiltalte ikke var klar over om han formelt var afvist.

Den 27. maj 1990 henvendte han sig på ny til de danske myndigheder og anmodede om asyl.

Ved dom af 16. oktober 1990 afsagt af Hillerød kriminalret blev tiltalte idømt en straf af fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 2, jfr. § 225 jfr. § 21, ved den 28. juli 1990 på et ikke nærmere fastlagt tidspunkt mellem kl. 20.00-21.50 på legepladsen i registreringscenteret Sandholm at have forsøgt at skaffe sig kønslig omgængelse med to drenge, født henholdsvis den 27. december 1981 og den 1. marts 1982, hvilket imidlertid mislykkedes, idet drengene undløb fra stedet.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte oplyste under sagen om sine personlige forhold, at hans søster og en broder samt slægtninge og venner boede i Danmark. Hans forældre og fem øvrige søskende boede i Libanon og en broder boede i Tyskland.

Direktoratet for Udlændinge udtalte i forbindelse med sagen, at der ikke forelå oplysninger som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, skulle udvises af Danmark.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Idet, som sagen er oplyst, ej heller § 26, nr. 5 ses at tale imod udvisning, vil anklagemyndighedens påstand herefter være at tage til følge, således at indrejseforbud fastsættes til 5 år til udløb den 1. juli 1995, jfr. udlændingelovens § 32, stk. 1."

Dom afsagt af Østre Landsrets 7. afdeling den 7. maj 1991 (sag nr. 447/1990)

Hillerød kriminalrets dom af 16. oktober 1990 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, således at forholdet måtte blive henført under straffelovens § 232.

Anklagemyndigheden påstod skærkelse.

Anklagemyndigheden oplyste, at Direktoratet for Udlændinge den 30. oktober 1990 meddelte tiltalte afslag på en ansøgning om asyl og at denne afgørelse efterfølgende blev indbragt for Flygtningekommisionen, hvis afgørelse på tidspunktet for sagens versering for Østre Landsret endnu ikke forelå.

Landsretten fandt ikke, at der forelå det fornødne bevis for at domfælde tiltalte. Landsretten udtalte følgende:

"Efter den for landsretten foretagne bevisførelse findes der ikke at foreligge det til domfældelse fornødne bevis."

Tiltalte blev herefter frifundet.

Køn: Mand
Født den: 19. oktober 1934
Nationalitet: Pakistan
Indrejsetidspunkt: Uoplyst
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 5. september 1991 (sag nr. 142/1991)

Tiltalte, der var født i Pakistan, blev ved Østre Landsrets dom af 5. september 1991 idømt fængsel i 4 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lovebekendtgørelse nr 391 af 21. juli 1969 § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 om euforiserende stoffer § 27, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 2, ved fra Pakistan til Danmark via Københavns lufthavn i Kastrup med henblik på videreoverdragelse at have indført 614,29 gram heroin, der var skjult i et par sko.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig efter udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Påstanden om udvisning tages til følge i medfør af udlændingelovens § 49, jf. § 24, nr. 4."

Dom afsagt af Højesteret den 21. januar 1992 (II 253/1991)

Østre Landsrets dom af 5. september 1991 blev anket af tiltalte til formildelse.

Anklagemyndigheden ankeee til skærpelse.

Højesteret stadfæstede ~~dommen~~ og udtalte følgende:

"Højesteret finder straffen passende bestemt og stadfæster derfor ~~dommen~~."

Køn : Mand
Født den: 4. marts 1945
Nationalitet: Togo
Indrejsetidspunkt: 24. november 1990
Opholdsgrundlag: Korttidsophold

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 1. stfdeling den 12. juni 1991 (sag nr. 34/1991)

En 46-årig togolesisk statsborger indrejste i Danmark den 24. november 1990.

Tiltalte blev ved Østre Landsrets dom af 12. juni 1991 idømt en straf af fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, ved den 24. november 1990 fra Togo til Danmark via Københavns Lufthavn i Kastrup at have indført ca. 1 kg kokain med henblik på videreoverdragelse.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han havde bopæl i Lomé i Togo, hvor han i havnen havde arbejde som dykker. Tiltalte var ved anholdelsen i Københavns Lufthavn i Kastrup på forretningsrejse i Europa.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning for bestandig efter udlændingelovens § 32, stk. 1, jf. § 24, nr. 4.

Retten tog anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge.

Landsretten udtalte følgende:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig."

Døm afsagt af Højesteret den 7. november 1991 (sag nr. II 198/1991. UFR 1991. 87 H)

Østre Landsrets døm af 12. juni 1991 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Højesteret stadfæstede den af Østre Landsret afsagte døm og udtalte:

"Da straffen findes passende bestemt, stadfæster Højesteret herefter dommen."

Køn: Mand
Født den: 26. oktober 1964
Nationalitet: Nigeria
Indrejsetidspunkt: 24. november 1990
Opholdsgrundlag: Korttidsophold
Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 1. afdeling den 12. juni 1991 (sag nr. 34/1991)

En 27-årig nigeriansk statsborger indrejste i Danmark den 24. november 1990.

Tiltalte blev ved Østre Landsrets dom af 12. juni 1991 idømt en straf af fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, ved den 24. november 1990 fra Togo til Danmark via Københavns Lufthavn i Kastrup at have indført ca. 1 kg kokain med henblik på videreoverdragelse.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han var opvokset i England og havde boet i USA og Tyskland. Således boede tiltalte i en periode fra 1 1/2 år før anholdelsen i Berlin, idet han havde visum til Tyskland. Tiltalte havde på intet tidspunkt boet i Nigeria.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning for bestandig efter udlændingelovens § 32, stk. 1, jf. § 24, nr. 4.

Retten tog anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge.

Landsretten udtalte følgende:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig."

Dom afsagt af Højesteret den 7. november 1991 (sag nr. II 198/1991, UfR 1991. 87 H)

Østre Landsrets dom af 12. juni 1991 blev anket af tiltalte principelt med påstand om, at domsforhandlingen for Højesteret blev udsat til gennemførelse af yderligere vidneførelse og efterforskning. Subsidiært påstod tiltalte landsrettens dom ophævet og sagen hjemvist til fornyet behandling på grund af rettergangsfejl. Mere subsidiært nedlagde tiltalte påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om skærpelse og påstod endvidere begæringen om vidneførelse og yderligere efterforskning afvist.

Højesteret tog ikke tiltaltes påstande til følge og udtalte:

"Da straffen findes passende bestemt, stadfæster Højesteret dommen."

Køn: Kvinde
Født den: 10. juni 1945
Nationalitet: Tyskland
Indrejsetidspunkt: Den 19. juni 1989
Opholdsgrundlag: Visumfrit ophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 26. oktober 1990 (sag nr. 86/1990/nævninresag)

Tiltalte, der var tysk statsborger, indrejste den 19. juni 1989 visumfrit i Danmark.

Ved Østre Landsrets dom af 26. oktober 1990 blev tiltalte idømt fængsel af 8 år for overtrædelse af straffelovens § 191, ved den 19. juni 1989 med henblik på overdragelse via Københavns Lufthavn at have indført 7,993 kilo kokain i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med straffesagen påstand om udvisning af tiltalte med indrejseforbud gældende for bestandig i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4.

Landsretten udtalte vedrørende udvisningspåstanden følgende:

"Anklagemyndighedens påstande om udvisning af tiltalte (og om konfiskation) tages til følge som nedenfor nærmere bestemt."

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig."

Dom afsagt af Højesteret den 14. juni 1991 (sag nr. 339/1990)

Østre Landsrets dom af 26. oktober 1990 blev af tiltalte anket

til Højesteret med påstand principalt om ophævelse af dommen og hjemvisning af sagen til fornyet behandling ved landsretten, subsidiært om formildelse. Anklagemyndigheden nedlagde påstand om skærpelse.

Højesteret udtalte følgende:

"Højesteret finder ikke i det af tiltalte anførte noget grundlag for at ophæve landsrettens dom. Herefter, og da straffen findes passende bestemt, stadfæster Højesteret dommen."

Køn: Mand
Født den: 23. august 1950
Nationalitet: Italiensk
Indrejsetidspunkt: Første gang den 1. marts 1974
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Århus den 26. juni 1991 (sag nr. SS
903778-6)**

Tiltalte, der var italiensk statsborger, indrejste til Danmark den 1. marts 1974, og fik tidsubegrænset opholdstilladelse i 1981. Den 2. maj 1988 udrejste tiltalte til Italien, og han har ikke siden haft fast bopæl her i landet.

Ved Århus rets dom af 26. juni 1991 blev tiltalte idømt fængsel i 5 år for

1. Overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1 og stk. 2, jf. lov om euforiserende stoffer, jf. lovebkendtgørelse nr 391 af 21. juli 1969 § 3, jf. § 1, jf. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 om euforiserende stoffer § 2, jf. bilag liste A, nr. 2, til dels jf. straffelovens § 23, ved i 2 tilfælde at have medvirket til en af andre planlagt og finansieret indsmugling af henholdsvis 500 gram og 1 kg heroin med henblik på videresalg, hvorved tiltalte opnåede en ikke nærmere opgjort fortjeneste,
2. Overtrædelse af straffelovens § 278, stk. 1, nr. 1, for underslæb, ved at have lejet en videofilm til en værdi af 595 kr., hvorefter han tilegnede sig den,
3. Overtrædelse af våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, ved at have været i besiddelse af og opbevaret 1 militær-

riffel, 1 riffel, 1 haglgevær, 2 revolvere, 2 banepistoler, 1 pistol samt diverse ammunition,

4. Overtrædelse af våbenlovens § 1, stk 1, ved at være i besiddelse af 1 pistol med tilhørende patroner,
5. Overtrædelse af lov om euforiserende § 3, jf. § 1, jf. indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 § 2, jf. bilag liste A, nr. 1, ved at have været i besiddelse af 6 gram hash.

Af Direktoratet for Udlændinges udtalelse af 22. maj 1991 fremgik blandt andet, at tiltalte efter sin indrejse havde været ansat som musiker forskellige steder. Fra 1976 til 1984 var tiltalte gift med en dansk statsborger, men parret fik ingen børn. Tiltalte havde ingen tilknytning til Danmark udover sin tidligere ægtefælle.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig efter udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Selv om betingelsen for udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4, formelt er opfyldt, findes tiltaltes tilhørsforhold til det danske samfund efter en samlet vurdering at være af en sådan karakter, at en udvisning må antages at virke særligt belastende, jf. udlændingelovens § 26, hvorfor anklagemyndighedens påstand ikke tages til følge."

Dom afsagt af Vestre landsret den 28. november 1991 (sag nr. S 1507/1991)

Århus rets dom af 26. juni blev anket af anklagemyndigheden, der påstod dommen ændret, således at tiltalte udvistes med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte påstod stadfæstelse af dommens afgørelse af udvisningsspørgsmålet samt formildelse af straffen.

Af kriminalforsorgens udtalelse af 20. november fremgik blandt

andet, at tiltalte ingen kontakt havde til sine slægtninge i Italien, og at han følte sig dansk og ikke nærrede ønsker om at rejse tilbage til Italien. Tiltalte ønskede at læse jura som selvstuderende i afsoningstiden.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold blandt andet, at han, efter han var blevet skilt, traf en anden kvinde som han levede sammen med. Da dette forhold blev opløst var han meget nedtrykt og besluttede at rejse til Italien og starte et nyt liv. Tiltalte kunne imidlertid ikke finde sig til rette i Italien og rejste derfor tilbage til Danmark.

Tiltalte forklarede yderligere, at hans familie boede i Italien, men at han havde mange venner i Danmark. Han havde i en periode fungeret som tolk her i landet.

Landsretten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet:

"Ved sin udrejse af Danmark i maj 1988, hvor tiltalte frmeldte sig folke-registeret som udvandret til Italien, må tiltalte anses for at have opgivet sin bopæl her i landet. Hjemmelen for udvisning skal derfor findes i udlændingelovens § 24, og da tiltalte efter folkeregisterets attest ikke ses tilmeldt folkeregisteret efter sin tilbagevenden til Danmark, tiltrædes det, at ihvertfald § 24, nr. 4, indeholder hjemmel for udvisning.

Under hensyn til længden af den idømte straf samt arten og grovheden af den begåede kriminalitet findes ingen af de i udlændingelovens § 26 nævnte hensyn på afgørende måde at tale imod udvisning.

Landsretten tager derfor anklagemyndighedens påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig til følge."

Køn: Mand
Født den: 24. december 1957
Nationalitet: Jugoslavien

Indrejsetidspunkt: Uoplyst

Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 9, stk 1, nr. 2

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Gladsaxe kriminalret den 25. september 1990
(sag nr. A 149/90. P 342/90)

Ved Gladsaxe kriminalrets dom af 25. september 1990 blev tiltalte idømt fængsel i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 163, ved den 17. oktober 1988 og den 17. august 1989 at have underskrevet samlivserklæring i Direktoratet for Udlændinge om, at han samlevede i normalt ægteskab med en herboende kvinde, uagtet han ikke samlevede med hende og overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 4, ved den 13. september 1988 at have indgået ægteskab med en herboende kvinde, alene med det formål at opnå arbejds- og opholdstilladelse i Danmark, idet han urigtigt foregav at ville samleve på fælles bopæl i normalt ægteskab.

Tiltalte var efter det oplyste ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud gældende i 5 år fra den 1. januar 1990 i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, jf. § 49, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge idet

"Den af anklagemyndigheden nedlagte udvisningspåstand tages i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 32, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, til følge."

Dom afsagt af Østre Landsret 3. afdeling den 29. november 1991
(sag nr. 244/1990)

Gladsaxe kriminalrets dom af 25. september 1990 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse af den idømte straf, og at indrejseforbudet skulle regnes fra den 1. juli 1991.

Landsretten fandt straffen passende og tiltrådte, at tiltalte udvistes af landet med indrejseforbud i 5 år og udtalte følgende:

"Landsretten stadfæster derfor dommen, med den ændring, at indrejseforbudet regnes fra den 1. juli 1991."

Køn : Mand
Født den: 7. februar 1950
Nationalitet: Chile
Indrejsetidspunkt: Den 17. juli 1991
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 3. marts 1992 (sag nr. 266/1991)

En 42-årig chilensk statsborger indrejste i Danmark den 17. juli 1991.

Ved dom afsagt af Østre Landsret blev tiltalte idømt fængsel i 6 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jfr. stk. 1, 2. pkt., jfr. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jfr. § 2, stk. 4, jfr. bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 § 27, jfr. § 3, jfr. bilag 1, liste B, ved den 17. juli 1991 i forening med en anden tiltalt, med henblik på videreoverdragelse at have indført 2850 gram kokain til Danmark, idet denne anden domfældte transporterede stoffet til Kastrup Lufthavn, mens tiltalte rejste med samme fly og overvågede transporten.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"I medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1, udvises tiltalte med indrejseforbud gældende for bestandig."

Køn: Mand
Født den: 1. april 1965
Nationalitet: Tyrkiet

Indrejsetidspunkt: 27. februar 1991

Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Odense 7. januar 1992 (sag nr. PS 3028/91)

Tiltalte, der var tyrkisk statsborger, indgav via den danske ambassade i Ankara ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse, i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, med henblik på familiesammenføring med sin ægtefælle i Danmark.

Den 31. januar 1991 blev han meddelt opholds- og arbejdstilladelse i 12 måneder gyldig inden den 1. marts 1992 og indrejste til Danmark den 27. februar 1991.

Af politirapport af 6. juni 1991, som blev fremlagt under sagen fremgik, at den danske ægtefælle havde oplyst, at ægteskabet alene var indgået med henblik på at skaffe tiltalte opholds- og arbejdstilladelse i Danmark, og at de aldrig har samlevet. Den 25. marts 1991 blev ægtefællerne separeret.

Ved skrivelse af 27. juni 1991 inddrog Direktoratet for Udlændinge tiltaltes opholdstilladelse, idet tilladelsen fandtes opnået ved svig. Afgørelsen blev stadfæstet af Justitsministeriet den 24. september 1991, jfr. § 19, stk. 1, nr. 1, jf. § 21.

Tiltalte ansøgte siden om opholds- og arbejdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, på grundlag af ægteskab med en herboende britisk statsborger.

Ved skrivelse af 28. oktober 1991 meddelte Direktoratet for Ud-

lændinge, at sagen var sat i bero til straffesagen for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 4, var afgjort.

Ved Odense rets dom af 17. januar 1992 blev tiltalte idømt betinget fængsel i 30 dage for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 4, ved efter at have indgået ægteskab med en dansk statsborger alene med det formål at skaffe tiltalte opholds- og arbejdstilladelse at være indrejst i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4, med indrejseforbud til den 1. januar 1996.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Under hensyn til varigheden af tiltaltes ophold her i landet, de omstændigheder, hvorunder han har skaffet sig opholds- og arbejdstilladelse, og oplysningerne om hans tilknytning til det danske samfund tages udvisningspåstanden til følge i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, idet der ikke findes at foreligge omstændigheder, der må antages at gøre en udvisning særlig belastende, jf. § 26. Det bemærkes herved, at ophold med en opholdstilladelse, der er opnået med svig, ikke anses for lovligt ophold, jf. § 27, stk. 2.

I medfør af lovens § 32 bestemmes, at indrejseforbuddet har gyldighed til den 1. januar 1996."

Dom afsagt af Østre Landsret den 13. maj 1992 (sag nr. 48/1992)

Odense rets dom af 17. januar 1992 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, særligt således at der ikke sker udvisning.

Anklagemyndigheden påstod skærpeelse, navnlig således at frihedsstraffen gjordes ubetinget og således at indrejsefristen fastsattes til den 1. januar 1997.

Retten fandt straffen passende, men fandt ikke grundlag for at gøre straffen betinget. Retten stadfæstede bestemmelsen om udvisning og udtalte følgende:

"Dommens bestemmelse om udvisning **stadfæstes**, dog således at indrejseforbuddet fastsættes til udløb den 1. januar 1997."

Køn: Mand
Født den: 3. april 1956
Nationalitet: Sverige
Indrejsetidspunkt: Uoplyst
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 18. september 1991 (sag nr. 16941/1991)

Ved Københavns Byrets dom af 18. september 1991 blev tiltalte, der var svensk statsborger, idømt fængsel i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 171, jf. § 23 og § 21, og udlændingelovens § 59, stk. 3, jf. straffelovens § 21, ved at have indfundet sig i Kastrup Lufthavn i den hensigt at rejse til Malta for at bistå 3 palæstinensiske statsborgere med at foretage ulovlig indrejse i Danmark, idet tiltalte medbragte 2 danske fremmedpas falskeligt forsynet med billeder af 2 af de pågældende og forfalskede fødedata, ligesom den tredie palæstinensers navn falskeligt var indført i det ene pas, alt i den hensigt at medvirke til de pågældendes ulovlige indrejse i Danmark, hvilket forehavende imidlertid blev forhindret, da tiltalte blev tilbageholdt i KastrupLufthavn.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold blandt andet, at han var svensk statsborger, og at han var bosiddende i Sverige, hvor han var gift og havde børn samt fast arbejde.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud til den 1. juli 1996 efter udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge og udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Påstanden om udvisning, som tiltalte ikke har haft indvendinger imod, tages til følge i medfør af de påberåbte bestemmelser som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. juli 1996."

Dom afsagt af Østre Landsret den 30. juli 1992 (sag nr. 205/1992)

Københavns Byrets dom af 18. september 1991 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Tiltalte havde den 3. juli 1990 udenretligt vedtaget en bøde på 2.500 kr. for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 3.

Landsretten stadfæstede dommen og udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet:

"Det tiltrædes, at tiltalte i medfør af udlændingeloven er udvist af landet med indrejseforbud indtil den 1. juli 1996."

Køn: Mand
Født den: 19. november 1960
Nationalitet: Italien

Indrejsetidspunkt: 10. juli 1990

Opholdsgrundlag: Ophold i medfør af EF/EØS-reglerne

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Århus den 29. september 1992 (sag nr. SS 9226240-9)

En 33-årig italiensk statsborger indrejste i Danmark den 10. juli 1990.

Ved dom afsagt af retten i Århus blev tiltalte idømt fængsel i 3 år og 9 måneder for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jfr. stk. 1, 1. punktum, ved medio juli 1990 med henblik på overdragelse at have indført 800 gram heroin til Danmark, hvorefter han i Skanderborg overlod heroinen til en anden person.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte om den pågældende, at man ikke i direktoratet var i besiddelse af oplysninger om den pågældende, der efter det oplyste ingen tilknytning til Danmark, ligesom der i øvrigt ikke forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde unnlades.

Direktoratet anbefalede, at der blev nedlagt påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig.

Retten tog påstanden om udvisning til følge, idet retten bemærkede følgende:

"Udvisningspåstanden, som tiltalte ikke har haft indvendinger imod, tages til følge, jfr. udlændingelovens § 26, nr. 2."

Dm afsagt af Vestre Landsrets 9. afdeling den 6. januar 1993
(sag nr.S 2579/1992)

Århus Rets dom af 29. september 1992 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt straffen passende bestemt.

Landsretten tog påstanden om udvisning til følge, idet landsretten bemærkede følgende:

"Det tiltrædes endvidere, at tiltalte er udvist med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4."

Køn : Mand
Født den: 16. december 1947
Nationalitet: Bolivia
Indrejsetidspunkt: 27. maj 1992
Opholdsgrundlag: Visumfrit ophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 2. september 1992 (sag nr. 17 6 /19 92 /naevningesag)

Tiltalte, der var boliviansk statsborger, indrejste den 27. maj 1992 visumfrit i Danmark.

Ved Østre Landsrets dom af 2. september 1992 blev tiltalte idømt 8 års fængsel for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1. 2. pkt., ved den 27. maj 1992 klokken 16.10 fra Brasilien til Danmark via Københavns Lufthavn i Kastrup med henblik på videreoverdragelse at havde indført cirka 7,8 kilo kokain,
2. Straffelovens § 171, jf. § 172, ved samme dag i Københavns Lufthavn for at skuffe i retsforhold, at have gjort brug af et falsk dokument, idet han foreviste et pas fra Den Dominikanske Republik, hvori falskeligt var indskrevet tiltaltes navn samt isat pågældendes billede.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af tiltalte gældende for bestandig i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1.

Retten udtalte vedrørende udvisningspåstanden følgende:

"Der er enighed om i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, at udvise tiltalte af landet med indrejseforbud gældende for bestandig."

Dom afsagt af Højesteret den 29. januar 1993 (sag nr. 349/1992)

Østre Landsrets dom af 2. september 1992 blev af tiltalte anket til Højesteret med påstand om formildelse. Anklagemyndigheden nedlagde påstand om stadfæstelse.

Højesteret udtalte følgende:

"Højesteret finder straffen passende bestemt og stadfæster derfor dommen"

Køn: Kvinde
Født den: 10. januar 1961

Nationalitet: Peru

Indrejsetidspunkt: 10. juni 1992

Opholdsgrundlag: Korttidsophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 15. afdeling den 17. februar 1993
(sag nr. 290/1992)

Den 31-årige tiltalte, der var peruviansk statsborger, indrejste i Danmark den 10. juni 1992 via Københavns Lufthavn i Kastrup.

Ved Østre Landsrets dom af 17. februar 1993 blev tiltalte ved nævningeting idømt fængsel i 8 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. bilag 1, liste B, nr. 23, ved den 10. juni 1992 via Københavns Lufthavn i Kastrup med henblik på videreoverdragelse at have indført ca. 3.900 gram kokain, hvorefter hun som indsat i Vestre Fængsel med henblik på videreoverdragelse i fængslet foranledigede ca. 470 gram af denne kokain udleveret til sig, hvoraf hun overdrog ca. 74,3 gram til medindsatte.

Den tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud gældende for bestandig i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 49, stk. 1, jf. § 32.

Retten tog påstanden om udvisning til følge og udtalte følgende:

"Tiltalte ... udvises af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 49, stk. 1, jf. § 32."

Køn: Mand
Født den: 7. august 1943
Nationalitet: Tjekkoslovakiet
Indrejsetidspunkt: 2. august 1992
Opholdsgrundlag: Korttidsophold
Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 1. afdeling den 26. februar 1993
(sag nr. 308/1992)

En 49-årig statsborger fra Tjekkoslovakiet indrejste i Danmark den 2. august 1992.

Ved dom afsagt den 26. februar 1993 blev tiltalte idømt fængsel i 7 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jfr. stk. 1, 2. pkt., jfr. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jfr. § 1, stk. 2, jfr. bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 § 27, jfr. § 2, jfr. bilag 1, liste A, nr. 2, ved den 2. august 1992 via grænseovergangen ved Gedser Fægehavn med henblik på videreoverdragelse at have indført 3.431 gram heroin til Danmark, hvilket stof var gemt i tiltaltes tjekkisk indregistrerede personbil.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4, med indrejseforbud gældende for bestandig.

Retten tog påstanden om udvisning til følge, idet retten bemærkede følgende :

"I medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1, udvises tiltalte med indrejseforbud gældende for bestandig."

Køn: Mand
Født den: 1. marts 1966
Nationalitet: Statsløs
Indrejsetidspunkt: Den 2. juli 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af kriminalretten i Hillerød den 9. november 1992 (sag nr. SS 294/92)

En 26-årig statsløs indrejste i Danmark den 2. juli 1992 og anmodede om asyl.

På tidspunktet for byrettens afgørelse af sagen, var der ikke truffet afgørelse i den pågældendes asylsag.

Ved Hillerød rets dom af 9. november 1992 blev tiltalte idømt fængsel i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved den 23. oktober 1992 at have truet en centermedarbejder i anledning af og i tilknytning til hendes arbejde, idet tiltalte forfulgte hende, da hun var på vej hjem fra sit arbejde i Sandholmlejren, ved at tage med det samme tog som hende, og idet han på Jægersborg Allé indhentede hende og tiltalte hende truende, idet han bl.a. sagde, at hun ikke kendte ham, men at han kunne blive meget farlig, når folk ikke var flinke imod ham, ligesom han udtalte: "I could kill you, but I don't think I will do it", ligesom han ønskede at se, hvor hun boede, hvilket fremkaldte alvorlig frygt for liv, helbred og velfærd hos forurettede.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at betingelsen for en eventuel udvisning skulle søges i udlændingelovens § 24, nr. 4.

Direktoratet anførte videre, at tiltalte under asylsagen havde oplyst, at han ikke havde nogen familiemæssig tilknytning til

Danmark. Under hensyn til, at han var indrejst i Danmark den 2. juli 1992, fandt direktoratet efter det oplyste ikke, der var at være forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, nr. 1-4, der kunne begrunde, at der ikke blev nedlagt påstand om udvisning.

Vedrørende udlændingelovens § 26, nr. 5 bemærkede direktoratet, at da tiltaltes ansøgning om asyl var under behandling i direktoratet, ville det under sagens behandling blive vurderet, om de forhold, der blev anført til støtte for asylansøgningen, havde en sådan vægt, at det ikke burde kræves, at pågældende vendte tilbage til hjemlandet.

Da spørgsmålet om, hvorvidt de anførte forhold talte imod udsendelse til hjemlandet, således ville blive afgjort særskilt, fandt direktoratet ikke, at påstand om udvisning burde undlades efter udlændingelovens § 26, nr. 5.

Direktoratet henstillede derfor, at der af anklagemyndigheden blev nedlagt påstand om udvisning.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af tiltalte med indrejseforbud i 5 år efter udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge, idet retten bemærkede følgende :

"Med hensyn til påstanden om udvisning er de generelle betingelser herfor opfyldt jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4. Idet intet umiddelbart tyder på, at nogen af de i samme lovs § 26 nævnte omstændigheder foreligger, vil anklagemyndighedens påstand være at tage til følge, idet indrejseforbudet fastsættes i medfør af samme lovs § 32, stk. 1.

Tiltalte udvises af Danmark med forbud mod indrejse indtil 1. juli 1997."

Dom afsagt af Østre Landsrets 9. afdeling den 10. marts 1993 (sag nr. 490/1992)

Hillerød kriminalrets dom af 9. november 1992 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpeelse.

Direktoratet for Udlændinge udtalte supplerende under landsrettens behandling af sagen, at domfældte den 24. november 1992 var blevet meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Direktoratets afgørelse var paklaget til Flygtningenævnet. Asylsagen var således på tidspunktet, for landsrettens afgørelse af sagen ikke endeligt afgjort.

Landsretten fandt straffen passende bestemt og udtalte videre :

"....dommens bestemmelser om udvisning tiltrædes.

Landsretten stadfæster derfor dommen."

Køn: Mand
Født den: 1. januar 1962
Nationalitet: Uoplyst

Indrejsetidspunkt: Uoplyst

Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, inddraget

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byrets 15. afdeling den 17. februar 1992
(sag nr. S 9100992)

Ved dom af 17. februar 1992 afsagt af Københavns Byret blev tiltalte idømt straf af fængsel i 30 dage for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 4, ved i perioden fra den 24. januar 1987 til den 21. marts 1989, hvor tiltalte opnåede en tidsubegrænset opholdstilladelse, ved urigtige oplysninger og svigagtige fortællinger at have skaffet sig tilladelse til ophold her i landet, idet tiltalte i forbindelse med ansøgning om opholdstilladelse og forlængelse deraf den 11. februar 1987, den 23. februar 1988 og den 16. januar 1989 har afgivet urigtige skriftlige erklæringer over for Direktoratet for Udlændinge om, at han samlevede med en dansk kvinde, uanset at der aldrig havde været etableret et samliv mellem parterne.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 49, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud til den 1. januar 1997."

Dom afsagt af Østre Landsrets 10. afdeling den 15. marts 1993
(sag nr. S 121/1992)

Københavns Byrets dom af 17. februar 1992 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse af den idømte straf på fængsel i 30 dage, navnlig således at straffen blev gjort betinget, samt frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Landsretten fandt straffen passende bestemt og tiltrådte dommens bestemmelse om udvisning, dog således at indrejseforbudet blev fastsat til den 1. januar 1998. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Københavns Byrets 15. afdelings dom i sagen mod ... stadfæstes, dog således at indrejseforbudet fastsættes til 1. januar 1998."

Køn: Mand
Født den: 9. juli 1963
Nationalitet: Født i Singapore
Indrejsetidspunkt: Den 28. juli 1992
Opholdsgrundlag: Korttidsophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af Østre Landsrets 15. afdeling den 1. marts 1993 (UFR
93.590 H)**

En 30-årig statsborger fra Singapore indrejste i Danmark den 28. juli 1992.

Ved dom af 1. marts 1993 afsagt af Østre Landsret blev tiltalte idømt en straf af fængsel i 7 år for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 191, stk. 2, jfr. stk. 1, 2. pkt., jfr. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jfr. § 1, stk. 2, ved den 28. juli 1992 ved indrejse fra Thailand til Danmark via Københavns Lufthavn med henblik på videreoverdragelse at have indført 4,559 kg. heroin, skjult i en rejsetaske,
2. Straffelovens § 171, jfr. § 172, stk. 1, ved den 28. juli 1992 ved indrejse i Danmark via Københavns Lufthavn at have gjort brug af et falsk dokument, idet tiltalte overfor de danske myndigheder fremviste et falsk pas udstedt til en anden person, hvori der var indsat et billede af tiltalte.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om, udvisning for bestandig i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 49, stk. 1, jfr. § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Der er enighed om i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 49, stk. 1, jfr. § 32, stk. 1 at udvise tiltalte af Danmark med indrejseforbud for bestandig."

Dom afsagt af Højesteret den 28. april 1993 (UFR 93.590 H)

Østre Landsrets dom af 1. marts 1993 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden ankede til skærpeelse.

I pådømmelsen deltog 5 dommere.

Højesteret stadfæstede i det hele landsrettens dom.

Køn: Uoplyst
Født den: 11. juli 1965
Nationalitet: Hong Kong
Indrejsetidspunkt: 8. oktober 1992

Opholdsgrundlag: Korttidsophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 1. afdeling den 29. april 1993 (sag nr. S-0266-93)

Den 28-årige tiltalte, der var født i Hong Kong, indrejste i Danmark den 8. oktober 1992 via Københavns Lufthavn i Kastrup.

Ved Østre Landsrets dom af 29. april 1993 blev tiltalte idømt fængsel i 5 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 § 27, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 2 ved den 8. oktober 1992 i Københavns Lufthavn fra Thailand med henblik på videreoverdragelse at have indført 2 kilo heroin.

Straffen blev udmålt under hensyn til straffelovens § 84, stk. 1, nr. 5.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 49, stk. 1, jf. § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge og udtalte følgende:

"I medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 49, stk. 1, jf. § 32, stk. 1, udvises tiltalte med indrejseforbud gældende for bestandig".

Køn : Mand
Født den: 19. marts 1963

Nationalitet: Tyskland

Indrejsetidspunkt: 7. marts 19 93

Opholdsgrundlag: Uoplyst

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Holstebro den 31. marts 1993 (sag nr. S.S.
46/1993)**

Den 30-årige tiltalte, der var tysk statsborger, indrejste i Danmark den 7. marts 1993 fra Tyskland.

Ved Holstebro rets dom af 31. marts 1993 blev tiltalte idømt fængsel i 1 år og 3 måneder for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 167, 1. pkt., jf. § 166, stk. 1, ved at have besiddet 140 stk. falske 100 D-mark sedler, som tiltalte og en medtiltalt havde forskaffet sig i Berlin i den hensigt at bringe dem i omsætning som ægte, hvoraf han, i forening med medtiltalte, omvekslede disse,
2. Straffelovens § 167, 1. pkt., jf. § 21, for forsøg på at omveksle de falske 100 D-mark sedler i forskellige pengeinstitutter i forening med medtiltalte,
3. Straffelovens § 166, stk. 1, ved, i forening med medtiltalte, at have skaffet sig 140 falske 100 D-mark sedler, som han efterfølgende indførte til Danmark i den hensigt at udgive dem, i det omfang dette var muligt.

Tiltalte var ikke tidligere straffet af betydning for den pågældende sag.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at tiltalte ikke efter det oplyste havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der i relation til udlændingelovens § 26 ikke var sådanne forhold, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Tiltalte oplyste, at han var gift, men at han levede adskilt fra sin ægtefælle. Han havde et barn. Han var på nuværende tidspunkt arbejdsløs.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten fandt under hensyn til alvoren og omfanget af den begåede kriminalitet ikke grundlag for at gøre nogen del af straffen betinget.

Retten tog udvisningspåstanden til følge og udtalte følgende:

"I medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, vil ... tiltalte være at udvise med indrejseforbud gældende indtil den 1. januar 2003".

Dom afsagt af Vestre Landsrets 7. afdeling den 11. maj 1993 (sag nr. S 840/93)

Holstebro Rets dom af 31. marts 1993 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse, således at tiltalte i stedet blev idømt en delvis betinget straf.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt straffene passende bestemt, og tiltrådte af de af byretten anførte grunde, at der ikke var grundlag for at gøre straffene helt eller delvis betinget. Landsrettten stadfæstede herefter dommen.

Køn : Kvinde
Født den: 23. oktober 1971

Nationalitet: Tyskland

Indrejsetidspunkt: 7. marts 1993

Opholdsgrundlag: Uoplyst

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Holstebro den 31. marts 1993 (sag nr. S.S.
46/1993)**

Den 22-årige tiltalte, der var tysk statsborger, indrejste i Danmark den 7. marts fra Tyskland.

Ved Holstebro Rets dom af 31. marts blev tiltalte idømt fængsel i 1 år for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 167, 1. pkt., jf. § 166, stk.1, ved at have besiddet 140 stk. falske 100 D-mark sedler, som tiltalte og en medtiltalt havde forskaffet sig i Berlin i den hensigt at bringe dem i omsætning som ægte, hvoraf hun, i forening med medtiltalte, omvekslede 54 af disse,
2. Straffelovens § 167, 1. pkt., jf. § 21, for forsøg på at omveksle falske 100 D-mark sedler i forskellige pengeinstitutter i forening med medtiltalte,
3. Straffelovens § 166, stk. 1, ved, i forening med medtiltalte, at have skaffet sig 140 falske 100 D-mark sedler, som hun efterfølgende indførte til Danmatrik i den hensigt at udgive dem i det omfang, dette var muligt.

Tiltalte var ikke tidligere straffet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at tiltalte ikke efter det oplyste havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke i relation til udlændingelovens § 26 var sådanne forhold, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Tiltalte forklarede, at hun igennem ca. et år havde boet sammen med medtiltalte. Hun var ugift og havde ingen børn. Hun havde fast arbejde i Tyskland.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten fandt under hensyn til alvoren og omfanget af den begåede kriminalitet ikke grundlag for at gøre nogen del af straffen betinget og udtalte følgende:

"I medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, vil ... tiltalte være at udvise med indrejseforbud gældende indtil den 1. januar 2003".

Dom afsagt af Vestre Landsrets 7. afdeling den 11. maj 1993 (sag nr. S 840/93)

Holstebro rets dom af 31. marts 1993 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse, således at tiltalte blev idømt en helt eller delvis betinget straf.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt straffene passende bestemt, og tiltrådte af de af byretten anførte grunde, at der ikke var grundlag for at gøre straffene helt eller delvis betinget. Landsretten stadfæstede herefter dommen.

Køn: Mand
Født den: 12. juni 1959

Nationalitet: Holland

Indrejsetidspunkt: 2. juni 1992

Opholdsgrundlag: Intet

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 11. januar 1993 (sag nr. 31239/1992)

Tiltalte, der var hollandsk statsborger, indrejste i Danmark den 2. juni 1992 i bil via Puttgarden/Rødby Havn.

Ved Københavns Byrets dom af 11. januar 1993 blev tiltalte idømt fængsel i 3 år for overtrædelse af straffelovens § 191, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 § 27, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 2, ved i forening og efter aftale med andre fra Tyskland til Danmark med henblik på videreoverdragelse at have indført 300 gram heroin.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig efter udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Påstanden(e) om ... udvisning tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig."

Dom afsagt af Østre Landsret den 22. juni 1993 (sag nr. S-0319-931

Københavns Byrets dom af 11. januar 1993 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Landsretten stadfæstede dommen og udtalte :

"Også efter bevisførelsen for Landsretten findes tiltalte skyldig efter anklageskriftet .

Straffen findes passende.

Landsretten stadfæster derfor dommen, herunder dennes bestemmelse om ... udvisning. "

Køn: Mand
Født den: 2. februar 1968
Nationalitet: Columbia
Indrejsetidspunkt: 4. februar 1993
Opholdsgrundlag: Intet

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 15., afdeling den 1. juli 1993 (sag nr. S-1774-93)

Den 25-årige tiltalte, der var columbiansk statsborger, indrejste i Danmark den 4. februar 1993 via Københavns Lufthavn i Kastrup.

Ved Østre Landsrets dom af 1. juli 1993 blev tiltalte ved nævnin-
geting idømt 6 års fængsel for overtrædelse af straffelovens §
191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt. , jf. lov om euforiserende stof-
fer § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse nr. 559 af
9. november 1984 § 27, jf. § 3, jf. bilag 1, bilag B nr. 23, ved
den 4. februar 1993 med henblik på videreoverdragelse at have
indført 1,504 kilo kokain fra Columbia til Danmark via Københavns
Lufthavn.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med
indrejseforbud for bestandig i medfør af udlændingelovens § 24,
nr. 4, jf. § 32.

Retten tog udvisningspåstanden til følge og udtalte følgende:

"Der er enighed om, at tage den overfor tiltalte nedlagte konfiskationspåstand
og påstanden om udvisning til følge. ... I medfør af udlændingelovens § 24,
nr. 4, jf. § 32, stk. 1, udvises tiltalte med indrejseforbud gældende for be-

standig".

Dm afsagt af Højesteret den 20. oktober 1993 (sag nr. II 300/1993)

Østre Landsrets dom af 1. juli 1993 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Retten udtalte:

"Højesteret finder ikke grundlag for at nedsætte straffen og stadfæster derfor dommen".

Køn: Mand
Født den: 19. oktober 1969
Nationalitet: Det tidligere Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: 17. august 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Rønne den 27. oktober 1993 (sag nr. SS
493/93)**

En 24-årig statsborger fra det tidligere Jugoslavien indrejste den 17. august 1992, hvorefter han indgav ansøgning om asyl.

Ved dom af 27. oktober 1993 afsagt af Retten i Rønne blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 40 dage for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 291, stk. 1, ved den 1. oktober 1993 at have knust 2 ruder i et asylcenter,
2. Straffelovens § 244, ved at have tildelt et vidne knytnæveslag i ansigtet og 1 knytnæveslag i maven,
3. Straffelovens § 266 ved at fremkalde alvorlig frygt for sit 10 måneder gamle barns liv og helbred ved trussel om at springe ud fra en trappe i 3-4 meters højde og fra et 1. sals vindue i 5-7 meters højde, alt imens han holdt barnet i favnen.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Den pågældende var gift og havde et barn med en jugoslavisk kvinde, som ligeledes opholdt sig i Danmark som asylansøger.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det

oplyste ingen tilknytning til Danmark havde, ligesom der i øvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Under hensyn til, at den pågældende blev sigtet både for overtrædelse af straffelovens § 244 og § 266, fandt direktoratet i betragtning af forholdets karakter, at der burde nedlægges påstand om udvisning.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum, jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk. 1.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Med hensyn til den nedlagte udvisningspåstand bemærkes, at det over for retten er oplyst, at anklagemyndigheden ikke ville have nedlagt påstand om udvisning, såfremt der alene var rejst tiltale for overtrædelse af straffelovens § 244, og at udvisningspåstanden derfor alene begrundes i, at der rejses tiltale såvel for overtrædelse af straffelovens § 244 som 266. Retten finder ikke, at den omstændighed, at tiltalte tillige domfældes for overtrædelse af straffelovens § 266, der isoleret pådømt ville have medført en ganske kort hæftestraf, under disse omstændigheder bør resultere i udvisning. Herefter, og iøvrigt når henses til tiltaltes tilknytning til sin herboende asylsøgende ægtefælle og parternes barn, jfr. udlændingelovens § 26, nr. 2, tages anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke til følge."

Køn: Mand
Født den: 25. december 1963
Nationalitet: Polen
Indrejsetidspunkt: Uoplyst
Opholdsgrundlag: Turistophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Rønne den 16. august 1993 (sag nr. SS
207/93)**

Ved dom af 16. august 1993 afsagt af retten i Rønne blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 1 år for overtrædelse af straffelovens § 289, jfr. toldlovens § 117, stk. 2, sammenholdt med stk. 1 og stk. 3, ved indsmugling af særlig grov karakter af cigaretter til en betydelig værdi.

Tiltalte var ikke tidligere straffet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at udlændingen ingen tilknytning til Danmark havde, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning skulle undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud således, at indrejseforbudet skulle regnes fra 1. juli 1993 eller 1. januar 1994 og skulle udstrækkes til 5 år ved straf på op til 1 år og 10 år ved straf over 1 år.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte ... udvises med indrejseforbud, indtil 1. januar 1999."

Dom afsagt af Østre Landsrets 10. afdeling den 17. november 1993
(sag nr. S-2993-93)

Rønne rets dom af 16. august 1993 blev af tiltalte anket med påstand om frifindelse i forhold 4-6 med hensyn til overtrædelse af straffelovens § 289 og i øvrigt til formildelse samt tillige til frifindelse i forhold 1 og 2.

Anklagemyndigheden ankede til domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet samt til skærpelse.

Landsretten fandt straffen passende, og tiltrådte dommens bestemmelser om udvisning. Landsretten stadfæstede derfor dommen.

Køn: Mand
Født den: 14. marts 1951

Nationalitet: Polen

Indrejsetidspunkt: Uoplyst

Opholdsgrundlag: Turistophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr.4

Dom afsagt af retten i Rønne den 16. august 1993 (sag nr. SS 207/93)

Ved dom af 16. august 1993 afsagt af retten i Rønne ret den pågældende idømt en straf af fængsel i 1 år og 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 289, jfr. toldlovens § 117, stk. 2, jfr. stk. 1 og 3, ved indsmugling af særlig grov karakter af cigaretter til en betydelig værdi.

Tiltalte var ikke tidligere straffet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der i øvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning skulle undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud jfr. udlændingelovens § 24, stk 4 således, at indrejseforbudet skulle regnes fra den 1. juli 1993 eller 1. januar 1994 og skulle udstrækkes til 5 år ved straf på op til 1 år og 10 år ved straf over 10 år.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Tiltalte . . . udvises med indrejseforbud indtil den 1.januar 2004."

Dom afsagt af Østre Landsrets 10. afdeling den 17. november 1993
(sag nr. S-2871-93)

Rønne rets dom blev anket af den pågældende med påstand om frifindelse, subsidiært til formildelse af straffen.

Anklagemyndigheden ankede til domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet samt til skærpelse.

Landsretten stadfæstede strafudmålingen for tiltalte, og udtalte følgende:

"Dommens bestemmelser om udvisning og indrejseforbud tiltrædes."

Køn: Mand
Født den: 30. november 1965

Nationalitet: Polen

Indrejsetidspunkt: Uoplyst

Opholdsgrundlag: Turistophold

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Rønne den 16. august 1993 (sag nr. 207/93)

Ved dom af 16. august 1993 afsagt af retten i Rønne blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 9 måneder for overtrædelse af straffelovens § 289, jfr. toldlovens § 117, stk. 2, jfr. stk. 1 og 3, ved indsmugling af særlig grov karakter af cigaretter til en betydelig værdi.

Tiltalte var ikke tidligere straffet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at udlændingen ingen tilknytning til Danmark havde, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning skulle undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud således, at indrejseforbudet skulle regnes fra 1. juli 1993 eller 1. januar 1994 og skulle udstrækkes til 5 år ved straf på op til 1 år og 10 år ved straf over 1 år.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte ... udvises med indrejseforbud indtil 1. januar 1999."

Dom afsagt af Østre Landsrets 10. afdeling den 17. november 1993
(sag nr. 2871-93)

Rønne Rets dom af 16. august 1993 blev af tiltalte anket med påstand om frifindelse med hensyn til overtrædelse af straffelovens § 289 og i øvrigt til formildelse.

Anklagemyndigheden ankede til domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet samt til skærpelse.

Landsretten fandt straffen passende bestemt, og tiltrådte dommens bestemmelser om udvisning. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Bestemmelserne i byrettens dom om udvisning og indrejseforbud stadfæstes."

Landsretten stadfæstede derfor dommen.

Køn: Mand
Født den: 17.december 1948
Køn: Mand

Nationalitet: Polen

Indrejsetidspunkt: Uoplyst

Opholdsgrundlag: Turistophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Rønne den 16. august 1993 (sag nr. 207/93)

Ved dom af 16. august 1993 afsagt af retten i Rønne blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 1 år 9 måneder for overtrædelse af straffelovens § 289, jfr. toldlovens § 117, stk. 2, sammenholdt med stk. 1 og 3, ved indsmugling af særlig grov karakter af cigaretter til en betydelig værdi.

Tiltalte var ikke tidligere straffet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at udlændingen ingen tilknytning til Danmark havde, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning skulle undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud således, at indrejseforbudet skulle regnes fra 1.juli 1993 eller 1.januar 1994 og skulle udstrækkes til 5 år ved straf på op til 1 år og 10 år ved straf over 1 år.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Tiltalte ... udvises med indrejseforbud indtil den 1. januar 2004."

Dom afsagt af Østre Landsrets 10. afdeling den 17.november 1993
(sag nr. 2993-93)

Rønne rets dom af 16. august 1993 blev af tiltalte anket med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden ankede til domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet samt til skærpelse.

Landsretten fandt under hensyn til karakteren og omfanget af smuglerierne således som fastlagt ved landsrettens dom, at straffen for udlændingen burde forhøjes til fængsel i 2 år.

Landsretten tiltrådte dommens bestemmelser om udvisning og indrejseforbud. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Bestemmelserne i byrettens dom om udvisning og indrejseforbud stadfæstes."

Landsretten stadfæstede derfor dommen, dog med den ændring at straffen blev forhøjet.

Køn: Mand
Født den: 27. juli 1962

Nationalitet: Polen

Indrejsetidspunkt: Uoplyst

Opholdsgrundlag: Turistophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Rønne den 16. august 1993 (sag nr. 207/
1993)**

Ved dom af 16. august 1993 afsagt af retten i Rønne blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 2 år 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 289, jfr. toldlovens § 117, stk. 2, sammenholdt med stk. 1 og 3, ved indsmugling af særlig grov karakter af cigaretter til en betydelig værdi.

Tiltalte var ikke tidligere straffet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at udlændingen ingen tilknytning til Danmark havde, ligesom der i iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning skulle undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud således, at indrejseforbudet skulle regnes fra 1. juli 1993 eller 1. januar 1994 og skulle udstrækkes til 5 år ved straf på op til 1 år og 10 år ved straf over 1 år.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte... udvises for bestandig."

Dom afsagt af Østre Landsrets 10. afdeling den 17.november 1993
(sag nr. 2993-93)

Rønne rets dom af 16. august 1993 blev af tiltalte anket med påstand om frifindelse i forhold 4-6 med hensyn til overtrædelse af straffelovens § 289 og i øvrigt til formildelse samt tillige til frifindelse i forhold 1 og 2.

Anklagemyndigheden påstod domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet samt skærpelse.

Landsretten fandt under hensyn til karakteren og omfanget af smuglerierne således som fastlagt ved landsrettens dom, at straffen for udlændingen at burde forhøjes til fængsel i 3 år.

Landsretten tiltrådte dommens bestemmelser om udvisning og indrejseforbud. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden.

"Bestemmelserne i byrettens dom om udvisning og indrejseforbud stadfæstes."

Landsretten stadfæstede derfor dommen, dog med den ændring at straffen blev forhøjet.

Født den: 1. august 1960

Køn: Mand

Nationalitet : Bosnien-Hercegovina

Indrejsetidspunkt: Begyndelsen af december måned 1992

Opholdsgrundlag: Asylansøger

Anvendt udvisnings-

bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Haderslev den 2. september 1993 (sag nr. SS 610688/93)

En 33-årig statsborger fra Bosnien-Hercegovina indrejste i Danmark i begyndelsen af december måned 1992, hvorefter han indgav ansøgning om asyl.

Ved dom af 2. september 1993 afsagt af Haderslev Ret blev den pågældende idømt fængsel i 1 år 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 286, stk. 1, jfr. § 276, til dels jfr. § 21 ved i Haderslev, den 16. januar 1993, at have stjålet smykker for ialt ca. 23.800 kr., ved den 5. februar 1993, at have stjålet penge, smykker, pas, checkhæfte m.v. for ialt ca. 4.600 kr., ved i Åbenrå, den 6. februar 1993 at have stjålet penge og smykker for ialt 51.800 kr., ved samme dag senere at have stjålet smykker og 2 spejderdolke for ialt 1.600 kr., ved fra den 18. februar 1993 til den 17. marts 1993 at have stjålet lignende værdigenstande i 10 forskellige forhold for ialt ca. 175.000 kr, og ved fra den 5. februar 1993 til den 20. marts 1993 af have begået 5 forsøg på tyveri i Haderslev og Åbenrå.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at det forhold at udlændingen regnede med at indgå ægteskab med dansk kæreste efter afsluttet straffesag samt at udlændingen endvidere havde en broder i Danmark, som var meddelt midlertidig opholdstilladelse i medfør

af § 15 i lov nr. 933 af 28.11.1992 om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien, ikke kunne begrunde at påstand om udvisning skulle undlades jfr. udlændingelovens § 26.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i 10 år jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge under hensyn til den alvorlige beskaffenhed af de overtrædelser, som tiltalte har gjort sig skyldig i samt til udlændingens beskedne tilknytning til det danske samfund. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Tiltalte udvises med indrejseforbud til den 1.januar 2004".

Døm afsagt af Vestre Landsrets 3. afdeling den 25.november 1993
(sag nr. S 2066/93)

Haderslev rets døm blev anket af den pågældende med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt straffen passende og udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"5 af de voterende tiltræder af de grunde, der er anført af byretten, ... at tiltalte skal udvises med indrejseforbud i 10 år til den 1. januar 2004.

1 af de voterende finder under henvisning til udlændingelovens § 26 ikke grundlag for at udvise tiltalte.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen stadfæstes dømmens bestemmelse om udvisning af tiltalte".

Køn: Mand
Født den: 20. marts 1954
Nationalitet: Den Jugoslaviske Føderale Republik (Kosovo)
Indrejsetidspunkt: Den 3. september 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger
Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Randers den 19. januar 1994 (sag nr. SS 9309140-3)

En 40-årig statsborger fra Den Jugoslaviske Føderale Republik (Kosovo) indrejste i Danmark den 3. september 1992, hvorefter han indgav ansøgning om asyl.

Ved dom af 19. januar 1994 afsaigt af retten i Randers blev den pågældende idømt en straf af hæfte i 20 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, ved den 5. maj 1993 på Dansk Røde Kors, Asylcenter, at have tildelt en centermedarbejder et slag på venstre side af kroppen og herefter grebet fast i hendes venstre underarm og vredet den om på ryggen.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at udlændingen ingen tilnytning til Danmark havde, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde untlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i 5 år i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jvf. § 32, stk. 1.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten begrundede beslutningen således:

"Under hensyn til de omstændigheder, hvorunder volden er udøvet - i forbindelse med aflevering af børn i en legestue - findes betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4, ikke at være opfyldt, hvorfor anklagemyndighedens påstand herom ikke tages til følge."

Køn: Kvinde
Født den: 17. maj 1973

Nationalitet: Rumænien

Indrejsetidspunkt: 24. april 19 93

Opholdsgrundlag: Asylansøger

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Fåborg den. 12. november 1993 (sag nr. SS
131/1993)**

En 20-årig rumænsk statsborger indrejste til Danmark den 24. april 1993, hvorefter hun indgav ansøgning om asyl.

Ved dom afsagt af Retten i Fåborg blev hun idømt fængsel i 5 måneder for overtrædelse af straffelovens § 285, jf. § 276, ved i forening med andre den 21. maj 1993 i Allerød at stjæle bukser samt cykelshorts, ved i perioden mellem den 2. august 1993 og den 16. august i Storkøbenhavn at hærve stjålet adskillige par sko, 3 barbermaskiner, 2 kameraer, legetøj, hårtørrer, nips og ure, miniblender samt tøj for i alt 13.700 kr, ved den 17. august i forening med andre tiltalte i København at have stjålet forskellige smykker, walkmen, sko og videofilm samt ved at have begået lignende tyverier i august og september måned 1993 på Fyn og ved den 1. september 1993 i Fåborg at have stjålet diverse smykker til en samlet værdi af 30.100,- kr. alle forhold i forening med andre.

Tiltalte var ikke tidligere straffet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud gældende for 5 år jfr. udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4 og § 32, stk. 1. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"De tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud til den 1. juli 1998."

Dom afsagt af Østre Landsrets 4. afdeling den 25. januar 1994
(sag nr. S-4249-93)

Fåborg rets dom af 12. november 1993 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse af den idømte straf.

Anklagemyndigheden påstod domfældelse i overensstemmelse med byrettens dom samt skærpelse af straffen.

Landsretten fandt straffen passende og stadfæstede derfor dommen, herunder dommens bestemmelser om udvisning med indrejseforbud gældende indtil den 1. juli 1998.

Køn: Mand
Født den: 4. april 1969
Nationalitet: Rumænien
Indrejsetidspunkt: 24. april 1993
Opholdsgrundlag: Asylansøger

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Faaborg den 12. november 1993 (sag nr. SS-129/1993 og 131/1993)

En 24-årig rumænsk statsborger indrejste til Danmark den 24. april 1993, hvorefter han indgav ansøgning om asyl. Der var på domstidspunktet endnu ikke truffet afgørelse i asylsagen.

Ved dom afsagt af retten i Faaborg den 12. november 1993 blev tiltalte idømt fængsel i 5 måneder for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, ved i flere tilfælde at have stjålet effekter fra butikker i København, Lyngby, Allerød mv. til en samlet værdi af ca. 50.000 kr.

Tiltalte var ikke tidligere straffet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke iøvrigt var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i 5 år indtil 1. juli 1998 i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende om udvisningspåstanden:

"Henset til de påsigtede forholds antal og til omstændighederne under hvilke de er begået, vil anklagemyndighedens udvisningspåstand være at tage til følge."

Dm afsagt af Østre Landsrets 4. afdeling den 25. januar 1994
(sag nr. S-4330-93)

Faaborg rets dom af 12. november 1993 blev af tiltalte indanket for Østre Landsret med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt straffen passende. Landsretten stadfæstede iøvrigt dommen.

Landsretten udtalte følgende :

"Landsretten stadfæster derfor dommen, herunder dommens bestemmelse om udvisning med indrejseforbud gældende indtil den 1. juli 1998."

Køn: Kvinde
Født den: 16. december 1968
Nationalitet: Rumænien.

Indrej setidspunkt: 25. april 19 93

Opholdsgrundlag: Asylansøger

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Faaborg den 12. november 1993 (sag nr. SS 129/1993 og 131/1993)

En 25-årig statsborger fra Rumænien indrejste i Danmark den 25. april 1993, hvorefter hun indgav ansøgning om asyl. Der var på domstidspunktet endnu ikke truffet afgørelse i asylsagen.

Ved dom afsagt af retten i Faaborg den 12. november 1993 blev tiltalte idømt fængsel i 5 måneder for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf § 276, ved i flere forskellige tilfælde at have stjålet effekter fra butikker i København, Lyngby, Allerød mv. til en samlet værdi af ca. 50.000 kr.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at pågældende ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke iøvrigt var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der talte for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i 5 år indtil den 1. juli 1998 i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende om udvisningspåstanden:

"Henset til de påsigtede forholds antal og til omstændighederne under hvilke de er begået, vil anklagemyndighedens udvisningspåstand være at tage til følge."

Dm afsagt af Østre Landsrets 4. afdeling den 25. januar 1994
(sag nr. S-4249-93 og S-4330-93)

Faaborg rets dom af 12. november 1993 blev af de tiltalte indanket for Østre Landsret med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt straffen passende. Landsretten stadfæstede iøvrigt dommen.

Landsretten udtalte følgende:

"Landsretten stadfæster derfor dommen, herunder dommens bestemmelse om udvisning med indrejseforbud gældende indtil den 1. juli 1998."

Køn: Mand
Født den: 25. juli 19
Nationalitet: Rumænien.
Indrejsetidspunkt: 25. april 1993
Opholdsgrundlag: Asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Faaborg den 12. november 1993 (sag nr. SS
129/1993 og 131/1993)**

Tiltalte indrejste i Danmark **fra** Rumænien den 25. april 1993, hvorefter han indgav ansøgning om asyl. Der var på domstidspunktet endnu ikke truffet afgørelse i asylsagen.

Ved dom afsagt af retten i Faaborg den 12. november 1993 blev tiltalte idømt fængsel i 5 måneder for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, ved i flere forskellige tilfælde i forening med andre at have stjålet effekter fra butikker i København, Lyngby, Allerød mv. til en samlet værdi af ca. 50.000 kr.,
2. Færdselslovens § 117, stk. 4, jf. § 56, stk. 1, § 118, stk. 1 jf. § 72, stk. 1, § 118, stk. 5, jf. registreringsbekendtgørelsen § 77, stk. 1, ved at have ført sin uregistrerede personbil på offentlige gader og veje, uden at have erhvervet kørekort, ligesom bilen i nogle tilfælde var påmonteret et sæt stjalne nummerplader.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke iøvrigt var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der talte

for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i 5 år indtil den 1. juli 1998 i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende om udvisningspåstanden:

"Henset til de påsigtede forholds antal og til omstændighederne under hvilke de er begået, vil anklagemyndighedens udvisningspåstand være at tage til følge."

Dm afsagt af Østre Landsrets 4. afdeling den 25. januar 1994
(sag nr. S-4249-93)

Faaborg rets dom af 12. november 1993 blev af tiltalte indanket for Østre Landsret med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten frifandt tiltalte for overtrædelse af færdselslovens § 117, stk. 4, jf. § 56, stk. 1.

Landsretten fandt straffen passende og stadfæstede byrettens dom, herunder bestemmelsen om udvisning med indrejseforbud indtil den 1. juli 1998.

Landsretten udtalte følgende:

"Landsretten stadfæster derfor dommen, herunder dommens bestemmelser om udvisning med indrejseforbud gældende indtil den 1. juli 1998."

Køn: Mand
Født den: 17. december 1961
Nationalitet: Norge
Indrejsetidspunkt: Sommeren 1993
Opholdsgrundlag: Ulovligt ophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af kriminalretten i Slagelse den 26. november 1993
(sag nr. SS 313/1993)

En 32-årig norsk statsborger indrejste i Danmark i tidsrummet juni/august 1993. Tiltalte var ikke tilmeldt Folkeregistret og var ved direktoratets resolution af 17.07.1992 blevet udvist af Danmark med indrejseforbud indtil den 01.07.1995. Pågældende havde således ikke lovligt ophold eller fast bopæl i Danmark.

Ved dom afsagt af Retten i Slagelse blev tiltalte idømt fængsel i 6 måneder for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 119, stk. 1, samt legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, ved at have slået en politiassistent i hovedet med en ca. 38 cm lang skruetrækker,
2. Straffelovens § 164, ved som sigtet for tyveri og vold med forsæt til at en uskyldig blev sigtet for et strafbart forhold, urigtigt at have oplyst at være denne person,
3. Straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, ved i perioden fra juni til august 1993 at have begået tyveri i 16 forhold, hvorved der blev stjålet effekter til en samlet værdi af ca. 75.000 kr.,
4. Straffelovens § 285, stk. 2, jf. § 277, ved at have en tegne-

bog indeholdende 800 kr. samt et pas, som ikke var i nogens varetægt,

5. Straffelovens 284, jf. § 276, ved at have begået hæleri med hensyn til tyveri, ved at have købt et videokamera for 3000 kr., uagtet at dettes rette værdi var 12.000 kr.,
6. Lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. liste A 1, ved at have været i besiddelse af 1/2 gram amfetamin og i et andet tilfælde 167,54 gram hash,
7. Udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, ved at have overtrådt et indrejseforbud meddelt af Direktoratet for Udlændinge gældende til den 1. juli 1995.

Tiltalte var tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge oplyste, at tiltalte ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades. Direktoratet anbefalede, at udvisning skulle ske efter udlændingelovens § 24, nr. 4.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"I medfør af udlændingelovens § 32, stk. 1, udvises tiltalte og meddeles indrejseforbud som nedenfor bestemt.

... Tiltalte udvises af Danmark og meddeles indrejseforbud gældende til 1/1-1999."

Dom afsagt af Østre Landsrets 15. afdeling den 1. februar 1994
(sag nr. S 4290-93)

Slagelse kriminalrets dom af 26. november 1993 blev anket af til-

talte med påstand om frifindelse; i 2 forhold og iøvrigt formildelse .

Anklagemyndigheden påstod skærpelse af straffen og stadfæstelse af dommens bestemmelser om udvisning og indrejseforbud til den 1. januar 1999.

Landsretten fandt straffen passende og stadfæstede derfor dommen, herunder dennes bestemmelser om udvisning.

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: 26. oktober 1991
Opholdsgrundlag: Asylansøger
Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Store-Heddinge den 10. september 1993

En 23-årig statsborger fra Jugoslavien indrejste i Danmark den 26. oktober 1991. Tiltalte ansøgte om asyl den 13. januar 1992. Asylsagen var på tidspunktet for byrettens afgørelse fortsat verserende.

Ved dom afsagt af retten i Store-Heddinge blev tiltalte idømt fængsel i 3 måneder for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 285, stk. 1, jfr. § 284, jfr. § 276, ved i februar 1993 på et Røde Kors center at have købt en forstærker til en værdi af 1.900 kr., uagtet at han vidste eller bestemt formodede, at den hidrørte fra tyveri,
2. Straffelovens § 285, stk. 1, jfr. § 276, ved den 27. marts 1993 fra en uaflåst personbil, at have stjålet en rygsæk indeholdende personlige ejendele tilhørende en anden person,
3. Straffelovens § 266, ved samme dag og sted, på en måde, der var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for dennes liv, helbred eller velfærd at have truet med at ville finde denne persons husadresse og slå ham ihjel.

Straffen blev fastsat som en fællesstraf, jf. dom af 3. februar 1993 i medfør af straffelovens § 61, stk. 2.

Tiltalte var tidligere straffet

Ved Store-Heddinge Rets dom af 3. februar 1993 for indbrudstyveri efter straffelovens § 285, stk. 1, jfr. § 276 med fængsel i 30 dage. Dommen blev gjort betinget med 1 års prøvetid, og tiltalte blev udvist af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. januar 1998.

Direktoratet for Udlændinge blev ikke hørt angående spørgsmålet om udvisning.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge, idet retten bemærkede følgende :

"I medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4 vil tiltalte være at udvise af Danmark med indrejseforbud indtil 1. juli 1998."

Dom afsagt af Østre Landsrets 6. afdeling den 10. februar 1994

Store-Heddinge rets dom af 10. september 1993 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse i forhold 3 og iøvrigt om formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Det var for landsretten oplyst, at tiltaltes asylansøgning i flygtningenævnet var blevet udsat på ubestemt tid.

Straffen nedsattes til fængsel i 60 dage.

Landsretten udtalte følgende:

"Dommens bestemmelse om udvisning stadfaestes. "

Køn: Mand
Født den: 19. september 1974
Nationalitet: Rumænien
Indrejsetidspunkt: Den 19. oktober 1992
Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byrets 12. afdeling den 11. marts 1994
(sag nr. 4227/94)

En 20-årig rumænsk statsborger indrejste i Danmark den 19. oktober 1992, hvorefter han ansøgte om asyl.

Den 16. april 1993 meddelte direktoratet den pågældende afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7. Afgørelsen blev indbragt for Flygtningenævnet.

Den 5. juli 1993 blev han udvist med indrejseforbud gældende indtil den 1. januar 1995 i medfør af udlændingelovens § 25, stk. 1, jfr. § 32, stk. 1.

Den 29. juli 1993 fik den pågældende meddelt opholds- og arbejdstilladelse indtil den 26. juni 1994 på grundlag af ægteskab med en dansk statsborger. Hans udvisning med indrejseforbud blev samtidigt ophævet.

Flygtningenævnet stadfæstede direktoratets afslag på asyl den 16. november 1993.

Direktoratet inddrog hans opholdstilladelse den 16. december 1993, da samlivet mellem ægtefællerne var ophørt.

Ved dom af 11. marts 1995 afsagt af Københavns Byret blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 60 dage for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 276, ved den 6. november i forretningen Føtex i Kalundborg, sammen med en medtiltalt at have stjålet et dankort tilhørende en kvinde, idet de tog dankortet op af hendes lomme,
2. Straffelovens § 276, ved i tidsrummet fra den 6. november 1993 kl. 13.43 til den 7. november 1993 kl. 7.50 i pengeautomater opstillet i Kalundborg, Roskilde og København, at have stjålet ialt 22.317, 06 kr., idet han sammen med en medtiltalt anvendte ovennævnte Dankort med tilhørende pinkode til en konto i Unibank.

Om sine personlige forhold har tiltalte forklaret, at han hele sit liv har boet hos sine forældre i Rumænien. Han er homoseksuel, og havde i Rumænien været sigtet for homoseksualitet.

Han indrejste i Danmark den 19. oktober 1992, og indgik den 26. juni 1993 ægteskab med en dansk statsborger. Samlivet ophørte mellem dem, og hustruen indgav skilsmissebegæring. Ved skrivelse af 26. januar 1994 anmodede hustruen om, at skilsmissebegæringen blev trukket tilbage, idet hun ønskede at genoptage samlivet med sin ægtefælle.

Direktoratet for Udlændinge udtalte følgende:

"Ved afgørelsen af 16. december 1993, hvor direktoratet lagde hustruens forklaring om, at samlivet var ophørt til grund, fandt man efter det oplyste ikke, at: der forelå særlige forhold, der kunne begrunde, at inddragelse af den pågældendes opholds- og arbejdstilladelse burde undlades, jfr. udlændingelovens § 19, stk. 5, jfr. § 26."

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning med indrejseforbud til den 1. januar 1999, jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk. 1.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende:

"Henset til det begrænsede omfang tiltalte er dømt for og til tiltaltes ægteskab med dansk statsborger, findes udvisning at burde undlades."

Køn: Mand
Født den: 1. januar 1974
Nationalitet: Tyrkiet

Indrej setidspunkt: 26. maj 19 93

Opholdsgrundlag: Asylansøger/meddelt asyl den 21. juli
1995

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af Københavns Byret den 9. februar 1994 (sag nr.
353/1994)**

En 20-årig tyrkisk statsborger indrejste i Danmark den 26. maj 1993, og indgav herefter ansøgning om asyl. På tidspunktet for straffesagens pådømmelse var der ikke truffet endelig afgørelse i asylsagen.

Ved dom af 9. februar 1994 afsagt af Københavns Byret blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 1 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 1, ved sammen med flere ukendte gerningsmænd at have forvoldt ildebrand i et lokale hos Türkisk Airlines, hvorved der skete skade for ca. 20.000 kr.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke i øvrigt forelå oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"To af rettens medlemmer stemmer for at fastsætte straffen efter straffelovens § 181, stk. 1, til fængsel i 6 måneder og for i medfør af de af anklagemyndigheden påberåbte bestemmelser at udvise tiltalte med indrejseforbud gældende til den 1. januar 1999.

Et af rettens medlemmer stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år og 6 måneder og for at udvise tiltalte med indrejseforbud gældende til den 1. januar 2004.

Der afsiges døm i overensstemmelse med flertallets afgørelse".

Døm afsagt af Østre Landsret den 15. marts 1994 (sag nr. S-0715-94)

Københavns Byrets døm blev af anklagemyndigheden indanket for Østre Landsret med påstand om skærpelse.

Tiltalte påstod formildelse, herunder frifindelse for udvisningspåstanden.

Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 1 år og 6 måneder.

Landsretten udtalte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"4 af de voterende tiltræder, at tiltalte er udvist, og stemmer for at fastsætte et indrejseforbud gældende til den 1. januar 2004.

2 af de voterende stemmer for ikke at tage påstanden om udvisning til følge, jf. udlændingelovens § 26, nr. 5.

Der afsiges døm efter stemmeflertallet."

Køn: Mand
Født den: 24. maj 1969
Nationalitet: Jugoslavien

Indrejsetidspunkt: 17. januar 1992

Opholdsgrundlag: Asylansøger/indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Middelfart den 13. december 1993 (sag nr. SS 229/93)

En 24-årig statsborger fra Jugoslavien (Kosovo) indrejste i Danmark den 17. januar 1992, hvorefter han ansøgte om asyl.

Den 26. august 1993 blev tiltalte meddelt afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7. Direktoratets afslag blev paklaget til Flygtningenævnet. Flygtningenævnet havde på tidspunktet for byrettens behandling af straffesagen ikke truffet afgørelse i asylsagen.

Ved dom afsagt af retten i Middelfart blev tiltalte idømt fængsel i 6 måneder for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 245, stk. 1, ved den 31. oktober 1993 i forening med andre at have slået løs på forurettede med livremme påmonteret metalnitter, ligesom forurettede liggende på jorden blev tildelt utallige knytnæveslag over hele kroppen,
2. Straffelovens § 244, ved umiddelbart herefter at have overfaldt en anden forurettet, der var kommet til stede for at hjælpe idet han tildelte denne knytnæveslag,

3. Straffelovens § 284, jf. § 276, ved at have begået hæleri med hensyn til ca. 65 silkejakker, til en samlet værdi af ca. 98.000 kr.

Tiltalte var tidligere straffet

ved Kolding Rets dom af 27. september 1993 med fængsel i 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 276 tildels jf. § 21 og § 244. Tiltalte var ved denne dom blevet udvist af Danmark med indrejseforbud til den 1. juli 1998.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at tiltalte den 18. september 1993 indgik ægteskab med en dansk statsborger. Direktoratet havde ikke modtaget ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af ægteskab fra tiltalte og oplyste endvidere, at ægtefællerne ifølge oplysninger fra folkeregistret, ikke levede sammen på fælles bopæl. Der var iøvrigt ikke oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i medfør af § 10 i lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien, jfr. udlændingelovens § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"I overensstemmelse med Kolding rets dom af 27. september 1993 tages anklagemyndighedens begæring om udvisning til følge i medfør af lov nr. 933 af 28. november § 10, jvf. udlændingelovens § 24, nr. 4, jvf. § 26.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud indtil 1. juli 1998."

Dom afsagt af Østre Landsrets 6. afdeling den 24. marts 1994 (sag nr. S-4473-93)

Middelfart Rets dom af 13. december 1993 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod domfældelse efter anklageskriftet samt

skærpelse.

Anklagemyndigheden nedlagde for landsretten påstand om indrejseforbud indtil den 1. januar 1999, jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 26.

Direktoratet for Udlændinge udtalte supplerende, at Flygtningeknævnet ved beslutning af 16. februar 1994 havde stadfæstet direktoratets afgørelse om afslag på asyl.

Ved skrivelse af 21. februar 1994 ansøgte tiltalte Indenrigsministeriet om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2.

Direktoratet anbefalede, at påstanden om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4 blev fastholdt.

Landsretten fandt straffen passende.

Landsretten stadfæstede byrettens dom, herunder dennes bestemmelse om udvisning. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Dommens bestemmelse om udvisning tiltrædes, dog således at indrejseforbudet er gældende indtil den 1. januar 1999, og alene udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 26, citeres.

Middelfart rets dom i sagen mod . . . stadfæstes med den ændring, at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud indtil den 1. januar 1999."

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Tyrkiet

Indrejsetidspunkt: 24. januar 1992

Opholdsgrundlag: Tidligere opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Svendborg den 16. februar 1993 (sag nr. SS 34/93)

En 22-årig tyrkisk statsborger indrejste i Danmark den 24. januar 1992, idet han på grundlag af ægteskab med en dansk statsborger fik udstedt 12 måneders opholds- og arbejdstilladelse, jfr. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.

Ved direktoratets afgørelse af 6. oktober 1992 blev tilladelsen inddraget, da grundlaget for den var bortfaldet. Afgørelsen blev stadfæstet af Justitsministeriet den 2. december 1992, hvorved udrejsefrist blev fastsat til den 2. januar 1993.

Afslag på opholdstilladelse på grundlag af samliv med en ny dansk kæreste blev givet den 25. januar 1993. Den 26. januar 1993 blev tiltalte skilt fra sin hustru, og samme dag indgik tiltalte ægteskab med sin kæreste. På dette grundlag indgav tiltalte ansøgning om opholdstilladelse den 27. januar 1993.

Det viste sig imidlertid, at skilsmissebevillingen af 26. januar 1993 var blevet udstedt på grundlag af et forfalsket dokument, idet kæresten havde underskrevet, på vegne af hustruen. Tiltalte opholdt sig derfor ulovligt i Danmark.

Ved dom afsagt af retten i Svendborg blev tiltalte idømt fængsel i 60 dage for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 172, stk. 1, jfr. § 171, ved den 18. januar 1993 overfor Fyns Statsamt, at have gjort brug af et falsk dokument, idet han indsendte ansøgning om skilsmisse, som tiltalte forinden havde fået sin nuværende kæreste til falsk at underskrive med den frasepareredes hustrus navn,
2. Straffelovens § 163, ved den 26. januar 1993 på Rådhuset i Svendborg at have afgivet en urigtig skriftlig erklæring i forbindelse med indgåelse af ægteskab, idet tiltalte ved underskrift erklærede, at han ved skilsmisse var løst fra sit tidligere ægteskab,
3. Straffelovens § 208, stk. 1, ved den 26. januar 1993 på Rådhuset i Svendborg at have indgået ægteskab med sin kæreste, uagtet tiltalte ikke var skilt fra sin fraseparerede hustru.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge fandt ikke, at der var forhold, der kunne begrunde, at påstand om udvisning burde undlades jf. udlændingelovens § 26.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning i medfør i udlændingelovens § 24, nr. 4 samt indrejseforbud.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"For så vidt angår påstanden om udvisning skal domsmandsretten bemærke, at under hensyn til, at tiltalte fortsat er - omend omstødeligt - i ægteskab med sin kæreste, med hvem han har samlevet siden sommeren 1992 findes der, jfr. udlændingelovens § 9, stk. 2, ikke grundlag for at udvise tiltalte."

Dom afsagt af Østre Landsrets 4. afdeling den 12. april 1994 (sag nr. S-0818-93)

Svendborg rets dom af 16. januar 1993 blev anket af anklagemyndigheden til domfældelse i overensstemmelse med anklageskriftet navnlig med henblik på udvisning samt til skærpelse af den idømte straf.

Tiltalte påstod stadfæstelse.

Direktoratet for Udlændinge udtalte supplerende, at ægteskab indgået efter udvisningsbeslutningen eller på et tidspunkt, hvor en straffesag med eventuel udvisning må påregnes, ikke efter § 26, nr. 2, bør tillægges nogen særlig vægt.

Direktoratet fandt det derfor på denne baggrund hensigtsmæssigt, at Svendborg Rets dom blev anket for så vidt angik spørgsmålet om udvisning.

Retten udtalte følgende vedrørende udvisningpåstanden:

"Det lægges til grund, at tiltalte hverken ved sagens afgørelse i byretten eller senere havde lovligt ophold i Danmark. Da tiltalte er idømt fængsel i 60 dage, og da det må lægges til grund, at tiltalte ikke længere har nogen tilknytning til Danmark, vil tiltalte være; at udvise med indrejseforbud i 5 år, dog efter omstændighederne regnet fra den 1. januar 1993, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4."

Svendborg rets dom blev derfor stadfæstet med den ændring, at tiltalte blev udvist af Danmark med indrejseforbud til den 1. januar 1998.

Køn: Mand
Født den: 30. februar 1954
Nationalitet: Statsløs palæstinenser
Indrejsetidspunkt: 25. juni 1992
Opholdsgrundlag: Tidligere asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Tårnby den 16. februar 1994 (sag nr. SS-132-93)

En 39-årig statsløs palæstinenser indrejste i Danmark den 25. juni 1992, hvor han indgav ansøgning om asyl. Den 16. juni 1993 meddelte Direktoratet for Udlændinge den pågældende afslag på asyl. Denne afgørelse blev den 24. januar 1994 stadfæstet af Flygtningenævnet.

Ved dom af 16. februar 1994 afsagt af Retten i Tårnby blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 4 måneder for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 119, stk. 1, ved den 4. november 1993 på et asylcenter at have truet en Røde Kors køkkenmedhjælper, idet tiltalte gik frem mod køkkenmedhjælperen med knyttede hænder og råbte "I kill you", ligesom han kastede en kvart liter mælk efter denne, men i stedet ramte lederen af køkkenet,
2. Straffelovens § 171, jf. § 23, ved i april eller maj 1993 fra sin bopæl i asylcentret at have fremsendt navne og fødselsdata vedrørende sin ægtefælle og fem børn samt oplysninger vedrørende ægtefællens pas, til en ukendt medgerningsmand, der herefter udfærdigede to falske dokumenter, der fremtrådte som udstedt af henholdsvis Direktoratet for Udlændinge og Dansk Flygtningehjælp, hvoraf fremgik, at ægtefællen og de fem børn havde fået visum til Danmark, hvilke dokumenter han sendte

til ægtefællen i Sudan, hvorefter ægtefællen i Cairo lufthavn gjorde brug af dokumenterne under forsøg på indrejse i Danmark,

3. Udlændingelovens § 59, stk. 3, ved i juni 1993 fra sin bopæl på asylcentret at have sendt de to dokumenter til sin ægtefælle i Sudan med henblik på, at ægtefællen ulovligt skulle indrejse i Danmark.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at der ikke forelå oplysninger om sådanne særlige forhold, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades, **jf.** udlændingelovens § 26.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Den af anklagemyndigheden nedlagte påstand om, at tiltalte skal udvises af landet tages til følge i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, til følge som nedenfor bestemt...Tiltalte udvises af Danmark med forbud om indrejse til den 1. juli 1999".

Dom afsagt af Østre Landsret den 14. juni 1994 (sag nr. S-0755-94)

Tårnby rets dom blev af den pågældende indanket for Østre Landsret med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod skærkelse.

Landsretten fandt straffen passende og bemærkede følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Det tiltrædes, at der i udlændingelovens § 24, nr. 4, er grundlag for udvisning af tiltalte.

Ingen af de omstændigheder, der er anført i udlændingelovens § 26, findes at foreligge med en sådan vægt, at udvisning bør undlades. Byrettens udvisningsafgørelse tiltrædes derfor, idet indrejseforbudet dog fastsættes til udløb den 1. januar 1999.

Med denne ændring stadfæstede landsretten dommen."

Køn: Mand
Født den: 18. december 1968

Nationalitet: Rumænien

Indrejsetidspunkt: 24. oktober 1992

Opholdsgrundlag: Asylansøger

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Hillerød den 16. september 1993 (sag nr. SS 206/1993)

En 25-årig rumænsk statsborger indrejste i Danmark den 24. oktober 1992, hvorefter han ansøgte om asyl.

Den 1. marts 1993 meddelte direktoratet tiltalte afslag på asyl. Tiltalte påklagede afgørelsen **til** Flygtningenævnet den 4. marts 1993. Nævnet havde ikke truffet endelig afgørelse i asylsagen på tidspunktet for straffesagens afgørelse.

Ved dom afsagt af retten i Hillerød blev tiltalte idømt fængsel i 60 dage og hæfte i 14 dage for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276 og § 284, jf. § 276, jfr. tildels § 21, ved at have begået hæleri med hensyn til effekter for 6.354 kr. og tyveri af effekter for 4.060 kr. Fuldbyrnelsen af fængselsstraffen blev udsat og ville bortfalde efter en prøvetid på 2 år fra dommen på vilkår, at tiltalte: ikke begik strafbart forhold i prøvetiden.

Af dommen fremgår, at tiltalte den 31. august 1993 blev skilt fra sin kone bl.a. på vilkår af, **at** et den 9. maj 1993 født barn blev undergivet fælles forældremyndighed, og bestemmelse om betaling af børnebidrag fra faderen til moderen. Den 10. september 1993 indgik tiltalte registreret partnerskab med en dansk statsborger. Efter tiltaltes forklaring havde bekendtskabet varet fra december 1992.

Direktoratet for Udlændinge blev ikke hørt angående udvisningsspørgsmålet.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud i 5 år, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet:

"Tiltalte har indgået registreret partnerskab kort inden domsforhandlingen efter direktoratets nægtelse af asylstatus og har ikke eller endnu ikke indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, jfr. lov nr. 372 af 6. juli 1989 § 3, stk. 1. Herefter findes udlændingelovens § 24, nr. 4 fortsat anvendelig, og betingelserne for udvisning efter denne bestemmelse foreligger med sikkerhed. Ex tuto tilføjes, at såfremt tiltalte måtte anses - nu eller senere - henhørende under lovens § 24, nr. 3, findes betingelsen for udvisning fortsat at foreligge, idet tiltalte, som efter ransagningen af 8. januar 1993 i forbindelse med forhold 1 er anholdt fire gange på et halvt år for tyveri, må antages at ville begå lovovertrædelser under fortsat ophold i riget, hvorved den nu indtrådte ændring i tiltaltes personlige forhold ikke ses at føre til et andet resultat.

På ny under hensyn til, at det kun seks dage før domsforhandlingen indgæde registrerede partnerskab er indgået med viden om direktoratets afvisning og den umiddelbart forestående domsforhandling under sag, hvor påstand om udvisning er nedlagt, findes udlændingelovens § 26, nr. 2, ikke at kunne hindre udvisning, ligesom den fælles forældremyndighed med hensyn til et kun 3 måneder gammelt barn, som muligt i forening med moderen ville kunne opnå opholdstilladelse - dette er i dag uafgjort - ej heller findes at konstituere en tilknytning til riget af den anførte styrke. En afvejning medinddragende den europæiske menneskerettighedskonvention art. 8, stk. 1 ("respekt for... familieliv") findes ikke at medføre et andet resultat.

Påstanden om udvisning tages herefter til følge med indrejseforbud, jfr. lovens § 32, stk. 1, til 1. juli 1998."

Dom afsagt af Østre Landsrets 8. afdeling den 21. juni 1994 (sag nr. S-3921-93)

Hillerød rets dom af 16. september 1993 blev anket af tiltalte

med påstand om frifindelse i det omfang, han var blevet dømt mod sin benægtelse, og iøvrigt til formildelse, herunder frifindelse for udvisningspåstanden.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Straffen fandtes passende.

Landsretten stadfæstede byrettens dom om udvisning. Landsretten udtalte følgende :

"Det tiltrædes, af de i byretten **anførte** grunde, at tiltalte er udvist af Danmark med indrejseforbud gældende til den 1. juli 1998."

Køn: Mand
Født den: 4. september 1957
Nationalitet: Island
Indrejsetidspunkt: Formentlig den 14. februar 1994
Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 1
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Gråsten den 23. juni 1994 (sag nr. 193/94)

En 37-årig islandsk statsborger indrejste i Danmark den 14. februar 1994.

Tiltalte blev ved dom afsagt af retten i Gråsten idømt fængsel i 3 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, ved den 14. februar 1994 fra Tyskland til Danmark i en varebil, at have indsmuglet ca. 98 kg. hash, der var gemt i et tillavet rum under varerummets bund.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Det fremgik af sagen, at tiltalte siden 1975 på Island i 13 tilfælde var blevet dømt for overtrædelse af narkolovgivningen, og at han havde været anholdt i Spanien og England samt udstået en straf i Marokko for tilsvarende forhold.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han oprindelig var sømand. Han havde de seneste år været beskæftiget med forskellige jobs men var for øjeblikket uden arbejde. Formelt havde tiltalte fast adresse på Island, men havde reelt ingen fast bopæl, da han rejste meget rundt. Tiltalte havde sidst været i Danmark omkring 1983/84.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4 med indrejseforbud for bestandig.

Retten tog påstanden om udvisning til følge, idet retten bemærkede følgende:

"Den af anklagemyndigheden nedlagte påstand om udvisning tages til følge som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af Danmark for bestandig."

Dom afsagt af Vestre Landsret den 23. juni 1994 (sag nr. 1621-94)

Gråsten rets dom af 23. juni 1994 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Landsretten fandt straffen passende bestemt, og tiltrådte byrettens bestemmelse om udvisning. Landsretten bemærkede følgende:

"Det tiltrædes endvidere, at der er truffet bestemmelse om udvisning med indrejseforbud for bestandig.

Landsretten stadfæster herefter dommen."

Køn: Kvinde
Født den: 24. juni 1960
Køn: Kvinde
Nationalitet: Moldavien

Indrejsetidspunkt: 14. august 1992

Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Hillerød den 23. juni 1994 (sag nr. 555/1993)

En 34-årig moldavisk statsborger indrejste den 14. august 1992 til Danmark, efter at have fået visum hertil i 90 dage, gyldigt til den 10. november 1992. Sigtedes udrejse blev herefter forlænget til den 14. februar 1993 med henblik på samliv med sigtedes daværende kæreste.

Den 11. februar 1993 ansøgt om asyl, hvilket direktoratet meddelte afslag på den 1. oktober 1993. Der fastsattes ikke ingen udrejsefrist, da sigtede havde indgået ægteskab med dansk statsborger den 26. august 1993. Sigtede tilmeldte sig folkeregisteret den 26. august 1993.

Den 15. oktober 1993 indgav sigtede ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af ovennævnte ægteskab. Den 4. februar 1994 blev den pågældende meddelt opholds- og arbejdstilladelse gyldig til den 15. oktober 1994 jfr. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.

Ved dom afsagt af retten i Hillerød den 23. juni 1994 blev tiltalte idømt fængsel i 30 dage og hæfte i 14 for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 276, ved den 27. april 1993 i en Kvikly i Allerød, hvor tiltalte indfandt sig som kunde, at have stjålet varer til en værdi af 37,90 kr.,

2. Straffelovens § 119, stk. 1, ved den 27. april 1993 i et lokale i Kvickly, hvor tiltalte var tilbageholdt af butikspersonale ved vold og trussel om vold at have overfaldet en politiassistent, der havde rettet henvendelse til tiltalte i anledning af sigtelsen for tyveri, idet tiltalte bed politiassistenten i låret, ligesom tiltalte tildelte politiassistenten et slag med en flaske. Fuldbyrnelsen af fængselsstraffen udsattes, og vilde bortfalde efter en prøvetid på 2 år fra dommen på vilkår, at tiltalte ikke i prøvetiden begik strafbart forhold.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at betingelserne for en eventuel udvisning skulle søges i udlændingelovens § 24, nr. 2, 1. pkt. eller § 24, nr. 4. Vedrørende § 26-forhold udtalte direktoratet følgende:

"Ad § 26, nr. 1:

Sigtede, der er 33 år, er efter det oplyste uddannet designer. Hun er moder til en datter på 8 år, som er medfølgende til Danmark. Barnet lider efter det oplyste af fødevareallergi.

Ad § 26, nr. 2 :

Sigtede indgik den 26.08.1993 ægteskab med en dansk statsborger. Parret mødtes i marts 1993. Denne mand har en datter på 14 år, som han har delt forældremyndighed over sammen med ekshustruen. Datteren bor hos sin moder og besøger faderen hver anden weekend.

Ad § 26, nr. 3 :

Sigtede har efter det oplyste udover ægtefællen kun tilknytning til få personer i Danmark, ligesom hun bortset fra datteren ikke har yderligere familie her i landet.

Ad § 26, nr. 4 :

Sigtede har efter det oplyste stadig familie i Moldavien, ligesom barnets fader stadig er bosat i Moldavien.

Ad § 26, nr. 5 :

Særligt for så vidt angår spørgsmålet om der foreligger risiko for at sigtede vil lide overlast i det land, hvor pågældende efter udvisningen tager ophold, skal det bemærkes, at direktoratet efter de i sagen foreliggende oplysninger ikke finder, at der er risiko for, at sigtede vil blive udsat for særlige byrdefulde strafforanstaltninger eller for dér på ny at blive udsat for straf for den samme lovovertrædelse, som den pågældende måtte blive dømt for i Danmark."

Sammenfattende udtalte direktoratet, at sigtede uanset hendes ægtefælle var bosiddende i Danmark ikke havde nogen tilknytning til det danske samfund, og under hensyn til grovheden af den påsigtede kriminalitet fandt direktoratet, at der burde nedlægges påstand om udvisning.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af landet med indrejseforbud i 5 år til den 1. januar eller 1. juli jfr. udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk. 1.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Med hensyn til udvisningspåstanden bemærkes, at forsvaret har fremlagt et betydeligt materiale om tiltaltes og hendes datters integrering i det danske samfund efter tiltaltes indgåelse af ægteskab den 28. august 1993 med en dansk undersåt, i hvis udadvendte arbejde hun synes at medvirke i vidt omfang. Ved en afvejning mellem disse omstændigheder og sagens karakter, en enkeltstående overtrædelse under usædvanlige omstændigheder og anderledes livsforhold for mere end et år siden, findes bestemmelsen i udlændingelovens § 26, nr. 2 at tale afgørende imod udvisning. Tiltalte vil herefter være at frifinde for den nedlagte påstand."

Køn: Mand
Født den: 1. januar 1962
Nationalitet: Tyrkiet
Indrejsetidspunkt: Juni 1993
Opholdsgrundlag: Asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 14. februar 1994 (sag nr. 354/94)

Tiltalte, der var tyrkisk statsborger, indrejste til Danmark i juni 1993 som asylansøger.

Ved Københavns Byrets dom af 14. februar 1994 blev tiltalte idømt fængsel i 1 år og 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 1, jf. § 21, ved i forening med andre at have forsøgt at forvolde ildebrand i Den Tyrkiske Ambassades Handelsrådscenter, idet tiltalte sammen med andre kastede en brandbombe mod et vindue. Som følge af monteret sikkerhedsglas mislykkedes forehavendet.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning efter udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Samtlige voterende stemmer for i medfør af de af anklagemyndigheden påberåbte bestemmelser at udvise tiltalte med indrejseforbud gældende indtil den 1. januar 2004."

Dom afsagt af Østre Landsret den 24. juni 1994 (sag nr. S-0768-94)

Københavns Byrets dom af 14. februar 1994 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten stadfæstede dommen og udtalte følgende:

"Straffen findes passende, ligesom dømmens bestemmelse om udvisning tiltrædes."

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Kenya
Indrejsetidspunkt: 14. april 1994
Opholdsgrundlag: Intet
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af Københavns Byret den 20. maj 1994 (sag nr. 13244/
94)**

En 35-årig kenyansk statsborger, som var bosiddende i Indien, indrejste i Danmark den 14. april 1994.

Ved dom afsagt af Københavns Byret blev tiltalte idømt fængsel i 4 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 191, ved den 14. april 1994 med henblik på videreoverdragelse at have indført 992,62 gram heroin, der lå i kapsler, som tiltalte havde slugt.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han siden 1989 havde boet uden for New Dehli, hvor han studerede jura. Han havde ikke været udrejst af Indien siden 1989.

Direktoratet for Udlændinge blev ikke hørt angående udvisningsspørgsmålet.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4 og § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden :

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig."

Dom afsagt af Østre Landsrets 12. afdeling den 21. juli 1994 (sag nr. S-1966-94)

Københavns Byrets dom blev anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse.

Tiltalte påstod formildelse af den idømte straf.

Straffen forhøjedes til fængsel i 5 år.

I øvrigt stadfæstedes dommen.

Køn: Mand
Født den: 17. februar 1972
Nationalitet: Statsløs palæstinenser

Indrej setidspunkt : 9. marts 19 92

Opholdsgrundlag: Tidligere asylansøger/indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Korsør den 3. marts 1994 (sag nr. SS 591-592-606/93)

En 22-årig statsløs palæstinenser indrejste i Danmark den 9. marts 1992 og søgte om asyl. Afslag på ansøgningen blev meddelt af direktoratet den 10. september 1992. Flygtningenævnet stadfæstede den 11. februar 1993 denne afgørelse.

Den 27. februar 1993 indgik han ægteskab med en dansk statsborger, og den 2. marts 1993 indgav pågældende ansøgning om opholdstilladelse på grundlag af dette ægteskab.

Ved dom afsagt af retten i Korsør blev tiltalte idømt fængsel i 1 år for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved den 10. december 1993 i forening med en anden under anvendelse af trusler med pistol og springkniv, at have stjålet 1500 kr. fra to forurettede,
2. Straffelovens § 123 ved umiddelbart herefter, ved trussel om vold samt trusler på livet efter straffelovens § 266, i to tilfælde at have truet to vidner.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at tiltalte den 27. februar 1993 indgik ægteskab med en dansk statsborger, som den 15. marts 1993 fødte parrets barn.

Tiltalte havde frem til anholdelsen gået 5 måneder på sprogskole i Danmark.

Tiltalte havde 2 herboende fætre. I Libanon havde den han sin moder samt 5 søskende.

Direktoratet udtalte videre, at der ikke fandtes at foreligge risiko for, at pågældende ville lide overlast i hjemlandet, idet direktoratet ikke fandt, at der var risiko for, at pågældende ville blive udsat for særlige byrdefulde strafforanstaltninger, eller påny ville blive udsat for straf for den samme lovovertrædelse, som den pågældende måtte blive dømt for i Danmark.

Direktoratet fandt herefter, at der under hensyn til arten og grovheden af den begåede kriminalitet var hjemmel til udvisning i udlændingelovens § 24, nr. 4.

Direktoratet fandt ikke, at der iøvrigt forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne begrunde, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Vedrørende udvisning af tiltalte, har retten fundet, at betingelserne i udlændingelovens § 24, nr. 4, er tilstede. Retten har ligeledes fundet, tiltrods for at tiltalte er gift og har et barn i Danmark, at der ikke i udlændingelovens § 26, nr. 1-5 er noget der afgørende taler imod udvisning. Retten kan i det hele tilslutte sig det i Direktoratet for Udlændinges skrivelse af 25. januar 1994 anførte. Indrejseforbud er således gældende i 10 år til udløb den 1. juli 2004."

Dom afsagt af Østre Landsrets 13. afdeling den 6. juli 1994 (sag nr. S-0938-94)

Korsør Rets dom af 3. marts 1994 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse for udvisningen.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Det blev supplerende oplyst om tiltaltes personlige forhold, at tiltaltes hustru var gravid påny.

Ifølge en fra tiltaltes bror i Libanon fremskaffet erklæring fremgik, at der den 19. december 1992 af Folkefronten for Befrielsen af Palæstina (PFLP) var udstedt anholdelsesordre vedrørende tiltalte "på grund af hans flugt fra hans militærbeliggenehed, og salg af 4 geværer, som tilhørte fronten." Det hed endvidere i erklæringen: "Når de kolleger, som skal anholde ham, ser ham, må de skyde ham omgående, hvis han nægter anholdelse, fra ordrens dato."

Tiltalte forklarede under landsrettens behandling af sagen, at han ikke havde begået kriminalitet i Libanon, og det var uberettiget, når han blev beskyldt for tyveri af geværer.

Landsretten stadfæstede byrettens dom om udvisning. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Landsretten tiltræder, at betingelserne i henhold til udlændingelovens § 24, nr. 4, for at udvise tiltalte er opfyldt. Der findes ikke at foreligge forhold, som nævnt i lovens § 26, der taler imod udvisning af tiltalte, og landsretten stadfæster derfor dommens bestemmelse om udvisning med indrejseforbud indtil den 1. juli 2004."

Køn: Mand
Født den: 29. december 1960
Nationalitet: Finland
Indrejsetidspunkt: 18. oktober 1993
Opholdsgrundlag: Ulovligt ophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Ballerup den 26. oktober 1993 (sag nr. S 3-533/93)

En 34-årig finsk statsborger indrejste i Danmark den 18. oktober 1993. Pågældende indrejste i strid med et ved dom af 8. december 1992 meddelt indrejseforbud gældende indtil den 1. juli 1997. Pågældende havde således siden indrejsen opholdt sig ulovligt i Danmark.

Ved dom af 26. oktober 1993 afsagt af retten i Ballerup blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 40 dage for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 287, jf. § 276, ved i en tøjforretning at have stjålet varer til en værdi af 699,- kr, overtrædelse af retsplejelovens § 750 ved i forbindelse med anholdelse og sigtelse at have opgivet falsk navn og adresse til Ballerup Politi,
2. Udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, ved at være indrejst i Danmark i strid med et indrejseforbud gældende til den 1. juli 1997.

Tiltalte var tidligere straffet

1. Ved dom af 3. januar 1984, hvorved han blev idømt en straf af fængsel i 1 år og 3 måneder for overtrædelse af straffe-

lovens § 288, stk. 1, nr. 1 og udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2,

2. Ved dom af 14. november 1986, hvorved han blev idømt en straf af fængsel i 5 måneder og en bøde på 2.000 kr. for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, 293, stk. 1, samt efter færdselsloven, udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, og våbenloven. Førerretten blev frataget i 3 år,
3. Ved dom af 28. marts 1990, hvorved han blev idømt en straf af hæfte i 20 dage for overtrædelse af straffelovens § 276, våbenloven og udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2. Pågældende blev endvidere udvist med indrejseforbud til den 1. januar 1995,
4. Ved dom af 13. marts 1991, hvorved han blev idømt en straf af hæfte i 14 dage for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2 og våbenloven,
5. Ved dom af 14. juli 1992, hvorved han blev idømt en straf af hæfte i 20 dage for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2 og lov om euforiserende stoffer,
6. Ved dom af 8. december 1992, hvorved han blev idømt en straf af fængsel i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 285, jf. § 276 og § 285, jf. § 284, jf. § 276, udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, samt våbenloven. Pågældende blev endvidere udvist med indrejseforbud til den 1. januar 1997.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud til den 1. juli 1998 i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge.

Dom afsagt af Østre Landsrets 3. afdeling den 3. august 1994 (sag nr. S-3783-93)

Ballerup Rets dom af 26. oktober 1993 blev af tiltalte ved doms-

afsigelsen i Ballerup Ret indanket for Østre Landsret med påstand om frifindelse for dommens bestemmelse om udvisning og indrejseforbud.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at udlændingen efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der i øvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten tiltrådte, at der var sket udvisning med indrejseforbud til den 1. juli 1998. Landsretten stadfæstede derfor dommen i det omfang den var påanket.

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Columbia

Indrejse tidspunkt: 31. august 19 93

Opholdsgrundlag: Uoplyst

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 15. afdeling den 30. august 1994
(sag nr. S-1982-94)

Ved dom afsagt af Østre Landsret blev tiltalte, der var columbi-ansk statsborger, idømt fængsel i 7 år for overtrædelse af straf-felovens § 191, stk. 2, ved den 28. februar 1994 i forening med henblik på videreoverdragelse fra Aruba via Københavns lufthavn at have indført 3236 gram kokain, der var placeret i 2 kufferter, 2 par sko og en badetøffel.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Om sine personlige forhold har tiltalte forklaret, at han er født i Columbia, men at han de sidste 8 år har boet i U.S.A., hvor han har opholdstilladelse. Han blev gift med en kvinde fra Columbia for 6 år siden, som også har opholdstilladelse i U.S.A. Tiltalte har et barn. Tiltalte og hans ægtefælle har ingen fællesbørn. Tiltaltes barn bor hos tiltaltes moder i Columbia.

Tiltalte er vicevært i New York og har ligeledes foretaget for-
skellige håndværksmæssige opgaver i ejendommen og for andre per-
soner. Hver måned sendte han penge hjem til sin moder og sit barn
i Columbia.

Direktoratet for Udlændinge blev ikke hørt angående udvisnings-
spørgsmålet.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning for bestandig i

medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4 jf. § 32.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig."

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Togo

Indrejsetidspunkt: 19. september 19 93

Opholdsgrundlag: Uoplyst

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 8. afdeling den 19. maj 1994 (sag nr. S-0019-94)

En 30-årig togolesisk statsborger indrejste i Danmark den 19. september 1993.

Ved dom afsagt af Østre Landsret blev tiltalte idømt fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, ved den 19. september 1993 med henblik på overdragelse at have indført 997,1 gram heroin fra Tyskland til Danmark via Rødbyhavn.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han var født i Togo, hvor han fortsat var statsborger. Sigtede havde sidst været i Togo i juni 1992, hvor han havde bopæl og familie. Han var gift, men havde ingen børn, hans kone var nu i Ghana, og han havde ikke set hende de seneste 1 ½ år, hvor han havde rejst rundt for at skaffe sig penge og arbejde. Sigtede ernærede sig normalt som sømand, men det var to år **siden**, at han havde haft sin et job med kontrakt. Han havde siden arbejdet løst for forskellige agenter, hvor han bl.a. havde malet skibe, når disse var i tørdok. Sigtede var rejst til Danmark, idet han håbede på at finde arbejde i Danmark eller i et af de andre lande i Skandinavien.

Sagen blev ikke forelagt for Direktoratet for Udlændinge med henblik på udtalelse angående udvisningsspørgsmålet.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af landet for bestandig jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Landsretten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Der er enighed om, i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, at udvise tiltalte af Danmark med indrejseforbud for bestandig."

Døm afsagt af Højesteret den 26. september 1994 (sag nr. I 212/94)

Østre Landsrets døm blev anket af tiltalte med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpeelse.

Højesteret udtalte følgende:

"Straffen findes passende.

Højesteret stadfæster derfor dommen."

Køn: Mand
Født den: 4. januar 1965
Nationalitet: Rumænien
Indrejsetidspunkt: 8. december 1993
Opholdsgrundlag: Asylansøger
Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af kriminalretten i Hillerød den 16. september 1994
(sag nr. SS 517/94)

En 29-årig rumænsk statsborger indrejste i Danmark den 8. december 1993, hvorefter han indgav ansøgning om asyl.

Direktoratet for Udlændinge meddelte afslag på asyl ultimo august 1994. Afgørelsen blev herefter paklaget til Flygtningenævnet, der på tidspunktet for straffesagens afgørelse ikke havde truffet endelig afgørelse i asylsagen.

Ved dom afsagt af retten i Hillerød blev tiltalte idømt fængsel i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, og § 285, stk. 1, jf. § 284, jf. § 276, jf. § 89, ved den 16. august 1994 at have begået hæleri for varer til en samlet værdi af 8944 kr., ved samme dag fra forskellige forretninger at have stjålet tre walkmen samt. et Nitendo-spil til en værdi af ialt 2 796 kr. , og ved i en anden forretning samme dag at have stjålet T-shirts til en samlet værdi af 596 kr.

Tiltalte var tidligere straffer

Ved Frederikssund kriminalrets dom af 29. marts 1994 for tyveri (2 forhold) og hæleri (2 forhold). Den forskyldte straf ansås for udstået med varetægtsfængslingen fra den 23. februar 1994 til domsafsigelsen. Tiltalte udvistes med indrejseforbud indtil den 1. januar 1999.

Direktoratet for Udlændinge blev ikke hørt angående udvisningsspørgsmålet.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af riget i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, i et af retten fastsat tidsrum.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Under nærværende sag er ingen omstændighed anført til støtte for en antagelse om tilstedeværelsen af nogen omstændighed som nævnt i udlændingelovens § 26. Påstanden om udvisning tages herefter til følge som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af riget med forbud mod indrejse til den 1. juli 1999."

Dom afsagt af Østre Landsrets 13. afdeling den 25. oktober 1994 (sag nr. S-3256-94)

Hillerød kriminalrets dom af 16. september 1994 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært at alle forholdene henførtes under straffelovens § 89 uden idømmelse af tillægsstraf.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt straffen passende.

Landsretten stadfæstede derfor dommen, herunder dennes bestemmelse om udvisning.

Retten udtalte følgende:

"Hillerød kriminalrets dom i sagen mod ... stadfæstes."

Køn: Mand
Født den: 29. oktober 1969
Nationalitet: Rusland
Indrejsetidspunkt: Den 27. september 1994
Opholdsgrundlag: Turistvisum
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af kriminalretten i Slagelse den 26. oktober 1994 (sag nr. SS 448/1994)

En 25-årig russisk statsborger blev den 24. august 1994 meddelt turistvisum i 10 dage til Danmark, hvortil han indrejste den 27. september 1994.

Ved dom af 26. oktober 1994 afsagt af kriminalretten i Slagelse blev den pågældende idømt en straf af 10 dagbøder a 250 kr. for overtrædelse af straffelovens § 276, ved den 21. september 1993 i Kvickly i Glostrup at have stjålet en herrebluse og et videobånd til en samlet værdi af 200 kr., og ved den 7. december 1993 fra Magasin i Lyngby at have stjålet et par bukser til en værdi af 749 kr.

Forvandlingsstraffen blev fastsat til hæfte i 10 dage, der ansås udstået med varetægtsfængslingen.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Da betingelserne for udvisning i udlændingelovens § 24, nr. 4 ikke findes at være opfyldte, kan der af retten ikke afsiges dom om udvisning."

Køn: Mand
Født den: 26. februar 1969
Nationalitet: Irak
Indrejsetidspunkt: Den 27. september 1993
Opholdsgrundlag: Asylansøger

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Faaborg den 4. november 1994 (sag nr. SS 133/94)

En 25-årig irakisk statsborger indrejste sammen med sin hustru og datter i Danmark den 27. september 1993, hvorefter han indgav ansøgning om asyl.

Ved dom af 4. november 1994 afsagt af retten i Faaborg blev den pågældende idømt en straf af hæfte i 10 dage for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 2, ved den 9. januar 1994 på asylcenter Fakse Ladeplads, at have raseret inventaret i opholdsstuen samt spisestuen, idet ruder blev knust, fjernsyn ødelagt og lamper blev revet ned fra loftet, hvorved der skete skader for 15463,76 kr. Fuldbyrnelsen af straffen blev udsat og ville bortfalde efter en prøvetid på 2 år på vilkår at, at tiltalte ikke i prøvetiden begik nyt strafbart forhold.

Tiltalte idømtes en tillægsbøde på 2000 kr. Forvandlingsstraffen for denne bøde var hæfte i 6 dage.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i Danmark.

Tiltalte oplyste under sagen om sine personlige forhold, at han havde søgt politisk asyl i Danmark. Han var soldat i den irakiske hær og deserterede under Golfkrigen. Han gjorde tjeneste på en luftbase, hvor der var våbenfabrik. Han påregnede dødsstraf, hvis han vendte tilbage. Han havde hustru og et barn på 2 år, som også

var i Danmark. Han følte sig uden fremtid.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at udlændingen ikke havde nogen familiemæssig tilknytning til Danmark, og under henvisning til, at han indrejste den 27. september 1993 og fortsat havde familie i Irak, fandtes der efter det oplyste ikke at være forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, nr. 1-4, der kunne begrunde, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i 5 år i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Tiltalte vil ikke være at udvise."

Køn: Mand
Født den: 10. januar 1965
Nationalitet: Island
Indrejsetidspunkt: Uoplyst
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 6. september 1994 (sag nr. 23796/94)

En 29-årig islandsk statsborger blev ved dom af 6. september 1994 afsagt af Københavns Byret idømt 4 års fængsel som tillægsstraf, jf. straffelovens § 89, for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 288, stk. 2, jfr. stk. 1, nr. 1, ved den 30. december 1993 at have begået røveri af særlig farlig karakter i Jyske Bank,
2. Straffelovens § 293, stk. 1, ved den 30. december 1993 at have gjort uberettiget brug af en cykel,
3. Våbenlovens § 10, stk. 1, jfr. § 2, stk. 1, jfr. § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, ved den 30. december 1993 ulovligt at have været i besiddelse af ladt pistol mærket Remington,
4. Straffelovens § 298, nr. 3, ved den 4. januar 1994 at have fjernet sig fra Hotel Astoria uden at have betalt for overnatning, brug af video og tr.inibær med ialt 1347 kr.

Tiltalte var tidligere straffet

1. Ved Københavns Byrets dom af 22. marts 1993 efter straffelovens § 164, stk. 1, § 285, stk. 1, jfr. § 284, jfr. § 276, jfr. tildels § 21, og efter våbenlovens § 2 E, stk. 1 og §

4, stk. 2, nr. 2, med fængsel i 3 måneder samt indrejseforbud gældende til 1. januar 1998. Prøveløsladt den 16. april 1993 med 1 års prøvetid. Reststraf 10 dage,

2. Ved Helsingør Rets dom af 7. januar 1994 efter straffelovens § 119, stk. 1, § 288, stk. 1, nr. 1, § 285, stk. 1, jfr. § 276, § 293, stk. 1, udlændingelovens, våbenlovens § 10, jfr. § 2, stk. 1, jfr. § 1, stk. 1, nr. 2, § 4, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, og efter lov om euforiserende stoffer, med fængsel i 1 år 6 måneder, fællesstraf med hensyn til reststraf på 10 dage samt indrejseforbud gældende til 1. januar 2004.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at udlændingen ikke ses at have været tilmeldt det danske folkeregister og at den pågældende efter det oplyste ingen tilknytning til Danmark havde, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandigt jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandigt."

Dom afsagt af Østre Landsrets 15. afdeling den 8. november 1994
(sag nr. 3088-94)

Københavns Byrets dom af 6. september 1994 blev anket af tiltalte med endelig påstand om formildelse, især således at forhold 2 henførtes under straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse, herunder således, at forhold 2 fortsat henførtes under straffelovens § 288, stk. 2.

Landsretten fandt tillægsstraffen fandtes passende bestemt. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Københavns Byrets 9. afdelings dom i sagen mod tiltalte ... stadfæstes."

Landsretten stadfæstede derfor byrettens dom.

Køn: Mand
Født den: 27. juli 1955
Nationalitet: Kenya

Indrejsetidspunkt: 16. juni 1991

Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 1. afdeling den 10. november 1994
(sag nr. S-2141-94)

En 40-årig kenyansk statsborger indrejste i Danmark den 16. juni 1991. Den 11. oktober 1991 meddelte Direktoratet for Udlændinge den pågældende arbejds- og opholdstilladelse indtil den 10. november 1992 på grundlag af ægteskab med en dansk statsborger. Ved resolution af 10. november 1992 meddelte direktoratet den pågældende tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ved dom af 10. november 1994 afsagt af Østre Landsret blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, ved den 28. marts 1994 i forening med en medtiltalt med henblik på videreoverdragelse at have besiddet og ompakket 1014,7 gram heroin.

Tiltalte var ikke tidligere straffet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende havde været gift i ca. 2½ år med en dansk statsborger, men at parret blev skilt ved Københavns Overpræsidiiums bevilling af 21. april 1994. Derudover oplyste direktoratet, at den pågældende havde en søster i Danmark. Han havde iøvrigt ikke nogen tilknytning til Danmark. Direktoratet indstillede på den baggrund, at der blev nedlagt påstand om udvisning.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud for bestandig i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Der har været enighed om at tage påstandene om udvisning og konfiskation, herunder af beløbet på 10.264 US-dollars, der må antages at have været bestemt til at bruges i forbindelse med heroin, til følge som nedenfor bestemt i medfør af de af anklagemyndigheden nævnte bestemmelser.

Begge de tiltalte udvises med indrejseforbud gældende for bestandig."

Dm afsagt af Højesteret den 27. april 1995 (sag nr. II 413/1994)

Østre Landsrets dom af 10. november 1994 blev af tiltalte indanket for Højesteret med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden ankede til skærpelse.

Højesteret fandt straffen passende, og stadfæstede derfor dommen, herunder bestemmelsen om udvisning.

"Højesteret finder straffen passende bestemt og stadfæster derfor dommen"

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Irak

Indrejsetidspunkt: Den 13. november 1991

Opholdsgrundlag: Indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Holbæk den 20. juli 1994 (sag nr. SS 298/94)

En 36-årig irakisk statsborger indrejste i Danmark den 13. november 1991, hvor han indgav ansøgning om asyl. Afslag blev givet den 16. oktober 1992, hvilket blev stadfæstet den 13. august 1993 af Flygtningenævnet.

Den 24. november 1993 meddelte Indenrigsministeriet den pågældende afslag på en asylansøgning om humanitær opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2., og den pågældende blev pålagt at udrejse af landet inden den 25. februar 1994.

Den 28. april 1994 blev den pågældende af direktoratet meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4. Denne afgørelse blev paklaget til Indenrigsministeriet, der ikke tillagde klagen opsættende virkning for så vidt angik udrejsefristen.

Ved dom afsagt den 20. juli 1994 af retten i Holbæk blev tiltalte idømt hæfte i 20 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1,

1. Ved den 9. maj 1994 på asylcentret Holbæk at have truet en centermedarbejder med vold, idet han på engelsk udtalte: "Jeg

ved, hvem der er ansvarlig, og den person skal have et nyt ansigt, og jeg har gjort det ved andre personer, og jeg vil gøre det igen, bare vent en uge mere, så skal I se", alt fordi tiltalte var utilfreds med maden,

2. Ved den 10. maj 1994 ligeledes i køkkenet på asylcentret Holbæk at have truet samme centermedarbejder med vold, idet han stillede sig meget tæt op ad forurettede og stak en finger op mod dennes ansigt, samtidig med at han bekendtgjorde, at hvis forurettede ikke passede utrolig meget på, så ville han ikke tøve et øjeblik med at gøre gårsdagens trusler til virkelighed.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet fandt ikke, at der forelå sådanne forhold, som anført i udlændingelovens § 26, der burde bevirke, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af Danmark i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1, med indrejseforbud i 5 år indtil den 1. juli 1999.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Med hensyn til spørgsmålet om udvisning og indrejseforbud i Danmark finder retten, at betingelserne for udvisning og indrejseforbud i Danmark i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1, er til stede, hvorfor anklagemyndighedens påstand herom tages til følge som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 5 år til udløb den 1. juli 1999."

Dom afsagt af Østre Landsrets 7. afdeling den 1. december 1994
(sag nr. S-2728-94)

Holbæk rets dom af 20. juli 1994 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Landsretten bemærkede følgende:

"Retten finder straffen passende og tiltræder, at tiltalte er udvist med indrejseforbud i 5 år.

Landsretten stadfæster dommen."

Køn: Mand
Født den: 13. oktober 1958
Nationalitet: Armenien
Indrejsetidspunkt: Den 15. december 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Store-Heddinge den 14. december 1994 (sag nr. SS 133/94)

En 36-årig armensk statsborger indrejste i Danmark den 15. december 1992, hvorefter han indgav ansøgning om politisk asyl.

Ved skrivelse af 5. marts 1993 meddelte direktoratet pågældende afslag på det ansøgte. Direktoratets afgørelse blev herefter påkæret til Flygtningenævnet.

Den pågældende blev ved direktoratets resolution af 21. marts 1995 udvist med indrejseforbud gældende til den 1. juli 1996 i medfør af udlændingelovens § 25, stk. 1, jvf. § 32, stk. 1. Der fastsattes ingen udrejsefrist, da den pågældende asylsag på tidspunktet for direktoratets resolution ikke var endeligt afgjort.

Den 18. juli 1995 blev den pågældende af Flygtningenævnet meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Direktoratet ophævede ved skrivelse af 1. september 1995 det ham ved direktoratets resolution af 21. marts 1995 meddelte indrejseforbud, jvf. udlændingelovens § 32, stk. 4.

Ved dom af 14. december 1994 afsagt af retten i Store-Heddinge blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 40 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, ved den 28. oktober 1994 på Røde Kors Asylcenter, Fakse Ladeplads, at have tildelt en centermed-

arbejder, der var i tjeneste, et knytnæveslag i ansigtets venstre side, med en hævnning og ømhed til følge, og en anden centermedarbejder, der ligeledes var i tjeneste, et slag i nakken. Desuden ved samme dag og sted at have tildelt en centerleder i tjeneste et slag med knytnæve mod ansigtet, således at der skete skade på 4 fortænder, ligesom slaget forårsagede blødninger fra venstre øje.

Tiltalte blev samtidig dømt til at betale 1.220,80 kr. til førstnævnte centermedarbejder inden 14 dage fra dommens dato.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Tiltalte oplyste under sagen om sine personlige forhold, at han indrejste den 15. december 1992 fra Armenien via Moskva. Han var deserteret som officer i den armenske hær, fordi man havde forsøgt at slå ham ihjel.

Han er gift og har 4 børn, som han først havde opnået kontakt med for nylig. Den 5. marts 1993 blev han meddelt afslag på asyl, men sagen var begæret genoptaget med henblik på undersøgelse af straffen for desertering fra militæret. Han oplyste, at han både havde danske og udenlandske venner i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at udlændingen ingen tilknytning til Danmark havde, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om fængselstraf og erstatning. Endvidere nedlagdes påstand om udvisning af Danmark i et af retten fastsat tidsrum i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, jf. § 49.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten begrundede beslutningen således:

"Under hensyn til straffens størrelse, omstændighederne ved dens udøvelse samt tiltaltes personlige forhold, findes den af anklagemyndigheden nedlagte påstand om udvisning i henhold til udlændingelovens § 24, nr. 4, ikke at burde tages til følge."

Køn: Mand
Født den: 24. august 1975
Nationalitet: Irak

Indrejsetidspunkt: 16. augu.st 1993

Opholdsgrundlag: Asylansøger/opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Store Heddinge den 28. august 1994 (sag nr. SS 51/94)

En 19-årig irakisk statsborger indrejste i Danmark den 16. august 1993, hvorefter han indgav ansøgning om asyl. Direktoratet for Udlændinge havde på tidspunktet for dommen i 1. instans ikke truffet afgørelse i asylsagen.

Ved dom afsagt af retten i Store Heddinge den 28. august 1994 blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, ved på et asylcenter at have taget kvælertag på en sygeplejerske, der handlede i medfør af offentligt hverv.

Tiltalte var ikke tidligere straffet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke i øvrigt forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud indtil den 1. juli 1999 i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Under hensyn til straffens størrelse vil tiltalte være at udvise fra Danmark med indrejseforbud indtil den 1. juli 1999, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 49, jf. § 32, stk. 1."

Dom afsagt af Østre Landsrets 13. afdeling den 20. december 1994
(sag nr. S 3403/94)

Retten i Store Heddinges dom af 28. september 1994 blev af tiltalte indanket for Østre Landsret med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden ankede til skærpeelse, men påstod frifindelse for så vidt angår spørgsmålet om udvisning, idet pågældende var blevet meddelt asyl.

Landsretten frifandt i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand tiltalte for så vidt angår spørgsmålet om udvisning, men fandt den udmålte frihedsstraf passende, og stadfæstede derfor i øvrigt dommen.

Landsretten udtalte følgende:

"Store-Heddinge rets dom i sagen mod ... stadfæstes, dog således at bestemmelsen om udvisning udgår."

Køn: Mand
Født den: 13. november 1966
Nationalitet: Sri Lanka
Indrej setidspunkt : Den 29. januar 19 93
Opholdsgrundlag: Asylansøger

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Fredericia den 16. januar 1995 (sag nr. SS 348/94)

En 29-årig srilankansk statsborger indrejste i Danmark den 29. januar 1993, hvor han ansøgte om asyl.

Efter at være blevet meddelt afslag af Flygtningenævnet den 17. september 1993, ansøgte den pågældende den 30. september 1993 Indenrigsministeriet om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2. Tiltalte forklarede for retten, at Indenrigsministeriet nu havde meddelt ham opholdstilladelse.

Ved dom af 16. januar 1995 afsagt af retten i Fredericia blev den pågældende straffet for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 171, ved den 16. februar 1994 overfor medarbejdere hos flyselskabet CAS i Kastrup Lufthavn at have benyttet et canadisk pas, som var totalforfalsket, i forsøg på at rejse fra Kastrup til Bruxelles,
2. Straffelovens § 171, jfr. § 21, ved mellem den 16. og 23. februar 1994, hos en ukendt person, med henblik på anvendelse ved udrejse af Danmark, at have forsøgt at anskaffe et canadisk pas, som var totalforfalsket, hvilket mislykkedes, idet passet blev beslaglagt. Straffastsættelsen blev dog udsat og bortfaldt efter forløbet af en prøvetid på 2 år efter dommens

dato på betingelse af, at tiltalte i prøvetiden ikke begik strafbart forhold.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Pågældende var født og opvokset i Jaffna, nærmere Inuvil, sammen med sine forældre og søskende. Pågældende havde gået i skole i 12 år (fra 1973-1986). Han bestod ikke studentereksamen. Efter endt skolegang arbejdede han frivilligt for De Tamilske Tigre.

Pågældende havde aldrig været gift eller forlovet og havde ingen børn. Han havde en broder i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at der udover oplysningerne om en herboende broder ikke forelå oplysninger om den pågældendes forhold, som nævnt i udi. § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for et tidsrum af 5 år.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Når henses til karakteren af forholdene, finder retten ikke grundlag for at tage påstanden om udvisning til følge."

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Chile
Indrejsetidspunkt: 28. august 1994
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 15. afdeling den 25. januar 1995
(sag nr. S-3968-94)

Ved dom afsagt af Østre Landsret blev en 46-årig chilensk statsborger idømt fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, ved den 28. august 1994 med henblik på videreoverdragelse at have indført 1965 gram kokain til Danmark fra Sydamerika via Kastrup Lufthavn.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han var chilensk statsborger. Han havde først gået i underskolen og derefter på teknisk skole, ialt 10 års skolegang, og havde derudover arbejdet i sværindustrien.

Han var separeret. Han havde tre børn på 16, 14 og 9 år. Han boede alene med sine tre børn.

Direktoratet for Udlændinge blev ikke hørt angående udvisningsspørgsmålet.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1. jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig."

Køn: Mand
Født den: 29. august 1962
Nationalitet: Nigeria
Indrejsetidspunkt: 16. september 1994
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 1. december 1994 (sag nr. 29560/94)

En 32-årig nigeriansk statsborger indrejste i Danmark den 16. september 1994.

Ved dom afsagt af Københavns Byret blev tiltalte idømt fængsel i 2 år og 9 måneder for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 191, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jfr. § 2, stk. 4, jfr., bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 § 27, jfr. § 3, jfr. bilag 1, liste B, nr. 29, ved den 16. september 1994 via Københavns Lufthavn, med henblik på videreoverdragelse, at have indført 493,46 gram kokain i Danmark,
2. Straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171, ved samme dag og sted, at have forevist et engelsk pas lydende på et andet navn, og som uberettiget var forsynet med et foto af tiltalte.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Der forelå ingen udtalelse fra Direktoratet for Udlændinge vedrørende udvisningsspørgsmålet.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejsefor-

bud for bestandig i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig".

Dom afsagt Østre Landsrets 18. afdeling den 7. februar 1995 (sag nr. S-4305-94)

Københavns Byrets dom af 1. december 1994 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse i det ikke erkendte omfang i forhold 1 og i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han var uddannet som lærer, men at han ikke havde kunnet få arbejde som lærer. Han havde derfor handlet med manufakturvarer samt arbejdet på byggepladser. Han havde kone og 4 børn i Nigeria. Han var blind på det ene øje, havde en høreskade, dårligt knæ, for højt blodtryk og dårligt hjerte.

Der blev under ankesagen foretaget en undersøgelse i medfør af retsplejelovens § 808 vedrørende tiltalte, hvoraf det fremgik, at han var født og opvokset i Nigeria sammen med seks søskende hos samlevende forældre. Han havde 11 års skolegang og var uddannet som lærer. Tiltalte var gift og havde 4 børn i alderen 0-6 år. Han forlod sin hustru og sine børn, som opholdt sig i Nigeria.

Om sine helbredsforhold forklarede tiltalte, at han led af for højt blodtryk og dårligt hjerte. Desuden havde han nedsat hørelse på et øre og var blind på det ene øje. Herudover havde han smerter i begge knæ efter fald fra en 1. sal. Han har det ligeledes dårligt psykisk, idet han frygtede for sit liv i forbindelse med en udvisning af Danmark. Han frygtede ligeledes for sin familie, og deres uvisse skæbne.

Landsretten fandt straffen passende bestemt, og bemærkede følgende:

"Landsretten stadfæster derfor dommer."

Køn: Mand
Født den: 30. juli 1966
Nationalitet: Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: 1991
Opholdsgrundlag: Uoplyst

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Gråsten den 31. maj 1994. (sac nr. S.S.
484/93)**

Tiltalte indrejste i december 1991 til Danmark for at søge asyl. Tiltaltes asylansøgning var på tidspunktet for byrettens afgørelse fortsat verserende i Flytningenævnet.

Ved dom af 31. maj 1994 afsagt af retten i Gråsten blev tiltalte idømt fængsel i 40 dage for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171, ved den 28. juli 1993 ca. kl. 18.00 i forbindelse med en færdselskontrol overfor politiet at have gjort brug af et falsk førerbevis,
2. Færdselslovens § 56, stk. 1, ved den 28. juli 1993 ca. kl. 18.00 at have ført en personbil uden at have erhvervet kørekort.

Tiltalte er tidligere straffet ved politimesteren i Haderslevs bødeforlæg af 6. marts 1992 med en bøde på 2.300 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1 samt justitsministeriets bekendtgørelse nr. 179 af 14. marts 1990 § 118, stk. 1, jf. § 105, stk. 1.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han den 5. december 1988 udrejste fra Jugoslavien til Tyskland for at søge asyl, hvilket han fik afslag på. Han søgte på ny asyl i Tyskland

og fik afslag i april 1991. Tiltalte var endvidere meddelt afslag på asyl i Holland i november 1990 og november 1991. I december 1991 indrejste han til Danmark for at søge om asyl.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud indtil den 1. januar 1999 efter udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende:

"De af anklagemyndigheden nedlagte påstande om udvisning og konfiskation tages til følge."

Dom afsagt af Vestre Landsrets 3. afdeling den 23. februar 1995
(sag nr. S-1545-94)

Byrettens dom blev af tiltalte anket til landsretten med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Tiltalte forklarede for landsretten blandt andet, at han forlod Kosova på grund af politiske problemer, og at han ikke havde fået sit kørekort udleveret i forbindelse med udrejsen i 1988 på grund af politiske problemer. Tiltalte var i maj 1989 rejst tilbage til Kosova for at få udleveret sit kørekort. Han er gift, og hans ægtefælle, der også var etnisk albaner fra Kosova, var indrejst i Danmark sammen med ham. Hendes asylsag var ligeledes verserende. Parret har 4 børn, som opholder sig hos dem i Danmark.

Landsretten stadfæstede dommen med den ændring, at straffen blev nedsat til fængsel i 30 dage og udtalte om udvisningspåstanden følgende:

"Det tiltrædes endvidere, at der er truffet bestemmelse om udvisning med indrejseforbud som bestemt ved dommen."

Køn: Mand
Født den: 16. juli 1971
Nationalitet: Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: 8. oktober 1991
Opholdsgrundlag: Asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestenumelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Store-Heddinge den 7. december 1994 (sag nr. SS11/94)

En 23-årig jugoslavisk statsborger indrejste i Danmark den 8. oktober 1991, hvorefter han indgav ansøgning om asyl. På tidspunktet for straffesagens afgørelse i byretten havde Direktoratet for Udlændinge endnu ikke truffet afgørelse i asylsagen.

Den 2. februar 1995 meddelte direktoratet den pågældende afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Afslaget blev indbragt for Flygtningenævnet, som fortsat havde asylsagen under behandling på tidspunktet for straffesagens afgørelse i landsretten.

Ved dom afsagt af retten i Store-Heddinge den 7. december 1994 blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 10 måneder for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 169 ved i marts/april 1993 på et asylcenter at have videregivet 12 femhundredekronesedler til A med henblik på forevisning i købsøjemed, uagtet sedlerne var fremstillet på en fotokopimaskine og derefter farvelagt,
2. Straffelovens § 291, stk. 1, ved den 6. august 1993 i et asylcenter at have knust 6 ruder, hvorved der skete skade for et ikke opgjort beløb,
3. Straffelovens § 276, jf. § 285, stk. 1, ved i perioden fra

den 23. august til den 26. september 1994 at have begået forskellige tyverier, hvorved der især blev stjålet cigaretter, spiritus og kontanter til værdier mellem 510 kr. og 49.485 kr. ,

4. Færdselslovens § 3, stk. 1 og § 26, stk. 4, ved den 31. juli 1993 at have ført en personbil uden at optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, idet pågældende ved et kryds undlod at overholde sin vigepligt for færdsel på sin højre side, hvilket bevirkede, at der skete sammenstød med en anden personbil ,
5. Færdselslovens § 67,stk. 2, ved at have foretaget den omhandlede kørsel, uagtet køretøjet ikke var i lovlig stand, idet parkeringsbremsen var virkningsløs, ligesom der var tæring i sidevange, dørstolpe og undervogn,
6. Færdselslovens § 42, stk. 2, ved den 18. april 1994 at have ført en personbil med en hastighed af mindst 140 km/t, selvom hastigheden på motorvej ikke må overstige 110 km/t,
7. Færdselslovens § 53, stk. 3 og § 56, stk. 1, ved den 9. marts 1994 uden at have medbragt sit kørekort at have ført en personbil efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen oversteg 0,80 promille.

Tiltalte var tidligere straffet ved bødeforlæg af 30. juli 1993 for overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, jf. § 67, stk. 2, retsplejelovens § 750 samt straffelovens § 287, jf. § 276 med en bøde på 1500 kr.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke iøvrigt forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades .

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i 5 år i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Under hensyn til den af tiltalte begåede kriminalitets art og straffen herfor, udvises tiltalte af landet med forbud mod at indrejse i Danmark for et tidsrum af 5 år regnet fra den 1. januar 1995, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4."

Dom afsagt af Østre Landsrets 8. afdeling den 15. marts 1995 (sag nr. S-4286-94)

Store-Heddinges rets dom blev af tiltalte indanket for Østre Landsret, med påstand om frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse samt strfl. § 286, stk. 1, bragt i anvendelse ved straffens fastsættelse. Anklagemyndigheden påstod endvidere for det tilfælde, at tiltalte idømtes straf af fængsel i 1 år, indrejseforbudet fastsat til 10 år.

Landsretten fandt straffen passende, og tiltrådte dommens bestemmelse om udvisning.

Landsretten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Store-Heddinge rets dom i sagen mod stadfæstes."

Køn: Mand
Født den: 15. marts 1957
Nationalitet: Gambia

Indrejsetidspunkt: 1. indrejse den 22. januar 1982
2. indrejse februar-marts 1994

Opholdsgrundlag: Meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse i marts 1987. Frameldt folkeregistret den 1. juni 1991.

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den. 23. november 1994 (sag nr. 29142/1994)

En 38-årig gambisk statsborger indrejste i Danmark den 22. januar 1982, hvor han den 16. marts 1987 blev meddelt permanent opholdstilladelse. Pågældende blev efter endt samliv med ægtefællen frameldt folkeregistret den 1. juni 1991. I juli 1993 rejste han til Belgien, hvor han opholdt sig indtil februar-marts 1994, hvor han påny indrejste i Danmark.

Ved Københavns Byrets dom blev tiltalte idømt fængsel i 3 år for overtrædelse af straffelovens § 191, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, og § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 § 27, jf. § 2 og § 3, jf. bilag 1, liste A, nr. 3, og liste B, nr. 29, jf. tidligere bekendtgørelse nr. 559 af 9. november 1984 § 27, jf. § 2 og § 3, jf. bilag 1, liste A, nr. 2, og liste B, nr. 23, samt overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 § 27, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, ved i tiden fra februar 1990 til juli 1990 med henblik på videreoverdragelse at have foranlediget indført ialt 201 gram heroin og 187 gram kokain fra Belgien til Danmark, samt ved den 25. maj 1994, at have været i besiddelse af 0, 29 gram marihuana.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han indrejste 1 Danmark i 1982, hvor han blev gift med en dansk kvinde. De fik 2 børn som nu er 9 og 6 år. I 1991-92 rejste tiltalte nogle gange til Belgien og Tyskland men returnerede til Danmark, hvor han herefter opholdt sig og blev der i ca. 4-6 måneder. I april 1992 flyttede tiltalte fra sin ægtefælle. I juli 1993 rejste han til Belgien, hvor han opholdt sig indtil februar-marts 1994, hvor han påny indrejste i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte følgende vedrørende udlændingelovens § 26 :

"Direktoratet finder ikke, at der efter det oplyste foreligger nogle af de i § 26, nr. 1, særlige forhold, idet pågældende er født i 1957 og ikke lider af nogle alvorlige sygdomme.

For så vidt angår § 26, nr. 2, har pågældende efter det oplyste ikke samlevet med sin hustru eller været sammen med sine børn siden april 1991, hvorfor pågældende ikke kan anses for at have en sådan familiemæssig tilknytning til Danmark, at udvisning bør undlades. Endvidere blev pågældende skilt fra sin hustru den 22. marts 1992.

Pågældende er kommet til Danmark i 1982, da han var 25 år, men pågældende må anses for frivilligt at have opgivet sin bopæl i Danmark i 1991. Dette må antages, selvom den pågældende ifølge egne oplysninger har haft ophold i Danmark i kortere perioder siden.

Efter det oplyste, har pågældende stadig kontakt til hjemlandet i form af kontakt til forældrene, hvorfor § 26, nr. 4, ikke kan antages at være til hinder for en eventuel udvisning.

Særligt for så vidt angår spørgsmålet i § 26, nr. 5, om der foreligger risiko for, at pågældende vil lide overlast i det land, hvor pågældende efter udvisning tager ophold, skal det bemærkes, at direktoratet på baggrund af, at pågældende til politirapport af 25.07.1994 har oplyst, at han ikke personligt har noget at frygte ved en eventuel tilbagevenden til hjemlandet, ikke finder,

at en sådan risiko foreligger."

Direktoratet anså på baggrund af ovennævnte, at der burde nedlægges påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4, i et af retten fastsat tidsrum.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Påstanden om udvisning tages i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1, til følge som nedenfor bestemt.

Det bemærkes herved, at de i udlændingelovens § 26 angivne hensyn ikke foreligger med en sådan styrke, at tiltalte på trods af kriminaliteten ikke bør udvises.

Tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig."

Dm afsagt af Østre Landsret den 15. marts 1995 (sag nr. S-4134-94)

Københavns Byrets dom af 23. november 1994 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt straffen passende og bemærkede følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Dommens bestemmelse om udvisning for bestandig tiltrædes."

Køn : Mand
Født den: 22. april 1942
Nationalitet: Frankrig

Indrejsetidspunkt: Formentlig den 3. august 1993

Opholdsgrundlag: Udlændingelovens regler om visumfrit ophold for EF/EØS-borgere

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Tønder den 23. januar 1995 (sag nr. 22/94)

En 42-årig fransk statsborger indrejste som led i et forretningsbesøg til Danmark omkring den 3. august 1993.

Ved Tønder rets dom af 22. april 1994, som stadfæstet ved Vestre Landsrets dom af 21. oktober 1994, blev den pågældende fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jfr. stk. 1, ved den 3. august 1993 efter forudgående aftale til overdragelse til et større antal personer eller mod betydelig vederlag at have foranlediget indført 314.058 gram hash fra udlandet til Danmark.

Efter retsplejelovens § 928a, stk. 1, blev skyldspørgsmålet og sanktionsudmålingen vedrørende domfældte opdelt, da der under domsforhandlingen opstod tvivl om, hvorvidt den pågældende under varetægtsfængslingen var kommet i en tilstand som anført i straffelovens § 73.

I forbindelse med sagen udtalte Retslægerådet sig om tiltaltes mentale forhold, og det blev konstateret, at den pågældende ikke var sindssyg eller havde været det på tidspunktet for den påsigtede handling. I forbindelse med fængslingen udviklede han imidlertid en langvarig depressiv-anxiøs tilstand.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at tiltalte ifølge sagen var

indrejst til Danmark flere gange indenfor de sidste 3 år på forretningsbesøg, senest omkring den 3. august 1993. Pågældende havde ikke til direktoratet givet ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, ligesom han ikke kunne ses at have været tilmeldt det danske folkeregister. Pågældende havde endvidere ikke under sit ophold i Danmark fast bopæl her i landet, jfr. udlændingelovens § 27, stk. 1. Pågældende havde således efter det oplyste ingen tilknytning til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Ved dom af 23. januar 1995 afsagt af retten i Tønder blev den pågældende herefter idømt fængsel i 3 år 6 måneder samt udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig."

Dom afsagt af Vestre Landsrets 3. afdeling den 16. marts 1995
(sag nr. 036695)

Tønder rets dom af 23. januar 1995 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse af straffen og iøvrigt stadfæstelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten tiltrådte bestemmelsen om udvisning med indrejseforbud for bestandigt. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden :

"Det tiltrædes, at der er truffet bestemmelse om udvisning med indrejseforbud for bestandigt."

Landsretten stadfæstede således den indankede dom med den ændring, at straffen nedsattes til fængsel i 3 år.

Køn: Mand
Født den: 31. maj 1952
Nationalitet: Thailand
Indrejsetidspunkt: 1. april 1994
Opholdsgrundlag: Visumfrit ophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 3. afdeling den 23. marts 1995 (sag nr. S-3969-94)

En 42-årig thailandsk statsborger indrejste visumfrit i Danmark den 1. april 1994.

Ved dom afsagt af Østre Landsret: blev tiltalte idømt fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt. , og lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, jf. bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 § 2, stk. 1. jf. liste A, nr. 5 ved den 1. april 1994 med henblik på overdragelse at have indført ca 1 kg. heroin fra Thailand til Danmark via Kastrup Lufthavn og ved samme dag og sted at have indført 4 gram heroin fra Thailand til Danmark via Kastrup Lufthavn.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han i Thailand hjalp sin kone i en forretning, som han og hans kone havde sammen. Tiltalte havde været gift i 15 år og havde 2 børn. Tiltalte havde taget 9. klasse.

Tiltalte havde siden han havde været 16-18 år brugt heroin. Han havde dog ikke taget heroin i Danmark. I Thailand havde han taget heroin flere gange hver dag. Formålet med besøget i Danmark var at få arbejde.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Påstanden om udvisning tages til følge i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 49, stk. 1, som nedenfor bestemt.

Tiltaltes udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig."

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Bolivia
Indrejsetidspunkt: Uoplyst
Opholdsgrundlag: Uoplyst

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 16. november 1994 (sag nr. 30173/94)

Ved dom afsagt af Københavns Byret blev en 47-årig boliviansk statsborger idømt fængsel i 3 år for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 191, ved i december i forening med en anden, med henblik på videreoverdragelse at have indført 130 gram kokain fra Bolivia til Danmark, idet tiltalte pr. brev i Bolivia bestilte kokainen, der herefter som postforsendelse blev sendt til en uidentificeret person i Danmark,
2. Straffelovens § 191, jfr. straffelovens § 21, ved i januar 1994 i forening med en anden, med henblik på videreoverdragelse at have forsøgt at indføre 200 gram kokain fra Bolivia til Danmark, idet tiltalte pr. brev i Bolivia bestilte kokainen, der herefter som postforsendelse skulle sendes til en nærmere angivet uidentificeret person i Danmark, hvilket forehavende dog mislykkedes:, idet betaling til leverandøren i Bolivia ikke var sket.

Tiltalte var tidligere straffet i Danmark ved Østre Landsrets dom af 2. september 1992 med fængsel i 8 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt. samt straffelovens § 171. Strafudmålingen blev stadfæstet ved Højesterets dom af 29. januar 1993.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han havde hustru og tre børn i Bolivia.

Anklagemyndigheden nedlagde ikke påstand om udvisning.

Dom afsagt af Østre Landsrets 10. afdeling den 27. marts 1995
(sag nr. S-4348-94)

Københavns Byrets dom af 16. november 1994 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse i forhold 2 og iøvrigt til formildelse af straffen.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse, samt nedlagde yderligere påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, blev udvist af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig.

Tiltalte blev ved Østre Landsrets dom af 2. september 1992 udvist af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig.

Direktoratet for Udlændinge blev ikke hørt angående udvisningsspørgsmålet.

Straffen fandtes passende.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig."

Køn: Mand
Født den: 9. maj 1970
Nationalitet: Rusland

Indrejsetidspunkt: Ukendt

Opholdsgrundlag: Intet (indrejst uden visum)

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Lyngby ret den 9. marts 1995 (sag nr. 94-21/95)

En 24-årig russisk statsborger indrejste første gang til Danmark den 15. august 1994 og indgav ansøgning om asyl. Direktoratet meddelte den pågældende afslag på asyl den 13. oktober 1994, da ansøgningen ansås for åbenbart grundløs. Han blev herefter udsendt af landet den 18. oktober 1994.

Han indrejste efterfølgende påny til Danmark som turist på et for Direktoratet for Udlændinge ukendt tidspunkt. Han er indrejste uden visum og opholdt sig således ulovligt her i landet.

Ved dom af 9. marts 1995 afsagt af retten i Lyngby blev den pågældende idømt fængsel i 40 dage for:

1. Overtrædelse af straffelovens § 287, jfr. § 276, ved den 16. februar 1995 at have stjålet en skindjakke til en værdi af kr. 2995 kr.,
2. Overtrædelse af straffelovens § 171, ved den 16. februar 1995 at have legitimeret sig med et falsk pas ved anholdelse i Lyngby Storcenter.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende opholdt sig ulovligt her i landet, samt at han ikke havde haft fast bopæl

under sit ophold her i landet, jfr. udlændingelovens § 27, stk. 1. Efter det oplyste havde han således ingen tilknytning til Danmark, ligesom der i øvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud indtil den 1. januar 2000, jfr. udlændingelovens § 32, jfr. § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. januar 2000."

Dom afsagt af Østre Landsrets 8. afdeling den 5. april 1995 (sag nr. 1061-95)

Lyngby rets dom af 9. marts 1995 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt straffen passende bestemt, og udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Det tiltrædes, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 32, jf. § 24, nr. 4, er udvist af landet med indrejseforbud indtil den 1. januar 2000."

Køn: Mand
Født den: 8. april 1964
Nationalitet: Rwanda

Indrejsetidspunkt: 29. september 1991

Opholdsgrundlag: Processuelt ophold (indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens 9, stk. 2, nr. 2. Tidligere haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2).

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Tårnby den 9. december 1993 (sag nr. SS 121/93)

En 30-årig mand fra Rwanda indrejste i Danmark den 29. september 1991, hvorefter han indgav ansøgning om asyl. Direktoratet for Udlændinge meddelte den af 10. august 1993 den pågældende afslag på asyl. Denne afgørelse blev af den pågældende paklaget til Flygtningenævnet, hvor sagen fortsat beroede på tidspunktet for sagens behandling i byretten.

På baggrund af ægteskab indgået med en herboende dansk statsborger den 23. december 1993 blev den pågældende den 22. august 1994 af Direktoratet for Udlændinge meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, indtil den 13. januar 1995. Denne tilladelse er ikke siden blevet forlænget.

Parret blev skilt den 23. februar 1995.

Af Direktoratet for Udlændinges udtalelse af 23. marts 1995 fremgår, at den pågældende efterfølgende indgav ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2. På tidspunktet for straffesagens afgørelse havde Indenrigsministeriet ikke truffet afgørelse i sagen.

Efter dommen i 1. instans traf Flygtningenævnet beslutning om genoptagelse af asylsagen.

Ved dom af 9. december 1993 afsagt af retten i Tårnby blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 60 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved den 28. oktober 1993 i et asylcenter at have tildelt en centermedarbejder 3 eller 4 knytteslag i ansigtet.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte den 24. november 1993, at den pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke i øvrigt forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Med hensyn til udvisning finder retten ikke, at tiltaltes oplysninger om hans tilknytning til Danmark kan tillægges betydning for spørgsmålet om udvisning.

Den nedlagte påstand om udvisning med indrejseforbud tages i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, til følge som nedenfor bestemt.

.... Tiltalte udvises af landet med forbud mod indrejse gældende til den 1. juli 1998."

Dom afsagt af Østre Landsret den 5. april 1995 (sag nr. S-4435-94)

Tårnby rets dom blev af tiltalte indanket for Østre Landsret med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse af straffen, herunder således at straffen blev gjort betinget eventuelt med vilkår om samfundstjeneste og frifindelse for påstanden om udvis-

ning.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Direktoratet for Udlændinge udtalte supplerende, at den pågældende den 23. februar 1995 var blevet skilt fra sin sin herboende ægtefælle, hvorfor dette ægteskab ikke længere var til hinder for en eventuel udvisning.

Direktoratet bemærkede endvidere, at den pågældende havde et mindreårigt barn sammen med en anden herboende dansk kvinde, men da dette barn var født efter den af Tårnby Ret afsagte dom, fandt direktoratet ikke, at denne tilknytning til Danmark var til hinder for en eventuel udvisning af landet.

Landsretten bemærkede, at tiltaltes barn ifølge sagens akter var blevet født i juli 1993, og dermed før der blev afsagt dom i 1. instans.

Landsretten fandt, at tiltalte var skyldig efter anklageskriftet af de i byretsdommen anførte grunde, men nedsatte straffen til betinget fængsel i 40 dage. Landsretten tiltrådte endvidere, at tiltalte blev udvist for 5 år, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Landsretten anførte følgende:

"Tårnby rets dom i sagen mod ændres, således at han straffes med fængsel i 40 dage...

Tiltalte udvises af landet med forbud mod indrejse gældende til den 1. juli 1999."

Køn: Mand
Født den: 7. februar 1967
Nationalitet: Polen
Indrejsetidspunkt: Juli/august 1994
Opholdsgrundlag: Ulovligt ophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 2. december 1994 (sag nr. 31653/94)

En 28-årig polsk statsborger havde tidligere opholdt sig i Danmark, og blev ved dom af 15. januar 1993 udvist med indrejseforbud gældende indtil den 1. januar 2003. Sigtede indrejste påny til Danmark, formentlig i juli eller august 1994.

Ved dom af 2. december 1994 afsagt af Københavns Byret blev tiltalte idømt en fællesstraf af fængsel i 2 år, jfr. straffelovens § 40, stk. 1, jfr. § 61, stk. 2 for overtrædelse af:

1. Udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, ved at være indrejst i Danmark på trods af et tidligere meddelt indrejseforbud,
2. Straffelovens § 172, stk. 1, jfr. § 171, jfr. til dels § 21, ved i forbindelse med indrejsen til Danmark at have forevist et falsk nationalitetspas ved paskontrollen, samt senere at have været i besiddelse af et totalforfalsket polsk kørekort, og
3. Straffelovens § 191, ved på et hotelværelse i København, med henblik på videreoverdragelse, at have været i besiddelse af ca. 420 amfetamintabletter.

Tiltalte er tidligere straffet ved København Byrets dom af 15. januar 1993 efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og våbenlo-

ven med fængsel i 1 år samt indrejseforbud gældende indtil den 1. januar 2003. Reststraf ved prøveløsladelse 153 dage.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste opholdt sig som turist i Danmark. Han havde ingen tilknytning til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig jfr. udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig."

Dom afsagt af Østre Landsrets 10. afdeling den 10. april 1995
(sag nr. S 4306/94)

Københavns Byrets dom af 2. december 1994 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang, og iøvrigt til formildelse af straffen.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Landsretten fandt fællesstraffen passende og udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Landsretten stadfæster ~~dommens~~ bestemmelse om og om udvisning med indrejseforbud for bestandig."

Køn : Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Columbia
Indrejsetidspunkt: 27. oktober 1994
Opholdsgrundlag: Uoplyst
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 15. afdeling den 12. april 1995
(sag nr. S-0278-95)

En 52-årig columbiansk statsborger indrejste i Danmark den 27. oktober 1994.

Ved dom afsagt af Østre Landsret blev tiltalte idømt fængsel i 7 år for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 191, stk. 2, ved den 27. oktober 1994 via Kastrup Lufthavn med henblik på videreoverdragelse at have indsmuglet 3.073,7 gram kokain til Danmark,
2. Straffelovens § 171, ved samme dag og sted at have gjort brug af et falsk pas nr. 25908012-F, lydende på navnet X, der falskeligt var forsynet med tiltaltes billede.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han boede i Columbia sammen med sine fire børn. Tiltalte havde studentereksamen og havde en 5 års grunduddannelse og derefter 4 års faguddannelse. Tiltalte var indendørsarkitekt og drev virksomhed som selvstændig.

Direktoratet for Udlændinge blev ikke hørt angående udvisningsspørgsmålet.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Påstanden om udvisning med indrejseforbud for bestandig tages til følge i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 32, stk. 1, jf. § 24, nr. 4."

Køn: Mand
Født den: 25. april 1995
Nationalitet: Holland

Indrejsetidspunkt: Ophold i forbindelse med beskæftigelse
ved Storebæltsbyggeriet i ca. 1 ½ år.

Opholdsgrundlag: EF/EØS-reglerne

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Kalundborg den 24. april 1995 (sag nr. SS 453/1994)

En 23-årig hollandsk statsborger havde indenfor en periode på ca. 1½ år været indrejst i Danmark flere gange i forbindelse med arbejde på en hollandsk slæbebåd ved Storebæltsbyggeriet, og befandt sig på skift i Holland og Danmark. Direktoratet for Udlændinge lagde til grund, at den pågældende havde været indrejst flere gange til Danmark i forbindelse med sit arbejde på båden, og at han i den forbindelse havde opholdt sig i Danmark i flere ikke nærmere angivne perioder.

Ved dom afsagt af retten i Kalundborg den 24. april 1995 blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 30 dage for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 244, ved den 17. december 1994 udenfor et diskotek i Kalundborg at have slået en tilstedeværende i ansigtet med knytnæve, hvorved der skete tandskade, samt
2. Våbenloven ved samme dag uden anerkendelsesværdigt formål at have været i besiddelse af en foldekniv med en bladlængde på over 7 cm.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark. Der forelå ikke

oplysninger om, at han tidligere var straffet i Holland.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke i øvrigt forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Direktoratet indstillede på den baggrund, at der blev nedlagt påstand om udvisning.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning fra Danmark med indrejseforbud i 5 år i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Med hensyn til påstanden om tiltaltes udvisning med indrejseforbud lægger retten til grund, at tiltalte inden for de sidste par år helt eller delvis har arbejdet på en hollandsk slæbebåd med arbejde i de danske farvande. En udvisning vil hindre ham i fortsat at have dette arbejde. Udlændingelovens § 24, nr. 4, rummer mulighed for udvisning, men retten finder ikke, at sagen giver grundlag for at anvende denne mulighed over for tiltalte som EF-borger. Som følge heraf tages anklagemyndighedens påstand om tiltaltes udvisning ikke til følge."

Køn: Mand
Født den: 9. september 1965
Nationalitet: Ægypten

Indrejsetidspunkt: 14. august 1992

Opholdsgrundlag: Intet opholdsgrundlag (tidligere haft opholds- og arbejdstilladelse)

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Ballerup den 1. marts 1995 (sag nr. S 3-36/95)

En 29-årig egyptisk statsborger indrejste i Danmark den 14. august 1992, hvorefter han den 20. oktober 1992 indgik registreret partnerskab med en dansk herboende mand. På baggrund heraf blev tiltalte den 2. november 1992 meddelt opholds- og arbejdstilladelse.

Ved dom afsagt af retten i Ballerup blev tiltalte idømt fængsel i 9 måneder for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, og § 163 samt udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 4, ved den 12. januar 1995, under trussel med kniv at have tiltvunget sig samleje med forurettede, samt ved 2 gange overfor Direktoratet for Udlændinge at have underskrevet en samlivserklæring om, at han samlevede i registreret partnerskab, skønt dette ikke var tilfældet, samt ved den 22. oktober 1992 på Københavns Rådhus, at have indgået registreret partnerskab, alene med det formål at opnå arbejds- og opholdstilladelse, idet han urigtigt foregav at ville samleve med på fælles bopæl i normalt partnerskab.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han kom til Danmark, fordi han ikke ville ind i militæret i Ægypten. Han havde, siden han kom til Danmark, arbejdet som køkkenhjælper på flere hoteller.

Direktoratet for Udlændinge udtalte i forbindelse med straffesa-

gen vedrørende § 26, nr. 2, at direktoratet ikke fandt, at alene den oplysning om, at den pågældende havde indgået registreret partnerskab med en herboende mand, i sig selv var af en sådan karakter, at udvisning burde undlades. Direktoratet fandt, at der burde nedlægges påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i 10 år, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"I medfør af udlændingelovens § 24 udvises tiltalte fra Danmark, og det forbydes ham, jf. § 32, at indrejse påny i 5 år fra den 1. januar 1995."

Dom afsagt af Østre Landsret den 28. april 1995 (sag nr. S-0968-951

Ballerup rets dom af 1. marts 1995 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Direktoratet for Udlændinge udtalte supplerende, at den pågældendes opholds- og arbejdstilladelse var blevet inddraget den 24. april 1995. Samtidig havde Direktoratet truffet beslutning om, at den pågældende skulle udvises med indrejseforbud indtil 01.01.1998 i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 5, jf. § 32, stk. 1.

Direktoratet fandt herefter, at betingelserne for en eventuel udvisning skulle søges i udlændingelovens § 24, nr. 4.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse, således at udvisningen skulle ske efter udlændingelovens § 24, nr. 4, subsidiært nr. 2.

Landsretten fandt straffen passende. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Idet det tiltrædes, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, udvises af landet med indrejseforbud i 5 år fra den 1. januar 1995, stadfæster landsretten derfor dommen."

Køn: Mand
Født den: 1. marts 1970
Nationalitet: Libanon

Indrejsetidspunkt: 26. juli 1993

Opholdsgrundlag: Processuelt ophold - tidligere asylansøger

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Gentofte den 10. februar 1995 (sag nr. SS 250/1994)

En 25-årig libanesisk statsborger indrejste i Danmark den 26. juli 1993, hvorefter han indgav ansøgning om asyl. Den 16. september 1993 frafaldt han sin asylansøgning. Pågældende afventede på domstidspunktet udsendelse af landet.

Ved dom afsagt af retten i Gentofte den 10. februar 1995 blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 2 år for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved den 16. maj 1994 i forening med en anden at have været i besiddelse af et skarpladt oversavet jagtgevær, flere knive, knænylonstrømper og gummihandsker, for at begå røveri mod en pengetransport, hvilket mislykkedes, da pengetransporten passerede tidligere end forventet, og ved den 17. maj 1994 - efter flere dages forudgående planlægning og observation - i forening med en anden, ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold at have forsøgt at fratage to ansatte i en pengetransport fra Den Danske Bank kr. 3,7 mill., idet de tiltalte havde maskeret sig med nylonstrømper og iført sig gummihandsker og var bevæbnet med flere knive og et skarpladt oversavet dobbeltløbet jagtgevær. Røveriet mislykkedes imidlertid, da tiltalte blev opmærksom på en person, som talte i en mobiltelefon, hvorefter de undløb fra gerningsstedet.

2. Straffelovens § 293, stk. 1, ved i forening med en anden uberegtiget at have gjort brug af en damecykel.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at der ikke forelå forhold som nævnt i udlændingelovens § 26., der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud for bestandig i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning delvist til følge. Retten bemærkede følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Den nedlagte udvisningspåstand tages endvidere i medfør af udlændingelovens § 49, jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1, til følge som nedenfor bestemt . . . Begge de tiltalte udvises af Danmark med forbud mod at indrejse i landet indtil den 1. januar 2005."

Døm afsagt af Østre Landsrets 7. afdeling den 4. maj 1995 (sag nr. S-0638-95)

Gentofte rets døm af 10. februar 1995 blev af den pågældende indanket for Østre Landsret med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden ankede til domfældelse efter anklageskriftet samt skærpelse.

Landsretten udtalte følgende :

"Gentofte Rets døm ændres, således at tiltalte, . . . , straffes med fængsel i 2 år og 6 måneder samt udvises af Danmark med forbud mod at indrejse i landet for bestandig."

Køn: Mand
Født den: 26. august 1973
Nationalitet: Polen
Indrejsetidspunkt: Formentlig den 21. april 1995
Opholdsgrundlag: Visumfrit ophold
Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Hillerød den 11. maj 1995 (sag nr. SS nr. 280/95)

En 21-årig polsk statsborger indrejste første gang til Danmark den 29. januar 1992, hvorefter han indgav ansøgning om asyl. Afslag meddelt den 31. marts 1992, idet ansøgningen ansås for åbenbart grundløs. Den pågældende blev udsendt til Polen den 22. juli 1992. Den 28. august 1992 indrejste den pågældende til Danmark påny og ansøgte om asyl. Den 10. maj 1993 ansås den pågældende for at være udrejst.

Efter det oplyste indrejste den pågældende senest den 21. april 1995 til Danmark. Han havde ikke til direktoratet indgivet ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, ligesom han ikke kunne ses at være tilmeldt det danske folkeregister. Den pågældende befandt sig således her i landet på visumfrit ophold.

Ved dom af 11. maj 1995 afsagt af retten i Hillerød blev tiltalte idømt 5 dagbøder a 200 kr. for overtrædelse af straffelovens § 287 jfr. § 276 ved fra flere butikker i København i perioden fra 28. august 1992 til den 3. november 1992, at have stjålet beklædning, et par sko, en barbermaskine, barberblade, vin og spiritus til en værdi af ikke under 500 kr.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det

oplyste ingen tilknytning til Danmark havde, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning og indrejseforbud i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk.1.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Der findes ikke grundlag for at tage den. nedlagte udvisningspåstand til følge."

Køn: Mand
Født den: 21. april 1949
Nationalitet: Norge
Indrejsetidspunkt: Den 20. januar 1995
Opholdsgrundlag: Korttidsophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Gråsten den 22. februar 1995 (sag nr. 63/95)

En 46-årig norsk statsborger indrejste i Danmark den 20. januar 1995 på gennemrejse fra Tyskland. Tiltalte havde siden indrejsen været varetægtsfængslet i Danmark.

Ved dom afsagt af retten i Gråsten blev tiltalte idømt fængsel i 1 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, ved den 20. januar 1995, i forening med en medtiltalt ved grænseovergangsstedet ved Frøslev fra Tyskland til Danmark at have indsmuglet 152 g. amfetamin, som var anbragt under forsædet af en udlejningsbil.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark. Tiltalte var ved en norsk dom af 22. august 1991 straffet med fængsel i 3 år for overtrædelse af narkotikalovgivningen.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han havde været erhvervschauffør i ca. 25 år.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der i øvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge, idet retten bemærkede følgende :

"Den af anklagemyndigheden nedlagte påstand om udvisning tages til følge som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud indtil 1. januar 2005."

Dom afsagt af Vestre Landsret den 18. maj 1995 (sacr nr. 0620-95).

Gråsten rets dom af 22. februar 1995 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse og frifindelse for udvisningspåstanden.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt straffen passende bestemt og stadfæstede byrettens bestemmelser om udvisning. Landsretten bemærkede følgende:

"Det tiltrædes, at der er truffet bestemmelse om udvisning og konfiskation."

Køn: Mand
Født den: 21. august 1973
Nationalitet: Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: Indrejst illegalt i midten af april 1993
Opholdsgrundlag: Asylansøger
Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Aalborg den 11. juni 1993 (sag nr. SS 458/93)

En 19-årig jugoslavisk statsborger indrejste illegalt i Danmark i midten af april 1993, hvorefter han den 4. juni 1993 indgav ansøgning om asyl.

Ved dom af 11. juni 1993 afsagt af retten i Aalborg blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 5 måneder for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 224, jfr. § 216, stk. 1, ved begåelse af voldtægt og anden kønslig omgængelse end samleje tiltvunget ved vold eller trussel om vold,
2. Udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 3 og 4, ved at have været rejst ind i Danmark ved anvendelse af et falsk pas og uden visum, hvorefter han uden den fornødne tilladelse opholdt sig i landet, indtil han blev anholdt af politiet den 16. maj 1993.

Udlændingen var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at udlændingen ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4 af Danmark med indrejseforbud til den 1. juli 1998."

Kendelse afsagt af retten i Aalborg den 24. april 1995 (sag nr. SS 1255/95)

Anklagemyndigheden indbragte i medfør af udlændingelovens § 50, stk. 1, sagen for retten, idet domfældtes advokat har påstået bestemmelsen om udvisning og indrejseforbud ophævet, da der var indtrådt væsentlige ændringer i domfældtes forhold.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at udlændingen fik afslag på opholds- og arbejdstilladelse efter udlændingelovens § 10, stk. 2, jfr. § 9, stk. 1, nr. 2. Den pågældende blev den 14. maj 1994 gift med herboende dansk kvinde, og havde foruden sin svigerfamilie, to brødre, samt sine forældre bosiddende i Aalborg. Den ene af brødrene var gift med en dansk pige. Direktoratet oplyste tillige, at udlændingen havde 3 søskende, der alle var bosiddende i hjemlandet. Direktoratet henstillede, at indrejseforbudet ikke blev ophævet.

Domfældte påberåbte sig ligeledes udlændingelovens § 26, nr. 5, hvortil direktoratet supplerende oplyste, at domfældte i retten i Aalborg den 10. juni 1994 havde vedtaget 5 dagbøder på hver 200 kr. grundet tyveri. Afslag på ansøgning om asyl i Danmark blev givet 10. januar 1995, men straks efter indbragt for Flygtningekævnet.

Med hensyn til § 26, nr. 5 oplyste direktoratet, at der ikke var risiko for, at domfældte i Serbien påny vil blive udsat for straf for den samme overtrædelse, søm, den pågældende var dømt for i Danmark, hvorfor ophævelse af det meddelte indrejseforbud ikke kunne indstilles.

Retten fandt ikke tilstrækkeligt grundlag for at ændre dommens bestemmelser om udvisning og indrejseforbud, henset til at domfældte først havde truffet sin ægtefælle og indgået ægteskab med hende efter dommens afsigelse.

Kendelse afsagt af Vestre Landsrets 6. afdeling den 22. maj 1995
(sag nr. S-1032-95)

Aalborg rets kendelse af den 24. april 1995 blev af tiltalte kæret med påstand om ophævelse af bestemmelsen om udvisning i dommen af 11. juni 1993.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fastholdt kendelsen og udtalte følgende:

"Der foreligger ikke for landsretten oplysninger, der giver grundlag for at antage, at der er risiko for, at ... vil lide overlast ved udvisning, jf. udlændingelovens § 26, nr. 5. Herefter og iøvrigt af de grunde, som er anført af byretten, stadfæster landsretten kendelsen."

Køn: Mand
Født den: 2. februar 1971
Nationalitet: Algeriet
Indrejsetidspunkt: Den 23. december 1994
Opholdsgrundlag: Asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byrets 11. afdeling den 21. marts 1995
(sag nr. 4580/95)

Den 24-årig algiersk statsborger indrejste i Danmark den 23. december 1994, hvorefter han indgav einsøgning om asyl.

Ved dom af 21. marts 1995 afsagt af Københavns Byrets 11. afdeling blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 1 år for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, jf. § 21, ved den 22. januar 1995 på Købmagergade ved vold eller trussel om vold at have forsøgt at skaffe sig samleje med . . . , idet han greb fast i hende og pressede hende mod husmuren, hvorefter han trak hendes strømpebukser ned og åbnede hendes bodystocking og samtidig hermed fremtog sit erigerende lem, ligesom han på et tidspunkt vendte hende om og pressede sit erigerende lem mod hende, hvilket forehavende mislykkedes, da politiet kom til stede.

Tiltalte skulle inden 14 dage fra dommens dato i godtgørelse og erstatning betale 16.812 til... med procesrente fra den 21. marts 1995.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at udlændingens eneste tilknytning til Danmark var 3 herboende søskende, hvorfor direktoratet fandt, at udlændingelovens § 26 ikke var til hinder for, at der nedlagdes påstand om udvisning.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning med indrejseforbud i 10 år i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende til den 1. januar 2005."

Dom afsagt af Østre Landsrets 18. afdeling den 1. juni 1995 (sac nr. S-1151-95)

Københavns Byrets 11. afdelings dom blev anket af den pågældende med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse samt udvisning.

Landsretten anførte, at tiltalte også efter bevisførelsen for landsretten fandtes skyldig efter anklageskriftet, da der ikke var oplyst noget, som bestyrkede rigtigheden af tiltaltes forklaring.

Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 1 år og 3 måneder, og tiltrådte dommens bestemmelse om udvisning og udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Dommens bestemmelse om udvisning tiltrædes".

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende til den 1. januar 2005."

Køn: Mand
Født den: 21. marts 1977
Nationalitet: Det tidligere Jugoslavien (Kosovo)
Indrejsetidspunkt: Den 5. august 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Rønne den 2. juni 1995 (sag nr. SS 77/95)

En 18-årig mand fra det tidligere Jugoslavien indrejste i Danmark den 5. august 1995, hvorefter han indgav ansøgning om asyl.

Ved dom af 2. juni 1992 afsagt af retten i Rønne blev den pågældende idømt en straf af 7 dagbøder á 200 kr. for overtrædelse af straffelovens § 284, jvf. § 276 ved i oktober 1994 at have erhvervet en træningsdragt til er. værdi af 695 kr., der var stjålet fra forretningen Nexø Sport der. 20. oktober 1994.

Forvandlingsstraffen var hæfte i 7 dage.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udta.lte, at udlændingen ingen tilknytning til Danmark havde, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jvf. § 32, stk. 1.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten begrundede beslutningen således:

"Med hensyn til den nedlagde udvisningspåstand finder retten ikke, at de af anklagemyndigheden påberåbte bestemmelser kan begrunde udvisning under hensyn til, at der alene idømmes bødestraf. Herefter, og da andet udvisningsgrundlag ikke er påberåbt, eksempelvis udlændingelovens § 25, tages anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke til følge."

Køn: Mand
Født den: 4. januar 1962
Nationalitet: Libanon
Indrejsetidspunkt: 17. marts 1994
Opholdsgrundlag: Tidligere asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Skanderborg den 6. juni 1995 (sag nr. SS 144/95)

En 33-årig libanesisk statsborger indrejste i Danmark den 17. marts 1994, hvorefter han indgav ansøgning om asyl. Den 27. marts 1995 underskrev den pågældende frafaldserklæring og meddelte, at han ville til Nigeria.

Ved dom af 6. juni 1995 afsagt af retten i Skanderborg blev tiltalte idømt fængsel i 1 år 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 225, jfr. § 222, stk. 2 ved i perioden marts 1994 til marts 1995 i henholdsvis Århus og Odder, i adskillige tilfælde at have udøvet kønslig omgængelse med en libanesisk dreng født den 28. november 1984.

Tiltalte er tidligere straffet, den 28. marts 1995 ved retten i Skanderborg for overtrædelse af straffelovens § 287, jfr. § 276 og § 279, jfr. § 21 og idømt 5 dagbøder a 200 kr. med forvandlingsstraf af hæfte i 5 dage.

Tiltalte oplyste under sagen, at han havde en ægtefælle og et barn i Libanon. Hans ægtefælles søster og hendes familie boede i Århus. Han boede ofte hos ægtefællens familie i Århus, hvor også ægtefællens brødre var bosiddende.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste ingen tilknytning til Danmark havde, ligesom der iøvrigt

ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26 der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af landet for bestandig jfr. udlændingelovens § 24, stk. 4, jfr. § 32.

Retten tog udvisningspåstanden til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises af landet med indrejseforbud i 10 år, der udløber den 1. juli 2005. "

Køn: Mand
Født den: 11. juni 1955
Nationalitet: Tidligere Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: 16. september 1992
Opholdsgrundlag: Processuelt ophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Svendborg den 26. marts 1996 (sag nr. SS 39/1996, if. 70/1995)

En 40-årig mand fra det tidligere Jugoslavien indrejste i Danmark den 16. september 1992, hvorefter han søgte om asyl. Den 16. februar 1995 meddelte Direktoratet for Udlændinge afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, hvilket blev stadfæstet af Flygtningenævnet den 29. november 1995.

Den 30. november 1995 indgav den pågældende ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, subsidiært § 9, stk. 2, nr. 4. Den 16. januar 1996 meddelte Indenrigsministeriet afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2.

Den 19. juli 1996 meddelte Udlændingestyrelsen i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6, den pågældende opholdstilladelse indtil den 11. oktober 1996, og ansøgningen om opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 4, blev betragtet som frafaldet.

Ved dom afsagt af retten i Svendborg den 26. marts 1996 blev tiltalte idømt hæfte i 20 dage for overtrædelse af straffelovens § 244, ved den 9. og 27. februar 1995 at have tildelt to personer en række slag i hovedet og sparket den ene i ryggen. Endvidere blev tiltalte dømt for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, ved den 27. februar 1995 at have sparket en rude itu.

Tiltalte var tidligere ved dom afsagt af retten i Svendborg den 17. juni 1994 straffet for overtrædelse af straffelovens § 276 med en betinget dom uden straf fastsættelse med en prøvetid på 1 år.

Udlændingestyrelsen udtalte i relation til udlændingelovens § 26, at tiltalte efter det oplyste ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der i øvrigt ikke forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, nr. 1-4, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Henset til at Flygtningenævnet den 29. november 1995 havde stadfæstet det af Udlændingestyrelsen meddelte afslag på asyl, fandt Udlændingestyrelsen endvidere ikke, at påstand om udvisning burde undlades efter § 26, nr. 5.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4, med indrejseforbud i 5 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1.

Retten tog udvisningspåstanden til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"For så vidt angår anklagemyndighedens påstand om udvisning bemærkes, at tiltalte ikke kan antages at have fast bopæl her i landet, således at afgørelsen bør træffes efter udlændingelovens § 24, nr. 4. Da betingelserne for udvisning efter denne bestemmelse findes at være til stede, idet der ikke er påvist hensyn som nævnt i udlændingelovens § 26, der taler for at undlade udvisning, tages udvisningspåstanden til følge, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1.

Dom afsagt af Østre Landsrets 4. afdeling den 11. juni 1996
(sag nr. S-1336-96)

Svendborg rets dom af 26. marts 1996 blev anket af domfældte med påstand om formildelse, således at udvisning undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om stadfæstelse.

Udlændingestyrelsen udtalte til brug for landsrettens behandling af sagen, at det følger af udlændingelovens § 10, stk. 2, at der

til udlændinge, som har indrejseforbud, alene kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-8 (asyl).

Styrelsen henstillede på denne baggrund, at der fortsat nedlægges påstand om udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4.

Landsretten stadfæstede byrettens dom og dommens bestemmelse om udvisning blev tiltrådt.

Køn: Mand
Født den: 8. august 1969
Nationalitet: Nigeria

Indrejsetidspunkt: 1. gang: ultimo 1992
2. gang: april 1993

Opholdsgrundlag: Indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Silkeborg den 7. december 1994 (sag nr. SS 622/1993)

En 34-årig nigeriansk statsborger indrejste første gang i Danmark ultimo 1992, men udrejste straks herefter, idet han opholdte sig ulovligt i landet.

Den 23. februar 1993 indgav den pågældende ansøgning om visum til den danske repræsentation i Lagos. Ved resolution af 19. april 1993 meddelte direktoratet afslag på visumansøgningen. I mellemtiden var tiltalte imidlertid indrejst i Danmark på et falsk nigeriansk pas .

Den 13. april 1993 henvendte tiltalte sig til politiet og anmodede om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2. Denne ansøgning var endnu ikke færdigbehandlet på tidspunktet for byrettens behandling af sagen.

Ved dom afsagt retten i Silkeborg blev tiltalte idømt fængsel i 1 år og 2 måneder for overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171, stk. 1, og § 168, 1. punktum til dels jf. § 21, ved i perioden fra marts 1993 til august 1993 at have begået dokumentfalsk i 12 forskellige forhold samt ved at have udgivet forfalskede penge i 7 forhold.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at der efter direktoratets praksis skete udvisning med indrejseforbud for ulovligt ophold, selvom den pågældende var gift med en herboende person, når ægteskabet var indgået under det ulovlige ophold, medmindre der alene var tale om en formel overtrædelse.

Direktoratet bemærkede følgende vedrørende udlændingelovens § 26:

Ad § 26, nr. 2:

Det fremgik af sagen, at tiltalte var gift med en dansk statsborger, med hvem han havde et barn, født den 30. juni 1993. Ægteskabet var indgået under ulovligt ophold, jf. ovenstående.

Ad § 26, nr. 4:

Pågældende havde sine forældre og 7 søskende i Nigeria, ligesom han havde adskillige onkler og tanter, hvoraf en onkel angiveligt var blevet valgt til præsident for Nigeria.

Ad § 26, nr. 5:

Henset til at den pågældendes onkel angiveligt var blevet valgt til præsident i Nigeria, samt dette forhold, at den pågældende uden besvær havde fået udstedt nigeriansk pas, samt en erklæring fra den nigerianske Højesteret, fandt direktoratet ikke, at den pågældende ville være udsat for nogen risiko for overlast ved en tilbagevenden til Nigeria.

Direktoratet fandt ikke, at de ovennævnte forhold talte for at påstand om udvisning burde undlades. Direktoratet lagde herved vægt på, at den pågældendes familiemæssige netværk i Nigeria fremstod velunderbygget, mens ægtefællerne i Danmark levede af sociale ydelser. Direktoratet henstillede derfor, at der blev nedlagt påstand om udvisning.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning i 10 år, jf. § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Om udvisningspåstanden bemærkes det, at tiltalte er indrejst her til landet uden lovlig rejsehjemmel, og at han har indgået ægteskab og søgt opholdstil-

ladelse på et falsk grundlag, hvorfor de særlige hensyn, der kan tages i betragtning efter udlændingelovens § 26, nr. 2 og 5 for, at en udvisning - selv om grundlaget er til stede - alligevel ikke skal ske, ikke foreligger.

Efter den frihedsstraf, der er fastsat ovenfor, vil tiltalte derfor være at udvise efter udlændingelovens § 24, nr. 4 med indrejseforbud efter lovens § 32, stk. 1, til den 1. januar 2005."

Dom afsagt af Vestre Landsrets 11. afdeling den 16. juni 1995
(sag nr. S 3120-94)

Silkeborg rets dom af 7. december 1994 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpeelse.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han ikke havde arbejde, fordi han ikke havde arbejdstilladelse. Han gik til danskundervisning, og hans kone skulle til oktober på iværksætterkursus. Han og familien havde fået en ny og større lejlighed. Hans onkel i Nigeria var fortsat i fængsel. Hans moder og søskende var i Ghana, og han troede, at faderen var i fængsel. Han vidste, at hans broder i hvert fald var i fængsel.

Landsretten fandt straffen passende bestemt. Landsretten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende:

"Tiltalte er senest indrejst her i landet den 9. marts 1993 og har den 19. marts 1993 indgået ægteskab med en herboende dansk statsborger, som han stadig samlever med. Parret har sammen et barn født den 30. juni 1993 og har yderligere et barn i vente. Herefter og efter det i øvrigt foreliggende findes tiltalte, uanset den begåede kriminalitet, i medfør af udlændingelovens § 26, herunder især bestemmelsens nr. 2, ikke at burde udvises."

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Columbia

Indrej setidspunkt : 6. november 19 94

Opholdsgrundlag: Visumfrit ophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 1. afdeling den 23. juni 1995 (sag nr. S-0044-95)

En 22-årig columbiansk statsborger indrejste visumfrit i Danmark den 6. november 1994.

Ved dom afsagt af Østre Landsret blev tiltalte idømt fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, ved den 6. november 1994 via Københavns Lufthavn, med henblik på videreoverdragelse, at have indført 965,7 gram kokain til Danmark.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at hans forældre ikke boede sammen mere. Tiltalte havde 6 brødre og 5 søstre i Columbia. Tiltalte havde ingen erhvervsmæssig uddannelse, men han havde taget studentereksamen. Tiltalte havde frem til afrejsen til Danmark arbejdet som snedker sammen med sin far.

Tiltalte boede sammen med sin mor og 3 søskende i Columbia. Tiltalte var ikke gift. Hans forlovede var gravid, da han tog afsted, men hun tabte barnet, da hun var 3 måneder henne.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at pågældende ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke forelå oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig."

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Nigeria
Indrejsetidspunkt: Den 9. oktober 1993
Opholdsgrundlag: Asylansøger
Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Sorø den 31. januar 1995 (sag nr. SS 6/95)

En 33-årig nigeriansk statsborger indrejste i Danmark i 1993, hvorefter han ansøgte om asyl. Den 22. juli 1994 meddelte direktoratet den pågældende afslag på asyl i medfør af udlændingelovens § 7.

Direktoratets afgørelse blev den 22. juli 1994 oversendt til Flygtningenævnet med henblik på behandling af asylsagen i 2. instans. På tidspunktet for byrettens afgørelse var der ikke truffet afgørelse i asylsagen.

Ved dom afsagt af Sorø ret blev tiltalte idømt fængsel i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 244, ved den 19. december 1994 i et Røde Kors center, at have tildelt forurettede flere knytnæveslag i ansigtet, hvorved forurettede faldt om på gulvet, hvorpå tiltalte sparkede forurettede i hovedet og på kroppen, ligesom tiltalte tildelte forurettede et kraftigt slag i ryggen med en stol, alt hvorved forurettede påførtes en let ømhed i hovedbunden, en mindre flænge i underlæben, ømhed af fortand i overmunden samt en let injektion af venstre øje.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at tiltalte ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der i øvrigt ikke var oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale

for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud til den 1. juli 1999 jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk. 1, findes efter den idømte straf at være til stede, idet bemærkes, at tiltaltes tilhørsforhold til det danske samfund og herboende danske statsborgere ikke i tilstrækkeligt omfang findes at kunne begrunde, at udvisning undlades. Påstanden om udvisning tages herefter til følge som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende til den 1. juli 1999".

Dom afsagt af Østre Landsrets 13. afdeling den 15. august 1995
(sag nr. S-0574-95)

Sorø rets dom af 31. januar 1995 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Tiltaltes hustru forklarede supplerende under landsretssagen, at hun mødte tiltalte for første gang i sommeren 1994. Hun ventede nu barn med tiltalte. De flyttede først sammen, da ægteskabet var indgået.

Om tiltaltes personlige forhold fremgik det, at hans onkel, tante og disses 6 børn samt tiltaltes bedsteforældre boede i Nigeria.

Tiltalte gik på danskursus. Han var uddannet i film- og teaterbranchen i Nigeria. Tiltalte havde ingen indtægter og parret levede derfor af hustruens løn.

Direktoratet for Udlændinge bemærkede, at tiltalte den 9. februar 1995 havde indgået ægteskab med en dansk statsborger. Desuden var det oplyst, at parret ventede barn sammen.

Direktoratet udtalte supplerende,, at det forhold, at pågældende havde indgået ægteskab med ovennævnte danske statsborger samt ventede barn med denne, ikke kunne føre til, at man ved den kommende straffesag undlod at nedlægge påstand om udvisning. Direktoratet lagde herved vægt på, at ægteskabet var indgået efter dommen i 1. instans, der blev afsagt af retten i Sorø den 31. januar 1995.

Landsretten fandt straffen passende bestemt.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Allerede under hensyn til det nu oplyste om tiltaltes familiemæssige tilknytning til landet findes der ikke tilstrækkeligt grundlag for udvisning.

Anklagemyndighedens påstand om udvisning tages således ikke til følge."

Køn: Mand
Født den: 28. maj 1968
Nationalitet: Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: 7. marts 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Ppm afsagt af retten i Århus den 31. oktober 1994 (sag nr. SS-9405380-8)

En 26-årig mand fra det tidligere Jugoslavien indrejste i Danmark den 7. marts 1992, hvorefter han indgav ansøgning om asyl. Den 6. december 1994 meddelte Direktoratet for Udlændinge den pågældende afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Denne afgørelse blev af den pågældende paklaget til Flygtningenævnet, der på tidspunktet for straffesagens behandling i Landsretten ikke havde truffet afgørelse i sagen.

Ved direktoratets skrivelse af 22. november 1994 blev den pågældende meddelt afslag på opholdstilladelse på grundlag af ægteskab indgået med en herboende dansk statsborger, jf. udlændingelovens § 10, stk. 2. Afslaget blev den 19. april 1995 stadfæstet af Indenrigsministeriet.

Ved dom af 31. oktober 1994 afsagt af retten i Århus blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 50 dage for overtrædelse af straffelovens § 285, jf. § 276, ved den 2. maj 1992 i forening med to medtiltalte ved knusning af en rude at have skaffet sig adgang til en villa, hvorfra de blandt andet stjal et fotoapparat, et ur samt smykker, til en samlet værdi af ca. 12.000 kr.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte den 4. august 1994, at det

forhold, at den pågældende efter indrejsen til Danmark havde fået en herboende kæreste, som han den 28. maj 1994 havde indgået ægteskab med, ikke kunne statuere en tilknytning af en sådan karakter, at påstand om udvisning burde undlades. Direktoratet lagde herved vægt på, at forholdet blev indledt på et tidspunkt, hvor den pågældende på grund af en verserende straffesag ikke kunne have nogen berettiget forventning om at opnå opholdstilladelse, medmindre han blev tildelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i 5 år i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"De nedlagte påstande om udvisning tages til følge for så vidt angår de tiltalte, der som asylansøgere opholder sig i Danmark, i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, således at de pågældende skal udvises med indrejseforbud i 5 år. Det kan ikke gøre nogen forskel heri, at tiltalte efter det oplyste har indgået ægteskab i Danmark."

Dom afsagt af Vestre Landsret den 15. august 1995 (sag nr. S 0102-1995)

Århus rets dom blev af tiltalte indanket for Vestre Landsret med påstand om frifindelse for påstanden om beslaglæggelse og udvisning, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at man ikke fandt, at den omstændighed, at den pågældende havde indgået ægteskab med en dansk statsborger, og at parret den 8. april 1995 havde fået en datter, var tilstrækkeligt til, at påstand om udvisning burde undlades.

Tiltalte oplyste om sine personlige forhold, at hans kone var af jugoslavisk afstamning, men at hun kom til Danmark som 2-årig. Parret havde kendt hinanden ca. 2 år forud for ægteskabet.

Landsretten ændrede straffen til fængsel i 30 dage, der blev gjort betinget. Med hensyn til påstanden om udvisning bemærkede Landsretten følgende:

"For så vidt angår tiltalte. . . . findes der under hensyn til den tid, der er forløbet siden det strafbare forhold, og denne tiltaltes ægteskab og fællesbarnet ikke tilstrækkeligt grundlag for udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 26, uanset at ægteskabet først er indgået, efter at sigtelse er rejst."

Køn: Mand
Født den: 18. september 1970
Nationalitet: Det tidligere Jugoslavien/Montenegro
Indrejsetidspunkt: 31. august 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger
Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Århus, 8. afdeling, den 31. oktober 1994
(sag nr. SS 9405400-8)

Den 24-årige tiltalte indrejste i Danmark den 31. august 1992, hvorefter han ansøgte om asyl.

Ved dom afsagt af Århus ret den 31. oktober 1994 blev tiltalte idømt fængsel i 80 dage for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 264, stk. 1, ved i forening med en medtiltalt uberettiget at have skaffet sig adgang til en campingvogn, hvor de lagde sig til at sove..
2. Udlændingebekendtgørelsens § 41, ved under omstændigheder som nævnt i forhold 1 ikke at have medtaget pas, opholdstilladelse eller anden rejselegitimation..
3. Straffelovens § 284, jf. § 276, ved af en ukendt person for 900 kr. at have købt en stjålen hvidguldsring til en værdi af 6.700 kr.
4. Straffelovens s 276, ved fra en villa, hvortil tiltalte samt flere medtiltalte skaffede sig adgang ved at knuse en rude, at have stjålet smykker til en samlet værdi af 10.500 kr.
5. Udlændingebekendtgørelsens § 41, ved på et stationscafeteria ikke at have medbragt pas, opholdstilladelse eller anden rej-

selegitimation.

6. Våbenbekendtgørelsens § 9, stk. 1, nr. 9, ved at have været i besiddelse af en spraydåse med tåregas.
7. Straffelovens § 293, stk. 1, ved uberettiget at have gjort brug af en motorcykel tilhørende en anden person.
8. Færdselslovens § 117, stk. 4, jf. § 56, stk. 1, og § 118, stk. 1, jf. § 4, stk. 2, § 41, stk. 1, og § 18, stk. 1, ved at have ført den i forhold 7 beskrevne motorcykel uden at have erhvervet kørekort, kørt frem mod politiets stop tegn, undladt at afpasse hastigheden efter forholdene, således at det fulde herredømme over motorcyklen kunne bevares, og undladt at anvende styrthjelm, idet tiltalte på trods af, at politiet havde givet stop tegn, fortsatte kørslen ind over en kornmark, hvor han mistede herredømmet og kørte ind i venstre side af patruljebilen med materiel skade til følge.

Tiltalte var ikke tidligere straffet.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud i 5 år.

Retten tog udvisningspåstanden til følge.

Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Den nedlagte påstand om udvisning tages til følge for så vidt angår ... tiltalte, der som asylsøger opholder sig i Danmark, i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, således at ... pågældende skal udvises med indrejseforbud i 5 år.

... tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende i 5 år fra den 1. januar 1995."

Dom afsagt af Vestre Landsrets 5. afdeling den 15 august 1995
(Ankesag nr. S 0102-1995)

Århus rets dom af 31. oktober 1994 blev anket af tiltalte med påstand om delvis frifindelse samt frifindelse for påstanden om ud-

visning samt i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse og gentog herunder påstanden om udvisning.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han levede alene.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at tiltalte ved skrivelse af 6. januar 1995 blev meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Denne afgørelse var paklaget til Flygtningesnævnet. Der var således tale om et lovligt ophold, men tiltalte havde ikke fast bopæl her i landet.

Landsretten tiltrådte, at tiltalte var fundet skyldig af de af byretten anførte grunde, dog således at der mæd hensyn til forhold 8 citeredes § 81, stk. 1 i stedet for § 118, stk. 1. Endvidere fandt retten, at straffen burde bestemmes til fængsel i 40 dage, der gjordes betinget.

Retten tog udvisningspåstanden til følge og udtalte i denne forbindelse:

"For så vidt angår tiltalte ... findes betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4, at være opfyldt, og oplysningerne om denne tiltaltes forhold, jfr. udlændingelovens § 26, kan ikke føre til andet resultat. Landsretten tager derfor udvisningspåstanden til følge for denne tiltaltes vedkommende".

Køn: Mand
Født den: 24. november 1973
Nationalitet: Letland
Indrejsetidspunkt: Den 17. juni 1995
Opholdsgrundlag: Visum

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Holstebro den 16. august 1995 (sag nr. 154/1995)

En 23-årig lettisk statsborger indrejste i Danmark den 17. juni 1995 sammen med sit lettiske kompagni for at deltage i en træningslejr med henblik på FN-tjeneste i det tidligere Jugoslavien.

Ved dom af 16. august 1995, afsagt af retten i Holstebro, blev den pågældende idømt en straf af 10 dagbøder a 100 kr. for overtrædelse af straffelovens § 244, ved den 12. august 1995 i Holstebro at have slået en mand en gang i ansigtet med en knytnæve, hvorefter tiltalte, da manden faldt om på jorden, sparkede ham 2 gange på kroppen. Manden pådrog sig en bule og en flænge i panden, nedsat hørelse på højre øre samt blodansamling ved højre trommehinde.

Forvandlingsstraffen blev fastsat til hæfte i 10 dage.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades .

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om

udvisning af Danmark i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Efter sagens udfald er der ikke grundlag for udvisning af til-talte, og anklagemyndighedens begæring herom tages ikke til følge."

Køn: Mand
Født den: 21. juni 1976
Nationalitet: Polen

Indrejsetidspunkt: 15. juli 1988

Opholdsgrundlag: Ulovligt ophold, dog ansøgt om opholdstilladelse

Anvendt udvisnings-

bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Århus den 12. juni 1995 (sag, nr. SS 9510250)

En 19-årig polsk statsborger indrejste den 15. juli 1995 i Danmark med sin mor, der var blevet gift med en dansk statsborger. Moderen blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse den 17. juli 1990.

Tiltalte var på indrejsetidspunktet 12 år, hvorfor han var omfattet af sin mors opholdstilladelse. Opholdet var således formelt lovligt fra indrejsen den 15. juli 1988 og indtil det fyldte 18. år. Idet han ikke havde ansøgt om opholdstilladelse på selvstændigt grundlag inden det fyldte 18. år, var hans ophold siden den 21. juni 1994 ulovligt. Han agtede derfor at søge selvstændig opholdstilladelse, med henblik på at hans ophold kunne blive formelt gyldigt.

Ved dom afsagt af den 12. juni 1995 af retten i Århus blev tiltalte idømt fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jfr. til dels § 21, ved i perioden fra den 16. juli 1994 til den 10. marts 1995 at have begået 14 væbnede røverier eller røveriforsøg på tankstationer, i supermarkeder, i banker og i postekspeditioner, hvor tiltalte i forening med en anden tiltalt tilegnede sig fra 50 kr. op til 71.350 kr.

Tiltalte var tidligere straffet den 6. juni 1994 ved bødeforlæg

fra Politimesteren i Århus på 1200 kr. for overtrædelse af overtrædelse af straffelovens § 276 (tyveri).

Direktoratet for Udlændinge udtalte om tiltalte jfr. udlændingelovens § 26, at han indrejste til Danmark, da han var 12 år. Han startede i 6. klasse, hvor han fik intensiv danskundervisning. Den pågældende havde således opholdt sig lovligt i Danmark i ca. 5 år og 11 måneder. Hans mor og lillebror på 14 år befandt sig i Danmark hos moderens mand, og han havde oplyst at have et meget nært forhold til disse personer, ligesom han havde danske kammerater. Hans far og bedsteforældre boede i Polen, hvor han besøgte dem en eller to gange om året, bl.a. i sommerferien. Han havde endvidere jævnligt brevkontakt med faderen. Herudover havde han ikke kontakt med personer i Polen. Sigtede havde yderligere oplyst, at han ved en tilbagevenden til Polen ikke ville blive forfulgt eller på anden måde lide overlast, men at han ikke ønskede at tage ophold der.

Direktoratet fandt under hensyn til de ovenfor nævnte forhold, at der burde nedlægges påstand om udvisning. Der blev i denne forbindelse lagt vægt på, ud over at den pågældende opholdt sig ulovligt i landet, at den sigtede vedholdende havde begået grov kriminalitet, at der efter direktoratets opfattelse forelå nærliggende fare for, at han under fortsat ophold her i landet ville begå kriminalitet, samt på arten og grovheden af de begåede forhold.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Da tiltalte kun er 18 år, har været i landet i 6 år, uden at begå nævneværdig kriminalitet, taler dansk og har en væsentlig del af sin familie i landet, finder retten, selv om betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 4, er opfyldte, udvisningen så belastende, jf. samme lovs § 26, at påstanden herom ikke tages til følge."

Dom afsagt af Vestre Landsrets 7. afdeling den 17. august 1995

(sag nr. S-1457-95)

Århus rets dom af 12. juni 1995 blev af anklagemyndigheden anket med påstand om, at forholdene henførtes under straffelovens § 288, stk. 2, samt til skærpelse.

Tiltalte påstod formildelse.

Tiltalte forklarede supplerende om sine personlige forhold, at han gerne ville læse HF med henblik på senere at læse til lærer. Varetægtsfængslingen havde gjort et dybt indtryk på ham, og han havde fortrudt det, han havde gjort.

Landsretten udtalte, at straffen tillige skulle fastsættes efter straffelovens § 288, stk. 2.

Landsretten fandt straffen passende bestemt og udtalte følgende:

"Da straffen efter tiltaltes alder på gerningstidspunkterne findes passende bestemt, stadfæster landsretten dommen.

Køn: Kvinde
Født den: 16. november 1971
Nationalitet: Thailand

Indrejsetidspunkt: 16. oktober 1994

Opholdsgrundlag: Visumfrit ophold. Indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Korsør den 19. juni 1995 (sag nr. SS
192/95)**

En 24-årig thailandsk statsborger indrejste visumfrit i Danmark den 16. oktober 1994. Den 22. november 1994 indgav hun ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af ægteskab indgået den 15. november 1994 med en herboende dansk statsborger.

Ved skrivelse af 9. maj 1995 meddelte Direktoratet for Udlændinge den pågældende afslag på ansøgningen om opholdstilladelse under henvisning til, at ægtefællerne ikke samlevede på fælles bopæl. Pågældende blev i den forbindelse pålagt at udrejse af landet senest 15 dage efter modtagelsen af direktoratets skrivelse. Den 23. maj blev hun anholdt af politiet i Slagelse.

Ved dom af 19. juni 1995 afsagt af retten i Korsør blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 3 måneder for overtrædelse ad straffelovens § 245, stk. 1, ved den 23. maj 1995 at have tildelt sin ægtemand to slag i hovedet med en flaske, samt ved kort herefter at have tildelt ham to knivstik i venstre hofte, alt hvorved der påførtes ægtemanden et 1 cm stort knusningssår i venstre tindingregion samt et meget, lille stiksår og en 4 cm lang rift på venstre hofte.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende, bortset fra den herboende ægtefælle, efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke i øvrigt forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Under hensyn til tiltaltes meget korte ophold i landet inden ægteskabet og det meget kortvarige samliv, findes tiltalte ikke at have en sådan tilknytning til landet, at en udvisning vil være i strid med udlændingelovens § 26, hvorfor påstanden om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, stk. 4, tages til følge, som nedenfor bestemt . . . Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud til den 1. juli 2000."

Døm afsagt af Østre Landsret den 17. august 1995 (sag nr. S-2225-95)

Korsør rets døm blev af tiltalte indanket for Østre Landsret med påstand om formildelse og ophævelse af bestemmelsen om udvisning med indrejseforbud.

Anklagemyndigheden ankede til skærkelse.

Landsretten bemærkede følgende:

"Straffen findes passende ligesom det tiltrædes, at tiltalte er udvist af landet som bestemt ved dommen.

Det bemærkes herved, at oplysningerne om tiltaltes graviditet ikke kan føre til andet resultat."

Køn : Mand
Født den: 8. december 1956
Nationalitet: Sverige
Indrejsetidspunkt: Den 21. april 1995
Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 1
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byrets 7. afdeling den 22. maj 1995 (sag nr. 10926/1995)

En 39-årig svensk statsborgerindrejste i Danmark den 21. april 1995.

Ved dom af 22. maj 1995 afsagt af Københavns Byrets 7. afdeling blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 1 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 191, jfr. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jfr. § 1, stk. 2, ved den 21. april 1995 via Københavns Lufthavn i Kastrup med henblik på videreoverdragelse at have indført 121,59 gram heroin til Danmark skjult i endetarmen, idet tiltalte dog troede, at der kun var 50-70 gram heroin.

De 121,59 gram heroin og et beløb svarende til 3010 svenske kr. blev konfiskeret.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Tiltalte blev i forbindelse med sagen frihedsberøvet den 21. april 1995.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde

undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud for bestandig, jfr. udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4 og § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende for bestandig."

Dom afsagt af Østre Landsrets 2. afdeling den 21. august 1995
(sag nr. S-2001-95)

Københavns Byrets dom af 22. maj 1995 blev anket af den pågældende med påstand om formildelse af straffen og tidsbegrænsning af indrejseforbudet.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten anførte følgende :

"Idet landsretten på den ene side lægger vægt på det kvantum, som tiltalte havde fortsat til at indføre og på den anden side koncentrationen af heroinen, findes straffen at burde fastsættes til fængsel i 1 år.

Indrejseforbuddet begrænses til 10 år, således at det udløber den 1. januar 2005."

I øvrigt stadfæstede landsretten dommen.

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Jugoslavien, Serbien-Montenegro
Indrejsetidspunkt: Den 30. september 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger
Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Holbæk den 21. juni 1995 (sag nr. SS 136/95)

En 31-årig mand fra Jugoslavien indrejste i Danmark den 30. september 1992, hvor han indgav ansøgning om asyl. Direktoratet meddelte ham den 3. januar 1995 afslag på asyl. Sagen blev herefter paklaget til Flygtningenævnet, hvor sagen fortsat er under behandling.

Ved dom afsagt af retten i Holbæk blev tiltalte idømt fængsel i 1 år og 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, ved den 10. marts 1995 ca. kl. 02.00 på en sti i Tølløse at have tiltvunget sig samleje med en kvinde, idet han fastholdt hende og tildelte hende flere slag i ansigtet og på brystkassen, hvorved hun pådrog sig tandskade, ligesom hun flækkede læben og brækkede tre ribben i højre side af brystkassen.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at pågældende ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. *il* 32, stk. 1, med indrejseforbud i 10 år.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Retten finder, at den nedlagte udvisningspåstand bør tages til følge som neden for bestemt.

Tiltalte udvises af Danmark med forbud mod at indrejse til Danmark indtil 1. januar 2005."

Dom afsagt af Østre Landsrets 7. afdeling den 29. august 1995
(sag nr. S-2224-95)

Holbæk rets dom af 21. juni 1995 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Det tiltrædes, at tiltalte udvises af Danmark med forbud mod indrejse indtil den 1. januar 2005."

Landsretten stadfæstede derfor dommen.

Køn: Mand
Født den: 15. oktober 1962
Nationalitet: Jugoslavien

Indrejsetidspunkt: Den 30. september 19 92

Opholdsgrundlag: Asylansøger

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Faaborg den 1. september 1995 (sag nr. SS 91/95)

En 33-årig mand fra Jugoslavien indrejste i Danmark den 30. september 1992, hvorefter han indgav ansøgning om asyl.

Ved dom af 1. september 1995 afsagt af retten i Faaborg blev den pågældende idømt en straf af hæfte i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 276, ved sammen med en anden tiltalt den 10. august 1993, som kunder i åbningstiden i en Kvikly forretning i Helsingør, at have stjålet h.h.v. et fotografiapparat, 2 x kassettebånd (værdi 614,90 kr.) og et kamera (værdi 695 kr.) og ved den 18. august 1993, ligeledes sammen med denne anden tiltalte, som kunder i åbningstiden i forretningerne Magasin, Deres og Kaufmann i Lyngby, at have stjålet h.h.v. 2 par sportssko (værdi 998 kr.), og 2 par Levis cowboybukser (værdi 659.95 kr. og 659 kr.) Ydermere ved den 27. august 1993, den 8. oktober 1993 og den 22. januar 1994 at have stjålet h.h.v. en herreskjorte (værdi 299 kr.), en deodorant af mrk. Licia Lucia (værdi 39,95 kr.) og et par Diesel cowboybukser (værdi 499.95 kr.)

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udta.lte, at udlændingen ingen tilknytning til Danmark havde, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Udvisningspåstanden tages ikke til følge."

Køn: Mand
Født den: 17. januar 1958
Nationalitet: Albanien
Indrejsetidspunkt: 3. oktober 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Faaborg den 1. september 1995 (sag nr. SS 91/95)

En 37-årig albansk statsborger indrejste i Danmark den 3. oktober 1992, hvor han den 4. oktober 1992 indgav ansøgning om asyl.

Ved dom af 1. september 1995 afsagt af retten i Faaborg blev den pågældende idømt en straf af hæfte i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 276, ved sammen med en anden tiltalt den 10. august 1993, som kunder i åbningstiden i en Kvikly forretning i Helsingør, at have stjålet h.h.v. et fotografiapparat, 2 x kassettebånd (værdi 614,90 kr.) og et kamera (værdi af 695, kr.) og ved den 18. august 1993, ligeledes sammen med denne anden tiltalte, som kunder i åbningstiden i forretningerne Magasin, Deres og Kaufmann i Lyngby, at have stjålet h.h.v. 2 par sportssko (værdi 998 kr.), og 2 par Levis cowboybukser (værdi 659,95 kr. og 659 kr.)

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i Danmark.

Direktoratet for udlændinge udtalte, at udlændingen ingen tilknytning til Danmark havde, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark i medfør af udlændingelovens §24, nr. 4.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Udvisningspåstanden tages ikke til følge."

Køn: Kvinde
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Sverige

Indrejsetidspunkt: 31. marts 19 9 5

Opholdsgrundlag: Turistophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Rønne den 12. april 1995 (sag nr. SS
158/95)**

En 45-årig svensk statsborger indrejste i Danmark den 31. marts 1995 som turist.

Ved dom afsagt af Rønne ret blev tiltalte idømt 30 dages betinget fængsel for overtrædelse af straffelovens § 279, ved i dagene op til den 5. april 1995 at have solgt og forsøgt at sælge tæpper og i forbindelse hermed at have givet oplysninger om tæpperne overfor købere og mulige købere, hvorved tæpperne angaves at have en betydelig større værdi end tilfældet var.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at tiltalte ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der i øvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Den omstændighed, at tiltaltes ligeledes polskfødte ægtefælle og 3 voksne børn er danske statsborgere, men bosiddende i Sverige, findes ikke at have skabt en sådan tilknytning til Danmark, at der i medfør af udlændingelovens § 26, nr. 2, er grund til at undlade udvisning af tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4. Anklagemyndighedens påstand herom tages derfor til følge som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud til den 1. juli 2000."

Dm afsagt af Østre Landsrets 10. afdeling den 12. september 1995
(sag nr. S-1480-95)

Rønne rets dm af 12. april 1995 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse, herunder frifindelse for udvisningspåstanden. Subsidiært blev det påstået, at indrejsetidspunktet burde udløbe den 1. januar 2000.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Straffen fandtes passende.

Landsretten udtalte følgende:

"Byrettens dm stadfæstes, dog således, at prøvetiden for den betingede dm løber fra landsrettens dm, og at indrejseforbudet udløber den 1. januar 2000. "

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Armenien
Indrejsetidspunkt: 23. august 1994
Opholdsgrundlag: Asylansøger

Anvendt udvisnings-

bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Hillerød ret den 2. juni 1995 (sag nr. 273/95)

En 22-årig armensk statsborger indrejste i Danmark den 23. august 1994, hvorefter han den 30. november 1994 indgav ansøgning om asyl.

Direktoratet for Udlændinge meddelte ham den 23. marts 1995 afslag på ansøgningen om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Denne afgørelse blev paklaget til Flygtningenævnet. Asylsagen var på tidspunktet for byrettens afgørelse fortsat verserende.

Direktoratet udtalte, at tiltalte ingen tilknytning havde til Danmark, udover at han havde gået på højskole og havde venner her, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Tiltalte blev ved Hillerød rets dom idømt fængsel i 9 måneder for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med andre at have begået røveri overfor forurettede, hvorved de tildelte ham et slag og tvang ham ned på fortorvet, og fratog ham hans guldfingerring, en guldhælskæde med vedhæng samt en jak-

ke, til en værdi af i alt 6400 kr.,

2. Straffelovens § 285, jfr. 276, ved i perioden fra midt december 1994 til slutningen af januar 1995 at have stjålet en Toyota, solbriller, værktøj og en flaske hedvin til en værdi af ca. 250 kr., og ved på et asylcenter at have stjålet en elbas-guitar til en værdi af 1500 kr.
3. Straffelovens § 293, stk. 1, ved at have begået brugstyveri af en damecykel.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Idet ingen af de i udlændingelovens § 26 nævnte omstændigheder taler herimod, udvises tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk. 1 som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud indtil den 1. januar 2000."

Døm afsagt af Østre Landsrets 9. afdeling den 13. september 1995
(sag nr. S-2029-95)

Hillerød rets døm af 2. juni 1995 blev anket af tiltalte med påstand om delvis frifindelse og i øvrigt formildelse. Tiltalte påstod endvidere frifindelse for udvisning med indrejseforbud under henvisning til udlændingelovens § 26, nr. 5.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse af straffen samt stadfæstelse af bestemmelsen om udvisning og indrejseforbud.

Straffen fandtes passende.

Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Da betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, findes opfyldt, tiltrædes endvidere dømmens bestemmelse om udvisning og indrejseforbud, idet det heller ikke efter det for landsretten oplyste findes godtgjort, at der foreligger forhold som beskrevet i udlændinge-

lovens § 26, nr. 5."

Landsretten stadfæstede derfor byrettens dom.

Køn : Mand
Født den: 30. december 1972
Nationalitet: Serbien

Indrejsetidspunkt: Den 15. juni 1992

Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5

**Anvendt udvissnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af kriminalretten i Fredericia den 30. november 1994
(sag nr. SS 506/1994)

En 24-årig serbisk statsborger indrejste i Danmark den 15. juni 1992 sammen med sin forlovede, som han indgik ægteskab med den 10. februar 1993. Umiddelbart efter indrejsen ansøgte han om asyl her i landet.

Direktoratet for Udlændinge meddelte ham ved brev af 29. december 1994 afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Afgørelsen blev den 6. december 1995 stadfæstet af Flygtningenævnet.

Pågældene blev i stedet meddelt opholdstilladelse indtil den 11. oktober 1996 i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5.

Ved dom af 30. november 1994 afsagt af kriminalretten i Fredericia blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 60 dage for overtrædelse af straffelovens § 244, ved den 8. oktober 1994 i Gothersgade i Fredericia med en ølflaske at have tildelt forurettede et slag i ansigtet, hvorved flasken knustes og forurettede pådrog sig snitsår og flænger i ansigt og pande, som måtte syes.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at pågældende efter det op-

lyste ikke have nogen tilknytning til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud gældende for 5 år, jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Den nedlagte påstand om udvisning, tages til følge, efter udlændingelovens § 24, idet retten har lagt vægt på sagens karakter. Tiltalte udvises for 5 år, gældende fra den 1. januar 1995."

Dom afsagt af Vestre Landsrets 12. afdeling den 20. september 1995 (sag nr. S-3143-94)

Kriminalretten i Fredericias dom af 30. november 1994 blev anket af den pågældende med påstand om frifindelse under henvisning til straffelovens § 13, subsidiært strafbortfald eller strafnedsættelse efter straffelovens § 84 og § 85.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse, dog således, at indrejseforbudet skulle være gældende fra den 1. juli 1995.

Landsretten stadfæstede dommen med den ændring, at indrejseforbudet skulle være gældende fra den 1. juli 1995.

Landsretten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"5 voterende udtaler:

Uanset varigheden af tiltaltes ophold i Danmark som asylansøger og hans ægteskab med en kvinde, der ligeledes søger asyl i Danmark, finder disse voterende, henset til lovovertrædelsens beskaffenhed, at betingelserne for udvisning i udlændingelovens § 24, nr. 4, er tilstede.

1 voterende udtaler:

Den begåede lovovertrædelse er en enkeltstående begivenhed indtruffet i forbindelse med restaurationsophold, hvor der opstod ophidset diskussion mellem en gruppe af danskere og jugoslavere, hvortil henholdsvis forurettede og tiltalte hørte. På denne baggrund sammenholdt med den omstændighed, at tiltalte har opholdt sig i Danmark i mere end 3 år sammen med sin ægtefælle og deres nu 1-årige barn, finder denne voterende, at der foreligger sådanne hensyn, som er anført i udlændingekovens § 26, nr. 2, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at træffe bestemmelse om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen stadfæstes dommens bestemmelse om udvisning, dog således at indrejseforbudet er gældende fra den 1. juli 1995."

Født den: 5. januar 1967
Køn: Mand
Nationalitet: Indien

Indrejsetidspunkt: Sidst oplyste indrejsetidspunkt er den 5.
september 1993

Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 25. november 1994 (sag nr. 19238/94)

En 28-årig indisk statsborger indrejste første gang til Danmark den 20. juni 1990, hvorefter han ansøgte om asyl. Den pågældende forlod ifølge egne oplysninger Danmark i september 1990. Den 5. september 1993 indrejste han på ny, hvorpå han den 9. september 1993 ansøgte om asyl.

Den 29. marts 1994 indgik den pågældende ægteskab med en dansk statsborger, hvorpå han den 6. maj 1994 anmodede om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2. I samme forbindelse frafaldt han sin asylansøgning.

Ved dom afsagt af Københavns Byret den 25. november 1994 blev sigtede idømt betinget fængsel i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 171, jf. § 172, stk. 1 ved den 27. maj 1994, i Kastrup Lufthavn, i forbindelse med forsøg på udrejse fra Danmark, overfor personalet i SAS-check in, at have gjort brug af et forfalsket hollandsk nationalitetspas nr. W 317513, udstedt i navnet Raj Kumar. Fuldbyrnelsen af straffen udsattes og ville bortfalde efter forløbet af en prøvetid på 1 år fra dato på betingelse af, at tiltalte i prøvetiden ikke begik strafbart forhold.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte i relation til udlændingelovens § 26, nr. 2, at den pågældende den 29. marts 1994 indgik ægteskab med dansk statsborger. De pågældende stiftede hinandens bekendtskab i december 1993. I forbindelse med udlændingelovens § 26, nr. 4 oplystes, at sigtede havde sine forældre og to søskende i Indien, hvor han bortset fra en kortere periode i 1990 i forbindelse med den første asylansøgning angiveligt havde opholdt sig frem til udrejsen den 5. september 1993.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af landet med indrejseforbud i 5 år.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Påstanden om udvisning og indrejseforbud tages i medfør af de anførte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt. Der findes ikke at foreligge omstændigheder, der taler mod udvisningen, når henses til at tiltalte ikke har lovligt ophold her i landet.

Tiltalte udvises af landet med indrejseforbud gældende til den 1. juli 1999."

Dom afsagt af Østre Landsrets 2. afdeling den 25. september 1995
(sag nr. S-4341-94)

Københavns Byrets dom af 25. november 1994 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse af straffen.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse af straffen, og nedlagde under domsforhandlingen påstand om, at dommens bestemmelse om udvisning med indrejseforbud udgik.

Direktoratet for Udlændinge oplyste supplerende, at tiltalte den 9. januar 1995 blev meddelt opholds- og arbejdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2. Tilladelsen var efter den seneste forlængelse gyldig til den 6. maj 1996. På denne baggrund henstillede direktoratet, at der ikke blev nedlagt påstand om udvisning.

Landsretten fandt straffen passende. Vedrørende udvisningsspørgs-

målet udtalte landsretten følgende:

"Det bemærkes, at Direktoratet for Udlændinge i skrivelse af 25. september 1995 har henstillet til anklagemyndigheden, at der ikke nedlægges påstand om udvisning.

I overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand udvises tiltalte ikke."

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Estland
Indrejsetidspunkt: 24. marts 1991
Opholdsgrundlag: Tidligere asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 18. april 1994 (sag nr. 30751/93)

En 25-årig estisk statsborger indrejste i Danmark den 24. marts 1991 sammen med sin moder, fader og søster, hvorefter han indgav ansøgning om asyl. Den 12. juni 1991 blev tiltalte meddelt afslag på asyl. Afgørelsen blev den 29. marts 1993 stadfæstet af Flygtningenævnet .

Den 14. april 1993 ansøgte tiltalte om humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2.

Den 21. april 1993 anmodede tiltalte Flygtningenævnet om at få asylsagen genoptaget, hvilket Flygtningenævnet afslog ved skrivelse af 16. juni 1993.

Den 29. juni 1993 anmodede tiltalte påny Flygtningenævnet om at genoptage asylsagen.

Den 16. juli 1993 meddelte Indenrigsministeriet den pågældende afslag på ansøgningen om humanitær opholdstilladelse.

Den 30. juli 1993 blev Flygtningenævnets afgørelse af 29. marts 1993 og Indenrigsministeriets afgørelse af 16. juli 1993 indbragt for Folketingets ombudsmand.

Den 9. august 1993 meddelte Folketingets ombudsmand, at han tråd-

te ud af sagen.

Ved skrivelse af 3. januar 1994 meddelte Flygtningenævnet afslag på ansøgningen af 29. juni 1993 om genoptagelse af asylsagen. Udrejsefristen blev fastsat til straks.

Ved dom afsagt af Københavns Byret blev tiltalte idømt fængsel i 8 måneder for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 285, jf. § 276, ved at have begået tyveri i 17 tilfælde, hvor der blev stjålet bl.a. tøj, fødevarer, spiritus, en vægtefon, sko, et kamera, el-kedler og brillestel til en samlet værdi af ca. 33.000 kr,
2. Straffelovens § 285, jf. § 284, jf. § 276, jf. til dels § 21, ved i 6 forskellige forhold at have begået hæleri med varer til en værdi af over 225.000 kr., og
3. Straffelovens § 171, ved at have anvendt en attest vedrørende anmeldelse til synsregistrering, som var forsynet med falsk underskrift.

Tiltalte var tidligere straffet

1. Ved bødeforlæg af 2. december 1991 fra politimesteren i Århus på 300 kr. for overtrædelse af straffelovens § 287, jf. § 276, og
2. Ved bødeforlæg af 4. december 1991 fra politimesteren i Silkeborg på 700 kr. for overtrædelse af straffelovens § 287, jf. § 276 .

Af Direktoratet for Udlændinges udtalelse til brug for sagen fremgik følgende vedrørende tiltaltes personlige og familiemæssige forhold:

Ad § 26, nr. 2.

Tiltalte indgik den 23. august 1993 ægteskab med en herboende russisk statsborger, der ved Flygtningenævnets beslutning blev meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Tiltaltes advokat meddelte den 7. januar 1994, at hustruen efter det oplyste var gravid, og at tiltalte var fader til barnet.

Det bemærkedes, at tiltalte ikke havde indgivet ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af ovennævnte ægteskab.

Tiltaltes moder samt søster opholdt sig i Danmark som asylansøgere. Ved skrivelse af af 3. januar 1992 blev de pågældende af Flygtningenævnet meddelt afslag på en ansøgning om genoptagelse af asylsagen i Flygtningenævnet.

Yderligere blev det oplyst, at tiltaltes forældre blev skilt ved Århus statsamts bevilling af 9. september 1993, og at moren den 18. december 1993 havde indgået ægteskab med en herboende dansk statsborger.

Sammenfattende fandt direktoratet ikke, at de foreliggende omstændigheder talte for, at der ikke burde nedlægges påstand om udvisning, særligt når der blev henset til omfanget af den kriminalitet, som der var rejst sigtelse for.

Direktoratet henviste herunder, dels til tidspunktet for indgåelsen af ægteskabet, dels til at tiltaltes medfølgende familie havde haft processuelt ophold i landet siden indrejsen.

Direktoratet bemærkede yderligere, at der, uanset at den pågældende efter ansøgning måtte opfylde betingelserne for at få meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, ikke fandtes at være oplyst om sådanne forhold, at påstand om udvisning burde undlades under henvisning til udlændingelovens § 26.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud til den 1. januar 1999 i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. januar 1999. "

Dom afsagt af Østre Landsrets 2. afdeling den 2. oktober 1995
(sag, nr. S-1494-94)

Københavns Byrets dom af 18. april 1994 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse af straffen og ophævelse af bestemmelsen om udvisning.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Tiltalte blev den 18. maj 1995 meddelt afslag på ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han var født i Estland, hvor han gik 8 år i folkeskole og 3 år på kokkeskole, hvorefter han var 2 år i hæren. Han rejste til Danmark med sine forældre og en søster, hvor han søgte om asyl. Moderen havde nu fået opholdstilladelse, hvorimod faderen efter skilsmissen fra moderen var blevet udvist til Polen. Hans søster boede her i landet .

Tiltalte havde sovjetisk pas, men havde ingen tilknytning til Rusland. Tiltaltes eneste tilknytning til Estland var hans bedstefar, som var bosiddende der.

Han havde nu arbejde som kok på en russisk restaurant i København.

Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 9 måneder. Landsretten stadfæstede bestemmelsen om udvisning, idet landsretten bemærkede følgende :

"Det tiltrædes, at betingelserne for udvisning af tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, er opfyldt, og at indrejseforbudet er fastsat til den 1. januar 1999. Der findes ikke at foreligge nogen af de i § 26 omtalte forhold, der vil kunne føre til et andet resultat. Særlig for så vidt angår § 26, nr. 2, bemærkes, at ægteskabet med hustruen blev indgået på et tidspunkt, hvor tiltalte havde fået afslag på opholdstilladelse, og hvor en stor del af den nu pådømte kriminalitet: var begået, hvilket hustruen var bekendt med.

Det forhold, at der vil kunne opstå praktiske vanskeligheder for politiet ved gennemførelsen af udvisningen til Estland eller et andet land, findes heller

ikke at kunne føre til at andet resultat."

Landsretten stadfæstede således byrettens dom med den ændring, at tiltaltes straf forhøjedes til fængsel i 9 måneder.

Køn: Mand
Født den: 20. januar 1970
Nationalitet: Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: Den 19. august 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Tønder den 10. oktober 1995 (sag nr. 177/95)

En 35-årig mand fra Jugoslavien indrejste i Danmark den 19. august 1992, hvorefter han indgav ansøgning om asyl. Den 2. december 1994 meddelte Direktoratet for Udlændinge den pågældende afslag på asyl. Denne afgørelse blev af ansøgeren paklaget til Flygtningenævnet, som på domstidspunktet endnu ikke havde truffet endelig afgørelse i sagen.

Ved dom af 10. oktober 1995 afsagt af retten i Tønder blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 30 dage for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 3, ved natten til den 8. oktober 1994 sammen med T1 og T2 forsætligt at have bistået to udlændinge med ulovlig indrejse her til landet via den dansk/tyske landegrænse.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke iøvrigt forelå oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde untlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud indtil den 1. juli 2000 i

medfør af udlændingelovens § 24, nr. 3 og 4.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Retten tager ikke udvisningspåstanden til følge ... Med hensyn til tiltalte ... er det, bortset fra hans tilstedeværelse i bilen ved A's illegale ankomst til Danmark, ikke påvist, hvilken aktivitet han har udvist i forbindelse med indslusning af den pågældende."

Køn: Mand
Født den: 15. februar 1969
Nationalitet : Ex-Jugoslavien/Serbien
Indrejsetidspunkt: 3. august 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Gråsten den 23. februar 1995 (sag nr. SS 376/94)

En 26-årig serbisk statsborger indrejste til Danmark den 3. august 1992 sammen med sin ægtefælle, hvorefter de ansøgte om asyl. Ved skrivelse af 17. januar 1995 fik tiltalte og hans familie afslag på deres asylansøgning. Denne afgørelse blev straks paklaget til Flygtningenævnet.

Ved dom afsagt af retten i Gråsten den 23. februar 1995 blev tiltalte idømt fængsel i 30 dage for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 3 ved den 18. juli 1994 forsætligt at have bistået 2 jugoslaviske statsborgere og deres 4 børn, der ikke var i besiddelse af pas eller visum til Danmark, med ulovligt at indrejse i Danmark, idet han efter aftale afhentede de pågældende nord for den grønne grænse ved Kruså, som de pågældende umiddelbart forinden til fods havde passeret, alt med henblik på videre transport, hvilket dog mislykkedes, da der skete anholdelse.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud indtil den 1. januar 2000 i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk 1.

Retten tog udvisningspåstanden til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"I medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, udvises tiltalte af Danmark med indrejseforbud indtil den 1. januar 2000."

Døm afsagt af Vestre Landsrets 11. afdeling den 10. oktober 1995
(sag nr. S 686/95)

Gråsten rets døm af 23. februar 1995 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Udlændingestyrelsen udtalte, at den pågældende ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der i øvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades. Udlændingestyrelsen indstillede derfor, at der fortsat blev nedlagt påstand om udvisning.

Landsretten fandt straffen passende, idet landsretten bemærkede følgende :

"Da straffen findes passende bestemt, og idet det tiltrædes, at udvisningspåstanden er taget til følge i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, stadfæster landsretten dommen."

Køn: Kvinde
Født den: 19. oktober 1959
Nationalitet: Philippinerne

Indrejsetidspunkt: Den 28. september 1991

Opholdsgrundlag: Processuelt ophold, paklaget afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 19, stk. 3

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr, 4

Dom afsagt Københavns Byrets 6. afdeling den 23. januar 1995 (sag nr. 32657/94)

En 36-årig kvinde indrejste i Danmark den 28. september 1990 efter at være blevet meddelt visum i 90 dage. Direktoratet for Udlændinge meddelte hende herefter opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, indtil den 6. november 1993. Ved bevilling af 16. december 1993 blev hun skilt fra ægtefællen. Den 8. januar 1994 indgik hun påny ægteskab med en herboende iransk statsborger. Ved skrivelse af 31. august 1994 inddrog direktoratet hendes opholdstilladelse på baggrund af svigsbestemelsen i udlændingelovens § 19, stk. 3. Denne afgørelse er paklaget til Indenrigsministeriet.

Ved dom af 23. januar 1995 afsagt af Københavns Byret blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 3 måneder for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 163, ved i forening med en dansk statsborger at have underskrevet og til Direktoratet for Udlændinge indgivet en samlivserklæring om, at de samlevede i normalt ægteskab, uagtet at de ikke samlevede,
2. Straffelovens § 208, stk. 1, ved den 21. december 1991 på Københavns Rådhus og den 8. januar 1994 på Gentofte Rådhus at

have indgået ægteskab med en dansk statsborger uagtet hun i 1979 blev gift med en philipinsk statsborger, hvilket ægteskab fortsat bestod,

3. Udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 4, ved den 10. december 1991 at have underskrevet og efterfølgende indgivet bevidst urigtige oplysninger til Københavns Magistrat om sine ægteskabelig forhold, hvorved hun skaffede sig opholdstilladelse i Danmark.

Udlændingen var ikke tidligere straffet i Danmark.

Udlændingestyrelsen udtalte, at udlændingen har en faster i Danmark, at hendes øvrige familie bor på Philippinerne, at hun indrejste i Danmark i 1991, og hun har endvidere selv oplyst, at hun ikke vil lide overløst ved en tilbagevenden til Philippinerne.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i 5 år i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Påstanden om udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, jf.

§ 32, jf. § 24, nr. 4, da tiltalte Agullo i øvrigt er uden tilknytning til Danmark, hvor hun udelukkende har haft opholdstilladelse på grundlag af bevidst urigtige oplysninger, til følge som nedenfor bestemt."

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud indtil den 1. januar 2000."

Dom afsagt af Østre Landsrets 1. afdeling den 19. oktober 1995
(sag nr. S-0615-95)

Københavns Byrets dom blev anket af den pågældende med påstand om frifindelse, herunder frifindelse for udvisningspåstanden, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Landsretten udtalte følgende :

"4 dommere finder straffen og udvisningen passende, mens 2 dommere, som ligeledes finder udvisningen passende, stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 0 dage".

"Der gives dom efter stemmeflertalet".

"Landsretten stadfæster derfor dommen."

Født den: 19. september 1947
Køn : Mand
Nationalitet: Algeriet

Indrejsetidspunkt: Oprindeligt indrejst i 1969, udrejst i 1979
og indrejst på ny i 1993

Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af kriminalretten i Hillerød den 27. juni 1995 (sag nr. SS 528/95)

En 48-årig algersk statsborger indrejste i Danmark den 14. juni 1969 med henblik på at arbejde. Den 29. juli 1969 meddeltes han opholds- og arbejdstilladelse indtil den 11. februar 1970. Den 25. januar 1971 indgik den pågældende ægteskab med en herboende dansk statsborger. Den 2. september 1976 blev han meddelt tidsubegrænset opholds- og arbejdstilladelse. Den 16. december 1977 blev han meddelt afslag på en ansøgning om dansk indfødsret. Den 31. december 1978 udrejste den pågældende til Canada.

Ved dom af 27. juni 1995 afsagt af kriminalretten i Hillerød blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 10 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., ved sammen med en anden tiltalt med henblik på videresalg at have indført ca. 4 kg heroin i 1987 og senere at have solgt heroinen for 500 kr. pr. gram, samt for i 1990 påny at have indført ca. 4 kg heroin, hvoraf en del af stoffet senere blev videresolgt.

Udlændingen var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende havde været gift i ca. 24 år og 5 måneder med en dansk statsborger, at parret boede sammen i København indtil 1979, hvor de flyttede til Canada, at parret i 1984 flyttede til Spanien, at parret i 1993

flyttede tilbage til Danmark, hvor deres søn begyndte at gå i skole, at den pågældende det efterfølgende år opholdt sig i Spanien og København.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark for bestandig i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"I medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, vil tiltalte, hvis tilknytning til riget alene består i ægteskabet med en dansk undersåt, sammen med hvem han under størstedelen af ægteskabet har boet i udlandet, være at udvise fra riget for bestandig."

Dom afsagt af Østre Landsrets 11. afdeling den 19. oktober 1995
(sag nr. S-2412-95)

Hillerød kriminalrets dom af 27. juni 1995 blev af tiltalte indanket for Østre Landsret med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt straffen passende og udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"For så vidt angår ... findes straffen passende, ligesom det tiltrædes, at tiltalte er udvist af landet som bestemt ved dommen.

Køn: Mand
Født den: Uoplyst

Nationalitet: Israel

Indrejsetidspunkt: 15. april 1995

Opholdsgrundlag: Intet opholdsgrundlag

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 26. juni 1995 (sag nr. 12125/95)

En 47-årig israelsk statsborger indrejste i Danmark i september 1970. Pågældende udrejste til Israel den 1. juni 1981 og indrejste påny i Danmark den 15. april 1995, da han skulle på besøg hos sin herboende broder.

Ved dom afsagt af Københavns Byret blev tiltalte idømt fængsel i 60 dage for overtrædelse af straffelovens § 244, ved den 6. maj 1995 at have slået forurettede i hovedet flere gange med en nøgle, ligesom han stak ham i brystet med en ukendt genstand.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han i Danmark havde en søn på ca. 25 år og 3 døtre på henholdsvis 8, 9 og 12 år, som var bosiddende i Israel. Tiltalte havde endvidere en bror her i landet, som var gift og havde 3 børn. Tiltalte havde været fastboende i Danmark fra september 1970 til juni 1981, hvor han rejste til Israel for at blive gift. Han har siden 1976 ikke haft kontakt med sønnens moder. Foruden hans 3 døtre bor hans mor og en af hans brødre i Israel.

Af Direktoratet for Udlændinges udtalelse fremgik, at den pågældende havde en søn samt broder i Danmark, som han besøgte. I Israel havde den pågældende 3 døtre, en broder samt sin moder. Des-

uden fremgik det, at han havde oplyst, at han ved en tilbageven- den til Israel ikke var i fare for at lide overlast.

Direktoratet fandt ikke på baggrund heraf, at pågældendes person- lige eller familiemæssige tilknytning til Danmark var af en sådan karakter, at påstand om udvisning burde undlades, ligesom der ik- ke iøvrigt var oplysninger om forhold, som nævnt i § 26, der kun- ne antages at gøre en påstand om udvisning særligt belastende for tiltalte.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejsefor- bud til den 1. januar 2000 i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, og § 32, stk. 1, jf. § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følg- ende vedrørende udvisningspåstanden:

"Domsmandsretten finder ikke i oplysningerne om tiltaltes familiemæssige til- knytning til Danmark grundlag for at undlade udvisning.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. januar 2000."

Dom afsagt af Østre Landsrets 1. afdeling den 26. oktober 1995
(sag nr. S-2282-95)

Københavns Byrets dom blev anket af tiltalte med påstand om fri- findelse, subsidiært frifindelse for udvisningspåstanden og for- mildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Tiltalte forklarede supplerende om sin tilknytning til Danmark, at han siden han rejste tilbage til Israel i 1981 havde været i Danmark 1-2 gange om året for at besøge sin søn og bror og disses familier. Senest kom han til Danmark den 15. april 1995 og havde planlagt at blive her omkring 3 måneder, idet han havde orlov fra sit arbejde i Israel. Han boede hos sin bror og havde ikke arbej- de her i landet.

Straffen fandtes passende.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"4 af rettens medlemmer stemmer under hensyn tiltaltes tilknytning til sin herboende søn og sin herboende bror og disses familier, og til at det skete kan ses som et enkeltstående tilfælde, for at frifinde tiltalte for påstanden om udvisning, jf. udlændingelovens § 26, nr. 2.

2 af rettens medlemmer stemmer for i henhold til de i dommen anførte grunde at stadfæste dommens bestemmelser om udvisning.

Der gives dom efter stemmeflertallet. Tiltalte frifindes for udvisning."

Køn: Mand
Født den: 17. maj 1961
Nationalitet: Statsløs palæstinenser, født i Kuwait

Indrejsetidspunkt: 13. juli 1992

Opholdsgrundlag: Tidligere asylansøger. Indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Tårnby den 13. oktober 1994 (sag nr. SS 56/93)

En 32-årig statsløs palæstinenser indrejste i Danmark den 13. juli 1992, hvorefter han indgav ansøgning om asyl. Direktoratet for Udlændinge havde på tidspunktet for byrettens behandling af straffesagen ikke truffet afgørelse i asylsagen.

Ved dom afsagt af retten i Tårnby blev tiltalte dømt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1 og § 291, stk. 1 og § 123, jf. § 119, stk. 1, ved i flere tilfælde ved anvendelse af vold at have overfaldet en Røde Kors medarbejder under tjeneste samt truet denne medarbejder på livet, samt ved at have ødelagt en termorude og inventar for ialt ca. 10.000 kr.

Tiltalte blev i medfør af straffelovens § 16, stk. 1, frifundet for straf og i medfør af straffelovens § 68 dømt til ambulært psykiatrisk behandling på psykiatrisk sygehus eller afdeling med tilsyn af kriminalforsorgen, således at der af kriminalforsorgen i forbindelse med overlægen kunne træffes bestemmelse om indlæggelse.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte havde under sagen været underkastet mentalobservation på

Retspsykiatrisk klinik, ligesom Retslægerådet havde afgivet mentaltalerklæring i sagen. Det fremgik heraf, at tiltalte var overvejende sindssyg, og at han fra december 1992 til august 1993 havde været indlagt 6 gange på forskellige psykiatriske afdelinger med affektreaktion, vrangforestillinger og symptomer på personlighedsforstyrrelse.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Direktoratet fandt imidlertid ikke på det foreliggende grundlag at kunne udtale sig om betydningen af, at den tiltalte eventuelt ville findes omfattet af straffelovens § 16.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud til den 1. juli 1999 i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"For så vidt angår påstanden om udvisning med indrejseforbud, tages den af anklagemyndigheden nedlagte påstand i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4, til følge, således at forbudet mod indrejse fastsættes til udløb den 1. juli 1999."

Dom afsagt af Østre Landsrets 6. afdeling den 27. oktober 1995
(sag nr. S-3777-94)

Tårnby rets dom af 13. oktober 1994 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse i forhold 1, 4, 6 og 7 og frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Det fremgik af sagen, at tiltalte ved Flygtningenævnets beslutning af 11. januar 1995 fik afslag på sin ansøgning om asyl. En ansøgning om humanitær opholdstilladelse var sat i bero på afgørelsen i nærværende sag.

Der blev for landsretten yderligere fremlagt en lægeerklæring af 2. maj 1995 vedrørende tiltaltes ældste datter, hvoraf fremgik, at hun havde gennemgået en kompliceret hjerteoperation i Danmark, hvor efterfølgende kontrolbesøg ville være nødvendig.

Indenrigsministeriet meddelte den 10. juli 1995 tiltaltes hustru og børn humanitær opholdstilladelse foreløbigt for 6 måneder.

Tiltalte forklarede for landsretten om sine personlige forhold, at hans familie boede i København. Tiltalte boede på pension andetsteds i byen, da han havde behov for ro. Tiltalte besøgte sin hustru hver dag, som var ham behjælpelig med de daglige gøremål.

Landsretten fandt den idømte foranstaltning jf. straffelovens § 68 passende bestemt.

Landsretten frifandt for påstanden om udvisning. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Vedrørende påstanden om udvisning finder landsretten, navnlig efter det om tiltaltes psykiske tilstand og datterernes helbred oplyste, at en udvisning nu da resten af familien har fået humanitær opholdstilladelse, vil være belastende i en sådan grad, at tiltalte, der er hidtil ustraffet, i medfør af udlændingelovens § 26, nr. 1 og 2 ikke bør udvises. Som følge heraf frifindes tiltalte for påstanden herom.

Tårnby rets dom i sagen med stadfæstes med den ændring, at han frifindes for påstanden om udvisning."

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Algeriet
Indrejsetidspunkt: Omkring april 1993
Opholdsgrundlag: Intet

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 23. oktober 1995 (sag nr. 20946/95)

En 30-årig algiersk statsborger indrejste i Danmark i april 1993, hvor han ved afgivelse af urigtige oplysninger vedrørende sin identitet og sin nationalitet fik meddelt opholdsbevis i medfør af udlændingelovens § 2 jfr. EF/EØS-bekendtgørelsens § 6. Den 4. oktober 1995 inddrog direktoratet den pågældendes opholds- og arbejdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, jfr. EF-bekendtgørelsens § 6.

Ved dom afsagt af Københavns Byret blev tiltalte idømt fængsel i 4 måneder for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 171, ved den 21. april 1993 overfør Direktoratet for Udlændinge at have gjort brug af et falsk dokument, idet tiltalte i forbindelse med ansøgning om opholdsbevis for EF-statsborgere foreviste et fransk nationalitetspas, udstedt til en fransk statsborger, hvori tiltaltes foto falskeligt var isat, og
2. Straffelovens § 279. ved svigagtigt at have bestemt Københavns Kommunes Socialforvaltning til i perioden fra den 7. september 1994 til den 10. maj 1995 at udbetale sig 76.610 kr. i sygedagpenge, idet tiltalte angav at han var den pågældende, fransk statsborger, uanset at han retteligt var algerisk statsborger og opholdt sig illegalt her i landet, hvor-

ved Københavns Kommune påførtes et tilsvarende formuetab.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han efter at have opholdt sig lidt i Danmark traf sin kæreste. De ventede barn sammen, men hun aborterede. Dert er deres ønske at skabe en familie sammen. Tiltalte havde fået danske venner og ønskede at fortsætte sit liv i Danmark sammen med sin kæreste. Tiltalte fik omkring den 7. september 1994 en arbejdsskade, og var derefter sygemeldt frem til den 10. maj 1995.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Den nedlagte påstand om udvisning tages efter udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1, til følge som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. juli 2000."

Dom afsagt af Østre Landsrets 18. afdeling den 8. november 1995
(sag nr. S-3542-95)

Københavns Byrets dom af 23. oktober 1995 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse af straffen, herunder frifindelse vedrørende påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Landsretten bemærkede følgende :

"Straffen nedsættes til fængsel i 3 måneder.

Domrens bestemmelse om udvisning stadfæstes."

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: 24. januar 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Assens den 25. november 1994 (sag nr. SS 237/94)

En 37-årig mand fra Jugoslavien indrejste i Danmark sammen med sin kone den 24. januar 1992. Han ansøgte om asyl den 6. februar 1992, men fik afslag. Asylsagen verserede på tidspunktet for domsafsigelsen hos Flygtningenaevnet.

Ved dom afsagt af retten i Assens blev tiltalte dømt for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jfr. § 276, ved den 12. marts 1993 i en forretning i Hvidovre, at have stjålet varer til en værdi af 5.399,50 kr. og ved samme dag, i Rødovre Centrum, i forening med en anden, at have stjålet varer til en værdi af i alt 4998 kr.

Fastsættelsen af straffen blev udsat og ville bortfalde efter en prøvetid på 1 år på vilkår af, at tiltalte ikke begik strafbart forhold i prøvetiden.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han var psykopat og havde været det fra barn af. Dette betød, at han blev nervøs og rystede over det hele.

Tiltalte forklarede videre, at han havde været gift i 11 år. Ægtefællerne havde et barn på 9 år. Herudover havde tiltaltes ægte-

fælle en datter, som boede i København. Denne datter havde været i landet i de sidste 18 år.

En speciallæge i børnepsykiatri udtalte om tiltalte, at han skønnedes at være impulsstyret med udadreagerende affekthandlinger til følge. Desuden syntes tiltalte at være uden refleksive evner. Tiltalte havde tidligere været i psykiatrisk behandling i Jugoslavien såvel som i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud indtil den 1. juli 1999, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden :

"Efter de foreliggende oplysninger om tiltaltes personlige forhold finder retten ikke, at der er omstændigheder, der i medfør af udlændingelovens § 26 kan begrunde, at udvisning ikke skal ske.

Som følge af det anførte tages anklagemyndighedens påstand om udvisning med indrejseforbud til følge i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk. 1, som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud indtil den 1. juli 1999."

Dom afsagt af Østre Landsrets 9. afdeling den 16. november 1995
(sag nr. S-0042-95)

Assens rets dom blev anket af tiltalte med påstand om formildelse, således at bestemmelsen om udvisning og indrejseforbud udgik.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse af straffen, således at den betingede dom blev udmålt i tid. I øvrigt påstod anklagemyndigheden stadfæstelse af dommen.

Udlændingestyrelsen oplyste under sagens behandling for Landsretten, at Flygtningenævnet endnu ikke havde truffet afgørelse i asylsagen.

Vedrørende tiltaltes personlige forhold oplyste Direktoratet for Udlændinge, at tiltaltes ægtefælle samt deres fællesbarn indrejste i Danmark sammen med tiltalte. Tiltaltes ægtefælle havde to voksne sørbørn, som var bosiddende her i landet og som havde tidsubegrænset opholdstilladelse. Ægtefællen havde yderligere et sørbarn, der var bosiddende i Serbien. Direktoratet bemærkede, at tiltalte ikke havde nogen tilknytning til Danmark i øvrigt, hvorfor direktoratet henstillede, at påstanden om udvisning blev fastholdt under ankesagen, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Desuden oplyste direktoratet, at tiltalte ifølge dennes egne oplysninger tidligere i hjemlandet var straffet med fængsel i 1 år for slagsmål samt 6 måneders fængsel for voldtægt.

Landsretten tiltrådte, at det var upåkrævet, at frihedsstraffen kom til fuldbyrdelse.

Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Landsretten tiltræder endvidere, at der ikke i sagen er oplyst omstændigheder, der giver retten grundlag for i medfør af udlændingelovens § 26, nr. 5, at ophæve dommens bestemmelse udvisning og indrejseforbud."

Landsretten stadfæstede derfor dommen.

Køn: Mand
Født den: 1. april 1973
Nationalitet: Tyrkiet

Indrejsetidspunkt: Den 28. november 1993

Opholdsgrundlag: 30 dages visum. Pågældende indgav efterfølgende ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Slagelse den 19. september 1995 (sag nr. SS 338/1995)

En 22-årig tyrkisk statsborger indrejste i Danmark den 28. november 1993 på grundlag af et 30 dages besøgsvisum. Den 1. februar 1994 indgav han ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse på grundlag af ægteskab med en dansk statsborger, indgået den 29. januar 1994. Den 5. oktober 1995 meddelte Udlændingestyrelsen afslag herpå. Den pågældende blev samtidig pålagt at udrejse af landet senest 15 dage fra modtagelsen af styrelsens afslag.

Ved dom af 19. september 1995 afsagt af retten i Slagelse blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 1 år for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, ved den 21. juli 1995 på en græsplæne i "Anlægget" i Slagelse ved vold at have tiltvunget sig samleje med en kvinde, idet tiltalte greb fat i hendes arme og væltede hende omkuld, hvorefter han holdt hende for munden med den ene hånd, så hun ikke kunne skribe, og med den anden hånd trak hendes kjole op og hendes trusser ned og derefter gennemførte fuldbyrdet samleje.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Tiltalte blev i forbindelse med sagen frihedsberøvet den 22. juli 1995.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Tiltalte udvises med indrejseforbud gældende til den 1. juli 2005."

Døm afsagt af Østre Landsrets 13. afdeling den 21. november 1995
(sag nr. S-3218-95)

Slagelse kriminalrets døm af 19. september 1995 er anket af den pågældende med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Landsretten fandt straffen passende bestemt og tiltrådte dømmens bestemmelse om udvisning. Landsretten stadfæstede derfor dommen.

Landsretten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Slagelse kriminalrets døm i sagen mod stadfæstes."

Køn: Mand
Født den: Uoplyst

Nationalitet: Tyskland

Indrejsetidspunkt: 2. maj 1995

Opholdsgrundlag: Korttidsophold

Anvendt udvisnings-

bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Aalborg den 4. juli 1995 (sag nr. SS nr. 562-95)

En 41-årig tysk statsborger indrejste i Danmark den 2. maj 1995 for at besøge sin danske kæreste, som han har kendt gennem 5 år. Han havde således været i Danmark på kortere ophold hos hende i ikke nærmere angivne perioder, når han havde haft fri fra sit arbejde som sømand.

Ved dom afsagt af retten i Aalborg blev tiltalte idømt en betinget dom med udsat straffastsættelse og prøvetid på 1 år for overtrædelse af straffelovens § 276, ved i perioden fra den 10. april 1995 til den 20. maj 1995 i forening med en anden person, via en uaflåst dør at have skaffet sig adgang til en lagerhal i Svenstrup, hvor de stjal en skrivemaskine værdi ca. 750 kr, samt ved den 2. juli 1995 på samme sted i forening med en anden person, via et oplukket vindue at have skaffet sig adgang til en lagerhal, hvor de stjal flere flasker vin og spiritus, parfume, en hunderem og regnemaskine, til en samlet værdi af ca. 2000 kr.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han havde holdt ferie her i landet, og at han var matros og ofte kom til Aalborg. Han havde adresse hos sin moder i Tyskland, og når han var i Danmark, boede han hos sin kæreste.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende udover en dansk kæreste ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der ikke var oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades. Direktoratet anbefalede derfor, at der blev nedlagt påstand om udvisning.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"I medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk. 1, udvises tiltalte med indrejseforbud gældende til den 1. juli 2000."

Dom afsagt af Vestre Landsrets 6. afdeling den 22. november 1995
(sag nr. S 1701/95)

Aalborg rets dom af 4. juli 1995 blev anket af tiltalte med påstand om ophævelse af indrejseforbudet.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Direktoratet for Udlændinge udtalte supplerende, at tiltalte ikke var tilmeldt sin danske kærestes adresse, ligesom han heller ikke havde eller havde haft opholdstilladelse i Danmark. Tiltalte var tilsyneladende fortsat tilmeldt sin moders adresse i Tyskland. Direktoratet anbefalede derfor stadig at tiltalte blev udvist.

Tiltalte forklarede supplerende, at han til maj har kendt sin kæreste i 6 år, og at han besøgte hende hver gang han var i land. Han var ikke tilmeldt folkeregisteret hverken hos sin mor eller hos sin kæreste. Han ønskede at blive gift med sin kæreste, når han fik arbejde.

Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Efter det oplyste om tiltaltes forhold til sin danske kæreste findes de forhold af mindre alvorlig karakter, tiltalte har gjort sig skyldig i, ikke at kunne begrunde, at der træffes bestemmelse om udvisning af tiltalte. Landsret-

ten stadfæster derfor dommen med den ændring, at bestemmelsen om udvisning udgår. "

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: Albanien, Kosovo
Indrejsetidspunkt: 23. september 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Rønne den 13. september 1995 (sag nr. SS 253/1995)

En 29-årig mand fra Albanien, KOEIOVO, indrejste i Danmark den 23. september 1992, hvor han indgav ansøgning om asyl.

Ved dom afsagt af retten i Rønne blev tiltalte idømt fængsel i 40 dage for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 245, stk. 1, ved den 14. juni 1995 på asylcentret i Sandvig på en afstand af ca. 4 meter at have kastet en sodavandsflaske efter forurettede, der ramtes i ansigtet, hvorved han tilføjedes brud på næsen, og
2. Straffelovens § 119, stk. 1, ved samme dag på samme sted at have slået en centermedarbejder på asylcentret i Sandvig på armen med et kosteskaf.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede, at han havde været her i landet i 3 år sammen med sin ægtefælle og 3 børn.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde untlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1, med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum.

Retten tog påstanden til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Påstanden om udvisning tages i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk. 1, til følge som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. juli 2000. "

Døm afsagt af Østre Landsrets 10. afdeling den 28. november 1995
(sag nr. S-3181-95)

Rønne rets døm af 13. september 1995 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Landsretten bemærkede følgende :

"Landsretten stadfæster i det hele dommen, herunder strafudmålingen og bestemmelsen om udvisning."

Køn: Mand
Født den: 15. januar 1941
Nationalitet: Iran
Indrejsetidspunkt: Den 12. juni 1995
Opholdsgrundlag: Asylansøger

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Lyngby den 25. oktober 1995 (sag nr. SS-94-108-95)

En 44-årig iransk statsborger indrejste i Danmark den 12. juni 1995. Den 19. april 1995 blev pågældende meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2. Denne opholdstilladelse blev inddraget af Udlændingestyrelsen den 9. oktober 1995 under henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, jfr. § 21. Den 15. august 1995 indgav han ansøgning om asyl.

Ved dom af 25. oktober 1995 afsagt af retten i Lyngby blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 6 måneder for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 245, ved den 17. august 1995 på Jernbaneplassen i Lyngby at have udøvet legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter, idet han med en foldekniv tildelte sin hustru et knivstik i brystet, og
2. Våbenlovens § 10, stk. 1, jfr. § 4, stk. 1, ved den 17. august 1995 på Jernbaneplassen i Lyngby, uden politiets tilladelse, at have båret en foldekniv med en klingelængde på 9,5 cm. Foldekniven blev konfiskeret.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i Danmark.

Tiltalte blev i forbindelse med sagen frihedsberøvet den 18. august 1995.

Tiltalte har under sagen forklaret, at han aldrig har været fængslet i Iran, men at familien var under myndighedernes opsigt på grund af deres trosretning.

Pågældendes hustru samt 5 børn har opholdt sig i Danmark siden den 10. december 1992. Familien har alene været samlet i få dage efter tiltaltes indrejse i landet på grund af uoverensstemmelser mellem ægtefællerne. Hans hustru har indgivet begæring om separation. Tiltaltes familie bor i Iran.

Udlændingestyrelsen udtalte, at styrelsen, henset til arten og grovheden af kriminaliteten fandt, at der af anklagemyndigheden burde nedlægges påstand om udvisning.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, til den 1. juli år 2000.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. juli 2000."

Dom afsagt af Østre Landsrets 14. afdeling den 29.november 1995
(sag nr. S-3640-95)

Lyngby rets dom af 25. oktober 1995 blev anket af den pågældende med påstand om formildelse, herunder således at han ikke udvises af Danmark.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse at straffen og stadfæstelse af bestemmelsen om udvisning.

Landsretten fandt straffen passende bestemt og tiltrådte dommens bestemmelse om udvisning. Landsretten stadfæstede derfor dommen.

Køn: Mand
Født den: 24. maj 1969
Nationalitet: Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: 17. januar 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger
Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Kolding den 8. september 1995 (sag nr. SS 229/93)

En 26-årig mand fra Jugoslavien indrejste i Danmark den 17. januar 1992, hvorefter han ansøgte om asyl.

Den 26. august 1993 meddeltes han afslag på asyl af Direktoratet for Udlændinge.

Den 18. september 1993 blev han gift med en dansk statsborger, som han blev skilt fra den 24. januar 1994.

Den 16. februar 1994 blev han meddelt afslag på asyl af Flygtningenævnet.

Den 21. februar 1994 ansøgte han om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2.

Den 2. juni 1994 blev han meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, af Indenrigsministeriet. Han blev samtidig pålagt at udrejse straks.

Den 28. juni 1995 besluttede Flygtningenævnet at genoptage tiltaltes asylsag.

Ved dom afsagt af Kolding ret blev tiltalte idømt fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, ved den 3. april

1994 at have slået forurettede flere gange i ansigtet med knyttet hånd.

Tiltalte var tidligere straffet således:

1. Ved Kolding rets dom af 27. september 1993 med fængsel i 6 måneder for tyveri og tildels forsøg herpå samt vold, hvorved der samtidig blev truffet bestemmelse om udvisning i medfør af § 10 i lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4, med indrejseforbud indtil 1. juli 1998. Effekteringen af indrejseforbudet blev efterfølgende stillet i bero på grund af den verserende asylsag. Den pågældende blev løsladt den 20. august 1993, og
2. Ved Østre Landsrets ankedom af 24. marts 1994 med fængsel i 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, og straffelovens § 244 og § 284. Der blev ved dommen truffet bestemmelse om udvisning, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4, og § 26 med indrejseforbud indtil 1. januar 1999. Den pågældende blev løsladt den 24. marts 1994 på prøve mod 2 års prøvetid, reststraf 51 dage.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at tiltalte ifølge cpr-registret hverken havde ægtefælle eller børn her i landet.

Direktoratet udtalte videre, at pågældende ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud indtil den 1. juli 2000, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Under hensyn til karakteren af den begåede kriminalitet og den fastsatte straf finder retten i overensstemmelse med de to tidligere afgørelser om udvisning, at betingelserne for udvisning er opfyldt, hvorfor anklagemyndighedens udvisningspåstand tages til følge i medfør af de påberåbte bestemmelser med indrejseforbud indtil den 1. juli 2000."

Dom afsagt af Vestre Landsrets 4. afdeling den 30. november 1995
(sag nr. S-4473-93)

Kolding rets dom af 8. september 1995 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Udlændingestyrelsen oplyste, at den pågældendes asylsag, der blev genoptaget ved Flygtningenævnets beslutning af 28. juni 1995, fortsat var under behandling.

Landsretten stadfæstede byrettens dom, herunder bestemmelsen om udvisning. Landsretten udtalte følgende:

"Da fællesstraffen findes passende bestemt, og idet dommens bestemmelse om udvisning tiltrædes, stadfæster landsretten dommen."

Køn: Mand
Født den: 3. august 1958
Nationalitet: Statsløs palæstinenser
Indrejsetidspunkt: Den 19. september 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byrets 4. afdeling den 23. marts 1995
(sag nr. 3434/1995)

En 37-årig statsløs palæstinenser indrejste i Danmark den 19. september 1992 og ansøgte om asyl. Ved skrivelse af 9/8-94 meddelte Direktoratet for Udlændinge tiltalte opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1, jfr. § 7, stk. 3, idet denne havde indgået ægteskab med en herboende person.

Den 14. marts 1995 inddrog direktoratet hans opholdstilladelse, jfr. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, jfr. § 7, stk. 1, jfr. § 7, stk. 3 og § 21, idet betingelserne for opholdstilladelsen ikke længere ansås at være tilstede.

Ved dom af 23. marts 1995 afsagt af Københavns Byrets 4. afdeling blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 30 dage for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 163, ved den 21. juni i Direktoratet for Udlændinge, sammen med sin ægtefælle, at have underskrevet en erklæring om, at de siden deres ægteskabs indgåelse den 18. april 1994 havde levet og fortsat samlevede i normalt ægteskab i deres fælles bolig, uanset dette ikke var tilfældet, samt
2. Udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 4, ved at have afgivet urigtige oplysninger som ovenfor anført, hvorved Direktoratet for Udlændinge udstedte en opholds- og arbejdstilladelse.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Af Direktoratet for Udlændinges sagsresumé vedrørende asylsagen fremgår, at pågældendes far havde haft opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4. Denne afgik ved døden i marts 1991. Tiltaltes 2 brødre og 1 søster bor i Danmark, og hans mor venter at komme til Danmark i henhold til reglerne om familiesammenføring.

Tiltalte er født og opvokset i Beirut, hvor han boede indtil 1978 hos sine forældre. Pågældende har 8 søskende. Han er den ældste. Han startede i grundskole i 1964 som 6 årig, hvor han gik indtil 1970. Efter endt grundskole fortsatte han i realskole indtil 1974, hvorefter han forstattede i gymnasium, hvor han afsluttede eksamen i 1977. Efter endt gymnasium fortsatte han på det arabiske universitet i Beirut, hvor han studerede handel i 1 år. Siden december 1978 har han opholdt sig i Bulgarien, hvor han startede på sprogstudier i januar/februar 1979. Derefter påbegyndte han lægestudiet, som han afsluttede i 1991. Han har ikke haft arbejde siden udrejsen til Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, nr. 1-5, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud til den 1. januar 2000, jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. januar 2000. "

Dom afsædt af Østre Landsrets 18. afdeling den 6. december 1995
(sag nr. S-1329-95)

Københavns Byrets dom af 23. marts 1995 blev anket af tiltalte

mød påstand om frifindelse, subsidiært om formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Landsretten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Københavns Byrets 4. afdelings dom stadfæstes, dog således at udvises af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. juli år 2000."

Køn: Mand
Født den: Uoplyst
Nationalitet: England, født i Pakistan

Indrejsetidspunkt: 11.februar 1995

Opholdsgrundlag: Intet

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 1. afdeling den 14. december 1995
(sag nr. S-2323-95)

En 57-årig engelsk statsborger indrejste i Danmark den 11. februar 1995.

Ved dom afsagt af Østre Landsret blev tiltalte idømt fængsel i 8 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, ved den 11. februar 1995 via Københavns Lufthavn i Kastrup, med henblik på videreoverdragelse, at have indført 7480,8 gram heroin.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han var født i Pakistan, hvor han havde gået i skole i 8 år. Han flyttede til England i 1961. Tiltalte havde været gift 2 gange, første gang i 1957, dernæst i 1983. Tiltaltes første kone var med i England. De har en datter sammen. Den første kone døde i 1980. Tiltaltes anden kone, som tiltalte har 3 børn sammen med, bor i Pakistan sammen med sin fader. Tiltalte udrejste til Pakistan i januar 1994, hvor han nu driver landbrug.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 32, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises af landet med indrejseforbud gældende for bestandig."

Køn: Mand
Født den: 2. september 1948
Nationalitet: England

Indrejsetidspunkt: Ukendt.

Opholdsgrundlag: Turistophold (EU-borger)

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 2. december 1994 (sag nr. 32566/1994)

En 46-årig engelsk statsborger indrejste på et ikke nærmere kendt tidspunkt til Danmark. Den pågældende havde aldrig været tilmeldt folkeregistret i Danmark.

Ved dom af 2. december 1994 afsagt af Københavns Byret blev den pågældende idømt en straf af hæfte i 30 dage for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 285, stk. 1, ved fra A at have stjålet en taske indeholdende 1.200 kr. i kontanter, bankbøger, diverse personlige papirer m.v., alt til en samlet værdi af ca. 1.500 kr.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende aldrig havde haft et lovligt ophold med fast bopæl i Danmark, som omtalt i udlændingelovens § 27, og at den pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke i øvrigt forelå oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud til den 1. juli 1999 i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede

følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Påstanden om udvisning tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.... Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. juli 1999."

Dom afsagt af Østre Landsret den 18. december 1995 (sag nr. S-0034-95)

Københavns Byrets dom blev af den pågældende indanket for Østre Landsret med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten anførte følgende :

"Københavns Byrets 4. afdelings dom i sagen mod stadfæstes."

Køn: Mand
Født den: 6. marts 1967
Nationalitet: Britisk, født i Rhodesia

Indrejsetidspunkt: Den 1. februar 1995

Opholdsgrundlag: Uoplyst

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsrets 3. afdeling den 22. december 1995
(sag nr. S-2775-95)

En 28-årig engelsk statsborger indrejste i Danmark den 1. februar 1995.

Ved dom afsagt af Østre Landsrets 3. afdeling blev tiltalte dømt for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 2, jf. stk. 1, og § 224, jf. § 216, stk. 2, jf. stk. 1, ved 2. februar 1995 om aftenen i en lejlighed at have voldtaget forurettede og tiltvunget sig anden kønslig omgængelse end samleje med hende, alt imens han truede hende med en køkkenkniv med en bladlængde på ca. 20 cm, som han flere gange førte rundt på forurettedes lemmer, krop og hals. Tiltalte fandtes omfattet af straffelovens § 69, stk. 1, og blev i medfør af straffelovens § 70 dømt til anbringelse i forvaring.

Tiltalte, der ikke var straffet i Danmark, var i Sverige straffet ved:

Göteborg Tingsrätts dom af 31. maj 1989 med fængsel i 5 år og 6 måneder for 1 tilfælde af grov voldtægt og 3 forsøg på voldtægt. Prøveløsladt den 15. august 1993, prøvetid 1 år.

Göteborg Tingsrätts dom af 4. oktober 1994, hvor tiltalte blev overgivet til retspsykiatrisk pleje med særskilt udskrivningsbeslutning for 1 tilfælde af grov voldtægt begået den 30. september

1993. Udskrevet og udvist af Sverige den 26. januar 1995.

Tiltalte forklarede for retten, at han kom til Danmark for at besøge nogle venner. Om sine personlige forhold forklarede han, at han var født i Rhodesia, men var opvokset i England. Tiltaltes moder, fader og søskende boede i England. Tiltalte havde været gift i næsten 8 år og var i denne periode bosiddende i Sverige. Tiltalte blev for nylig skilt.

Af erklæring fra Justitsministeriets Retspsykiatriske Klinik vedrørende mentalundersøgelse af tiltalte fremgik, at tiltalte ikke var sindssyg. Han var normalt begavet men var personlighedsmæssigt afvigende, herunder selvcentreret, spillende og idylliserende. Tiltalte havde tidligere som strafafsoner i Sverige været indlagt på psykiatrisk afdeling, hvor han var fundet sindssyg.

Retslægerådet udtalte på grundlag af mentalerklæringen og sagens øvrige oplysninger, at tiltalte ikke fandtes omfattet af straffelovens § 69, stk. 1, men rådet kunne ikke pege på foranstaltninger, som ville være mere formålstjenlige end eventuel forskyldt straf.

Landsretten anså tiltalte omfattet af straffelovens § 69, stk. 1, og dømte tiltalte til anbringelse i forvaring, jf. straffelovens § 70.

Udlændingestyrelsen udtalte, at tiltalte bortset fra nærværende sag var ukendt i styrelsen. Styrelsen anbefalede udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Pågældende havde ingen tilknytning til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte udvises af landet med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4."

Køn: Mand
Født den: 11. december 1959
Nationalitet: Uoplyst
Indrejsetidspunkt: Formentlig december 1995
Opholdsgrundlag: Korttidsophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret 18. afdeling den 2. januar 1996
(sag nr. 28092/95)

Ved Københavns Byrets dom af 2. januar 1996 blev tiltalte idømt hæfte i 20 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved den 19. december 1995 ca. kl. 23.25 ud for paskontoret i Københavns Lufthavn i forbindelse med paskontrol at have overfaldet en politiassistent med vold eller trussel om vold, idet tiltalte søgte at tildele politiassistenten en skalle.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud i 5 år, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1.

Retten tog ikke påstanden udvisningen til følge. Retten anførte følgende:

"Efter forholdets karakter sammenholdt med arten og længden af den udmålte straf findes der ikke tilstrækkelig grund til at tage udvisningspåstanden til følge."

Køn: Mand
Født den: 7. marts 1974
Nationalitet: Serbien (Kosovo)

Indrejsetidspunkt: Den 25. juli 1992

Opholdsgrundlag: Asylansøger, samt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Holbæk den 10. januar 1996 (sag nr. SS nr. 368/95)

En 21-årig serbisk statsborger (Kosovo) indrejste i Danmark den 25. juli 1992, hvorefter han indgav ansøgning om asyl.

Ved dom af 10. januar 1996 afsagt af retten i Holbæk blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 40 dage for overtrædelse af straffelovens § 244 ved den 24. oktober 1994 at have givet sin hustru en kraftig lussing dels den 23. juni 1995 at have slået hende i ryggen med et støvsugerrør og slået hende i ansigtet.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende indgik ægteskab med herboende dansk statsborger den 7. august 1993. Den 29. august 1994 meddelte direktoratet den pågældende afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra a på baggrund af ovennævnte ægteskab grundet manglende samliv på fælles bopæl, og på grund af at hustruen havde indgivet ansøgning om separation. Ved skrivelse af den 12. juni 1995 blev tilladelse givet med gyldighed til den 18. maj 1996.

Afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 meddelt den 9. februar 1995. Afgørelse paklaget til Flygtningenævnet.

Den 26. juli 1995 blev opholdstilladelsen inddraget grundet manglende samliv på fælles bopæl med ægtefælle.

Direktoratet henstillede, at der blev nedlagt påstand om udvisning jf. udlændingelovens § 24, nr. 4. I relation til § 26 bemærkede direktoratet, at den pågældende var gift med dansk statsborger, med hvem han havde et barn. Der blev herved lagt vægt på, at samlivet mellem ægtefællerne var ophørt, og at den pågældendes ægtefælle den 27. juni 1995 havde indgivet ansøgning om skilsmisse, ligesom direktoratet den 26. juli 1995 havde inddraget den pågældendes opholdstilladelse.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i 5 år i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4 og § 32, stk. 1, jf. § 49, stk. 1.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Tiltalte fik 29. august 1994 opholds- og arbejdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra a, hvilken tilladelse senere er forlænget til den 18. maj 1996. Den 26. juli 1995 inddrog Direktoratet for Udlændinge opholdstilladelsen, hvilket tiltaltes advokat påklagede den 31. juli 1995 til Indenrigsministeriet. Klagen oplyses ikke at være afgjort. Samtidig har tiltalte klaget til Flygtningenævnet over afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Da retten således savner nøjagtige oplysninger om tiltaltes stilling efter udlændingeloven, og da sagen i øvrigt ikke findes at burde føre til udvisning, tages den nedlagte udvisningspåstand ikke til følge."

Køn: Mand
Født den: 3. marts 1964
Nationalitet: Somalia
Indrejsetidspunkt: 4. marts 1995
Opholdsgrundlag: Asylansøger
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af kriminalretten i Frederikssund den 20. november
1995 (sag nr. SS 563/95)**

Tiltalte indrejste den 4. marts 1995 i Danmark. Tiltalte søgte om asyl den 5. marts 1995 ved henvendelse til politivagten i Sandholmlejren.

Ved Frederikssunds kriminalrets dom af 20. november 1995 blev tiltalte idømt fængsel i 2 år for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 245, stk. 2, tildels jf. straffelovens § 21 legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter samt forsøg herpå - ved den 5. august 1995, umiddelbart i forlængelse af at have fået tildelt et knytnæveslag i ansigtet af medtiltalte, med en kniv at have forsøgt at tildele denne et knivstik i maven, hvilket mislykkedes, da denne undveg, hvorefter han tilføjede ham et ca. 8 cm overfladisk snitsår i højre side af brystkassen.
2. Straffelovens § 245, stk. 1, ved den 6. august 1995 at have tildelt medtiltalte et overfladisk stiksår på venstre overarm, et 3 cm langt stiksår på venstre side i venstre brystkasse, som punkterede lungen, et 3 cm langt stiksår i venstre lyske med fem læsioner, alle perforerende tyndtarmen, og læsion af blodkar til følge samt et få millimeter stort og få

millimeter dybt stiksår på venstre lårs yderside.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Af udlændingestyrelsens udtalelse i sagen fremgik, at den pågældende ikke havde nogen tilknytning til Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning med indrejseforbud indtil den 1. juli 2005, efter udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge:

"En nedlagt påstand om udvisning tages til følge som nedenfor bestemt.

Tiltalte udvises af landet med indrejseforbud, der udløber den 1. juli år 2005."

Dom afsagt af Østre Landsret den 21. februar 1996 (sag nr. S-3981-95)

Frederikssunds kriminalrets dom af 20. november 1995 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse og formildelse.

Udlændingestyrelsen anførte i sin udtalelse til brug for landsrettens behandling af sagen, at tiltalte den 8. januar 1996 havde opnået opholdstilladelse efter § 7, stk. 2.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt de i udlændingelovens § 26 nævnte forhold kunne antages at gøre en beslutning om udvisning særligt belastende for den pågældende anførte styrelsen, at der intet er oplyst til støtte for, at påstand om udvisning bør undlades af de i udlændingelovens § 26, nr. 1-4 nævnte grunde.

Uagtet betingelserne for udvisning i øvrigt måtte være opfyldt, foreligger der efter styrelsens opfattelse sådanne omstændigheder som nævnt i udlændingelovens § 26, nr. 5, som bevirker, at udvisning vil være særligt belastende.

Styrelsen skal derfor henstille, at påstand om udvisning undlades under ankesagen.

Anklagemyndigheden påstod domfældelse samt skærpelse og nedlagde påstand om frifindelse for påstanden om udvisning.

Udlændingestyrelsen oplyste i en skrivelse af 2. februar 1996, at tiltalte den 8. januar 1996 opnåede opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 7, stk. 2.

Retten nedsatte straffen til fængsel i 1 år og 6 måneder og tog anklagemyndighedens påstand om frifindelse for udvisningspåstanden til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet :

"Tiltalte frifindes for påstanden om udvisning."

Køn: Kvinde
Født den: 23. marts 1973

Nationalitet: Rusland

Indrej setidspunkt : 2. december 19 94

Opholdsgrundlag: Asylansøger

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Fredericia den 26. februar 1996 (sag nr. SS 663/95)

En 22-årig kvindelig statsborger fra Rusland indrejste i Danmark den 2. december 1994, hvorefter hun indgav ansøgning om asyl.

Der er endnu ikke truffet afgørelse i asylsagen.

Ved dom afsagt af retten i Fredericia blev tiltalte idømt en betinget dom med udsat straf fastsættelse og prøvetid på 2 år for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, ved den 8. maj 1995 i Magasin, Lyngby, i forening med en anden, at have stjålet varer for i alt 6.896 kr.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at hun på tidspunktet for overtrædelsen var gravid, og at hun ikke kunne få sine penge til at slå til. Hun fødte barnet for ca. 8 måneder siden. Hun var gift med en armenier, der ligeledes havde ansøgt om asyl. Han var netop blevet opereret, og havde det ikke ret godt. Hun bestred rigtigheden af, at hendes ægtefælle, som anført af Direktoratet for Udlændinge, var blevet udvist af landet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende ingen tilknytning havde til Danmark, bortset fra en ægtefælle, der ligeledes var asylansøger, og som ved direktoratets resolution af 25.

januar 1995 var blevet udvist af landet med indrejseforbud gældende for 1 år indtil den 1. juli 1996. Parret havde endvidere et fællesbarn. Der var i øvrigt ikke oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Retten har ikke fundet grundlag for at tage den nedlagte påstand om udvisning til følge. Ved afgørelsen har retten lagt vægt på sagens karakter og til baggrunden for begåelsen af tyveriet - at tiltalte var gravid med den heraf følgende sindstilstand."

Køn: Mand
Født den: 28. august 1943
Nationalitet: Tyskland
Indrejsetidspunkt: Siden 1992 flere turistophold
Opholdsgrundlag: Visumfrit ophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Haderslev den 9. marts 1995 (sag nr. SS
6/94)**

En 52-årig tysk statsborger indrejste i Danmark flere gange som turist efter reglerne i udlændingelovens § 3 om visumfri indrejse. Pågældende havde ikke til direktoratet indgivet ansøgning om opholdstilladelse i Danmark.

Ved dom afsagt af retten i Haderslev blev tiltalte idømt fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 279, ved den 1. oktober 1993 i strid med sandheden til forsikringsselskabet Codan at have anmeldt, at der fra pågældendes sommerhus var stjålet for ca. 95.000 kr., hvorefter forsikringsselskabet, da tiltalte senere oplyste, at effekter tilhørte forsikringstageren, udbetalte kr. 40.000 kr. i erstatning.

Fuldbyrdelsen af straffen blev udsat og ville bortfalde efter 2 år på betingelse af, at tiltalte i prøvetiden ikke begik strafbart forhold.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte oplyste om sine personlige forhold, at han for ca. 3 år siden blev opereret for kræft i Tyskland, og at han siden havde gået til kontrol herfor.

Sigtede oplystes ligeledes at være gift.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende gennem ca. 7 år jævnligt havde afholdt ferie m.v. her i landet.

Siden 1992 havde han lejet et sommerhus på adressen Sønderballe Strand, hvor han opholdt sig næsten hver weekend.

Pågældende havde ikke familie her i landet, men en større bekendtskabskreds.

Siden oktober 1992 havde pågældende været indehaver af et udlejningsbureau, som han havde oprettet med det formål at formidle udlejning af sommerhuse. Der sås ikke at være indgået indberetninger om pågældendes forretninger, og pågældende var ifølge sagen ukendt ved Rødekro kommune.

Pågældende ønskede at bosætte sig i Danmark, for her at beskæftige sig med udlejning af feriehus samt forsikringsforhold.

Pågældende var fortsat beskæftiget som forsikringskonsulent i Tyskland.

Direktoratet fandt efter en samlet vurdering henset til arten og omfanget af den påsigtede kriminalitet ikke at de hensyn, der var nævnt i i udlændingelovens § 26, talte med en sådan vægt mod en udvisning af den pågældende, at nedlæggelse af påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud til den 1. 1. 2000, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Efter det om strafsørgsmålet anførte og det iøvrigt foreliggende findes anklagerens udvisningspåstand at burde tages til følge efter de påberåbte bestemmelser.

Tiltalte udvises med indrejseforbud til den 1. januar 2000."

Dom afsagt af Vestre Landsrets 3. afdeling den 13. marts 1996
(sag nr. S-0820-95)

Haderslevs rets dom af 9. marts 1995 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse og frifindelse for udvisningspåstanden. Mest subsidiært påstod tiltalte stadfæstelse.

Anklagemyndigheden påstod skærkelse og påstod for så vidt angik udvisningspåstanden indrejseforbudet udstrakt til den 1. januar 2001.

Landsretten fandt straffen passende bestemt, og tiltrådte, at den var gjort betinget. Dog fastsattes: prøvetiden til 1 år.

Dommens bestemmelse om udvisning tiltrådtes ligeledes, dog at indrejseforbudet fastsattes til udløb den 1. januar 2001.

Landsretten udtalte følgende:

"Den indankede dom stadfæstes således, at prøvetiden fastsættes til et år, der regnes fra denne landsrets dom, og at indrejseforbudet udløber den 1. januar 2001."

Køn: Mand
Født den: 26. november 1975
Nationalitet: Marokko
Indrejsetidspunkt: 15. december 1995
Opholdsgrundlag: Ophold i medfør af visumreglerne
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Slagelse den 28. marts 1996 (sag nr. SS
125/1996)**

En 21-årig mandlig statsborger fra Marokko indrejste i Danmark den 15. december 1995, idet den pågældende var blevet meddelt visum i 90 dage gældende indtil den 8. marts 1996. Den pågældende opholdt sig hos sin broder i Slagelse.

Ved dom afsagt af retten i Slagelse blev tiltalte idømt 14 dagbøder a 100 kr for overtrædelse af straffelovens § 244, ved den 24. februar 1996 at have tildelt forurettede et knytnæveslag i højre side af hovedet samt to knytnæveslag i venstre side af brystet. Forvandlingsstraffen blev fastsat til hæfte i 14 dage.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Sigtede forklarede om sine personlige forhold, at han kom her til landet den 15. december 1995 for at besøge sine søskende, der boede i Slagelse og i Ringsted. Hans visum ville udløbe den 8. marts 1996, men han havde ansøgt om at få forlænget opholdet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at tiltalte ingen afgørende tilknytning havde til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4 påstand om udvisning med indrejseforbud i et af retten

fastsat tidsrum.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Efter sagens udfald tages anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke til følge."

Køn: Kvinde
Født den: 24. december 1967

Nationalitet: Kenya

Indrej setidspunkt : 26. november 19 95

Opholdsgrundlag: Ulovligt ophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

**Dom afsagt af retten i Århus den 17. januar 1996 (sag nr. SS
9542800-11)**

En 28-årig kvindelig statsborger fra Kenya, bosiddende i Holland, indrejste i Danmark den 26. november 1996, idet den pågældende via Generalkonsulatet i Amsterdam var meddelt visum med ret til 10 dages ophold indtil den 1. december 1995.

Pågældendes ophold her i landet i tiden fra den 2. december 1995 og frem til anholdelsestidspunktet den 12. december 1995 havde således været ulovligt, idet pågældendes visum var udløbet.

Ved dom afsagt af retten i Århus blev tiltalte idømt fængsel i 4 måneder for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, og ved i tiden indtil den 12. december 1995 at have indført 114,9 gram amfetamin fra Holland til Danmark og besidde dette med henblik på videreoverdragelse, ved samme dag at være fundet i besiddelse af ca. 12,825 gram tørrede hamplanter,
2. Udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 3, ved i tiden fra den 2. december 1995 til den 12. december 1995 at have opholdt sig ulovligt i Danmark, idet hendes visum var udløbet.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at hun kom til Danmark den 25. november 1995 for at besøge nogle venner i Århus samt for at forsøge at sælge nogle litografiske billeder i Danmark.

Hun var født i Kenya, hvor hun for ca. 5 år siden blev gift med en hollandsk statsborger. De flyttede siden til Holland, hvor hendes mand havde en forretning. Tiltalte havde en søn på 7 år, som boede sammen med tiltalte og hendes mand.

Tiltalte havde ingen familie i Danmark, men en del venner som hun besøgte ofte. Tiltalte erklærede, at hun ikke havde nogen speciel tilknytning til Danmark.

Udlændingestyrelsen udtalte, at tiltalte ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Efter udfaldet af straffesagen findes tiltalte, der fra den 2. december 1995 ulovligt har opholdt sig i landet, og som ingen (lovlig) tilknytning har til landet af nogen betydning, at burde udvises, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4. Indrejseforbudet, jf. udlændingelovens § 32, findes at burde begrænses til 5 år, således at indrejseforbudet udløber den 1. januar 2001."

Dom afsagt af Vestre Landsrets 1. afdeling den 29. marts 1996
(sag nr. S-0223-96)

Århus rets dom af 17. januar 1996 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpe af straffen, således at tiltalte blev idømt en ubetinget straf på ikke under 1 års fængsel.

Anklagemyndigheden påstod endvidere stadfæstelse for så vidt an-

gik dommens bestemmelse om udvisning, men således at indrejseforbudet skulle gælde for bestandigt, såfremt strafpåstanden blev taget til følge.

Straffen blev forhøjet til fængsel i 10 måneder.

Bestemmelsen om udvisning blev stadfæstet.

Retten udtalte følgende :

"Den indankede dom stadfæstes med den ændring, at straffen forhøjes til fængsel i 10 måneder."

Køn: Mand
Født den: 24. januar 1973
Nationalitet: England

Indrejsetidspunkt: 29. april 1995

Opholdsgrundlag: Ophold i medfør af EF/EØS-reglerne

Anvendt udvisnings-

bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byret den 16. april 1996 (sag nr. 369/96)

En 23-årig mandlig statsborger fra England indrejste i Danmark den 29. april 1995, hvorefter han den 14. juni 1995 indgav ansøgning om udstedelse af opholdsbevis i henhold til EF/EØS-bekendtgørelsen, idet han fremlagde en arbejdsgivererklæring af 16. juni 1995.

Styrelsen anmodede ved skrivelser af 22. juli 1995 og 2. november 1995 tiltalte om at fremsende en ny erklæring fra arbejdsgiveren. Styrelsen modtog ikke en sådan erklæring, hvorfor sagen ikke blev færdigbehandlet.

Ved Københavns Byrets dom blev tiltalte dømt for overtrædelse af straffelovens § 276 og § 279, ved den 21. september 1995 at have stjålet en tegnebog indeholdende kreditkort samt diverse personlige papirer fra forurettede, samt ved den 22. september 1995 at have bestemt personalet på Restaurant Exalon til at servere sig drikkevarer for ialt 1564 kr., idet tiltalte forinden havde afleveret et stjålet dinerskort, hvorefter han forlod stedet uden at afvente kvitteringsbilag, ligesom han den 3. november 1995 samme sted underskrev et kvitteringsbilag med falsk navn/ulæselig underskrift.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte udtalte om sine personlige forhold, at han boede sammen med en dansk pige, som han havde kendt i 3 år, og at de havde planlagt at gifte sig om et halvt år.

Udlændingestyrelsen udtalte, at tiltalte havde en kæreste her i landet, men at han ikke overfor direktoratet havde ikke oplyst nærmere herom.

Styrelsen fandt således ikke, at der var oplysninger om forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades. Man fandt derfor, at der burde nedlægges påstand om udvisning.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning med indrejseforbud i 5 år, jf. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Fastsættelsen af frihedsstraffen blev udsat og ville bortfalde efter en prøvetid på 2 år på betingelse af, at tiltalte ikke begik strafbart forhold i prøvetiden.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Efter det oplyste om tiltaltes tilknytning til Danmark findes der ikke fuldt tilstrækkelig grundlag for at tage påstanden om udvisning til følge, jf. udlændingelovens § 26."

Køn: Mand
Født den: 29. august 1961
Nationalitet: Jugoslavien
Indrejsetidspunkt: 8. januar 1992
Opholdsgrundlag: Asylansøger
Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Odense den 5. juli 1995 (sag nr. SS nr. 21/95 & 24/95)

En 34-årig mandlig statsborger fra Jugoslavien indrejste i Danmark den 8. januar 1992, hvorefter han ansøgte om asyl.

Ved dom afsagt af retten i Odense: blev tiltalte idømt fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, ved den 17. april 1995, i forening med en anden tiltalt, at have overfaldet 5 andre personer med et koben, således at de forurettede pådrog sig flænger i baghovedet samt sår i pande og næseryg og en enkelt fik ligeledes et 12 cm. langt sår på skulderen.

Af dommen fremgår ikke at tiltalte tidligere var straffet i Danmark.

Af retsbogen fremgik det om tiltaltes personlige forhold, at han i januar 1992 kom til Danmark med sin familie, en ægtefælle og en søn. Han blev skilt for VA år siden. Ægtefællen og sønnen boede for tiden ikke i Danmark. Tiltalte havde ansøgt om asyl i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i Danmark i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte føl-

gende:

"Efter karakteren af den udøvende straffelovs overtrædelse findes tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, at burde udvises. Efter § 32 bestemmes, at det forbydes de tiltalte at indrejse på ny i Danmark før den 1. juli 2000."

Dom afsagt af Østre Landsret den 23. april 1996 (sag nr. S-2617-95)

Odense rets dom af 5. juli 1995 blev anket af tiltalte med påstand om formildelse, navnlig således at bestemmelsen om udvisning bortfaldt.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Tiltalte forklarede i landsretten om sine personlige forhold, at han indrejste den 5. januar 1992. Han var desertør. Han kunne ikke rejse tilbage på grund af risiko for fængselsstraf. Han fik afslag på sin ansøgning om asyl i Flygtningenævnet. Han påregnede dog i lighed med de bosniske serbere at få permanent opholdstilladelse. Tiltaltes familie opholdt sig i det tidligere Jugoslavi- en.

Landretten fandt straffen passende bestemt og tiltrådte bestemmelsen om udvisning. Landsretten bemærkede følgende:

"Dommers bestemmelse om udvisning tiltrædes.

Landsretten stadfæster derfor dommen."

Køn: Kvinde
Født den: 19. maj 1960
Nationalitet: Thailand

Indrej setidspunkt : Den 10. december 1991

Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byrets 1. afdeling den 23. maj 1995 (sag nr. 454/1995)

En 35-årig kvindelig statsborger fra Thailand indrejste i Danmark den 10. december 1991, hvorefter hun den 2. marts 1992 indgik ægteskab med en dansk statsborger. Den 2. april 1992 blev hun meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2. Ved skrivelse af 2/2-95 blev hun meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ved dom af 23. maj 1995 afsagt af Københavns Byrets 1. afdeling blev den pågældende idømt en seraf af fængsel i 30 dage for overtrædelse af :

1. Straffelovens § 163, ved den 15. marts 1993 og den 11. februar 1994 i Direktoratet for Udlændinge, sammen med sin ægtefælle, at have underskrevet en erklæring om, at de siden deres ægteskabs indgåelse den 2. marts 1992 havde levet og fortsat samlevet i normalt ægteskab på deres fælles bolig, uanset dette ikke var tilfældet.
2. Udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 4, ved at have afgivet urigtige oplysninger som ovenfor nævnt, hvorved den af Direktoratet for Udlændinge den 2. april 1992 udstedte opholds- og arbejdstilladelse blev forlænget.

Tiltalte var ikke tidligere straffet her i landet.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for at påstand om udvisning burde undlades. Direktoratet fandt således, at der burde nedlægges påstand om udvisning.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum, jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. januar år 2000."

Dom afsagt af Østre Landsrets 15. afdeling den 26. april 1996
(sag nr. S-2192-95)

Københavns Byrets 1. afdelings dom af 23. maj 1995 blev anket af den pågældende med påstand om frifindelse for påstanden om udvisning og iøvrigt formildelse, evt. således at straffen blev gjort betinget, idet tiltalte for landsretten havde erkendt sig skyldig i den rejste tiltale.

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten fandt straffen passende bestemt og tiltrådte dommens bestemmelse om udvisning.

Landsretten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Københavns Byrets 1. afdelings dom i sagen mod stadfæstes."

Køn: Mand
Født den: 26. februar 1962
Nationalitet: Tyskland
Indrejsetidspunkt: 13. august 1995
Opholdsgrundlag: Turistophold
**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Østre Landsret den 24. maj 1996 (sag nr. S-0463-96)

En 34-årig tysk statsborger indrejste senest til Danmark den 13. august 1995 som turist.

Ved dom af 24. maj 1996 afsagt af Østre Landsret blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 3 år for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, ved den 13. august 1995 med henblik på videreoverdragelse at have indført 491,1 gram heroin fra Tyskland til Danmark via Rødbyhavn.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Direktoratet for Udlændinge udtalte, at den pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke i øvrigt forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde untlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud.

Retten bemærkede vedrørende udvisningspåstanden følgende :

" Tiltalte udvises af Danmark i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, med indrejseforbud for bestandig".

Køn: Mand
Født den: 1. marts 1953
Nationalitet: Tyrkiet

Indrejsetidspunkt: 29. september 1993

Opholdsgrundlag: Tidligere opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.
P.t. intet opholdsgrundlag.

Anvendt udvisningsbestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Randers den 14. marts 1996 (sag nr. SS 9515341-2)

En 42-årig mandlig statsborger fra Tyrkiet indrejste i Danmark den 29. september 1993, efter at være blevet meddelt opholds- og arbejdstilladelse i 12 måneder på grundlag af ægteskab med en herboende dansk statsborger. Tilladelsen blev ved skrivelse af 26. oktober 1994 forlænget til den 6. oktober 1995.

Ved Udlændingestyrelsens skrivelse af 11. december 1995 blev den pågældende meddelt afslag på forlængelse af sin opholdstilladelse under henvisning til, at samlivet mellem ham og hustruen var ophævet.

Denne afgørelse blev den 5. februar 1996 stadfæstet af Indenrigsministeriet, der i forbindelse hermed fastsatte en udrejsefrist til den 5. marts 1996.

Den 19. januar 1996 indgik den pågældende på ny ægteskab med en anden dansk statsborger. Pågældende havde på domstidspunktet endnu ikke indgivet ansøgning om opholdstilladelse på grundlag af dette ægteskab.

Ved dom af 14. marts 1996 afsagt af retten i Randers blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 30 dage for overtrædelse af:

1. Udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 4, ved den 17. april 1993 i Tyrkiet at have indgået ægteskab med en herboende dansk statsborger alene med det formål at skaffe sig opholds- og arbejdstilladelse i Danmark, hvorpå tiltalte ved urigtige oplysninger og svingagtig fortielse om ægteskabet skaffede sig tilladelse til ophold og arbejde i Danmark.
2. Straffelovens § 163, ved i retsforhold, som vedkommer det offentlige, at have afgivet urigtige skriftlige erklæringer, idet tiltalte den 30. august 1994 og den 19. september 1995 i strid med sandheden skriftligt over for Direktoratet for Udlændinge erklærede, at de siden ægteskabets indgåelse havde levet og fortsat levede sammen i normalt ægteskab på deres fælles bolig.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Udlændingestyrelsen udtalte, at pågældende efter det oplyste ikke havde nogen tilknytning til Danmark, ligesom der ikke i øvrigt forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades. Styrelsen fandt ikke, at det burde føre til en ændret vurdering, at den pågældende den 19. januar 1996 på ny havde indgået ægteskab med en dansk statsborger.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i en af retten fastsat periode, jfr. udlændingelovens § 24, nr. 4, jfr. § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten bemærkede følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Den nedlagte påstand om udvisning tages til følge. Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud til den 1. januar 2001."

Dom afsagt af Vestre Landsret den 10. juni 1996 (sag nr. S-0993-96)

Randers rets dom blev af tiltalte indanket for Vestre Landsret med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Landsretten fandt straffen passende, og bemærkede følgende vedrørende påstanden om udvisning:

"Da en udvisning ikke kan antages at virke særligt belastende, jf. udlændingelovens § 26, tiltrædes det, at der i medfør af de påberåbte bestemmelser er truffet bestemmelse om udvisning med indrejseforbud som sket."

Køn: Mand
Født den: 1. juni 1946
Nationalitet: Statsløs palæstinenser
Indrejsetidspunkt: 21. februar 1996
Opholdsgrundlag: Turistvisum
Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Århus den 26. april 1996 (sag nr. SS 9601444-9)

En 50-årig statsløs palæstinenser indrejste i Danmark den 21. februar 1996 som turist.

Ved dom afsagt af retten i Århus blev tiltalte idømt fængsel i 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 245, ved den 3. april 1996 i Brabrand, at have stukket forurettede i venstre skulder med en kniv, hvorved knivsbladet, knækkede og satte sig fast i venstre skulderblad, hvor det måtte opereres ud.

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han var født i Libanon, men var syrisk statsborger. Han havde fået asyl i Tyskland. I Danmark boede tiltaltes datter, barnebarn og bror.

Udlændingestyrelsen udtalte, at pågældende ingen tilknytning havde til Danmark, ligesom der iøvrigt ikke var oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om udvisning af tiltalte i 5 år.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Efter udlændingelovens § 49, stk. 1., jf. § 24, nr. 4, udvises tiltalte af Danmark med indrejseforbud i 5 år, jf. § 32, stk. 1."

Dom afsagt af Vestre Landsret den 12. juni 1996 (sag nr. S-1147-96)

Århus rets dom af 26. april 1996 blev anket af tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden påstod skærkelse.

Tiltalte forklarede supplerende, at han p.t. var bosat i Flensborg. Af dommen fremgik ligeledes, at tiltaltes 14-årige søn samt tiltaltes hustru opholdt sig her i landet.

Landsretten fandt straffen passende og udtalte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"...det tiltrædes, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, er udvist med indrejseforbud i 5 år. De i udlændingelovens § 26 nævnte hensyn kan ikke føre til et andet resultat."

Landsretten stadfæstede derfor dommen.

Køn: Mand
Født den: 25. december 1972

Nationalitet: Norge

Indrejsetidspunkt: Den 24. juni 1996

Opholdsgrundlag: Turistophold

Anvendt udvisnings-
bestemmelse: Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af kriminalretten i Hjørring den 29. juli 1996 (sag nr. SS 162/96)

En 24-årig mandlig statsborger fra Norge indrejste i Danmark den 24. juni 1996. Efter det oplyste opholdte han sig som turist i Danmark.

Ved dom af 29. juli 1996 afsagt af kriminalretten i Hjørring blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 60 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved den 24. juni 1996 kort efter han var blevet anholdt under transport i en af politiets patruljevogne at have spyttet efter en politiassistent, hvorefter han bed en anden politiassistent i højre side af brystkassen med skade til følge og udtalte: "Ha, jeg er smittet med Aids."

Tiltalte var ikke tidligere straffet i Danmark.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud i 5 år, jfr. udlændingelovens § 24, stk. 4.

Retten tog ikke påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"I dommer stemmer for at tage den nedlagte påstand om udvisning med 5 års indrejseforbud til følge. Der er herved lagt vægt på, at en sådan sanktion må antages at have en præventiv betydning.

2 dommere stemmer for, at påstanden ikke tages til følge. Der er herved lagt vægt på, at der under den tidligere udlændingelov alene blev nedlagt påstand om udvisning i voldssager af grovere karakter, og der foreligger ikke oplysning om, at der ved den nugældende lov er tilsigtet en skærpelse af den hidtidige praksis, ligesom der ikke foreligger oplysning om retspraksis i denne retning. Der er tillige henset til, at der i voldssager ikke er samme recidivfrekvens som i f.eks. narkosager og sager om berigelseskriminalitet, hvor der også tidligere generelt er sket udvisning i sager, der er omfattet af udlændingelovens § 24, stk. 4.

Der afsiges dom efter stemmeflertal."

Køn: Mand
Født den: 23. juli 1967
Nationalitet: Amerika

Indrejsetidspunkt: Seneste indrejse i februar 1995. Tidligere haft ophold, i Danmark i perioden fra juli 1989 til maj 1993.

Opholdsgrundlag: Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af Københavns Byrets 20. afdeling den 25. marts 1996
(sag nr. 4528/1996)

En 29-årig amerikansk statsborger indrejste i Danmark i juli 1989. Den 13. juli blev han meddelt opholds- og arbejdstilladelse på grundlag af ægteskab indgået med en dansk statsborger den 31. februar 1988.

Den 24. december 1989 fik ægteparret en søn.

Den 1. december 1990 fraflyttede tiltalte den fælles bopæl, hvorefter parterne indgav anmodning om separation og den 15. april 1991 blev ægtefællerne skilt. Tiltalte blev tilkendt samværsret med sønnen hver 2. weekend samt. hver 2. mandag.

Den 19. februar 1991 blev tiltalte meddelt permanent opholds- og arbejdstilladelse her i landet under hensyn til, at han havde et barn med sin fraseparerede hustru, og under hensyn til, at han var tilkendt samværsret med fællesbarnet.

Den 1. maj 1993 udrejste han fra Danmark til USA.

Den 28. april 1995 indgav tiltalte ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse, idet han oplyste,, at han den 9. februar 1995 påny var indrejst i Danmark, og nu ønskede at bosætte sig her i

landet for at kunne se sit barn. Han oplyste, at han af økonomiske årsager ikke tidligere havde været i stand til at rejse tilbage til Danmark. Endvidere havde han den 12. marts 1993 giftet sig med en anden dansk statsborger, men parret ønskede at blive skilt.

Udlændingestyrelsen meddelte den pågældende, at hans opholdstilladelse var bortfaldet i medfør af udlændingelovens § 17, og at der ikke var grundlag for at meddele ham opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4. Det forhold, at tiltalte på ny havde indgået ægteskab med en dansk statsborger i begyndelsen af marts 1993, fandtes ikke at kunne begrunde en anden afgørelse.

Ved dom af 25. marts 1996 afsagt af Københavns Byrets 20. afdeling blev den pågældende idømt en straf af fængsel i 2 år for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2, jfr. stk. 1, nr. 1, jfr. § 21, ved den 20. september 1995 i en kiosk ved trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold at have forsøgt at fratage eller aftvinge indehaveren penge, idet han rettede et skarpladt afkortet haglgevær mod indehaveren og udtalte, at han skulle give ham penge, hvilket han gentog, hvorpå han knækkede haglgeværet, hvorefter tiltaltes forehavende mislykkedes, idet to skud gik af og ramte indehaveren.

Desuden for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk.1, jfr. § 2, stk. 1, jfr. § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, ved den 20. september 1995 i samme kiosk som ovenfor beskrevet uden tilladelse at have besiddet og benyttet et afkortet haglgevær, ligesom han var i besiddelse af 9 haglpatroner.

Tiltalte var tidligere straffet

1. Ved Københavns Byrets dom af 5. januar 1990 efter straffelovens § 244 og § 291, stk. 1, med fængsel i 30 dage, betinget, 2 års prøvetid, tillægsbøde 500 kr.,
2. Ved bødetillæg af 2. februar 1990 fra politimesteren i Gladsaxe efter straffelovens § 291, stk. 1, med en bøde på 1.500 kr.,
3. Ved Københavns Byrets dom af 5. marts 1992 efter straffelovens

§ 285, stk. I, jfr. § 276, med en fællesstraf af fængsel i 60 dage, betinget, 2 års prøvetid, 1 års tilsyn af Kriminalforsorgen med særvilkår, og

4. Ved Københavns Byrets dom af 2., marts 1993 efter straffelovens § 244, og § 291, stk. 1, med en samlet straf, der tillige omfattede den betingede dom af 5. marts 1992, af fængsel i 3 måneder, heraf 50 dage betinget. Prøvetid 1 års, tilsyn af Kriminalforsorgen med særvilkår.

Udlændingestyrelsen udtalte, at der under henvisning til, at tiltalte udrejste fra Danmark den 15. januar 1993 og først indrejste igen den 9. februar 1995, og til hans forhold til sønnen, ikke fandtes at være forhold, som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne begrunde, at påstand om udvisning burde undlades.

Anklagemyndigheden nedlagde i forbindelse med sagen påstand om udvisning af Danmark med indrejseforbud for bestandig, jfr. udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 24, nr. 4, og § 32, stk. 1.

Retten tog påstanden om udvisning til følge. Retten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud gældende indtil den 1. januar 2006."

Dom afsagt af Østre Landsrets 18. afdeling den 6. august 1996
(sag nr. S-1288-96)

Københavns Byrets dom af 25. marts 1996 blev anket af den pågældende med påstand om frifindelse for så vidt angår udvisningspåstanden og iøvrigt til formildelse.

Anklagemyndigheden påstod skærpelse af straffen og udvisning for bestandig.

Landsretten forhøjede straffen til fængsel i 2 år og 6 måneder, og ændrede bestemmelsen om udvisning, således at denne i stedet skete for bestandig.

Landsretten anførte følgende vedrørende beslutningen:

"Under hensyn til den meget farlige kriminalitet, som tiltalte har begået, - og hvis farlighed understreges af den særdeles alvorlige legemsskade, som den truede pådrog sig, da det oversavede jagtgevær gik af ved tiltaltes håndtering af dette - findes straffen at burde forhøjes til fængsel i 2 år og 6 måneder.

Det tiltrædes, at tiltalte er blevet udvist i henhold til udlændingelovens § 24, nr. 4. Udvisning findes at burde ske for bestandig. Udlændingelovens § 26 findes ikke i dette tilfælde at kunne føre til et andet resultat."

\

Køn: Mand
Født den: 1. marts 1958
Nationalitet: Polen
Indrejsetidspunkt: 30. marts 1996
Opholdsgrundlag: Visumfrit ophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Holstebro den 10. juni 1996 (sag nr. 92/1996)

Tiltalte, der var polsk statsborger, indrejste den 30. marts 1996 visumfrit her i landet.

Pågældende blev ved Holstebro rets dom af 10. juni 1996 idømt fængsel i 1 år og 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 284, jf. § 276, ved sammen med en landsmand af en uidentificeret person at have modtaget 521 stk. brillestel og 177 stk. solbriller til en værdi af i alt 1.052.000 kroner, uagtet at pågældende viste, at disse stammede fra et tyveri.

Pågældende var ikke tidligere straffet i Danmark, men var i Polen i 1990 og 1993 straffet for tyveri.

I Udlændingestyrelsens udtalelse til brug for sagen anførtes vedrørende tiltaltes personlige forhold, at pågældende efter det oplyste ingen tilknytning havde til Danmark, og at der ikke i øvrigt forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades. Udlændingestyrelsen anbefalede på denne baggrund, at der i forbindelse med straffesagen skulle nedlægges påstand om udvisning af tiltalte.

Anklagemyndigheden havde i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, nedlagt påstand om udvis-

ning med indrejseforbud gældende for bestandig.

Retten tog påstanden om udvisning til følge og udtalte følgende:

" (De) tiltalte udvises af landet med indrejseforbud for tiden indtil den 1. juli 2006" .

Dom afsagt af Vestre Landsret den 29. oktober 1996 (sag nr. S 1364-96)

Holstebro rets dom af 10. juni 1996 blev af tiltalte anket til Vestre Landsret med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod domfældelse i overensstemmelse med tiltalen for byretten samt skærpelse, og gentog påstanden om udvisning for bestandig.

Landsretten stadfæstede byrettens dom og anførte vedrørende udvisningspåstanden følgende:

"Da straffen og dommens bestemmelser om udvisning og indrejseforbud findes passende bestemt, stadfæster landsretten dommen i denne henseende, dog således at indrejseforbuddet skal være gældende frem til 1. januar 2007".

Køn: Mand
Født den: 4. september 1969

Nationalitet: Polen

Indrejsetidspunkt: 30. marts 1996

Opholdsgrundlag: Visumfrit ophold

**Anvendt udvisnings-
bestemmelse:** Udlændingelovens § 24, nr. 4

Dom afsagt af retten i Holstebro den 10. juni 1996 (sag nr. 92/1996)

Tiltalte, der var polsk statsborger, indrejste den 30. marts 1996 visumfrit i Danmark, hvortil han alene rejste for at hente varer. Pågældende havde tidligere været i Danmark 3 gange i 1995, ligeledes på korttidsophold.

Tiltalte blev ved Holstebro rets dom af 10. juni 1996 idømt fængsel af 1 år og 9 måneder, for overtrædelse af:

1. Straffelovens § 284, jf. § 276, jf. § 286, stk. 3, ved af en uidentificeret person at have modtaget 521 stk. brillestel og 177 stk. solbriller til en værdi af i alt 1.052.000 kroner, der stammede fra et tyveri.
2. Straffelovens § 276, jf. § 286, stk. 1, ved sammen med en eller flere uidentificerede personer at have stjålet vindjakker, læderjakker og damelingeri til en samlet værdi af 862.500,00 kroner.

I Udlændingestyrelsens udtalelse til brug for sagen anførtes vedrørende tiltalte personlige forhold, at pågældende efter det oplyste ingen tilknytning havde til Danmark, og at der ikke i øvrigt forelå oplysninger om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kunne tale for, at påstand om udvisning burde undlades. Udlændingestyrelsen anbefalede på denne baggrund, at der i for-

bindelse med straffesagen skulle nedlægges påstand om udvisning af tiltalte.

Anklagemyndigheden havde i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 4, jf. § 32, stk. 1, nedlagt påstand om udvisning med indrejseforbud gældende for bestandig.

Retten tog påstanden om udvisning til følge og udtalte følgende:

"(De) tiltalte udvises af landet med indrejseforbud for tiden indtil den 1. juli 2006".

Dom afsagt af Vestre Landsret den 29. oktober 1996 (sag nr. S-1364-96)

Holstebro rets dom af 10. juni 1996 blev af tiltalte anket til Vestre Landsret med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden påstod domfældelse i overensstemmelse med tiltalen for byretten samt skærpelse, og gentog påstanden om udvisning for bestandig.

Landsretten stadfæstede byrettens dom og anførte følgende vedrørende udvisningspåstanden:

"Da straffen og dømmens bestemmelser om udvisning og indrejseforbud findes passende bestemt, stadfæster landsretten dommen i denne henseende, dog således at indrejseforbuddet skal være gældende frem til 1. januar 2007."

Bilag B

Sagsresuméer i 57 sager (vedrørende 51 personer), hvori Flygtningenævnet i perioden fra den 1. oktober 1983 til den 1. november 1996 har afgivet udtalelse til anklagemyndigheden i medfør af udlændingelovens § 57.

Statsborger i: Uruguay

født den 15/11 1959

Indrejsetidspunkt: 2/11 1981

Status :

Optaget på flygtningekvoten for 1981 ved Justitsministeriets skrivelse af 21/10 1981 (K-status). Asylgrundlaget har på tidspunktet for udarbejdelsen af oversigten ikke umiddelbart kunnet udfindes.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet : 26/7 1985.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 28/10 1985.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Gladsaxe kriminalrets dom af 29/10 1985 (§ 925). Fundet skyldig i røveri efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1. Idømt fængsel i 6 år. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet (begrundelsen omfatter 2 personer) :

"Under hensyn til den fastsatte straf samt arten og grovheden af den begåede kriminalitet, og idet ingen af de i udlændingelovens § 26 nævnte hensyn findes at kunne føre til andet resultat, findes de tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 22, nr. 3, jfr. § 32, stk. 1, at burde udvises af landet med indrejseforbud gældende for bestandig".

**Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8,
(tidl. stk. 4):**

Rigspolitiet fastsatte udrejsefristen til "straks efter udstået straf". Forkyndt den 19/2 1986. Udrejsefristen stadfæstet af Justitsministeriet ved skrivelse af 5/9 1986.

Udsendelse :

Efter eget ønske udsendt (uledsaget) med fly til Argentina med åben billet til Uruguay den 26/9 1988 sammen med ægtefælle og barn.

Statsborger i: Uruguay

født den 8/5 1947

Indrejsetidspunkt: 15/12 1980

Status :

Optaget på flygtningekvoten for 1980 ved Justitsministeriets skrivelse af 21/11 1980 (K-status). Asylgrundlaget har på tidspunktet for udarbejdelsen af oversigten ikke umiddelbart kunnet udfindes.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 26/7 1985.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 28/10 1985.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Gladsaxe kriminalrets dom af 29/10 1985 (§ 925). Fundet skyldig i røveri efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1. Idømt fængsel i 6 år. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet (begrundelsen omfatter 2 personer):

"Under hensyn til den fastsatte straf samt arten og grovheden af den begåede kriminalitet, og idet ingen af de i udlændingelovens § 26 nævnte hensyn findes at kunne føre til andet resultat, findes de tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 22, nr. 3, jfr. § 32, stk. 1, at burde udvises af landet med indrejseforbud gældende for bestandig."

**Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8,
(tidl. stk. 4) :**

Rigspolitiet fastsatte udrejsefristen til "efter udstået straf". Forkyndt den 1/9 1987. Udrejsefristen stadfæstet af Justitsministeriet ved skrivelse af 25/1 1988.

Udsendelse:

Efter eget ønske udsendt (uledsaget) med fly til Uruguay via Brasilien den 30/9 1988.

Statsborger i: Iran

født den 6/3 1961

Indrejsetidspunkt: 11/3 1984

Status :

F-status meddelt den 12/9 1984 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han efter aftjening af 2 måneders værnepligt var deserteret i forbindelse med en orlov, idet han ikke ønskede at blive; sendt til fronten. Udrejst illegalt af Iran.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 23/10 1986.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenaevnet: 19/11 1986.

Flygtningenaevnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Vestre Landsrets nævningedom af 2/4 1987. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1 og 2, jf. § 21, og § 285, stk. 1, jf. § 276. Idømt fængsel i 6 år. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Da betingelserne for udvisning af tiltalte efter udlændingelovens § 22, nr. 2 og 3, er til stede, og da de hensyn, der er nævnt i § 26, ikke her over for kan føre til, at udvisning ikke skal ske, udvises han af Danmark med indrejseforbud for bestandig, jfr. § 49, stk. 1, jfr. § 32, stk. 1".

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte udrejsefristen til "efter udstået straf". Forkyndt den 6/7 1987.

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Ved kendelse af 13/10 1988 afviste retten i Nyborg en begæring om at få bedømt udvisningen, jf. udi. § 50, stk. 2, da "der ikke er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold".

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Politimesteren i Nyborg bestemte ved skrivelse af 3/10 1989, at udi. § 31 ikke var til hinder for udsendelse til Iran. Politimesteren begrundede afgørelsen således:

"Jeg skal i den anledning meddele Dem, at jeg efter en gennemgang af ovennævnte døm finder at kunne lægge til grund, at De må antages at frembyde nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og jeg finder således ikke, at § 31 i nævnte lov vil hindre en udsendelse til Iran."

Flygtningenævnet stadfæstede ved beslutning af 29/12 1989 politimesterens afgørelse. Nævnet begrundede afgørelsen således:

"Under hensyn til karakteren og antallet af de forhold, . . . blev dømt for ved Vestre Landsrets døm af 2. april 1987, og til udfaldet af dømmen finder Flygtningenævnet, at der har været tale om særligt farlige forbrydelser. Under hensyn til indholdet af de lægelige udtalelser, der forelå under straffesagen, og til at . . . ved dømmen blev udvist i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2 og nr. 3, samtidig med at udlændingelovens § 26 ikke kunne bringes i anvendelse, finder Flygtningenævnet, at det må antages, at . . . frembyder en så nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at der trods han asylstatus ikke er noget til hinder for, at han

udsendes til Iran, jf. udlændingelovens § 31".

Flygtningenævnet fastholdt afgørelsen ved skrivelse af 6/6 1990.

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Nyborg rets kendelse af 20/9 1990. Den af Vestre Landsret ved dom af 2/4 1987 truffede bestemmelse om, at efter endt strafafsoning skulle udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig, ophævedes. Retten begrundede afgørelsen således:

"Da domfældte ved Vestre Landsrets dom af 2. april 1987 er blevet udvist af Danmark i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2 og 3 samtidig med, at lovens § 26 ikke kunne bringes i anvendelse og da Flygtningenævnet i en afgørelse af 29. december 1989 har skønnet, at udlændingelovens § 31 ikke var til hinder for en udvisning af domfældte til Iran, idet domfældte frembød en nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, finder retten, at de faktiske oplysninger om risikoen for, at domfældte vil lide overlast i Iran, såfremt han udvises, ikke er væsentlig anderledes end på tidspunktet for domfældelsen i april 1987.

Da det imidlertid af Justitsministeriets notat af 26. april 1990 fremgår, at en udvisning af domfældte til en stat, hvor der er risiko for, at den pågældende udsættes for tortur m.v., kan blive anset for en overtrædelse af artikel 3 i Den europæiske Menneskerettighedskonvention, og da tillægsprotokol nr. 6 til konventionen, der er ratificeret af Danmark, i artikel 1 indeholder et forbud mod dødsstraf i fredstid, og en udvisning til et land, der anvender dødsstraf, muligvis vil blive betragtet som en krænkelse af tillægsprotokollens artikel 1, finder retten, at der foreligger en væsentlig ændring i den retlige vurdering af domfældtes asylretlige situation, således at retten i medfør af udlændingelovens § 50 bør tage stilling til, om udvisning skal ske.

Da det, således som sagen er oplyst, ikke kan udelukkes, at domfældte , såfremt han udvises til Iran, vil blive retsforfulgt

i Iran, og da det ikke kan udelukkes, at han herunder risikerer at blive henrettet, finder retten, at en udvisning af kan være en krænkelse af Den europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og tillægsprotokol nr. 6 artikel 1.

Retten finder det herefter betænkeligt at udvise efter endt strafafsoning, hvorfor det i medfør af udlændingelovens § 50 bestemmes....."

Østre Landsrets kendelse af 6/11 1990. Begæringen om ophævelse af den idømte udvisning blev ikke taget til følge. Landsretten begrundede afgørelsen således:

"Landsretten kan tiltræde, at de faktiske oplysninger om risikoen for, at domfældte vil lide overlast i Iran, såfremt han udvises, ikke er væsentlig anderledes end på tidspunktet for domfældelsen i april 1987.

Det retlige grundlag, navnlig i menneskerettighedskonventionens art. 3 og i tillægsprotokol nr. 6 er ligeledes uændret.

Den omstændighed, at der siden dommen ved justitsministeriets notat af 26. april 1990 er fremkommet en retlig vurdering af konventionen og tillægsprotokollen kan ikke betragtes således, at der derved er sket væsentlige ændringer i indkæredes forhold."

Herefter er der ikke grundlag for i medfør af udlændingelovens § 50 at ophæve dommens bestemmelse om udvisning."

Højesterets kendelse af 2/5 1991. Stadfæstelse af Østre Landsrets kendelse. Højesteret begrundede afgørelsen således:

"Efter beskaffenheden af de af kærende i Iran begåede strafbare forhold er der ikke grund til at antage, at der ved udvisning af ham vil ske krænkelse af Menneskerettighedskonventionen. Der er endvidere ikke særligt grundlag for at antage, at kærende i Iran vil blive strafforfulgt for de forhold, der blev pådømt ved Vestre Landsrets dom af 2. april 1987, således at en udvisning af denne grund ville være i strid med konventionen.

Herefter og i øvrigt af de grunde, der er anført af landsretten, stadfæster Højesteret kendelsen."

Klage til Den Europæiske Menneskerettighedskommission:

Ved en afgørelse af 14/10 1991 anså Menneskerettighedskommissionen "the application inadmissible".

Klage til FN's komité mod tortur:

Ved skrivelse af 10/2 1992 afslog Justitsministeriet at tillægge en klage til Torturkomitéen opsættende virkning .

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Rapport om afhøring den 4/3 1992 af udlændingen om udsendelse .

Ved skrivelse af 6/3 1992 anmodede Rigspolitiet Direktoratet for Udlændinge om at tage stilling til udsendelsesspørgsmålet i relation til udi. § 31.

Ved skrivelse af 18/3 1992 meddelte Direktoratet for Udlændinge, at udlændingelovens § 31 ikke stillede sig hindrende i vejen for udsendelse til Iran. Direktoratet begrundede afgørelsen således:

"Direktoratet finder ikke, at der foreligger oplysninger om omstændigheder af en sådan karakter, at udsendelsen ikke kan ske, jfr. udlændingelovens § 31.

Man skal herved henvise til, at De ved Vestre Landsrets dom af 02.04.1987 er udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig, at politimesteren i Nyborg den 03.10.1989 meddelte Dem, at udlændingelovens § 31 ikke var til hinder for at De kunne udsendes til Iran, hvilken afgørelse Flygtningenævnet stadfæstede ved beslutning af 29.12.1989 at. Højesteret ved kendelse af 02.05.1991 stadfæstede Østre Landsrets kendelse af 06.11.1990, hvorefter Deres begæring om ophævelse af den ved Vestre Landsrets dom af 02.04.1987 idømte ud-

visning for bestandig ikke blev taget til følge, og at sagen har været forelagt for Den Europæiske Menneskerettighedskommission, der den 14.10. 1991 afviste Deres klage.

Også efter det, De nu har anført, finder direktoratet, at udlændingelovens § 31 ikke stiller sig hindrende i vejen for, at De - som fastslået i de ovennævnte afgørelser - vil kunne udsendes til Iran."

Flygtningenævnets afgørelse af 5/5 1992. Stadfæstelse. Nævnet begrundede afgørelsen således:

"I den anledning skal Flygtningenævnet meddele, at nævnet ikke kan lægge de oplysninger om Deres asylmotiv, som De nu er fremkommet med, til grund ved sagens afgørelse. Nævnet må herefter fastholde sine tidligere afgørelser i sagen og begrundelsen herfor og finder således heller ikke grundlag for at ændre Direktoratet for Udlændinges afgørelse af 18. marts 1992."

Udsendelse :

Ved skrivelse af ? bestemte Direktoratet for Udlændinge, at udlændingen skulle udsendes af landet ved politiets foranstaltning straks efter udståelsen af den idømte straf, jf. udi. § 46, stk. 1, jf. § 30.

Ledsaget tvangsmæssigt udsendt den 8/5 1992 til Iran.

Statsborger i: Uruguay

født den 8/12 1931

Indrejsetidspunkt: 15/12 1980

Status :

Optaget på flygtningekvoten for 1980 ved Justitsministeriets skrivelse af 21/11 1980 (K-status). Som asylgrundlag henvist til, at han fra 1965 til 1967 fungerede som propagandasekretær for MRO. Blev i 1969 medlem af FARO. Hans aktiviteter bestod i konstruktion af skjulesteder for medlemmer og propaganda.materiale samt chaufførvirk-somhed. Tilbageholdt af myndighederne i 1970 og efterfølgende i 1975 idømt 8 års fængsel af en militærdomstol for assistance af statsfjendtlig karakter samt deltagelse i røveri. Løsladt i 1979, men pålagt meldepligt til militær enhed. Bopæl jævnligt ransaget. I 1980 tilbageholdt i 17 dage. På ny pålagt meldepligt. Eftersøgt af militæret. Udrejst til Brasilien.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet : 13/11 1986 og 4/3 1987.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 17/12 1986 og 26/3 1987.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Gladsaxe kriminalrets dom af 10/2 1987 (§ 925) . Fundet skyldig i røveri efter streiffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1. Idømt fængsel i 6 år. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmål:

"Under hensyn til den fastsatte straf samt arten og grovheden af den begåede kriminalitet, og idet heroverfor ingen af de i udlændingelovens § 26 nævnte hensyn findes at kunne føre til andet resultat, findes tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 22, nr. 3, jfr. § 32, stk. 1, at burde udvises af landet med indrejseforbud gældende for bestandig. Det bemærkes herved, at retten ved afgørelsen af, om udvisning i betragtning af det begåede meget graverende forhold må antages at ville virke særlig belastende, særlig har han lagt vægt på, at tiltalte, hans hustru og deres to børn alle er statsborgere i Uruguay, hvorfra de bortset fra det yngste barn, der er født her i landet, den 15. december 1980 indrejste hertil, at der efter det oplyste ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at det på grund af risiko for politisk forfølgelse eller af andre lignende tungtvejende grunde vil være forbundet med vanskeligheder for tiltalte påny at bosætte sig i eller for hans familie at følge ham til hjemlandet, at udbyttet af røveriet efter tiltaltes forklaring blandt andet skulle benyttes til at skaffe hans familie og andre i hans bekendtskabskreds mulighed for at rejse dertil, at tiltaltes hustru efter anmodning af tiltalte, inden han umiddelbart efter røveriet uden at underrette hende herom forlod Danmark, har indgivet begæring om separation, og at tiltalte først har genoptaget forbindelsen med hende, da han efter at være blevet efterlyst gennem interpol i februar 1985 var blevet anholdt i Argentina."

Dom i ankeinstans :

Østre Landsrets ankedom af 25/6 1987. Stadfæstelse. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Også efter de for landsretten foreliggende oplysninger findes tiltalte af de i kriminalrettens dom anførte grunde efter de nævnte bestemmelser at burde udvises af landet med indrejseforbud for bestandig."

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4) :

Rigspolitiet fastsatte udrejsefristen til "efter udstået straf". Forkyndt den 13/1 1988.

Udsendelse :

Efter eget ønske udsendt (ledsaget) med fly til Brasilien den 12/8 1988.

Statsborger i: Iran

født den 25/9 1953

Indrejsetidspunkt: 22/6 1985

Status:

F-status meddelt den 11/4 1986 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han havde været shah-tilhænger og monarkist. Anholdt fire gange, blandt andet fordi han havde spillet musik og fulgtes med sin senere ægtefælle på gaden. Under en anholdelse straffet med piskeslag. Indkaldt til militæret gennem medierne, men undladt at give møde.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 23/1 1987.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 18/3 1987.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Horsens rets dom af 26/6 1987 (§925a). Fundet skyldig i manddrab efter straffelovens § 237. Frifundet for straf i henhold til straffelovens § 16, stk. 1, 1. pkt. Dømt til psykiatrisk behandling på hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og af Kriminalforsorgen under udskrivning. Udvist med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 22. Beslutningen om udvisning var ikke nærmere begrundet. Der protesteredes ikke mod udvisningspåstanden med henvisning til udlændingelovens § 22.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4) : ?

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Ved Horsens rets kendelse af 4/6 1992 ophævedes den idømte foranstaltning om psykiatrisk behandling på hospital for sindslidende. Samtidig traf retten følgende afgørelse i relation til dommens bestemmelse om udvisning:

"Retten lægger vægt på følgende momenter:

- Domfældte har nu boet ca. 7 år i Danmark.
- Han taler ganske godt dansk.
- Han kan nu klare sig, og har en vis kontakt med andre her i landet på en måde, der ganske vist ikke svarer til dansk hjemmehygge og mentalitet.
Han har efter det oplyste nærmest ingen kontakt med sit hjemland.
- Han er i en vis grad aktiv med musik og billedkunst.
- Det findes mest sandsynligt efter den lægelige erklæring, at en udvisning vil medføre et psykisk tilbageslag.

Ved en samlet vurdering af alle disse faktorer finder retten, at bestemmelsen om udvisning skal ophæves."

Vestre Landsrets kendelse af 28/4 1993: Stadfæstelse. For så vidt angår udvisningsspørgsmålet udtalte landsretten følgende:

"Den sag, der gav anledning til at . . . i 1987 blev udvist med indrejseforbud for bestandig, førte efter det oplyste til, at han blev skilt eller separeret, og at hans ægtefælle rejste tilbage til Iran . . . har gennemgået en lægelig behandling og må nu anses for helbredt for sin sindssygdom. I det meste af den tid, der er gået siden dommen, har han boet i sin egen lejlighed uden for hospitalens område og har på den måde vist, at han kan klare sig selv i den praktiske hverdag. Han har lært at tale dansk i rimeligt omfang. Han har fået udviklet sine evner til at male og spille og komponere musik. Hans forældre i Iran er nu døde, og han har ingen forbindelse med sine søskende og dermed ingen forbindelse til Iran.

En samlet vurdering af . . . situation på disse punkter sammenlignet med situationen i 1987 fører til, at der er indtrådt væsentlige ændringer i hans forhold. Under hensyn hertil tiltrædes det, at dommens bestemmelse om udvisning med indrejseforbud for bestandig er ophævet, jf. flygtningelovens § 50, stk. 1, jf. § 26."

Til brug for kæremålet indhentedes statsadvokaten en fornyet § 57-udtalelse af 9/3 1993 fra Flygtningenævnet.

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

DFU udstedte den 10/12 1993 kort D og fremmedpas.

Statsborger i: Uganda

født den 24/1 1943

Indrejsetidspunkt: 22/6 1978

Status :

K-status meddelt den 4/8 1978 af Justitsministeriet. Asylgrundlaget har på tidspunktet for udarbejdelsen af oversigten ikke umiddelbart kunnet udfindes.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet : 30/7 1987.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 8/9 1987.

Flygtningenævnet fandt, **at** man ikke på det foreliggende grundlag var i stand til at udtale sig nærmere om, hvorvidt det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede.

Dom i 1. instans:

Københavns byrets dom af 9/9 1987. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, jf. lov om euforiserende stoffer. Idømt fængsel i 3 år. Der ses ikke at være nedlagt påstand om udvisning.

Dom i ankeinstans:

Østre Landsrets ankeendom af 15/10 1987. Stadfæstelse, dog idømt fængsel i 3 år og 6 måneder. Udvisningsspørgsmålet ses ikke berørt.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte udrejsefristen til "efter udstået straf".

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Glostrup kriminalrets kendelse af 2/6 1994. Bestemmelsen om udvisning med indrejseforbud for bestandig opretholdtes. Retten begrundede afgørelsen således:

"Da der ikke findes at være indtrådt væsentlige ændringer i domfældtes forhold, hverken med hensyn til hans helbredstilstand eller personlige forhold i øvrigt, eller med hensyn til risikoen for at han vil lide overlast i sit hjemland eller andet land, hvor han kan forventes at tage ophold, jfr. udlændingelovens § 26, nr. 1 og nr. 5,".

Østre Landsrets kendelse af 1/7 1994. Stadfæstelse i henhold til de af byretten anførte grunde.

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Rigspolitiet forelagde ved skrivelse af 15/12 1995 udsendelsesspørgsmålet efter udlændingelovens § 31 for Udlændingestyrelsen til afgørelse. Den 2/8 1996 traf Udlændingestyrelsen følgende afgørelse:

Udlændingestyrelsen skal herved meddele, at man under henvisning til de foreliggende oplysninger om forholdene i Irak finder, at De ved en tilbagevenden til Irak vil være i risiko for at blive udsat for en forfølgelse, som er asylbegrundende i henhold til udlændingelovens § 7, stk. 2.

De er imidlertid ved Vestre Landsrets døm af 15. juni 1988 idømt 12 års fængsel for manddrab og udvist af landet for bestandig i medfør

af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 3.

Efter en analogi af udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1, kan der herefter kun gives opholdstilladelse efter bestemmelsen i udlændingelovens § 7, når særlige grunde taler derfor.

Udlændingestyrelsen har efter en bedømmelse af arten og grovheden af den af Dem begåede kriminalitet sammenholdt med baggrunden for, at De vil være i risiko for en asylbegrundende forfølgelse ved en tilbagevenden til Irak, ikke fundet, at der foreligger sådanne særlige grunde.

Styrelsen bestemmer af de ovenfor anførte grunde, at De vil kunne udsendes ved politiets foranstaltning, såfremt De ikke udrejser frivilligt, jf. udlændingelovens § 32 a.

Det fremgår imidlertid af udlændingelovens § 31, stk. 1, at en udlænding ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i Flygtningekonventionen art. 1 A nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Bestemmelsen i stk. 1, finder tilsvarende anvendelse, såfremt udlændingen har opnået opholdstilladelse i henhold til § 7, stk. 2, eller stk. 4, jf. stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis der er bestemte grunde til at antage, at udlændingen frembyder fare for landets sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må antages at frembryde nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed.

Uanset karakteren af den kriminalitet som De er dømt for, har Udlændingestyrelsen ikke fundet grundlag for at antage, at De frembyder en sådan nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at udlændingelovens § 31, stk. 2, 2. pkt. bør bringes i anvendelse.

Styrelsen har herved navnlig lagt vægt på, at det af Amtssygehuset i Nykøbing Sjællands mentalerklæring af 28. januar 1988 fremgår, at Deres opførsel i Sikringsanstalten ikke peger på nogen voldsom farlighed.

De kan derfor ikke tvangsmæssigt udsendes til Irak. De vil dog kunne udsendes til et land, hvor De er beskyttet mod videresendelse til Irak, jf. udlændingelovens § 31, stk. 1.

Af bemærkninger til lov nr. 421 om ændring af udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien mv., fremgår det, at der i de situationer, hvor det viser sig umuligt at gennemføre en tvangsmæssig udsendelse af en udlænding med endeligt afslag på opholdstilladelse, som hidtil vil være mulighed for at give: opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, hvis særlige grunde taler derfor.

Efter udlændingelovens § 10, stk. 2, kan udlændinge, der er udvist af landet med indrejseforbud, imidlertid alene opnå opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens §§ 7-8.

Det følger videre af udlændingelovens § 50, at en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. § 26, kan forlange, at spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbringes for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning, såfremt en udvisning efter § 49, stk. 1, ikke er iværksat inden 6 måneder efter dommen.

Udlændingestyrelsen skal hermed meddele, at man henset til, at Rigspolitechefen ved skrivelse af 15. december 1995 har oplyst, at Irak efter politiets vurdering vil være eneste mulige udsendelsesland, finder, at De opfylder betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, såfremt retten måtte beslutte at ophæve den Dem ved dom meddelte udvisning med indrejseforbud.

Udlændingestyrelsens afgørelse er indbragt for Flygtningenævnet.

Udsendelse :

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger :

Udlændingen havde selv accepteret fortsat afsoning efter at have passeret normal prøveløsladelsestermin efter afsoning af 2/3-tid den 14/2 1995. Blev løsladt den 5/8 1996 og indlogeret på asylcenter.

Udlændingen blev benådet ved kongelig resolution af 30/6 1992. Da forudsætningen om effektivering af udvisning ikke blev opfyldt, tilbagekaldtes resolutionen om benådning ved Justitsministeriets skrivelse af 12/1 1993.

Statsløs palæstinenser **født den 1/9 1964**

Indrejsetidspunkt: 4/9 1986

Status :

K-status meddelt den 11/10 1986 af DFU. Asylgrundlaget har på tidspunktet for udarbejdelsen af oversigten ikke umiddelbart kunnet udfindes.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 8/2 1988.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 3/3 1988.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 21/9 1988. Fundet skyldig i manddrab efter straffelovens § 237. Idømt fængsel i 12 år. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Dommen indeholder ingen begrundelse for udvisningen. Der var nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 3.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte udrejsefristen til "efter udstået straf"

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Vejledt om adgangen til at få prøvet udsendelsesspørgsmålet erklærede udlændingen den 20/7 1992 skriftligt, at

han ønskede at udrejse til Libanon.

Udsendelse :

Udsendt under ledsagelse den 24/7 1992 til Libanon.

Statsborger i: Sri Lanka **født den** 2/5 1962

Indrejsetidspunkt: 26/9 1986

Status:

F-status meddelt den 6/3 1987 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at hans søster blev skudt af det srilankanske militær i februar 1986. I marts 1986 blev ansøgeren anholdt af militæret i 5 timer, idet man mistænkte ham for at være medlem af en modstandsbevægelse. Mente sig eftersøgt.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 7/3 1988.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 28/3 1988.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Retten i Brøndbyernes dom af 5/5 1988. For overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, idømt fængsel i 2 år og 6 måneder. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Henset til, at tiltalte er fundet skyldig i to tilfælde af voldtægt begået med ca. 8 måneders mellemrum, findes tiltalte vedholdende at have begået grov kriminalitet, hvorfor den nedlagte udvisningspåstand i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2 tages til følge som neden for bestemt."

Dm i ankeinstans:

Østre Landsrets ankedom af 14/9 1988. Den idømte straf forhøjet til fængsel i 3 år., I øvrigt stadfæstelse.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4): ?

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Pm i Nyborg bestemte den 27/10 1989, at udlændingen efter endt afsoning skulle udvises til Sri Lanka.

Flygtningenævnet bestemte ved beslutning af 24/1 1990, at udlændingen ikke kunne udsendes til Sri Lanka. Nævnet begrundede afgørelsen således:

"Efter en samlet vurdering af de forhold, som . . . er blevet dømt for sammenholdt med de øvrige; oplysninger om hans personlige forhold, finder Flygtningenævnet ikke, at det kan antages, at . . . frembyder en sådan nærliggende; fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at udlændingelovens § 31, stk. 2, 2. pkt., bør bringes i anvendelse."

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

På ny meddelt F-status den 15/6 1990 af DFU.

Bemærkninger:

Se tillige sag nr. B40.

Statsborger i: Bulgarien **født den** 6/2 1958

Indrejsetidspunkt: 24/3 1984

Status :

F-status meddelt den 8/12 1984 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han i 1975 blev idømt 2 måneders fængsel for at have skrevet digte vendt mod det kommunistiske styre i hjemlandet. I 1979 anerkendt som konventions-flygtning i Østrig. Under opholdet i Østrig deltaget i demonstrationer foran den bulgarske ambassade i Wien. Formentlig fotograferet af personer fra ambassaden.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 21/6 1988.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 8/7 1988.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Mariager rets dom af 21/7 1988. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1 og 2, jf. lov om euforiserende stoffer. Idømt fængsel i 3 år (fællesstraf). Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten begrundede beslutningen om udvisning således:

"Tiltalte, der den 28/11 1985 blev straffet med fængsel i 8 måneder for bl.a. overtrædelse af lov om euforiserende stoffer og nu er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1 og 2, findes således siden sin indrejse i Danmark i 1984, vedholdende at have begået grov kriminalitet, og da de i Udlændingelovens § 26, stk. 1 anførte hensyn ikke findes at tale imod udvisning, vil

tiltalte være at udvise af Danmark med indrejseforbud for bestandigt, jf. Udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 2."

Århus rets dom af 5/12 1983. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 3 og 4, § 266 og § 291, stk. 1. Ingen tillægsstraf fastsat, jf. straffelovens § 89.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4): ?

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Mariager rets kendelse af 21/3 1989. Begæringen om, at spørgsmålet om udvisningens ophævelse behandlede af retten, afvistes, jf. udi. § 5C, stk. 2, 2. pkt. Retten begrundede afgørelsen således:

"Som sagen foreligger for retten findes det åbenbart at der ikke i forhold er indtrådt væsentlige ændringer..."

Vestre Landsrets kendelse af 11/5 1989. Stadfæstelse af de grunde, der var anført i den påkærede kendelse.

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Pm i Nyborg bestemte ved skrivelse af 17/10 1989, at udlændingen efter endt afsoning burde udvises til Bulgarien, idet de i udi. § 31 nævnte hensyn ikke var til hinder for udvisningen.

Flygtningenævnet stadfæstede afgørelsen ved beslutning af 29/12 1989. Nævnet begrundede afgørelsen således:

"Flygtningenævnet finder, at de forhold, er blevet dømt for, har haft karakter af særligt farlige forbrydelser. Under hensyn til, at ved Mariagers rets dom af 21. juli 1988 blev udvist i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2, samtidig med, at udlændingelovens § 26 ikke kunne bringes i anvendelse, og til karakteren og

antallet af de forhold, domme fra 1985 og 1988 omfatter, sammenholdt med de øvrige oplysninger om . . . , finder Flygtningenævnet, at det må antages, at han frembyder en så nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at der trods hans asylstatus ikke er noget til hinder for, at han udsendes til Bulgarien, jf. udlændingelovens § 31."

Flygtningenævnet fastholdt afgørelsen ved skrivelse af 18/1 1990.

Udsendelse :

Ledsaget udsendt til Bulgarien den 7/2 1990.

Statsborger i: Iran

født den 7/10 1961

Indrejsetidspunkt: 14/1 1985

Status :

F-status meddelt den 22/3 1985 af DFU. Asylgrundlaget har på tidspunktet for udairbejdelsen af oversigten ikke umiddelbart kunnet udfindes.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 31/7 1989.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 10/8 1989.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Vestre Landsrets nævningedom af 6/12 1989. Fundet skyldig i manddrab efter straffelovens § 237. Idømt fængsel i 12 år (fællesstraf mød betinget hæftestraf på 20 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1). Fri-fundet for påstanden om udvisning. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Samtlige voterende er enige om, at tiltalte opfylder betingelsen for udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 3.

Voterende, der repræsenterer 8 stemmer, finder efter det oplyste ikke, at bestemmelsen i udlændingelovens § 26, nr. 5, er til hinder for udvisning henset til den gatranti, der ligger i tiltaltes adgang til at få udsendelsen efterprøvet af Flygtningenævnet, og stemmer derfor for at tage udvisningspåstanden til følge.

Voterende, der repræsenterer 16 stemmer, finder efter sagens op-

lysninger og henset til bestemmelsen i udlændingelovens § 26, nr. 5, ikke tilstrækkeligt grundlag for at tage påstanden om udvisning til følge.

Der afsiges også vedrørende dette punkt døm efter stemmeflertallet, således at påstanden om udvisning ikke tages til følge."

Døm i ankeinstans :

Højesterets døm af 7/5 1990. Stadfæstelse, dog udvisning mæd indrejseforbud for bestandig. Søm begrundelse for udvisningen henviste Højesteret til de grunde, der var anført i dissensen til landsrettens døm.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte udrejsefristen til "straks efter udstået straf". Forkyndt den 13/12 1995.

Udsendelse :

Efter eget ønske udsendt (uledsaget) mæd fly til Tyrkiet den 14/8 1996.

Statsborger i: Iran **født den** 17/5 1930

Indrejsetidspunkt: 18/10 1984

Status :

F-status meddelt den 5/7 1985 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han var efterlyst af de iranske myndigheder på grund af en sigtelse for bedrageri. Endvidere henvist til, at hans søn stod for at skulle indkaldes til krigstjeneste. Udrejst legalt af Iran.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet : 11/10 1990.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet : 2/11 1990.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Vestre Landsrets nævningedom af 7/11 1990. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, jf. lov om euforiserende stoffer. Idømt fængsel i 5 år. Frifundet for påstand om udvisning. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Der er ved straffens udmåling taget hensyn til, at tiltalte selv er bruger af råopium, at videresalg af råopium er sket til en begrænset kreds af landsmænd - iranere - og at der i forhold 2 er tale om et enkeltstående forsøgsforhold.

Af de samme grunde findes der ikke grundlag for at tage anklagemyndighedens begæring om udvisning af tiltalte til følge, jf. udlændingelovens § 22, nr. 2."

Statsborger i: Iran

født den 7/10 1955

Indrejsetidspunkt: 18/10 1984

Status :

F-status meddelt den 28/6 1985 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han og hans familie var tilhængere af shah-styret, og at han havde været aktiv inden for en royalistisk gruppe, der havde forsøgt at vælte det nuværende styre i Iran. Været i håndgemæng med gardisterne, der var kommet for at anholde faderen. Udeblevet fra en genindkaldelse til militæret. Udrejst illegalt af Iran.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 2/11 1990 og 5/12 1990.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 23/11 1990.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 11/12 1990. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer. Idømt fængsel i 13 år (straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt.). Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet (begrundelsen omfatter 2 personer):

"Vedrørende de nedlagte udvisningspåstande, er der afgivet 19 stemmer for at tage dem til følge som nedenfor bestemt og med bemærkning, at udvisning findes at have hjemmel i udlændingelovens § 22, nr. 3, samt at de i § 26, nr. 2 og 5, nævnte omstændigheder ikke

findes at foreligge med en sådan styrke, at de under hensyn til de begåede lovovertrædelsers art og grovhed kan føre til andet resultat. Der er afgivet 5 stemmer for ikke at tage udvisningspåstandene til følge under hensyn til de tiltalte og familiemæssige forhold samt risikoen for, at de ved en udvisning vil lide overlast, jfr. udlændingelovens § 26, nr. 2 og 5."

Dom i ankeinstans:

Højesterets dom af 29/5 1991. Stadfæstelse af de grunde, landsretten havde anført.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte udrejsefristen til "efter udstået straf". Forkyndt den 16/8 1991.

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Udlændingen anmodede den 12/4 1995 om prøvelse af dommens bestemmelse om udvisning. Politidirektøren indhentede en udtalelse af 10/7 1995 fra Direktoratet for Udlændinge til brug for rettens behandling af sagen. Flygtningenævnet meddelte ved skrivelse af 20/11 1995 politidirektøren, at nævnet ikke på nuværende tidspunkt fandt grundlag for at afgive udtalelse efter udlændingelovens § 57. Politidirektøren forelagde den 23/1 1996 sagen for statsadvokaten for København m.v., som videresendte den til statsadvokaten for Fyn m.v., da udlændingen afsonede i Statsfængslet i Nyborg. Sagen blev den 13/2 1996 sendt til politimesteren i Nyborg med henblik på indbringelse for retten i Nyborg med påstand om afvisning af anmodningen om prøvelse efter udlændingelovens § 50. Udlændingen undveg fra afsoningen under en ledsaget udgang den 3/4 1996.

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udsendelse :

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger :

Undvejet fra afsoning den 3/4 1996.

Statsborger i: Iran

født den 31/12 1948

Indrejsetidspunkt: 1/9 1984

Status :

F-status meddelt den 2/5 1985 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han var royalist og tilhænger af shahen. Ved flere lejligheder talt imod det nuværende styre. Eftersøgt, idet han havde deltaget i menneskesmugling. Udrejst illegalt af Iran.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 2/11 1990.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 23/11 1990.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 11/12 1990. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer. Idømt fængsel i 12 år. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet (begrundelsen omfatter 2 personer):

"Vedrørende de nedlagte udvisningspåstande, er der afgivet 19 stemmer for at tage dem til følge som nedenfor bestemt og med bemærkning, at udvisning findes at have hjemmel i udlændingelovens § 22, nr. 3, samt at de i § 26, nr. 2 og 5, nævnte omstændigheder ikke findes at foreligge med en sådan styrke, at de under hensyn til de begåede lovovertrædelsers art og grovhed kan føre til andet resultat. Der er afgivet 5 stemmer for ikke at tage udvisningspåstandene til følge under hensyn til de tiltalte ... og ... familiemæssige

forhold samt risikoen for, at de ved en udvisning vil lide overlast, jfr. udlændingelovens § 26, nr. 2 og 5."

Dom i ankeinstans:

Højesterets dom af 29/5 1991. Stadfæstelse af de grunde, landsretten havde anført..

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte udrejsefristen til "efter udstået straf". Forkyndt den 22/8 1991.

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udsendelse:

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger:

Undveget fra afsoning den 13/8 1994.

Statsborger i: Iran

født den 27/6 1958

Indrejsetidspunkt: 3 0/12 19 84

Status :

F-status meddelt den 2/5 1985 af DFU. Som asylmotiv henvist til, at han var genindkaldt til militæret, og at han var monarkist. Tilbageholdt af myndighederne i en måned og udsat for tortur, herunder en fingeret henrettelse.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 22/2 1991.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 14/3 1991.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Roskilde rets dom af 21/6 1991. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171, jf. § 23 og til dels § 21, straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 284, jf. § 276, og udlændingelovens § 59, stk. 3, til dels 2. pkt. og jf. til dels straffelovens § 21. Idømt fængsel i 1 år 6 måneder. Frifundet for påstanden om udvisning. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Da tiltalte . . . har tilladelse til varigt ophold her i landet i medfør af udlændingeloven, og da betingelserne for udvisning i samme lov § 22, stk. 1, nr. 2, ikke findes fuldt ud opfyldt, tages udvisningspåstanden vedrørende denne tiltalte ikke til følge."

Dom i ankeinstans:

Østre Landsrets ankeendom af 16/4 1992. Stadfæstelse. Udvisningspåstanden ses ikke gentaget under anken.

Statsborger i: Iran

født den 7/7 1946

Indrejsetidspunkt: 13/10 1984

Status :

F-status meddelt den 28/6 1985 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han og hans familie var tilhængere af shah-styret, og at han havde været aktiv inden for en royalistisk gruppe, der holdt møder og uddelte propagandamateriale. I forbindelse med en razzia hos en slægtning deltaget i slagsmål mod gardister og såret. Udrejst illegalt af Iran.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 8/4 1991.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 15/4 1991.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 30/4 1991. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer. Strafbortfald efter straffelovens § 73, jf. § 16, stk. 1, 1. pkt. Dømt til psykiatrisk behandling på hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning. Udvisningspåstanden ikke taget til følge. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"For tiltalte . . . har der været enighed om ikke at tage anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge, allerede fordi betingelsen i § 22, nr. 2, ikke findes at være opfyldt."

Statsborger i: Iran

født den 15/5 1952

Indrejsetidspunkt: 13/10 1984

Status :

F-status meddelt den 28/6 1985 af DFU. Som oprindeligt asylgrundlag henvist til, at gardisterne havde ransaget hans hus under en eftersøgning af hans fætter. Udrejst illegalt af Iran.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 8/4 1991.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 15/4 1991.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, som i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede. Udlændingen oplyste under en politiafhøring i 1991 i forbindelse med straffesagen, at hans identitet var urigtig, ligesom han gav nye oplysninger om asylmotivet. Flygtningenævnet fandt ikke under de foreliggende omstændigheder at burde tage stilling til troværdigheden af den nye forklaring. Såfremt den seneste forklaring blev lagt til grund, måtte det antages, at der også på tidspunktet for udtalelsens afgivelse ville være grundlag for opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 30/4 1991. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer. Idømt fængsel i 4 år. Udvisningspåstanden ikke taget til følge. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"For tiltalte . . . har der været enighed blandt de voterende om ikke at tage anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge. Der er afgivet 21 stemmer for at undlade udvisning allerede fordi de tiltalte tidligere overgåede straffedomme ikke har vedrørt så grov en kriminalitet, at betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 2, er opfyldt. Der er afgivet 3 stemmer for at anse betingelserne i § 22, nr. 2, for opfyldt, men for dog at undlade udvisning under henvisning til det i udlændingelovens § 26, nr. 5, nævnte hensyn."

Bemærkninger :

Se tillige sag nr. B36.

Statsborger i: Iran

født den 13/5 1958

Indrej setidspunkt: 22/7 198 5

Status :

F-status meddelt den 2/8 1985 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han var imod styret og præsteskabet. Deltog ikke i fredagsbønnen og gik ikke i moskéen. Idømt 40 piskeslag for salg af fisk. Anholdt i forbindelse med en ransagning af familiens bopæl, idet han havde vist sin utilfredshed med en lodtrækning om chaufførstillinger. Tilbageholdt i en uge.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 29/4 1991.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 31/5 1991.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Vestre Landsrets nævningedom af 30/10 1991. Fundet skyldig i manddrab efter straffelovens § 237. Idømt fængsel i 12 år. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig, jf. udi. § 22, nr. 3. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Under hensyn til arten og grovheden af den begæede kriminalitet, og idet bestemmelsen i udlændingelovens § 26, nr. 5, henset til tiltaltes adgang til at få afgørelsen prøvet af Flygtningenævnet, ikke findes at være til hinder for udvisning, findes tiltalte i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 3, at burde udvises af landet med indrejseforbud for bestandig."

Dm i ankeinstans:

Højesterets dm af 21/1 1992. Stadfæstelse. Højesteret udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Det tiltrædes, at betingelserne for udvisning af tiltalte i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 3, er opfyldt. Højesteret finder ikke, at forhold som nævnt i lovens § 26, nr. 1, taler imod udvisning af tiltalte. Der er ikke grundlag for at antage, at der består en reel risiko for, at tiltalte i Iran vil blive strafforfulgt for det pådømte forhold. Efter det foreliggende og under hensyn også til den beskyttelse, der følger af lovens § 31, finder Højesteret, at heller ikke de af tiltalte påberåbte asylretlige hensyn kan føre til, at udvisning undlades. Højesteret stadfæster herefter tillige dommens bestemmelse om udvisning."

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte den 24/3 1992 udrejsefristen til "straks efter udstået straf". Forkyndt den 25/3 1992.

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udsendelse :

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger :

7/12-tid: 26/9 1997

2/3-tid: 26/9 1998

Statsborger i: Iran

født den 14/10 1949

Indrejsetidspunkt: 22/9 1984

Status :

K-status meddelt den 25/11 1984 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han havde været politisk aktiv i hjemlandet. Tilhænger af shah-styret. Advaret om at revolutionsgarden ville anholde ham. Udrejst illegalt af Iran.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 11/6 1991.

§ 57-udtalelse **fra** Flygtningenævnet: 17/6 1991.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 21/6 1991. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., og § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer. Idømt fængsel i 3 år. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig, jf. udi. § 22, nr. 2. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet (begrundelsen omfatter 2 personer) :

"Der er afgivet 19 stemmer for at tage den over for de tiltalte nedlagte påstand om udvisning til følge.

Der er afgivet 5 stemmer for at frifinde de tiltalte for påstanden om udvisning.

Efter stemmeafgivningens udfald vil de tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, være at udvise med indrejseforbud gælden-

de for bestandig,, tiltalte, jfr. udlændingelovens § 22, nr. 2, . . . jfr. § 32, stk. 1."

Dom i ankeinstans:

Højesterets dom af 1/11 1991. Strafudmålingen stadfæstet. Frifindelse for påstanden om udvisning, "da betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 2, for udvisning [ikke findes] at være til stede."

Bemærkninger :

Se tillige sag nr. B47 og B57.

Statsborger i: Iran

født den 16/6 1947

Indrejsetidspunkt: 11/10 1985

Status :

F-status meddelt den 10/1 1986 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at hans svoger var blevet fængslet og henrettet på grund af tilknytning til Mujahedin-bevægelsen. Ydet økonomisk støtte til svogerens familie. Anholdt og tilbageholdt to gange af fire og syv dages varighed. Bopæl ransaget. Som chikane pålagt bøder og større skatter. Udrejst illegalt af Iran.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 31/5 1991.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenaevnet: 18/6 1991.

Flygtningenaevnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 10/9 1991. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., og § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, samt udlændingelovens § 59, stk. 3. Idømt fængsel i 4 år 6 måneder. Påstanden om udvisning blev ikke taget til følge, "da betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 2 og 3, ikke er opfyldt".

Østre Landsrets nævningedorn af 4/11 1991. Frifindelse for et enkelt forhold.

Statsborger i: Iran

født den 11/7 1960

Indrejsetidspunkt: 18/8 1985

Status :

F-status meddelt den 27/9 1985 af DFU. Som asylgrundlag henvist til de generelle forhold i Iran. Arbejdet aktivt for Tudeh-partiet i perioden fra 1978 til 1980, idet han blandt andet solgte aviser og skrev plakater, ligesom han deltog i demonstrationer mod styret. Deltog i 1985 i en ulovlig demonstration i anledning af gardisternes drab på 2 drenge. I 1985 straffet med 72 piskeslag på grund af uenighed med en dommer i en privatretlig sag, og med 30 piskeslag fordi han var blevet set i selskab med en kvinde. Genindkaldt til militærtjeneste.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 26/7 1991.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 9/8 1991.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Tønder rets dom af 19/8 1991 (§ 925). Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, jf. lov om euforiserende stoffer, udlændingelovens § 59, stk. 3, jf. til dels straffelovens § 21, og færdselsloven § 118, stk. 1, jf. § 67, stk. 2. Idømt fængsel i 3 år. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Da tiltalte ikke taler dansk, og da han ikke har nogen uddannelsesmæssig eller arbejdsmæssig tilknytning til Danmark, samt da han

heller ikke familiemæssigt er knyttet til landet, idet hans familie bor i Iran, er der intet, der afgørende taler imod, at tiltalte udvises. Da narkokriminaliteten har stået på i ca. 1 år, og da tiltalte herudover har overtrådt udlændingeloven i flere tilfælde, er der hjemmel til at udvise ham i udlændingelovens § 22 nr. 2.

Som følge af det anførte udvises tiltalte af Danmark med indrejseforbud for bestandig".

Dom i ankeinstans:

Vestre Landsrets ankedom af 30/9 1991. Stadfæstelse, dog ophævedes bestemmelsen om udvisning. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet (begrundelsen omfatter 2 personer):

"5 voterende udtaler herefter:

Efter de foreliggende oplysninger om den kriminalitet, som de tiltalte har begået, finder disse voterende det overvejende betænkeligt at statuere, at de tiltalte "vedholdende har begået grov kriminalitet" jfr. herved Udlændingelovens § 22, nr. 2. Allerede som følge heraf finder disse voterende, at betingelserne for at udvise de tiltalte ikke er opfyldt.

1 voterende udtaler:

Af de grunde, som byretten har anført, tiltræder denne voterende at der er truffet bestemmelse om udvisning.

Som følge af stemmeudfaldet ophæver landsretten dommenes bestemmelser om udvisning".

Bemærkninger :

Se tillige sag nr. B37.

Statsborger i: Iran

født den 22/1 1962

Indrejsetidspunkt: 28/8 1985

Status :

F-status meddelt den 27/9 1985 af DFU. Som asylgrundlag henvist til de generelle forhold i Iran. Været politisk aktiv mod styret i 1978 og 1979, idet han havde deltaget i demonstrationer og lignende. Afhørt og tilbageholdt i tre dage af gardisterne i 1982 på grund af et brev vedrørende nogle våben. Tilbageholdt en dag i 1984 i forbindelse med en forbudt radiostation. Idømt piskeslag som straf for at rejse med en kvinde uden for familien. Frygtede indkaldelse til militærtjeneste. Udrejst legalt af Iran.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 26/7 1991.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 9/8 1991.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Tønder rets dom af 19/8 1991 (§ 925). Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, jf. lov om euforiserende stoffer, samt våbenloven. Idømt fængsel i 2 år. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet:

"Da tiltalte ikke har nogen egentlig uddannelsesmæssig eller fastere arbejdsmæssig tilknytning til Danmark, samt da han heller ikke familiemæssigt er knyttet til landet, idet hans familie bor i Iran, findes der intet, der afgørende taler imod, at tiltalte udvises.

Det bemærkes herved, at tiltaltes narkokriminalitet har stået på ca. 1 år, hvorfor der er hjemmel til udvisning af tiltalte i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2."

Dm i ankeinstans:

Vestre Landsrets anke dom af 30/9 1991. Stadfæstelse, dog ophævedes byretsdommens bestemmelse om udvisning. Landsretten udtale følgende om udvisningsspørgsmålet (begrundelsen omfatter 2 personer):

"5 voterende udtaler herefter:

Efter de foreliggende oplysninger om den kriminalitet, som de tiltalte har begået, finder disse voterende det overvejende betænkeligt at statuere, at de tiltalte "vedholdende har begået grov kriminalitet" jfr. herved Udlændingelovens § 22, nr. 2. Allerede som følge heraf finder disse voterende, at betingelserne for at udvise de tiltalte ikke er opfyldt.

1 voterende udtaler:

Af de grunde, som byretten har anført, tiltræder denne voterende at der er truffet bestemmelse om udvisning.

Som følge af stemmeudfaldet ophæver landsretten dommens bestemmelser om udvisning."

Statsborger i: Iran

født den 24/11 1956

Indrejsetidspunkt: 10/1 1985

Status:

K-status meddelt den 17/5 1985 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han havde været aktiv sympatisør for Mujahedin, idet han havde uddelt meddelelser og solgt bøger for bevægelsen samt ydet penge og medicin. Bopæl ransaget af myndighederne. Udrejst illegalt af Iran.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 2/10 1991.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 22/11 1991.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 12/3 1993. Fundet skyldig i manddrab efter straffelovens § 237 og forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21, samt overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og våbenloven. Frifundet for straf i medfør af straffelovens § 16, stk. 1. Dømt til anbringelse på et psykiatrisk hospital, jf. straffelovens § 68. Udvist i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 3, med indrejseforbud gældende for bestandig. Ingen nærmere begrundelse.

Dom i ankeinstans:

Højesterets dom af 12/8 1993. Frifindelse for påstanden om udvisning. Højesteret udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Som antaget i Højesterets dom af 27. september 1985 (U 1985.940 H) udelukker det ikke i sig selv udvisning i henhold til udlændingelovens § 22, nr. 3, at en tiltalt er frifundet for straf i medfør af straffelovens § 16, stk. 1, og dømt til anbringelse på et psykiatrisk hospital.

Tre dommere - Funch Jensen, Kardel og Hornslet - finder imidlertid efter oplysningerne om tiltaltes sindssygdom og hans personlige forhold i øvrigt, at udvisningen må antages at virke særlig belastende, jf. herved udlændingelovens § 26, nr. 1. De stemmer derfor for at frifinde tiltalte for påstanden om udvisning.

Dommerne Else Mols og Jørgen Nørgaard finder, at betingelserne for udvisning af tiltalte i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 3, er opfyldt. De finder tillige, at; forhold som nævnt i lovens § 26, ikke taler imod udvisning. Herefter, og da tiltalte ved behandlingsdommens endelige ophævelse vil have mulighed for at påberåbe sig lovens § 50, stemmer disse dommere for at stadfæste dommen.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet."

ved skrivelse af 28/9 1992.

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om
udvisning (udi. § 50) :

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udsendelse :

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger :

7/12-tid: 31/5 1997

2/3-tid: 31/3 1998

Statsborger i: Vietnam **født den** 30/4 1957

Indrejsetidspunkt: 6/12 1990

Status :

Optaget på flygtningekvoten for 1990 ved DFU's skrivelse af 8/11 1990 (opholdstilladelse efter § 8, jf. § 7, stk. 1) . Anerkendt som flygtning af UNHCR. Som asylgrundlag henvist til, at hans familie skulle tvangsforflyttes, hvilket de havde nægtet, hvorfor deres ejendom var blevet konfiskeret. Fængslet i fem måneder på grund af et flugtforsøg. Udrejst illegalt af Vietnam.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet : 31/10 1991.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 31/3 1992.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Århus rets dom af 23/4 1992 (§ 925) . Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 246. Idømt 5 års fængsel. Frifundet for påstanden om udvisning, "da betingelserne for udvisning i udlændingelovens § 22, litra 3, ikke er opfyldte"

Statsborger i: Vietnam **født den** 3/3 1967

Indrejsetidspunkt: 27/12 1982

Status :

Opholdstilladelse som kvoteflygtning (K-status). Anerkendt som flygtning af UNHCR. Som asylgrundlag henvist til, at han frygtede at blive fængslet.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 9/1 1992.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 31/3 1992.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Århus rets dom af 2/6 1992 (§ 925). Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1. Idømt fængsel i 5 år. Frifundet for påstanden om udvisning. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Som følge af karakteren af den begåede kriminalitet findes betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 2, at være til stede. Tiltaltes tilhørsforhold til det danske samfund findes imidlertid at være af en sådan karakter, at udvisning må antages at virke særlig belastende, jfr. udlændingelovens § 26, nr. 2, 4 og 5, hvorfor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke tages til følge."

Dom i ankeinstans:

Vestre Landsrets ankeendom af 15/9 1992. Stadfæstelse. For så vidt angår spørgsmålet om udvisning henviste lands-

retten til byrettens begrundelse.

Statsborger i: Sri Lanka **født den** 12/6 1964

Indrejsetidspunkt: 21/2 1986

Status:

F-status meddelt den 16/5 1986 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han blev anholdt af militæret, idet man mistænkte ham for at være medlem af en modstandsbevægelse, ligesom han som tamil var mistænkt for terrorvirksomhed. Tilbageholdt en måned. Løsladt mod bestikkelse og pålagt månedlig mødepligt hos militæret. Udlånt sin traktor til LTTE. Militæret brændt familiens forretning af.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 23/4 1992.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 31/7 1992.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Bemærkninger :

De forhold, som begrundede indhentelse af udtalelser fra DFU og Flygtningenævnet (sigtelser for dokumentfalsk efter straffelovens § 171, stk. 1, jf. § 23, og menneskesmugling efter udlændingelovens § 59, stk. 3,) blev sluttet af politimesteren i Fredericia.

Statsborger i: Tyrkiet

født den 4/4 1956

Indrejsetidspunkt: 16/4 1986

Status :

F-status meddelt den 3/9 1987 af Flygtningenævnet.
K-status meddelt den 16/3 1990 af Flygtningenævnet.
Som asylgrundlag henvist til, at han er kurder og har deltaget i politiske aktiviteter i organisationen D.D.K.D. Tilbageholdt i fire til fem måneder i 1983, men løsladt mod bestikkelse, hvorefter der verserede en retssag imod ham, der kunne føre til idømmelse af mellem fem og femten års fængsel. I 1984 tilbageholdt i 50 dage, idet man beskyldte ham for illegal politisk aktivitet. Udrejst illegalt af Tyrkiet.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 4/8 1992.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 21/9 1992.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 7/12 1992. Frifundet for den rejste tiltale for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer.

Statsborger i: Iran

født den 26/4 1958

Indrejsetidspunkt: 21/12 1984

Status :

F-status meddelt den 19/4 1985 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han ikke ønskede at aftjene værnepligt, idet han var modstander af krigen i Irak og af styret i Iran. Frygtede henrettelse, idet han var blevet oplyst om, at han var eftersøgt af myndighederne på grund af militærunddragelse. Sympatiserede med Mujahedin-bevægelsen i en periode på et halvt år, hvor han deltog i demonstrationer. Sympatiserede med Tudeh-partiet og deltog i ugentlige møder. Bopæl ransaget én gang af gardister. Udrejst legalt af Iran.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet:

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 26/2 1993.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddelte.s opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 11/3 1993. Fundet skyldig i manddrab efter straffelovens § 237. Frifundet for straf, jf. straffelovens § 16, stk. 1. ~~Dom~~ til anbringelse i hospital for sindslidende. Frifundet for den nedlagte påstand om udvisning. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Der er afgivet 23 stemmer for at frifinde tiltalte for påstanden om udvisning. Disse voterende finder ikke at udvisning af tiltalte er påkrævet navnlig under hensyn, til varigheden af tiltaltes ophold

i Danmark, og til at forbrydelsen var et affektdrab, begået i en tilstand, hvor tiltalte var utilregnelig på grund af sindssygdom.

Der er afgivet 1 stemme for i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jfr. § 22, nr. 3, at tage påstanden om udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig til følge.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet."

Statsborger i: Iran

født den 10/4 1968

Indrejsetidspunkt: 29/9 1987

Status :

F-status meddelt den 20/11 1987 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han ikke ønskede at blive indkaldt til militærtjeneste i Iran, da landet var krigsførende med Irak.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet:

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 7/4 1993.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Ringsted rets dom af 4/5 1993. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, jf. lov om euforiserende stoffer, våbenloven m.v. Idømt tillægsstraf på fængsel i 2 år. (Var ved dom af 29/3 1993 idømt fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 245). Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig, jf. udi. § 22, nr. 2. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Det lægges til grund, at , der indrejste i Danmark den 29/9 1987, nu har opholdstilladelse uden tidsbegrænsning i henhold til udlændingelovens § 7, stk. 2.

Spørgsmålet om udvisning skal derfor afgøres efter lovens § 22. Under hensyn til karakteren og omfanget af de af tiltalte begåede lovovertrædelser findes de at kunne karakteriseres som vedholdende

grov kriminalitet, der er omfattet af lovens § 22 nr. 2.

Det bedømmes herefter, om nogen af de i lovens § 26 nr. 1-5 nævnte forhold ved udvisning må antages at virke særlig belastende for tiltalte.

Tiltalte og denne forsvarer har fremhævet omstændigheder som nævnt i § 26 nr. 2 og nr. 5.

For så vidt angår § 26 nr. 2 finder retten under hensyn til, at tiltalte er ægtefælle, at tiltalte er marokkansk statsborger og kun har opholdstilladelse i Danmark til 22/5 1993 samt til det oplyste om tiltaltes og hendes problematiske ægteskab, ikke at der foreligger sådanne belastende forhold, at udvisning ikke bør kunne ske.

At tiltalte har en storebroder, der er dansk statsborger, og lillebroderen, som han kun har været et dårligt forbillede for samt haft skadelig indflydelse på, findes ikke at føre til andet resultat.

For så vidt angår § 26 nr. 5 findes det ikke godtgjort endsige sandsynliggjort, at tiltalte ved udvisning vil lide overlast af den i bestemmelsen nævnte karakter.

I overensstemmelse hermed finder retten grundlag for udvisning af tiltalte og bestemmer i henhold til lovens § 32, stk. 1, at der meddeles tiltalte indrejseforbud for bestandig."

Dom i ankeinstans:

Østre Landsrets ankedom af 1/9 1993. Stadfæstelse. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Landsretten tiltræder, at de af tiltalte begåede lovovertrædelser må karakteriseres som vedholdende grov kriminalitet.

Uanset, at det må lægges til grund, at tiltalte og hans hustru agter at fortsætte samlivet og uanset, at tiltalte efter byretsdommen har ladet sig døbe, tiltrædes det at udvisningen ikke kan antages at virke særlig belastende for ham, jf. udlændingelovens § 26, nr.

2 og nr. 5."

Højesterets **d**m af 21/4 1994. Stadfæstelse. Højesteret udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Tre dommere - Kardel, Else Mols og Riis - udtaler:

Vi tiltræder, at betingelserne: for udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2, er til stede, og at der ikke foreligger forhold som nævnt i lovens § 26, der kan begrunde, at udvisning undlades. Vi stemmer derfor for at stadfæste **d**mmen.

Dommene Wendler Pedersen og Blok udtaler:

Vi finder, at betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 2, ikke er til stede. Vi lægger herved navnlig vægt på, at tiltalte ikke tidligere var straffet, da forholdene blev begået, og på størrelsen af den samlede straf, tiltalte er idømt i denne sag og ved **d**mmen af 29. marts 1993. Vi stemmer derfor for at frifinde tiltalte for påstanden om udvisning.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet."

Flygtningenævnet afgav den 13/4 1994 en supplerende § 57-udtalelse til Rigsadvokaten til brug for behandlingen af sagen i Højesteret. Nævnet henholdt sig til udtalelsen af 7. april 1993.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte udrejsefristen til "efter udstået straf". Forkyndt den 22/11 1993.

Udsendelse:

Udrejse med fly til Iran påset den 3/9 1994.

Statsløs palæstinenser fra Libanon **født den** 3/2 1969

Indrejsetidspunkt: 8/7 1990

Status :

K-status meddelt den 8/5 1992 af DFU (jf. lov nr. 144 af 3. marts 1992 om opholdstilladelse for statsløse palæstinensere fra Libanon)

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 2/6 1993.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 23/6 1993.

Flygtningenævnet fandt, at man efter Direktoratet for Udlændinges afgørelse i henhold til lov nr. 144 af 3. marts 1992 § 1 ikke længere kunne anse Libanon for den pågældendes 1. asylland. Flygtningenævnet havde imidlertid ikke grundlag for at antage, at den pågældende ville risikere forfølgelse ved en udsendelse til Libanon. En udsendelse af ansøgeren på grundlag af en udvisningsdom ville efter nævnets opfattelse forudsætte, at udsendelse kunne ske til et land, hvor beskyttelse kunne opnås.

Dom i 1. instans:

Aalborg rets dom af 13/8 1993. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 266, § 216, stk. 1, jf. § 21, § 244, § 276 og § 264, stk. 1, samt politivedtægten. Idømt fængsel i 3 år 6 måneder. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Under hensyn til, at tiltalte blandt andet er blevet dømt for fire tilfælde af forsøg på voldtægt, og da han tidligere er dømt for blufærdighedskrænkelser, findes betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2, at være opfyldt. Når der endvidere henses til, at der ikke findes at foreligge modhensyn, som anført i

udlændingelovens § 26, hvorved retten især har lagt vægt på, at tiltalte også har familie i Libanon, og idet der efter det foreliggende ikke kan anses at være fare for, at tiltalte vil lide overlast, såfremt han tager ophold i Libanon, tages anklagemyndighedens påstand til følge."

Dm i ankeinstans:

Vestre Landsrets ankedom af 16/11 1993. Stadfæstelse. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Af de grunde, der er anført af byretten, og idet landsretten yderligere bemærker, at de fire forhold af forsøg på voldtægt, som tiltalte ved denne dm er kendt skyldig i, i sig selv findes tilstrækkelige til at anse vedholdenhedskriteriet i udlændingelovens § 22, nr. 2, for opfyldt, tiltrædes det, at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig."

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte udrejsefristen til "efter udstået straf".

Udsendelse :

Ledsaget udsendt til Libanon den 2/9 1994.

Statsborger i: S.Afrika **født den** 10/7 1958
(formentlig rettelig Tanzania)

Indrejsetidspunkt: 1/10 1984

Status :

F-status meddelt den 29/8 1985 af Flygtningenævnet. Som asylgrundlag henvist til, at hele hans familie blev dræbt under uroligheder i 1984 i Sangat-området i Soweto. Undgik selv at blive dræbt, idet han havde været på fiskeri i en nærliggende flod, medens urolighederne fandt sted.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 16/3 1993.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 5/7 1993.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 22/11 1993. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer. Idømt fængsel i 3 år (fællesstraf). Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Ingen nærmere begrundelse.

Dom i ankeinstans:

Højesterets dom af 7/4 1994. Fængsel i 2 år 6 måneder (ikke fællesstraf). Stadfæstelse af bestemmelsen om udvisning (dissens). Højesteret udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet :

"Tre dommere - Marie-Louise Andreasen, Poul Sørensen og Jørgen Nørgaard - finder ikke grundlag for at ophæve bestemmelsen om udvisning.

Dommene Hornslet og Walsøe udtaler:

Vi finder, at kravet om at udlændingen vedholdende skal have begået grov kriminalitet, jf. udlændingelovens § 22, nr. 2, ikke er opfyldt. Vi lægger herved navnlig vægt på, at forholdene er begået over et forholdsvis langt tidsrum, og at det nu pådømte forhold er af en helt anden art end de tidligere.

Vi stemmer derfor for at frifinde tiltalte for påstanden om udvisning.

Afgørelsen om udvisning træffes eiiter stemmeflertallet."

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Den 19/4 1994 fastsatte Rigspolitiet udrejsefristen til "efter udstået straf".

Udsendelse :

Ledsaget udsendt til Tanzania den 24/5 1994.

Bemærkninger :

I forbindelse med forberedelsen af udsendelsen oplyste udlændingen, at han ønskede at blive udsendt til Tanzania. Dette bekræftede for så vidt politiets efterforskningsresultater, som pegede på, at udlændingen var statsborger i Tanzania, hvilket han dog benægtede. I følge udsendelsesrapporten skulle udlændingen ved ankomsten til Tanzania over for "Emigration" have indrømmet, at han kom derfra.

Statsborger i: Iran

født den 15/7 1958

Indrejsetidspunkt: 15/7 1984

Status :

F-status meddelt den 7/6 1985 af DFU (afslag på K-status stadfæstet af Flygtningenævnet den 9/8 1987). Som asylgrundlag henvist til, at han havde været aktiv tilhænger af Fadaiyan Khalgh. Fungeret som kurer for organisationen. Anholdt og fængslet hos komité nr. 9 i 2 måneder. Under tilbageholdelsen udsat for fysiske overgreb.

Udtalelse fra DFU om udvisnings spørgsmål et : 13/9 1993 og 16/11 1993.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 30/9 1993.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Nykøbing Falster rets dom af 17/12 1993. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., § 279, jf. § 21, og § 165. Idømt fængsel i 3 år og 11 måneder. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"På baggrund af karakteren og omfanget af de af tiltalte begåede lovovertrædelser findes tiltalte vedholdende at have begået grov kriminalitet, jf. udlændingelovens § 22, nr. 2.

Selv om tiltalte har to mindreårige børn med to i Danmark bosiddende kvinder, og hvor han alene har haft en vis tilknytning til det

ene barn og den ene kvinde, hvilken tilknytning nu må anses for op-
hørt, findes der ikke ved afgørelsen om udvisning at foreligge en
tilknytning til herboende statsborgere som beskrevet i udlændinge-
lovens § 26, nr. 2.

Ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger risiko for, at tiltalte
vil lide overlast i Iran som beskrevet i udlændingelovens § 26, nr.
5, bemærkes det, at tiltalte ved den oprindelige ansøgning om asyl
efter indrejse til landet den 15. juli 1984 ifølge den i den anled-
ning optagne rapport som begrundelse for ansøgningen alene angav,
at han var imod det eksisterende styre og den meningsløse krig, der
førtes imod Irak, og at han ikke har været forfulgt i hjemlandet.
Senere under asylsagens behandling henviste tiltalte til, at han
siden maj 1979 havde været aktiv tilhænger af og fungeret som kurer
for den af ham anførte organisation "Fadayan Khalgh". Den 7. juni
1985 fik tiltalte meddelt opholdstilladelse som de facto flygtning
efter dagældende udlændingelovs § 7, stk. 1, nr. 2.

Efter de foreliggende forklaringer og det i øvrigt oplyste findes
der ikke grundlag for at antage, at tiltalte vil lide overlast i
hjemlandet som beskrevet i udlændingelovens § 26, nr. 5, hvorfor
tiltalte bør meddeles indrejseforbud for bestandig, jf. udlændinge-
lovens § 32, stk. 1."

Dom i ankeinstans:

Østre Landsrets ankedom af 9/6 1994. Stadfæstelse. Ingen
nærmere begrundelse.

**Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8,
(tidl. stk. 4):**

Rigspolitiet fastsatte den 1/8 1994 udrejsefristen til
"straks efter udstået straf". Stadfæstet af Indenrigsmini-
steriet den 27/9 1994.

**Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om
udvisning (udi. § 50):**

Nykøbing Falster rets kendelse af 12/9 1995. Begæringen

om ophævelse af bestemmelsen om udvisning blev ikke taget til følge. Retten udtalte:

"Da der efter det nu foreliggende sammenlignet med domstidspunktet åbenbart ikke er indtrådt væsentlige ændringer i domfældtes forhold, der vil kunne medføre en ophævelse af udvisningsbestemmelsen i medfør af udlændingelovens § 26, nr. 1, nr. 2 eller nr. 5, findes begæringen at burde afvises, jf. udlændingelovens § 50, stk. 2. "

Østre Landsrets kendelse af 3/10 1995. Stadfæstelse i henhold til de af byretten anførte grunde.

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Afhøring af udlændingen til rapport den 5/10 1995. Afviste frivillig udrejse til Iran. Fornyet afhøring den 16/11 1995.

Rigspolitiet forelagde ved skrivelse af 22/11 1995 spørgsmålet om udsendelse for Udlændingestyrelsen til afgørelse.

Den 27/12 1995 bestemte Udlændingestyrelsen, at udi. § 31 ikke stiller sig hindrende i vejen for en udsendelse til Iran.

Ved beslutning af 12/3 1996 bestemte Flygtningenævnet, at udlændingen ikke kan udsendes til Iran. Nævnet begrundede afgørelsen således:

"Flygtningenævnet lægger til grund, at ansøgeren har været politisk aktiv og i den forbindelse i sit hjemland været underkastet fængsling og tortur.

Flygtningenævnet finder fortsat, at ved en tilbagevenden til sit hjemland vil være i risiko for forfølgelse og dermed omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Nævnet har bemærket sig, at ansøgeren, der er tortur offer, selv

har været stofmisbruger og nu gennem nogle år har været stoffri.

Uanset grovheden af den af . . . her i landet begået kriminalitet finder Flygtningenævnet det overvejende betænkeligt at anse ansøgeren omfattet af udlændingelovens § 31, stk. 2, 2. pkt."

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Den 20. marts 1996 meddelte Udlændingestyrelsen på ny udlændingen opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2 (F-status).

Statsborger i: Iran

født den 15/5 1952

Indrejsetidspunkt: 13/10 1984

Status :

F-status meddelt den 28/6 1985 af DFU. Som oprindeligt asylgrundlag henvist til, at gardisterne havde ransaget hans hus under en eftersøgning af hans fætter. Udrejst illegalt af Iran.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 9/2 1994.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 13/4 1994.

Der henvistes til udtalelse af 15/4 1991 i tidligere sag (nr. B19) .

Dom i 1. instans:

Københavns byrets dom af 29/6 1994. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, jf. lov om euforiserende stoffer. Idømt fængsel i 3 år og 10 måneder (fællesstraf). Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet :

"For så vidt angår den nedlagte påstand om udvisning for bestandig af tiltalte finder retten, at tiltalte vedholdende har begået grov kriminalitet.

Der henvises til tiltaltes tidligere straffedomme herunder især de 2 seneste domme, der angår alvorlig narkotikakriminalitet, og til at kriminaliteten i nærværende sag begås i prøvetiden og påbegyndes kort tid efter prøveløsladelse fra Østre Landsrets dom af 30. april 1991.

Betingelserne for udvisning jf. udlændingelovens § 22 nr. 2 findes

herefter opfyldt.

2 af rettens dommere finder, at de i udlændingelovens § 26 nr. 5 nævnte omstændigheder ikke foreligger med tilstrækkelig styrke. Disse dommere finder endvidere, at der efter det fremkomne ikke består nogen reel risiko for, at tiltalte vil blive strafforfulgt i Iran for de pådømte forhold, hvorfor disse dommere voterer for at tage den nedlagte påstand om **udvisning** til følge.

1 dommer vil ikke afvise, at der kan bestå en risiko for at tiltalte vil lide overlast ved at blive udvist til Iran. Denne dommer voterer derfor for, at tiltalte ikke skal udvises af Danmark.

I overensstemmelse med flertallets afgørelse udvises tiltalte af Danmark med indrejseforbud for bestandig."

Dom i ankeinstans:

Østre Landsrets ankedom af 17/10 1994. Stadfæstelse, dog udmåltet fællesstraffen til fængsel i 4 år 6 måneder. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet:

"Der er enighed om, at betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 2, er opfyldt. En af de voterende vil lægge tiltaltes forklaring om, at det reelle motiv til asylansøgningen er deltagelse i våbensmugling, til grund, og finder herefter, at udvisning skal undlades efter samme lovs § 26, nr. 5. Fem voterende finder, uanset det af tiltalte herom forklarede, at udvisning kan ske .

Der gives dom efter stemmeflertallet, og dommens bestemmelser om udvisning med tilhold stadfæstes."

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Udrejsefrist fastsat af Rigspolitiet til "straks efter udstået straf".

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Udlændingens advokat anmodede ved skrivelse af 27/10 1995 til Københavns politi om prøvelse af udvisningsbestemmelsen. Anmodningen blev imidlertid frafaldet ved advokatens skrivelse af 11/4 1996.

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udlændingens advokat anmodede ved skrivelse af 11/4 1996 Udlændingestyrelsen om prøvelse af udsendelsesspørgsmålet efter udlændingelovens § 31/en fornyet ansøgning om asyl (ny identitet/nyt asylmotiv). Denne anmodning blev frafaldet af udlændingen den 7/8 1996.

Udsendelse:

Efter eget ønske udsendt (uledsaget) med fly til Iran den 12/8 1996.

Bemærkninger :

Se tillige sag nr. B19.

Statsborger i: Iran

født den 11/7 1960

Indrejsetidspunkt: 18/8 1985

Status:

F-status meddelt den 27/9 1985 af DFU. Som asylgrundlag henvist til de generelle forhold i Iran. Arbejdet aktivt for Tudeh-partiet i perioden fra 1978 til 1980, idet han blandt andet solgte aviser og skrev plakater, ligesom han deltog i demonstrationer mod styret. Deltog i 1985 i en ulovlig demonstration i anledning af gardisternes drab på 2 drenge. I 1985 straffet med 72 piskeslag på grund af uenighed med en dommer i en privatretlig sag, og med 30 piskeslag fordi han var blevet set i selskab med en kvinde. Genindkaldt til militærtjeneste.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 26/5 1994.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenaivnet: 26/5 1994.

Der henvistes til udtalelse af 9/8 1991 i tidligere sag (nr. B23).

Dom i 1. instans:

Tønder rets dom af 30/5 1994. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, jf. til dels § 23, jf. lov om euforiserende stoffer. Idømt fængsel i 3 år (fællesstraf). Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende; om udvisningsspørgsmålet:

"Idet retten særligt har lagt vægt på, at tiltaltes kriminalitet har udstrakt sig over ialt 12 ture, og da der især er lagt vægt på, at disse forhold er blevet påbegyndt ganske kort tid efter tiltaltes prøveløsladelse fra afsoningen af en længerevarende frihedsstraf for ganske ligeartet kriminalitet, findes tiltalte som beskrevet i udlændingelovens § 22, nr. 2 at have begået vedvarende

grov kriminalitet, hvorfor den af anklagemyndigheden nedlagte påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig tages til følge."

Dom i ankeinstans:

Vestre Landsrets ankedom af 15/9 1994. Stadfæstelse. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Det tiltrædes, at betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2, er opfyldt.

De for landsretten foreliggende oplysninger om tiltaltes personlige forhold findes ikke at give tilstrækkeligt grundlag for at statuere, at forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, nr. 1, foreligger med en sådan styrke, at de taler imod udvisning af tiltalte.

Efter det foreliggende og under hensyn til den beskyttelse, der for tiltaltes vedkommende følger af udlændingelovens § 31, finder landsretten heller ikke, at de af tiltalte påberåbte asylretlige hensyn - risikoen for forfølgelse - kan føre til, at udvisning undlades i medfør af udlændingelovens § 26, nr. 5.

Herefter, og da der heller ikke iøvrigt findes at foreligge forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, stadfæster landsretten i det hele dommen."

Fastsættelse af udrejsefrist efter udlændingelovens § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4): ?

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Ved skrivelse af 23/11 1995 forelagde Rigspolitiet udsendelsesspørgsmålet efter udi. § 31 for Udlændingestyrelsen til afgørelse.

Den 7/3 1996 bestemte Udlændingestyrelsen, at udlændingelovens § 31 ikke stiller sig hindrende i vejen for en udsendelse til Iran. Styrelsen begrundede afgørelsen således:

"I den anledning bestemmer Udlændingestyrelsen i medfør af udlændingelovens § 46, stk. 1, jf. § 30, at De skal udsendes af landet ved politiets foranstaltning.

Styrelsen finder ikke, at der foreligger oplysninger om omstændigheder af en sådan karakter, at udsendelsen ikke kan ske, jf. udlændingelovens § 31.

Man skal herved henvide til, at Vestre Landsret den 15/9 1994 stadfæstede Tønder rets dom af 30/5 1994 i henhold til hvilken De er udvist med indrejseforbud for bestandig.

Det tilføjes, at forholdene i udlændingens hjemland, der på domstidspunktet kan være til hinder for udvisning, skal vurderes af den ret, der træffer afgørelse om udvisningsspørgsmålet, jf. udlændingelovens § 26, nr. 5. Dette gælder også forhold af asylretlig karakter, jf. herved Udlændingelovens § 57 og bemærkningerne hertil i betænkning nr. 968/82, side 230-231. Der kan desuden henvises til betænkningen side 57-58 og side 177. En vurdering af, om der trods en eventuel fældende dom alligevel ikke bør ske udvisning på grund af ændringer i domfældtes forhold, herunder også i asylretlig henseende, må derfor ligeledes afgøres af domstolene i overensstemmelse med reglen i udlændingelovens § 50.

Styrelsen har endvidere lagt vægt på, at Deres forklaring ved afhøringen den 9/11 1995 om, at De som tidligere medlem af kommunistpartiet i Iran er efterlyst af regimet, ikke stemmer overens med de forklaringer, som De tidligere har afgivet til de danske myndigheder.

De har således til registreringsrapport af 18/8 1985 og til afhøringsrapporten dateret 3/8 1985 oplyst, at De ikke har været og ikke er medlem af noget politisk parti, forening eller organisation.

De har til asylansøgningsskemaet af 19/8 1985 oplyst, at De har sympatiseret med den politiske organisation "Tudeh" i perioden 1978-1980, og ved asylafhøringen har De oplyst, at Deres arbejde for "Tudeh" ophørte i 1980 på et tidspunkt, hvor organisationen stadig var lovlig.

Styrelsen har i denne forbindelse tillige lagt vægt på, at De til af høringsrapporten dateret den 3/8 19 85 har oplyst, at De ikke siden Deres aktiviteter for "Tudeh" har været politisk aktiv udover et tilfælde i maj/juni 1985, hvor De deltog i en ulovlig demonstration i Teheran, og hvor nogle af demonstranterne blev anholdt, mens De selv undgik dette.

Styrelsen har endelig lagt vægt på, at Flygtningenævnet i sin udtalelse af 9/8 1991 har oplyst, at det forhold, at De er udeblevet fra militærtjeneste, ikke i dag i sig selv indebærer, at De er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2 (de facto-status).

Styrelsen finder herefter ikke, at udlændingelovens § 31 stiller sig hindrende i vejen for, at De - som fastslået i de ovennævnte afgørelser - vil kunne udsendes til Iran."

Ved beslutning af 8/5 1996 bestemte Flygtningenævnet, at udlændingen ikke kan udsendes til Iran. Nævnet begrundede afgørelsen således:

"Uanset karakteren af den kriminalitet, som ... er dømt for, findes der under hensyn til, at en væsentlig del af den indsmuglede narkotika blev anvendt til eget forbrug, og at der ikke var tale om organiseret indsmugling med henblik på videresalg, ikke grundlag for at antage, at ... frembyder en sådan nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at udlændingelovens § 31, stk. 2, 2. pkt. bør bringes i anvendelse. ... kan derfor ikke udsendes til Iran."

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

På ny meddelt F-status den 21/6 1996 af Udlændingestyrelsen.

Bemærkninger :

Se tillige sag nr. B23.

Statsløs palæstinenser (Jerusalem) **født den** 2/2 1965

Indrejsetidspunkt: 6/5 1987

Status:

K-status meddelt den 5/5 1989 af Flygtningenævnet. Som asyl-grundlag henvist til, at han på grund af sin tilknytning til PLO flere gange; blev tilbageholdt af de israelske myndigheder.

Udtalelse fra DFU om udvisningsispørgsmålet: 21/2 1994.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 8/6 1994.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 23/3 1995. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, og § 171, jf. § 21. Frifundet for straf. Dømt til anbringelse på hospital for sindslidende: Frifundet for påstanden om udvisning (ingen nærmere begrundelse).

Dom i ankeinstans:

Højesterets dom af 14/12 1995. Sagen var anket af tiltalte med påstand om ændring af sanktionen. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse. Udvisningsspørgsmålet blev således ikke vurderet af Højesteret.

Statsløs palæstinenser

født den 4/2 1967

Indrejsetidspunkt: 7/8 1986

Status:

K-status meddelt den 20/2 1987 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han i Libanon, hvor han boede i en flygtningelejr, blev forfulgt af såvel Amal-militsen som de syriske myndigheder, idet man mistænkte ham for at tilhøre Fatah-bevægelsen. Deltaget i kampe for at forsvare flygtningelejren.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 31/5 1994.

Supplerende udtalelse af 15/11 1994.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 8/6 1994.

Flygtningenævnet fandt, at man ikke på det foreliggende grundlag var i stand til at udtale sig nærmere om, hvorvidt det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Aalborg rets dom af 10/6 1994. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 123, § 285, stk. 1, jf. § 284, jf. § 276, § 224, jf. § 216, stk. 1, 2. pkt., jf. til dels § 21, § 216, stk. 1, 2. pkt., § 224, jf. § 218, stk. 2, og § 221, stk. 1. Idømt fængsel i 3 år 6 måneder. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Under hensyn til, at tiltalte bl.a. er blevet dømt for flere tilfælde af alvorlig sædelighedskriminalitet, findes betingelserne for

udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2, at være opfyldt. Når der endvidere henses til, at der ikke findes at foreligge modhensyn, som anført i samme lovs § 26, hvorved bemærkes, at tiltalte ikke er gift og ikke; har børn og uanset, at han efter sin forklaring har en stor del af sin familie i Danmark, har han fortsat familie uden for landets grænse, og idet der efter det fremkomne ikke kan anses at være fare for, at tiltalte vil lide overlast, såfremt han udvises, tages anklagemyndighedens påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig til følge."

Døm i ankeinstans:

Vestre Landsrets ankeendom af 8/12 1994. Stadfæstelse af straffen. Frifindelse for påstanden om udvisning. 3 voterende tiltrådte byrettens afgørelse om udvisning. 3 voterende fandt ikke, at betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 2, for udvisning var opfyldt.

Statsborger i: Sri Lanka **født den** 2/5 1962

Indrejsetidspunkt: 26/9 1986

Status:

F-status meddelt den 6/3 1987 af DFU og på ny den 15/6 1990. Som asylgrundlag henvist til, at hans søster blev skudt af det srilankanske militær i februar 1986. I marts 1986 blev ansøgeren anholdt af militæret i 5 timer, idet man mistænkte ham for at være medlem af en modstandsbevægelse. Mente sig eftersøgt.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 30/5 1994.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 23/6 1994.

Flygtningenævnet fandt, at man ikke på det foreliggende grundlag var i stand til at udtale sig nærmere om, hvorvidt det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Supplerende udtalelse af 26/7 1994.

Dom i 1. instans:

Københavns byrets dom af 13/9 1994. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, § 244, jf. § 216, Stk. 1, § 266, § 277, § 285, Stk. 1, jf. § 276, til dels jf. § 21, § 285, stk. 1, jf. § 284, jf. § 276, jf. § 21. Idømt fængsel i 2 år og 6 måneder. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig, idet retten fandt betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 2, opfyldt.

Dom i ankeinstans:

Østre Landsrets ankedom af 24/1 1995. Stadfæstelse, idet landsretten tiltrådte, at betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 2, var opfyldt.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte udrejsefristen til "straks efter udstået straf".

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udlændingens advokat anmodede ved skrivelse af 24/1 1995 til Københavns politi om prøvelse af udsendelsesspørgsmålet.

Udlændingen blev afhørt til rapport af 30/5 1995 vedrørende udsendelsesspørgsmålet.

Den 21/6 1995 sendte Rigspolitiet sagen til DFU til afgørelse efter udi. § 31.

Den 11/9 1995 bestemte DFU, at udlændingelovens § 31 ikke ville være til hinder for en udsendelse af udlændingen til Sri Lanka.

Ved beslutning af 28/9 1995 bestemte Flygtningenævnet, at udlændingen ikke kunne udsendes til Sri Lanka. Nævnet udtalte følgende:

"Efter en samlet vurdering af de forhold, som . . . er blevet dømt for sammenholdt med de øvrige oplysninger om hans personlige forhold, finder et flertal af Flygtningenævnets medlemmer ikke, at det kan antages, at . . . frembyder en sådan nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at udlændingelovens § 31, stk. 2, 2. pkt. bør bringes i anvendelse."

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Den 18/12 1995 meddelte Udlændingestyrelsen på ny udlændingen F-status (§ 7, stk. 2)

Bemærkninger :

Se tillige sag nr. B10.

Sag nr. B41

Statsborger i: Iran

født den 28/12 1959

Indrejsetidspunkt: 11/11 19 84

Status:

F-status meddelt den 8/3 1935 af DFU. Som asylgrundlag henvist til de generelle politiske og økonomiske forhold i Iran. I perioden fra 1982 til 1984 anholdt 4 gange af revolutionsgardisterne, hvorunder han én gang blev idømt 25 piskeslag for at ryge **en** cigaret, og 3 gange blev tvunget til at underskrive en erklæring om, at han ikke støttede Mujahedin, og at han ikke var imod det iranske præstestyre.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 1/6 1994.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 3/8 1994.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Københavns byrets dom af 9/6 1994. Fundet skyldig i overtrædelse af lov om euforiserende stoffer m.v. Idømt fængsel i 60 dage. Der var ikke nedlagt påstand om udvisning.

Statsborger i: Iran

født den 6/9 1967

Indrejsetidspunkt: 14/4 1991

Status:

F-status meddelt den 28/2 1992 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han var eftersøgt af de iranske myndigheder, idet han havde uddelt løbesedler og opklæbet plakater for partiet Sazeman Jonbesh Khalegh Balouch. Udrejst illegalt af Iran, efter at gardisthæren søgte at anholde ham på hans bopæl.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 15/9 1994.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 28/9 1994.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Frederiksberg rets dom af 28/10 1994. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 172, stk. 1, jf. § 171, § 191, jf. lov om euforiserende stoffer, og § 246. Idømt fængsel i 3 år 6 måneder. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Ingen nærmere begrundelse.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Udrejsefrist fastsat af Rigspolitiet til "straks efter udstået straf".

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udlændingen blev den 11/4 1996 afhørt til rapport om udsendelsesspørgsmålet. Han nægtede at lade sig udsende til Iran. Han ønskede i stedet at blive udsendt til Holland, hvor han i 1993 under en anden (korrekt) identitet fik udstedt rejsedokument for konventionsflygtninge. Rigspolitiet rettede på denne baggrund ved skrivelse af 13. maj 1996 henvendelse til de hollandske myndigheder med henblik på at sikre udlændingen indrejsetilladelse i Holland. Den 24/6 1996 afviste de hollandske myndigheder at ville modtage udlændingen.

Rigspolitiet forelagde herefter ved en skrivelse af 30/7 1996 udsendelsesspørgsmålet efter udlændingelovens § 31 for Udlændingestyrelsen til afgørelse.

Den 23/8 1996 traf Udlændingestyrelsen følgende afgørelse:

Udlændingestyrelsen skal hermed meddele, at man under henvisning til Deres forklaring om tilknytning til organisationen Sazeman Jonbesh Khalegh Balouch finder, at De ved en tilbagevenden til Iran vil være i risiko for at blive udsat for en forfølgelse, som er asylbegrundende i henhold til udlændingelovens § 7, stk. 2.

De er imidlertid ved Retten på Frederiksbergs dom af 28. oktober 1994 idømt 3 år og 6 måneders fængsel for bl.a. vold af særlig farlig karakter og narkotikasmugling. Retten udviste Dem samtidig af landet for bestandig i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 2.

Efter en analogi af udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1, kan der herefter kun gives opholdstilladelse efter bestemmelsen i udlændingelovens § 7, når særlige grunde taler derfor.

Udlændingestyrelsen har efter en bedømmelse af arten og grovheden af den af Dem begåede kriminalitet sammenholdt med baggrunden for, at De vil være i risiko for en asylbegrundende forfølgelse ved en tilbagevenden til Iran, ikke fundet, at der foreligger sådanne særlige grunde.

Styrelsen bestemmer af de ovenfor anførte grunde, at De vil kunne udsendes ved politiets foranstaltning, såfremt De ikke udrejser frivilligt, jf. udlændingelovens § 32 a.

Det fremgår imidlertid af udlændingelovens § 31, stk. 1, at en udlænding ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse i de i flygtningekonventionen art. 1 A nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Bestemmelsen i stk. 1, finder tilsvarende anvendelse, såfremt udlændingen har opnået opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 7, stk. 2, eller stk. 4, jf. stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis der er bestemte grunde til at antage, at udlændingen frembyder fare for landets sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må antages at frembyde nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed.

Udlændingestyrelsen skal hermed meddele, at man under henvisning til karakteren af den kriminalitet, som De er dømt for, finder, at De frembyder en sådan nærliggende fare for andres liv, legeme eller frihed, at udlændingelovens § 31, stk. 2, 2. pkt. bør bringes i anvendelse.

Styrelsen har i den forbindelse navnlig lagt vægt på, at der var tale om organiseret indsmugling af narkotika med henblik på videre salg.

Styrelsen har ikke fundet, at det forhold, at De ved en tilbagevenden til Iran kan risikere forfølgelse på grund af Deres angivelige samarbejde med organisationen Sazeman Jonbesh **Khalegh** Balouch kan føre til et andet resultat.

Henset hertil finder styrelsen, at De kan udsendes tvangsmæssigt

til Iran, jf. § 32 a, jf. § 31.

Udlændingestyrelsens afgørelse er indbragt for Flygtningegenævnet .

Udsendelse:

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger :

I forbindelse med prøveløsladelse efter afsoning af 2/3-tid blev udlændingen den 16/8 1996 varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens § 35.

Statsborger i: Iran

født den 24/9 1967

Indrejsetidspunkt: 24/9 19 87

Status:

Optaget på flygtningekvoten for 1987 ved DFU¹'s resolution af 15/4 1987 (opholdstilladelse efter § 8, jf. § 7, stk. 1). Som asylgrundlag henvist til, at han var flygtet fra Iran til Tyrkiet, efter at han var deserteret fra den iranske hær, idet han efter 3 måneders militærtræning skulle sendes til fronten i krigen mellem Iran og Irak.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 29/9 1994.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 14/10 1994.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 26/10 1994. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, og § 119, stk. 1. Frifundet for straf. Dømt til anbringelse i hospital for sindslidende. Der ses ikke at være nedlagt påstand om udvisning.

Sag nr. B44

Statsborger i: Iran

født den 11/5 1956

Indrejsetidspunkt: 9/8 1985

Status:

F-status meddelt den 30/3 1985 af DFU. K-status meddelt den 5/10 1988 af Flygtningenævnet. Som asylgrundlag henvist til, at han på grund af sit medlemskab af og aktiviteter for organisationen Fedaiayn-e Khalq, herunder sit arbejde som PR-mand for organisationen, havde været fængslet fire gange. Ved udrejsen efterlyst af efterretningstjenesten, hvorfor han risikerede henrettelse, såfremt han blev pågrebet af de iranske myndigheder.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 3/10 1994.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 2/12 1994.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 2/3 1995. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1. Straffen fastsat til fængsel i 7 år. (§ 85, 1. pkt., citeret). Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Der er enighed om, at tiltalte under hensyn til den idømte straf, samt arten og grovheden af den begåede kriminalitet ikke bør forblive her i landet jf. udlændingelovens § 22, nr. 3, at bestemmelserne i udlændingelovens § 26 efter det foreliggende ikke er til hinder for udvisning, og at heller ikke asylretlige hensyn, når

henses til beskyttelsen, der følger af udlændingelovens § 31, kan føre til, at udvisning undlades.

Påstanden om udvisning tages herefter til følge, således at tiltalte udvises med indrejseforbud gældende for bestandig."

Døm i ankeinstans:

Højesterets døm af 10/5 1995. Stadfæstelse. Højesteret udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Fire dommere - Kiil, Else Mols, Hornslet og Per Sørensen - finder straffen passende bestemt og tiltræder af de grunde, der er anført af landsretten, at der er truffet bestemmelse om udvisning. De stemmer derfor for at stadfæste dommen.

Dommer Marie-Louise Andreasen, der ikke finder fuldt tilstrækkeligt grundlag for at nedsætte straffen, finder efter en samlet vurdering af den foreliggende kriminalitet, varigheden af tiltaltes ophold i Danmark og hans familiemæssige tilknytning til herboende, navnlig til de to børn, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at tage påstanden om udvisning til følge.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet."

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Udrejsefristen fastsat af Rigspolitiet til "straks efter udstået straf". Forkyndt (underskrevet) den 19/6 1995.

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udsendelse:

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger :

7/12-tid: 12/5 1998

2/3-tid: 12/12 1999

Statsborger i: Kenya

født den 20/10 1956

Indrejsetidspunkt: 22/7 1987

Status:

Optaget på flygtningekvoten for 1987 ved DFU's resolution af 3/4 1987 (opholdstilladelse efter § 8, jf. § 7, stk. 1). Som asylgrundlag henvist til, at han på grund af sit medlemskab af og sine aktiviteter for det illegale parti Mwakenya var forfulgt af de kenyanske myndigheder. Fængslet 3 dage i juli 1986.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 18/10 1994.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 2/12 1994.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Vestre Landsrets nævningedom af 16/2 1995. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 139 og § 237. Idømt fængsel i 12 år. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Under hensyn til den fastsatte straf og arten og grovheden af den begåede kriminalitet træffes i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 3, bestemmelse om udvisning med indrejseforbud for bestandig. De i udlændingelovens § 26 nævnte omstændigheder findes ikke at kunne føre til noget andet resultat."

Dom i ankeinstans:

Højesterets dom af 30/6 1995. Højesteret fandt straffen passende og tiltrådte af de grunde, der var anført af landsretten, bestemmelsen om udvisning.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Udrejsefrist fastsat af Rigspolitiet til "straks efter udstået straf". Forkyndt den 15/8 1995.

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udsendelse:

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger :

7/12-tid: 20/1 2001

2/3-tid: 20/1 2002

Statsborger i: Irak

født den 1/7 1953

Indrejsetidspunkt: 10/1 1993

Status:

F-status meddelt den 29/12 1993 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han ikke kunne blive i Irak, idet familiemedlemmer til modstandere af regimet udsattes for anholdelse og tortur. Tilbageholdt og udsat for fysiske overgreb på grund af det irakiske sikkerhedspolitis eftersøgning af hans to brødre for deres fremtrædende roller i Intifadaen. Familiens bopæl og forretning brændt ned og varer beslaglagt. To brødre dødsdømt in absentia. Tredje bror samt nevø anholdt og ført til politistation.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 20/2 1995.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 5/4 1995.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 7/2 1996. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, til dels jf. § 21. Idømt fængsel i 13 år. Udvist med udrejseforbud gældende for bestandig. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Der er afgivet 20 stemmer for under hensyn til den fastsatte straf og arten og grovheden af den begåede kriminalitet at udvise tiltalte i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 3, med indrejseforbud for bestandig. Disse voterende finder, at de i udlændingelovens § 26, nr. 1, 2 og 5 nævnte omstændigheder ikke fører til noget andet re-

sultat. Disse voterende har herved tillige lagt vægt på den beskyttelse for tiltalte, der følger af udlændingelovens § 31, stk. 1.

Der er afgivet 4 stemmer for at undlade udvisning. Disse voterende har herved tillagt det afgørende betydning, at tiltalte har to mindreårige børn her i landet, jf. udlændingelovens § 26, nr. 2."

Dm i ankeinstans:

Højesterets dom af 17/10 1996. Stadfæstelse. Højesteret henviste for så vidt angår spørgsmålet om udvisning til de grunde, der var anført af landsretten.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udsendelse:

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger :

Statsborger i: Iran

født den 14/10 1949

Indrejsetidspunkt: 22/9 1984

Status:

K-status meddelt den 25/11 1984 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han var tilhænger af shah-styret og havde givet udtryk herfor efter det islamiske styres magt-overtagelse. Afhørt af en komité og påbudt at ophøre med at agitere for sine meninger. I april 1984 advaret om, at den revolutionære garde ville anholde ham på hans arbejde, hvorfor han tog ophold et sikkert sted. Den revolutionære garde havde ligeledes opsøgt ansøgerens bopæl.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 24/2 1995.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 3 0/5 1995.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Københavns byrets dom af 20/2 1996. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, jf. straffelovens § 21 og § 23, og lov om euforiserende stoffer. Idømt fængsel i 2 år. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Under hensyn til, at tiltalte . . . , som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, nr. 1, har begået forhold 1 i prøvetiden efter en prøveløsladelse efter afsoning af en dom for ligeartet kriminalitet, og at han, mens sagen vedrørende forhold 1 verserede, på ny har begået narkotikakriminalitet, herunder salg af

heroin, jf. forhold 3, finder retten, at tiltalte . . . vedholdende har begået grov kriminalitet. Retten finder efter de foreliggende oplysninger ikke, at denne tiltalte har en sådan tilknytning til herboende danske eller udenlandske statsborgere, at en udvisning må antages at virke særlig belastende. Efter det i udtalelsen fra Flygtningenævnet anførte finder retten heller ikke, at der er en sådan risiko for, at denne tiltalte vil lide overlast i hjemlandet, at en udvisning af den grund må antages at være særlig belastende. Påstanden om udvisning af tiltalte . . . tages derfor i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge. Indrejseforbuddet findes under hensyn til sagens karakter, straffens længde og den tidligere kriminalitet ikke at burde tidsbegrænses, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1."

Dm i ankeinstans:

Østre Landsrets anke dom af 21/10 1996. Stadfæstelse. For så vidt angår udvisningsspørgsmålet henviste landsretten til de af byretten anførte grunde.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udsendelse:

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger :

Se tillige sag nr. B21 og B57.

Statsborger i: Iran

født den 5/3 1976

Indrejsetidspunkt: 26/1 1990

Status:

F-status meddelt den 1/3 1990 af DFU, idet han var omfattet af sin faders afgørelse. Meddelt selvstændig opholdstilladelse i 1994. Som asylgrundlag henvist til frygt for at blive fængslet, idet han ikke havde aftjent værnepligt.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 2/6 1995.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 12/6 1995.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Århus rets dom af 12/6 1995 (§ 925). Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 21, og § 285, jf. § 284, jf. § 288, stk. 1, nr. 1. Idømt fængsel i 4 år og 8 måneder. Påstanden om udvisning ikke taget til følge. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Da denne tiltalte kun var 18 år, da forholdene blev begået, har været i landet i 4 år uden at begå kriminalitet, taler dansk og har sine forældre og søskende i landet, findes han, selv om betingelserne efter udlændingelovens § 22 måtte være opfyldte, ikke at burde udvises, jf. samme lovs § 26. Påstanden herom tages efter det anførte ikke til følge."

Dom i ankeinstans:

Vestre Landsrets ankeendom af 17/8 1995. Stadfæstelse.

Statsborger i: Iran

født den 21/3 1966

Indrejsetidspunkt: 17/4 19 89

Status:

Optaget på flygtningekvoten for 1989 ved DFU¹s resolution af 21/3 1989 (opholdstilladelse efter § 8, jf. § 7, stk.1) . Som asylgrundlag henvist til, at han i 19 84 af ukendte grunde blev anholdt af revolutionsgardister og fængslet i 6 måneder. Løsladt, men overført til et militærfængsel. Tilbageholdt to måneder. Løsladt, idet han kun var 20 år. Presset til at melde sig som frivillig til militæret. Fængslet én måned på grund af konflikt med en overordnet, der truede med henrettelse. Udsat for et personligt angreb fra den overordnede, idet der blev kastet en granat mod ham. Flygtede til Irak. I 1987 sluttet sig til Mujahedin i Kirkuk. Anmodning om ophør med aktiviteter for organisationen afslået. Anholdt og tilbageholdt i 3 måneder af det irakiske sikkerhedspoliti.

Udtalelse fra DFU om udvisningsspørgsmålet: 17/1 1995.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 8/12 1995.

Flygtningenævnet fandt, at man ikke på det foreliggende grundlag var i stand til at udtale sig nærmere om, hvorvidt det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 8/12 1995. Fundet skyldig i manddrab efter straffelovens § 237 og i overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1. Anset for straffri efter

straffelovens § 16, stk. 1, I medfør af straffelovens § 68 dømt til anbringelse i Sikringsanstalten ved Amtshospitalet i Nykøbing Sjælland. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Landsretten udtalte følgende vedrørende udvisningsspørgsmålet:

"Betingelserne for udvisning af . . . i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2 og 3, findes at være opfyldt. Uanset sindsygd om findes der ikke at foreligge forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der taler imod udvisning. Herefter, og da vil have mulighed for senere at påberåbe sig udlændingelovens § 50 og § 31, udvises i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 32, jf. § 22, nr. 2 og 3, med indrejseforbud for bestandig"

Dom i ankeinstans:

Højesterets dom af 9/9 1996. Stadfæstelse. Højesteret udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Højesteret tiltræder endvidere, at betingelserne for udvisning af tiltalte i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 2 og 3, er opfyldt. Højesteret finder, at ingen af de påberåbte bestemmelser i udlændingelovens § 26 kan føre til, at udvisning undlades. Højesteret lægger herved ligesom landsretten vægt på, at tiltalte har mulighed for senere at påberåbe sig udlændingelovens § 50 og § 31."

Udlændingen havde til støtte for påstanden om frifindelse for udvisning henvist til udlændingelovens § 26, nr. 1, 2, 5 og 6.

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte den 1/10 1996 udrejsefristen til "straks efter udstået straf". Forkyndt den 9/10 1996.

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udsendelse:

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger :

Statsborger i: Ægypten **født den** 8/2 1958

Indrejsetidspunkt: 2 0/11 1992

Status:

K-status meddelt den 16/6 1995 af Flygtningenævnet. Som asylgrundlag henvist til, at han har aftjent værnepligt i perioden fra 1980 til april 1983. Medlem af "Den Islamiske Gruppe" siden 1982, hvor han underviste i våbenbrug. Overflyttet til anden deling i 1983, idet han ikke ønskede at deltage i militære aktioner mod demonstranter i januar 1983. Anholdt maj 1983 og bopæl ransaget. Fængslet 8 måneder og udsat for tortur. Efter løsladelsen udrejst til Jordan, hvor han opholdt sig indtil november 1985. På ny forsøgt udrejse af Ægypten med falske identifikationspapirer. Fængslet indtil juli 1987 og udsat for tortur. På ny udrejst til Jordan hvor han fortsatte sine aktiviteter for organisationen. På ny indkaldt til militæret i maj 1988, men undladt at give møde. Mentte sig idømt dødsstraf ved en militærdomstol for en ukendt handling.

Udtalelse fra US om udvisningsspørgsmålet: 13/2 1996.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 23/2 1996.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Vestre Landsrets nævningedoni af 11/4 1996. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 1. Idømt fængsel i 1 år. Frifundet for den rejste tiltale for overtrædelse af straffelovens § 183, stk. 2, jf. stk. 1,

jf. § 21, og § 114, stk. 1. Frifundet for påstanden om udvisning (landsretten tog ikke udtrykkelig stilling hertil).

Statsborger i: Ægypten **født den** 19/1 1965

Indrejsetidspunkt: 27/11 1992

Status:

K-status meddelt den 16/6 1995 af Flygtningenævnet. Som asylgrundlag henvist til medlemskab af "Den Islamiske Gruppe" siden 1984. I perioden fra 1987 til 1991 anholdt og fængslet 8 gange på grund af politisk virksomhed. Udsat for tortur. Deltaget i demonstrationer og underskrevet erklæringer rettet mod undtagelseslovene, ligesom han har undervist organisationens medlemmer i idræt og dykning. Forfulgt af efterretningstjenesten og sikkerhedstjenesten som følge af sine aktiviteter. Udrejst til Pakistan april 1991, hvor han erfarede, at hans navn var anført på en liste over personer, der var efterlyst af det ægyptiske indenrigsministerium for angivelig medvirken ved et attentat mod den ægyptiske informationsminister. I 1993 angiveligt dømt in absentia ved en hemmelig militær domstol for medvirken ved attentatet.

Udtalelse fra US om udvisningsspørgsmålet: 13/2 1996.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 23/2 1996.

Flygtningenævnet fandt, **at** det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Vestre Landsrets nævningedom af 11/4 1996. Fundet skyldig i overtrædelse af streif felovens § 181, stk. 1. I medfør af straffelovens § 73, stk. 1, jf. § 16, jf. § 68, dømt til behandling i psykiatrisk hospital med til-

syn af Kriminalforsorgen under udskrivning. Frifundet for den rejste tiltale for overtrædelse af straffelovens § 114, stk. 1. Frifundet for påstanden om udvisning (landsretten tog ikke udtrykkelig stilling hertil).

Statsborger i: Sri Lanka **født den** 3/4 1962

Indrejsetidspunkt: 18/4 19 86

Status:

F-status meddelt den 21/8 1987 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han var etnisk tamil. En befrielsesorganisations lejr beliggende; ved den pågældendes landsby i Jaffna blev angrebet af militæret, der ransagede husene og bragte byens unge mænd til en skov, hvor de blev tortureret og skudt. Elftersøgt af militæret på bopæl i Colombo på grund af mistanke om medlemskab af LTTE. Militæret ransagede forældrenes bopæl 4-5 gange om måneden.

Udtalelse fra US om udvisnings spørgsmålet : 6/6 1996.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 14/6 1996.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes! opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Faaborg rets dom af 21/6 1996. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 224, jf. § 222, stk. 2, og § 222, stk. 2, jf. § 21, og færdselslovens § 56, stk. 1. Idømt fængsel i 2 år og 6 måneder. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig. Retten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Vedrørende påstanden om udvisning bemærkes, at de af tiltalte begærede forhold må betegnes som vedholdende grov kriminalitet, jf. udlændingelovens § 22, nr. 2.

Idet der ikke findes at foreligge afgørende modstående hensyn af personlig karakter som anført i lovens § 26, tages udvisningspåstanden til følge, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, jf. § 22, nr. 2."

Døm i ankeinstans:

Østre Landsrets ankeendom af 2/10 1996. Stadfæstelse. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Det tiltrædes, at tiltaltes kriminalitet er anset omfattet af udlændingelovens § 22, nr. 2, og at der hverken i oplysningerne om tiltaltes personlige forhold eller oplysningerne om forholdene i hjemlandet er grundlag for at undlade udvisning. Herefter stadfæstes dømmens bestemmelse om udvisning med indrejseforbud for bestandig. "

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte den 28/10 1996 udrejsefristen til "straks efter udstået straf". Forkyndt den 1/11 1996.

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udsendelse:

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger :

Frihedsberøvet siden den 7/3 1996.

Statsborger i: Sri Lanka **født den** 12/6 1964

Indrejsetidspunkt: 21/2 1986

Status:

F-status meddelt den 16/5 1986 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han blev anholdt af militæret, idet man mistænkte ham for at være medlem af en modstandsbevægelse, ligesom han som tamil var mistænkt for terrorvirksomhed. Tilbageholdt: **en** måned. Løsladt mod bestikelse og pålagt månedlig mødepligt hos militæret. Udlånt sin traktor til LTTE, Militæret brændte familiens forretning af.

Udtalelse fra US om udvisningsspørgsmålet: 30/5 1996.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet : 11/7 1996.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom, af 30/8 1996. Fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer, lov om forbud mod visse dopingmidler og lov om våben og eksplosivstoffer. Idømt fængsel i 6 år. Påstanden om udvisning blev ikke taget til følge. Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet ::

"Landsretten finder ikke tiltalte omfattet af udlændingelovens § 22, nr. 2. Der er endvidere enighed om, at der ikke bør ske udvisning af tiltalte efter udlændingelovens § 22, nr. 3. Der er herved lagt vægt på, at den udmålte straf udgør mindstegrænsen efter denne

bestemmelse, og at det henstår som usikkert, hvilken rolle tiltalte har haft i forbindelse med planlægningen og gennemførelsen af indførslen af den i sagen omhandlede heroin. Der henvises endvidere til baggrunden for og varigheden af tiltaltes ophold i Danmark samt til den usikkerhed, der foreligger med hensyn til følgerne af, at tiltalte vender tilbage til hjemlandet, jf. herved udlændingelovens § 26, nr. 5."

Bemærkninger :

Se tillige sag nr. B29.

Statsborger i: Iran

født den 2/3 1960

Indrejsetidspunkt: 2/3 1993

Status :

Optaget på flygtningekvoten for 1993 ved DFU's skrivelse af 10/2 1993 (opholdstilladelse efter § 8, jf. § 7, stk. 1). Som asylgrundlag henvist til, at han havde aktiviteter for KDP. Under ophaengning af plakater for partiet beskydt af Sepah-folk, men undslap. Sepah-folk opsøgte herefter familiens bopæl og truede faderen med anholdelse. Udrejste til Tyrkiet. Faderen efterfølgende anholdt.

Udtalelse fra US om udvisningsspørgsmålet: 11/7 1996.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 8/8 1996.

Nævnet fandt, at man ikke på det foreliggende grundlag var i stand til at udtale sig nærmere om, hvorvidt det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, fortsat var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Østre Landsrets nævningedom af 13/8 1996. Fundet skyldig i manddrab efter straffelovens § 237. Frifundet for straf i medfør af straffelovens § 16, stk. 1. Retten fandt det efter oplysningerne om tiltaltes forhold formålstjenligt, at der for at forebygge yderligere lovovertrædelser fra hans side blev truffet andre foranstaltninger over for ham end straf. Da mindre indgribende foranstaltninger ikke fandtes tilstrækkelige til at opnå dette mål, bestemtes det i medfør af straffelovens § 68, at tiltalte skal anbringes på psykiatrisk afdeling eller sygehus. Udvist med indrejseforbud gældende for bestandig.

Landsretten udtalte følgende om udvisningsspørgsmålet:

"Da betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 3, er opfyldt, og da de i lovens § 26 anførte hensyn ikke findes at være til hinder for udvisning, tages den nedlagte påstand om udvisning til følge".

Fastsættelse af udrejsefrist efter udi. § 33, stk. 8, (tidl. stk. 4):

Rigspolitiet fastsatte den 27/9 1996 udrejsefristen til "straks efter udstået straf". Forkyndt den 18/10 1996.

Spørgsmål om ophævelse af straffedommens bestemmelse om udvisning (udi. § 50):

Afgørelse efter udi. § 31 om udsendelse:

Udsendelse:

Ny afgørelse om opholdstilladelse:

Bemærkninger :

Statsborger i: Iran

født den 22/12 1962

Indrejsetidspunkt: 1/9 19 85

Status :

F-status meddelt den 27/9 1985 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han havde læst i dagspressen, at hans årgang skulle melde sig til nærmeste militære myndighed, hvilket han undlod, hvorfor han blev eftersøgt af de iranske myndigheder. Militærpolitiet opsøgte hans bopæl cirka 2 gange hvert halve år.

Udtalelse fra US om udvisningsspørgsmålet: 26/9 1996.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 3/10 1996.

Flygtningenævnet fandt, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede på tidspunktet for afgivelse af udtalelsen.

Dom i 1. instans:

Frederiksberg rets dom af 8/10 1996. Frifundet for den rejste tiltale for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, § 244 og § 266 samt lov om euforiserende stoffer. Idømt 20 dagbøder hver på 500 kr. for overtrædelse af straf felovens § 287, jf. § 276, og lov om euforiserende stoffer. Anklagemyndigheden frafaldt påstanden om udvisning.

Statsborger i: Iran

født den 14/10 1949

Indrejsetidspunkt: 22/9 1984

Status:

K-status meddelt den 25/11 1984 af DFU. Som asylgrundlag henvist til, at han var tilhænger af shah-styret og havde givet udtryk herfor efter det islamiske styres magtovertagelse. Afhørt af en komité og påbudt at ophøre med at agitere for sine meninger. I april 1984 advaret om, at den revolutionære garde ville anholde ham på hans arbejde, hvorfor han tog ophold et sikkert sted. Den revolutionære garde havde ligeledes opsøgt ansøgerens bopæl.

udtalelse fra US om udvisningsspørgsmålet: 25/9 1996.

§ 57-udtalelse fra Flygtningenævnet: 3/10 1996.

Flygtningenævnet udtalte, at det grundlag, der i sin tid førte til, at der meddeltes opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, ikke længere var til stede.

Dom i 1. instans:

Frederiksberg rets dom af 8/10 1996. Frifundet for den rejste tiltale for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, § 244 og § 266.

Bemærkninger :

Se tillige sag nr. B21 og B47.

Bilag C

Oversigtsskema over forløbet af sager, hvori Flygtningenævnet i perioden fra den 1. oktober 1983 til den 1. november 1996 har afgivet udtalelse efter udlændingelovens § 57 (se bilag B) samt introduktion og symbolnøgle til skemaet.

Forløbet af de sager, hvori Flygtningenævnet har afgivet udtalelse efter udlændingelovens § 57

Sag nr.	Nationalitet	Indrejse/dspunkt	Status	§ 57-udtalelse fra FN	Dom i 1. instans	Dom i ankeinstans	§ 50-prøvelse i 1. instans	§ 50-prøvelse i 2. instans	§ 31-afgørelse i DFU/US	§ 31-afgørelse i FN	Ny tiladelse (dato/status)	Udsendt (dato / til)	Bemærkninger
B28	Vietnam	27/12 82	K(kv)	31/3 92	%U	%U							
B29	Sri Lanka	21/2 86	F	31/7 92									de påsigtede forhold blev sluttet se tillige sag nr. B54
B30	Tyrkiet	16/4 86	K	21/9 92	FF								
B31	Iran	21/12 84	F	26/2 93	%U								
B32	Iran	29/9 87	F	7/4 93	U	U+U						3/9 94 Iran	Højeesteret stadfæstede som 3. instans udvisningen
B33	Statsløs pal.	8/7 90	K	23/6 93	U	U						2/9 94 Libanon	ønskede at udrejse til Libanon
B34	S. Afrika	1/10 84	F	5/7 93	U	U						24/5 94 Tanzania	den pgl. var formentlig fra Tanzania
B35	Iran	15/7 84	F	30/9 93	U	U	UF	UF	%	+	20/3 96 F		
B36	Iran	13/10 84	F	13/4 94	U	U						12/8 96 Iran	ønskede at udrejse til Iran se tillige sag nr. B19
B37	Iran	18/8 85	F	26/5 94	U	U						21/6 96 F	se tillige sag nr. B23
B38	Statsløs pal.	6/5 87	K	8/6 94	%U								
B39	Statsløs pal.	7/8 86	K	8/6 94	U	%U							
B40	Sri Lanka	26/9 86	F	23/6 94 26/7 94	U	U					18/12 95 F		se tillige sag nr. B10
B41	Iran	11/11 84	F	3/8 94									ikke nedlagt påstand om udvisning

Forløbet af de sager, hvorn Flygtningegrænsevnet har afgivet udtalelse efter udlændingelovens § 57

Sag nr	Nationalitet	Indrejsetidspunkt	Status	§ 57-udtalelse fra FN	Dom 1 instans	Dom i ankenstans	§ 50-prøvelse 1 instans	§ 50-prøvelse 2 instans	§ 31-afgørelse i DR/US	§ 31-afgørelse i FN	Ny tilladelse (dato/status)	Udsendt (dato / til)	Bemærkninger
B42	Iran	14/4 91	F	28/9 94	U				%				§ 31-spørgsmålet er forelagt FN varetægtsfængslet i m.a. udl. § 35
B43	Iran	24/9 87	K(kv)	14/10 94									ikke nedlagt påstand om udvisning
B44	Iran	9/8 85	F	2/12 94	U	U							7/12-td 12/5 98 2/3-td 12/12 99
B45	Kenya	22/7 87	K(kv)	2/12 94	U	U							7/12-td 20/1 01 2/3-td 20/1 02
B46	Irak	10/1 93	F	5/4 95	U	U							
B47	Iran	22/9 84	K	30/5 95	U	U							se tillige sag nr. B 21 og nr. B57
B48	Iran	26/1 90	F	12/6 95	%U	%U							
B49	Iran	17/4 89	K(kv)	24/11 95	%U	%U							
B50	Iran	17/4 89	K(kv)	8/12 95	U	U							
B51	Ægypten	20/11 92	K	23/2 96	%U	%U							
B52	Ægypten	27/11 92	K	23/2 96	%U	%U							
B53	Sri Lanka	18/4 86	F	14/6 96	U	U							
B54	Sri Lanka	21/2 86	F	11/7 96	%U	%U							se tillige sag nr. B29
B55	Iran	2/3 93	K(kv)	8/8 96	U	U							

Introduktion og "symbolnøgle" til skema over forløbet af de sager, hvori Flygtningenævnet har afgivet udtalelse efter udlændingelovens § 57

Formålet med skemaet er i oversigtsform at vise forløbet af de sager, hvori Flygtningenævnet har afgivet udtalelse efter udlændingelovens § 57. En mere udførlig beskrivelse af den enkelte sag fremgår af de skemaer, som er udarbejdet for de enkelte sager.

Sagerne er angivet i kronologisk rækkefølge på baggrund af tidspunktet for Flygtningenævnets udtalelse efter udlændingelovens § 57»

Under "**Status**" angives udlændingens opholdsstatus efter udlændingelovens § 7 eller § 8. Opholdsstatus efter § 7, stk. 1, (tidligere § 7, stk. 1, nr. 1) er angivet med K (konventionsstatus). Opholdsstatus efter § 7, stk. 2, (tidligere § 7, stk. 1, nr. 2) er angivet med F (de facto-status). Opholdsstatus efter § 8 er angivet med **K(kv)** (kvoteflygtning med konventionsstatus).

I rubrikkerne "**Dom i 1. instans**" og "**Dom i ankeinstans**" er det angivet, om de afsagte domme indeholder bestemmelse om udvisning. Det er angivet med U, hvis der er truffet bestemmelse om udvisning. I alle de tilfælde, hvor der er truffet bestemmelse om udvisning, blev indrejseforbudet fastsat til "for bestandig". Det er angivet med **%U**, hvis der nok skete domfældelse, men ikke udvisning. De tilfælde, hvor der skete frifindelse for den rejste tiltale, er markeret med **FF**. I enkeltstående tilfælde blev der ikke nedlagt påstand om udvisning - se nærmere under "Bemærkninger".

I rubrikkerne "**§ 50-prøvelse i 1. instans**" og "**§ 50-prøvelse i 2. instans**" er det angivet, om udvisningsspørgsmålet efterfølgende har været søgt prøvet ved domstolene i medfør af udlændingelovens § 50. De tilfælde, hvor udvisningen er fastholdt, er markeret med UF. De tilfælde, hvor udvisningen er ophævet, er markeret med UO.

I rubrikkerne "**§ 31-afgørelse i DFU/US**" og "**§ 31-afgørelse i FN**" er det angivet, om udsendelsesspørgsmålet efter udlændingelovens § 31 har været prøvet af Direktoratet for Udlændinge/Udlændingestyrelsen med klageadgang til Flygtningesnævnet. I sagerne nr. 3, 10 og 11 blev § 31-afgørelsen i 1. instans truffet af politiet (politimesteren i Nyborg). De tilfælde, hvor hensynene i § 31 er anset for at være til hinder for en udsendelse, er markeret med +. De tilfælde, hvor hensynene i § 31 ikke er anset for at være til hinder for udsendelse, er markeret med %.

I rubrikken "**Ny tilladelse**" er angivet tidspunktet for og indholdet af en ny opholdstilladelse (status) meddelt af Direktoratet for Udlændinge/Udlændingestyrelsen i de tilfælde, hvor hensynene i § 31 er anset for at være til hinder for en udsendelse.

I rubrikken "**Udsendt (dato/til)**" er angivet udsendelsestidspunkt og -land i de tilfælde, hvor der er sket udsendelse.

Rubrikken "**Bemærkninger**" indeholder forskellige kommentarer til de enkelte sager, bl.a. om prøveløsladelsestidspunkter,

